

இஷ்வராஜ்

கூர் அறிமுகம்

PUBLISHED BY
**THE CEYLON ISLAMIC INSTRUCTIONS
SOCIETY Ltd.**

7, GOWER STREET, COLOMBO 5

FOR

Mr. A. C. M. ASWER
106, CHINA FORT, BERUWALA.

Price Rs. 2.00

PROCEEDS FOR ISLAMIC PUBLICATION.

இல்லாம்:

ஓர் அறிமுகம்

(Islam an Introduction என்ற
ஆங்கில நூலின் தமிழாக்கம்)

L.D

With the Comptroller,
ISLAMIC SECRETARIAT
No. 27, FAREED PLACE,
COLOMBO 4.

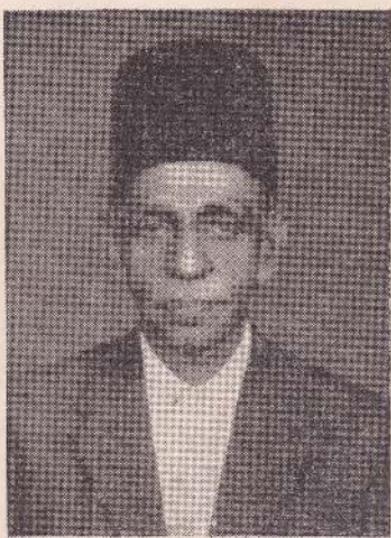
தமிழாக்கம்

“ஸாயிக்”

வேருவினா சீனங்கோட்டை 106-ம் இலக்க
இல்லத்தில் வசிக்கும் ஜனப் ஏ. எஃ. எம். அஸ்வர்
அவர்களுக்காக இலங்கை இஸ்லாமிய போதனை
கழகம் லிமிடெட் ஸ்தாபனத்தால் வெளியிடப்
பட்டது.

விலை ரூ. 2.00

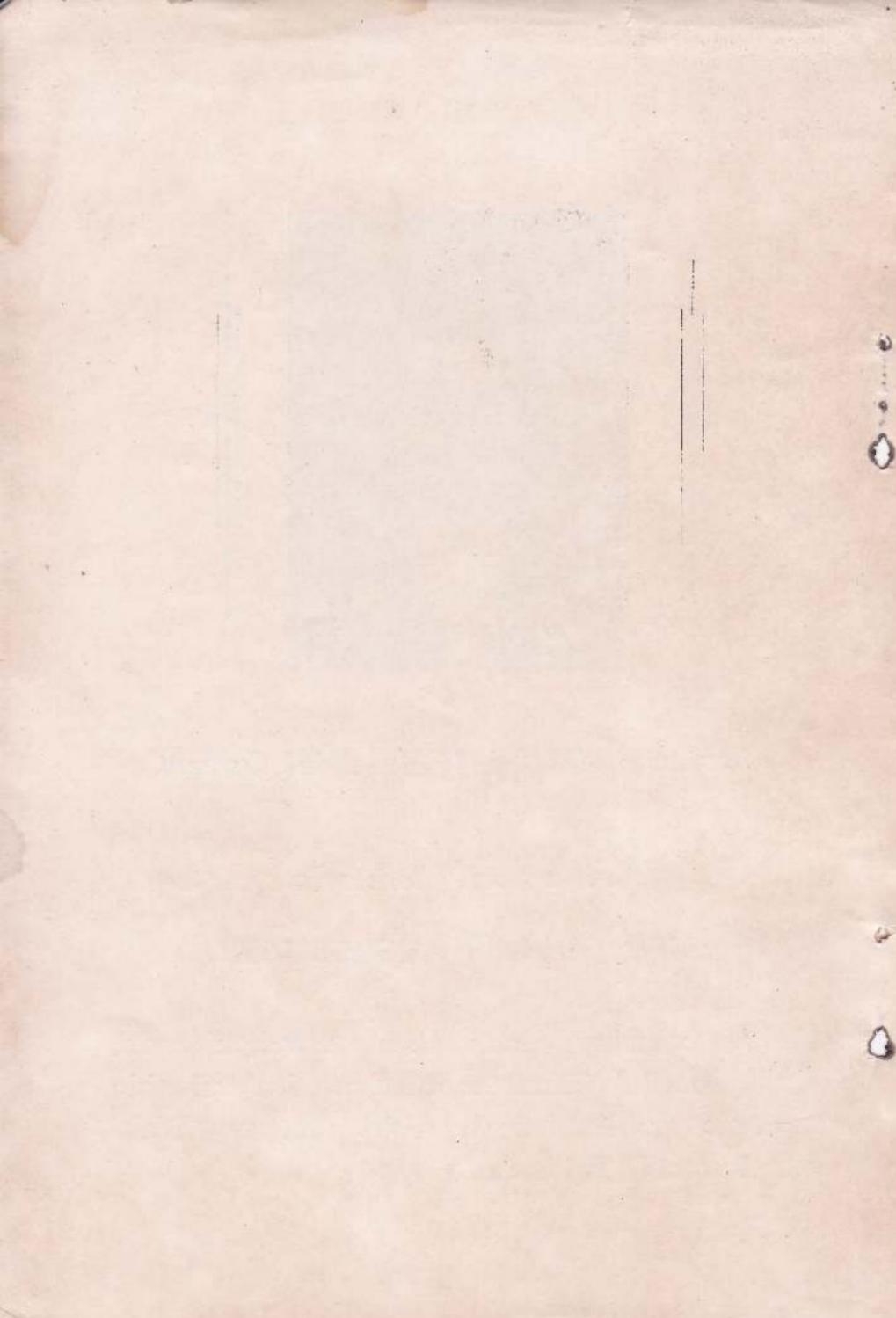
விற்பனையுமிலம் கிடைக்கும் நிதி இஸ்லாமிய
வெளியீடுகளுக்காகப் பயன் படுத்தப்படும்.

*Marhoom Al-Haj A. M. Abdul Careem
of
China Fort, Beruwala.*

(DIED ON 14th AUGUST 1971)

In his memory Mr. A. C. M. Aswer, his son, brings out this Tamil translation of a valuable Islamic publication of Aisha Bawany Wakf of Karachi, Pakistan.

Foreword

Among the Muslims in this island there is happily a growing reading habit. Suitable literature on Islamic subjects, however, is not easily available to them. The Ceylon Islamic Instruction Society Limited, therefore, considered this drawback and devised a scheme to provide good literature on Islam for the Muslims as well as for the members of the sister communities who may desire to know about Islam.

Marriage, child-birth, entry into a profession, moving into a new residence, starting a new venture, being generally important events in a man's life, one usually wishes to associate with them some meritorious and blissful act. Similarly on the death of a loved one the members of the bereaved family always do good acts to pass the merit on to the departed soul. The Society, therefore, appealed to the Muslim public that the most urgent and highly meritorious service one could think of in the present juncture is to popularise good knowledge of Islam by helping the Society to bring out Islamic literature in English, Tamil and Singhala and thereby also commemorate those personal events by such publications. It was also felt that rather than getting local learned men to

write material for such publication it was more feasible to publish with necessary permission Tamil and Singhala translations of selections of the numerous booklets on Islam written in English by eminent Muslim authors of other countries.

The distinction of being the first to respond to this appeal of the Society goes to Mr. A. C. M. Aswer of China Fort, Beruwala. His revered father, Al-Haj A. M. Abdul Careem, died recently. Mr. Aswer, therefore, has helped the Society to bring out this Tamil translation and another in the Singhala language in memory of his late father. He prays that Allah in His infinite mercy may bestow on the departed soul the undoubted merit of this Islamic service.

The Society expresses its deep appreciation of the good example thus set by Mr. Aswer and also thanks THE BEGUM AISHA BAWA-NY WAKF, KARACHI, PAKISTAN, for granting it permission to bring out in Tamil and Singhala translations of their publication, "ISLAM AN INTRODUCTION". The Society is also very grateful to "SAYIK" the able Tamil translator, who wishes to remain unknown behind that pen-name.

*The Ceylon Islamic Instructions Society Ltd.
7, Gower Street,
Colombo-5.*

Sri Lanka

1st July, 1973.

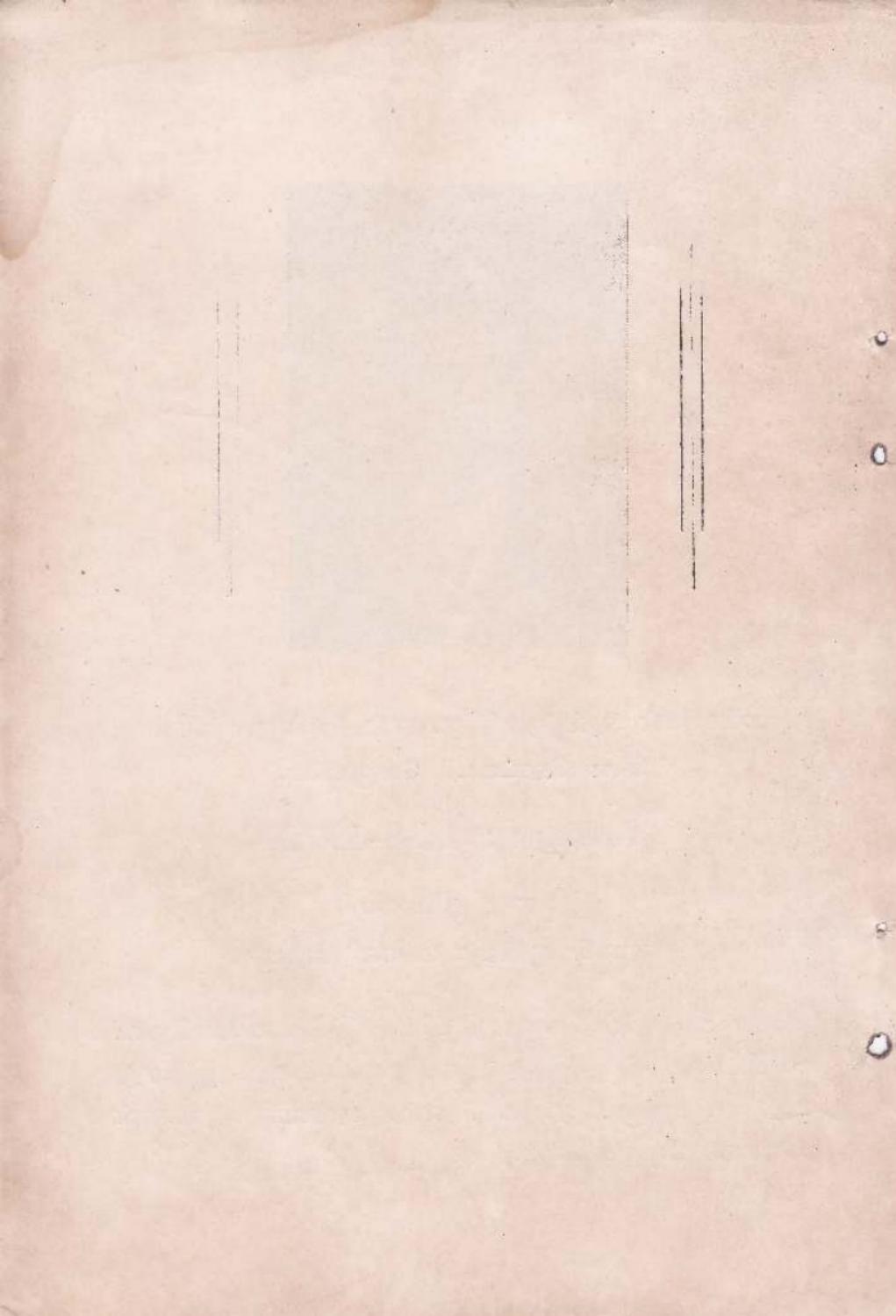

மர்ஹும் அல்ஹாஜ் ஏ. எம். அப்துல் கரீம்
சென்கோட்டை, வேருவினை.

மறைவு: 14-8-1971

இவரது நினைவாக
கராச்சி ஆயிஷா பவானி வக்டு

ஸ்தாபனத்தின் பெறுமதி மிக்க இஸ்லாமிய வெளி
யீடொன்றின் இந்த தமிழாக்கத்தை இவரது
புத்திரர் ஜனுப் ஏ. எல். எம். அஸ்வர் அவர்கள்
வெளியிட்டிருக்கிறார்.

முன்னுரை

இத்தீவில் வாழும் முஸ்லிம்களிடையே வாசிக் கும் பழக்கம் வளர்ந்து வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. ஆனால், இஸ்லாமிய விஷயங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பொருத்தமான நூல்கள் அவர்களுக்கு இலகுவாக கிடைப்பனவாக இல்லை. ஆகவே இலங்கை இஸ்லாமிய போதனு கழகம் வியிடெட் இக்குறையைப் பரிசீலனை செய்து, முஸ்லிம்களுக்கும், இஸ்லாத்தைப் ப்பற்றி அறிந்துகொள்ள அவாக்கொண்டிருக்கும் சகோதர சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், இஸ்லாத்தைப் ப்பற்றிய சிறந்த நூல்களைக் கொடுத்துதவ ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறது:

விவாதம், குழந்தைப்பேறு, தொழில் பிரவேசம், புதுமனை குடிபுகுதல், புது முயற்சி ஆரம் பித்தல் போன்றவை, ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் பொதுவாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சிகளாகும். இவற்றே சில புண்ணிய கைங்கரியங்களை இணக்க ஒருவர் விரும்புவது சகஜமேயாம். இதே போல், தங்கள் அன்புக்குப் பாத்திரமான ஒருவர் குடும்பத்தில் மரணமடைந்தால் அவரது ஆத்மாவுக்கு நன்மை கிடைப்பதற்காக நற்காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ஆகவே, தற்போதைய குழ்நிலை, ஒருவர் செய்யக்கூடிய மிக அவசரமானதும் சிறந்த நன்மை பயக்கக் கூடியதுமான சேவை, இத்தகைய சொந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டாடும் போது ஆங்கிலம், தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மொழி களில் இஸ்லாமிய நூற்களை வெளியிடுவதற்கு சங்கத்துக்கு உதவி செய்து இஸ்லாத்தைப் ப்பற்றிய சிறந்த அறிவைப் பரப்புவதேயாகுமென்று சங்கம்

முஸ்லிம் பொது மக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத் தது. இத்தகைய வெளியீடுகளுக்கு உள்நாட்டு அறிஞர்களைக்கொண்டு நூல்களை எழுதுவிப்பதை விட ஏனைய நாடுகளைச் சேர்ந்த பிரபல நூலா சிரியர்கள் இஸ்லாத்தைப்பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருக்கும் பெருந்தொகையான நூல்களிலிருந்து சிலவற்றைத் தெரிந்தெடுத்து அவசியமான அனுமதியோடு தமிழிலும் சிங்களத்திலும் வெளியீடு வது அதிகம் விரும்பத்தக்கதென்றும் உணரப்பட்டது.

சங்கத்தின் வேண்டுகோளை முதலாவதாக ஏற்றுக்கொண்ட பெருமை, வேருவிளை சீனங் கோட்டையைச் சேர்ந்த ஜனுப் ர. எம். அஸ்வர் அவர்களைச் சேருகிறது. அவரது அன்புக்குரிய தந்தை அல்லாஜ் ஏ. எம். அப்துல் கரீம் அவர்கள் சமீபத்தில் இறையடி சேர்ந்தார். ஆகவே காலன் சென்ற தமது ஒன்தையின் நினைவாக இந்தத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு நூலையும் சிங்கள மொழியில் மற்றொரு நூலையும் வெளியிட ஜனுப் அஸ்வர் சங்கத்துக்கு உதவி செய்திருக்கிறார். இந்த இஸ்லாமிய சேவையினால் நிச்சயமாகக் கிடைக்கக் கூடிய நன்மை தமது தந்தையின் ஆத்மாவைச் சேரவேண்டுமென்று அவர் அல்லாஹ்வைப் பிரார்த்திக்கிறார்.

ஜனுப் அஸ்வர் இவ்வாறு காட்டியிருக்கும் சிறந்த முன்மாதிரியை சங்கம் வெகுவாகப் பாராட்

டுவதோடு “இஸ்லாம் ஓர் அறிமுகம்” என்ற தங்களுடைய வெளியீட்டை தமிழிலும், சிங்களத்திலும் மொழி பெயர்த்து வெளியிடுவதற்காக அனுமதி வழங்கிய கராச்சி, பேகம் ஆயினா பவானி வகபு ஸ்தாபனத்தாருக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறது. “ஸாயிக்” என்ற புனைபெயரோடு மறைந்து நிற்க விரும்பியிருக்கும் இதன் ஆற்றல் மிக்க தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாளருக்கும் சங்கத் தின் ஆழ்ந்த நன்றி உரித்தாகும்.

இலங்கை இஸ்லாமிய போதனு கழகம் லிமிடெட்.

? , கவரி வீதி,

கொழும்பு-5.

இலங்கை.

1 ஜூலை 1973.

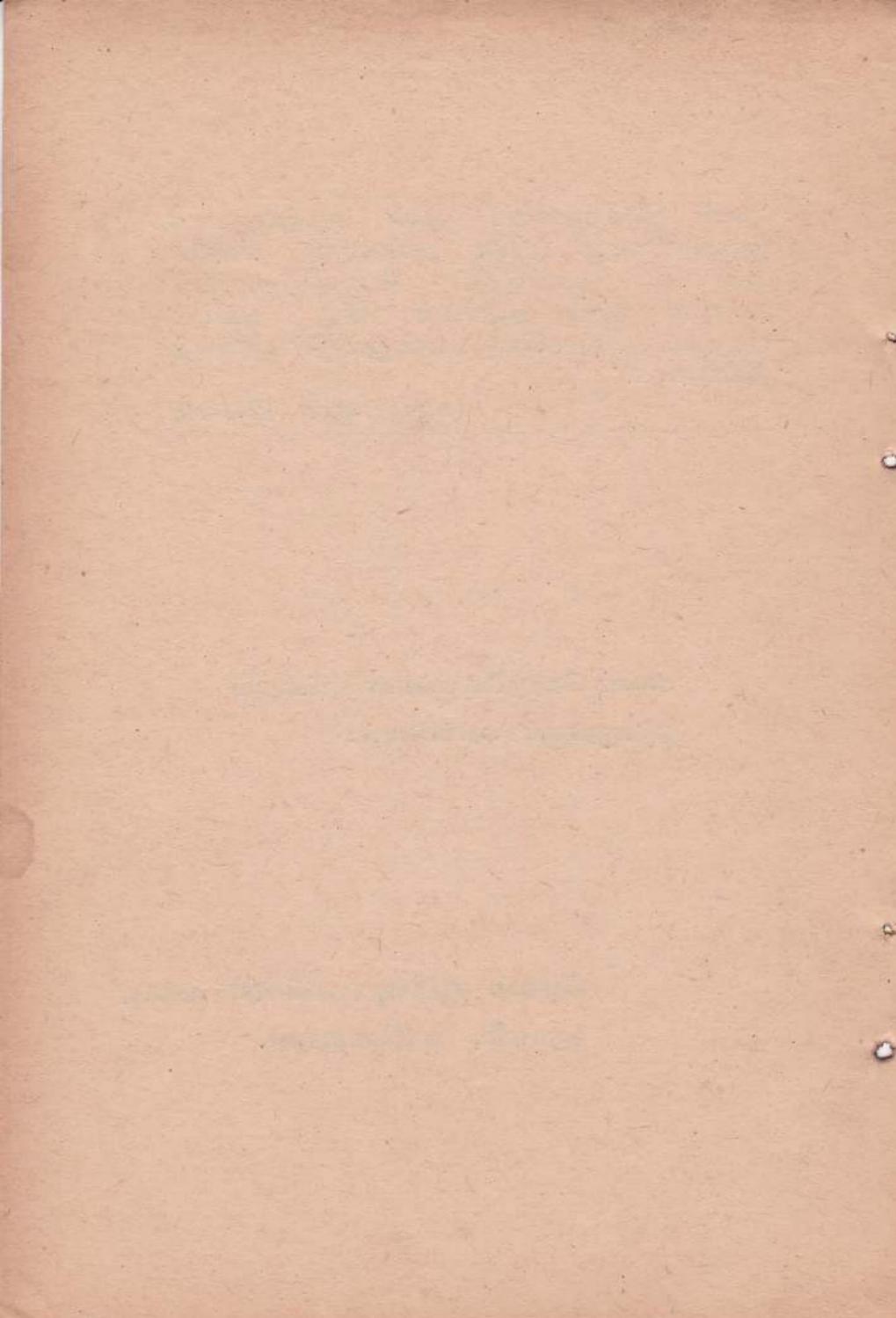

“என் இறைவனே! நான் குழந்தையாக இருந்தபோது (மிக்க அன்பாக) என்னை அவர்கள் வளர்த்துப் போவித்த பிரகாரமே நீயும் அவர்கள் மீது அன்பும் அருளும் புரிவாயாக!” என்றும் நீர் பிரார்த்திப்பீராக!”

(அல்குர்ஆன் 17—24)

அன்பு கெழுமிய எங்கள் தாய்க்கும் தந்தைக்கும் அர்ப்பணம்.

பேகம் ஆயிஷா பவானி வக்பு,
கராச்சி, பாகிஸ்தான்.

உள்ளடக்கம்

முகவுரை

அத்தியாயம் I. இஸ்லாமிய வட்சிய வாதமும்
அதன் பண்புகளும்.

1. ஒரு பூரண வாழ்க்கை முறை.
2. ஒருமைத் தன்மைக்கும் கூட்டுத் தன்மைக்கும் இடையே சம நிலை.
3. ஜட, ஆத்ம ஐக்கியம்.
4. சர்வ தேசியவாதமும், மானுஷிக வாதமும்.
5. ஸ்திரமும் மாறுதலும்.
6. இறக்கப்பட்ட ஒரு மதம்
7. எளிமை, காரணவாதம், சாத்திய வாதம்
8. பெண்களின் அந்தஸ்து

அத்தியாயம் II இஸ்லாம்: விசுவாசமும்,
கிரியைகளும்.

- ❖ இஸ்லாத்தின் ஊற்றுக் கண்.
- ❖ விசுவாசத்தின் சத்து.
- ❖ விசுவாசப் பிரமாணங்கள்.

- ❖ இஸ்லாத்தின் சட்டங்களும் விதிகளும்.
- ❖ இஸ்லாம் ஒரு பூரண மதம்.
- ❖ இஸ்லாத்தைப்பற்றி முஸ்லிமலாதவர்களின் கருத்துகள்.

அத்தியாயம் III. அல்குர்-ஆன்

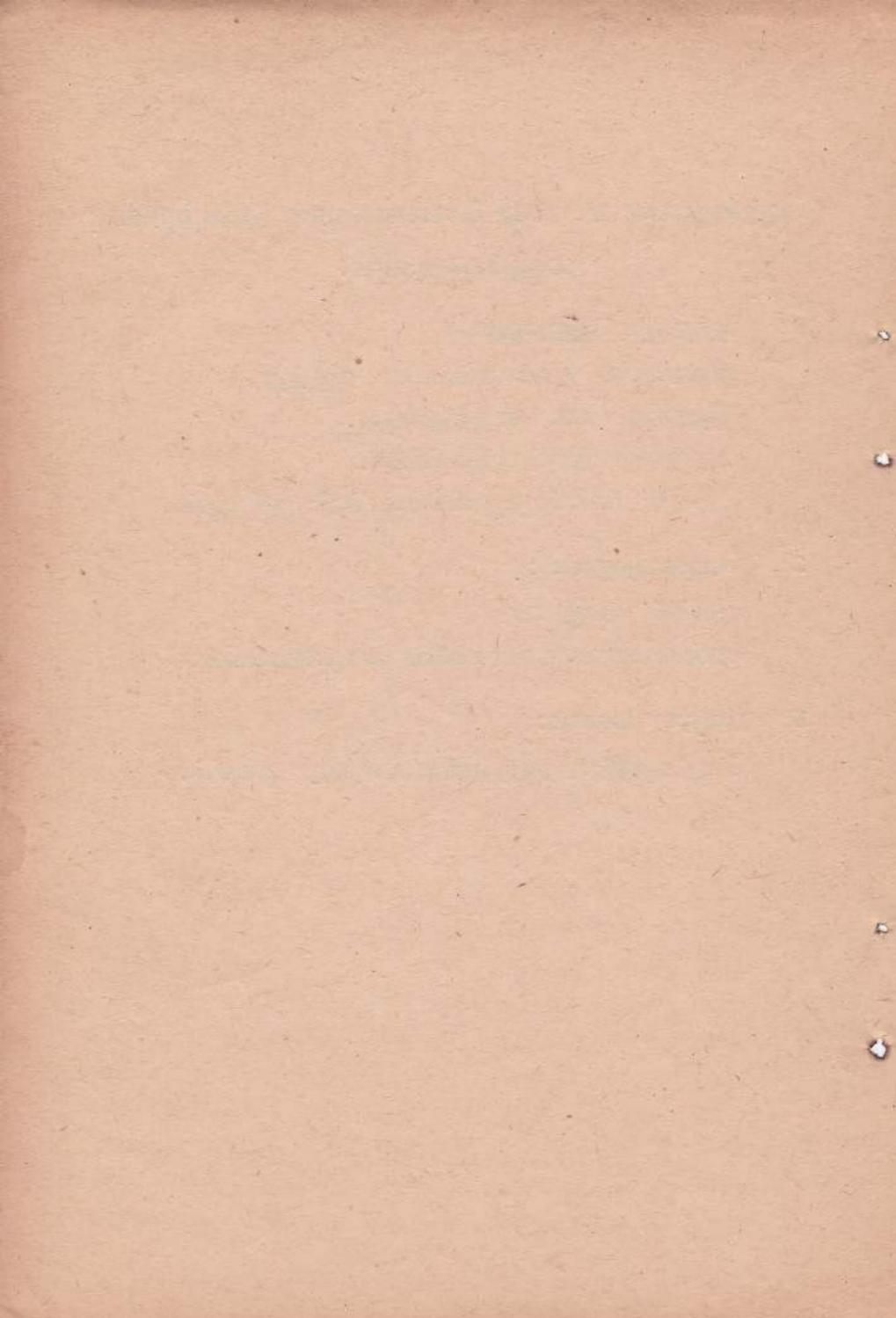
- ❖ அடிப்படை உண்மைகள்.
- ❖ உலக இலக்கியத்தில் குர்-ஆனின் இடம்
- ❖ புனித குர்-ஆனைப்பற்றி முஸ்லிமலாதவர்களின் கருத்துகள்.

அத்தியாயம் IV. நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்)

- ❖ அரேபியா: உலக தீர்க்கதறிசியின் இடம்.
- ❖ முஹம்மத்: அவரது பண்புகள், வாழ்க்கை, தூது ஆகியவற்றின் மந்திர சக்தி.
- ❖ ஹிஜ்ரா.
- ❖ முதலாவது இஸ்லாமிய அரசாங்கம்.
- ❖ மக்கா வெற்றி.
- ❖ முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் மகத்துவம்
- ❖ நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் சில திரு மொழிகள்.
- ❖ நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப்பற்றி முஸ்லிமலாதவர்களின் கருத்துகள்.

அத்தியாயம் V. ஆட்சேபணக்ஞம் அவற்றின்
மறுப்புக்கஞம்.

1. யுத்தமும் ஜிஹாதும்
ஜிஹாதின் உண்மையான கருத்து,
ஜிஹாத்: பல கருத்துக்கள்.
மதத்தில் நிர்ம்பந்தமில்லை.
யுத்தம், சுகிப்புத்தன்மைபற்றி குர் ஆன்.
2. அடிமைத்தனம்:
யுத்தக் கைதிகள்
முஸ்லிமல்லாதவர்களின் சாட்சியங்கள்.
3. பலதார மணம்:
மேற்கத்திய நாடுகளில் பலதார மணம்.

முகவுரை

முகவுரை

மனித வரலாற்றில் இஸ்லாம் ஒரு புரட்சிச் சக்தி யாக இருந்து வந்திருக்கிறது. வரலாற்றிலேயே மகத்தான் ஒரு நாகரிகத்தை-அன்று அறியப்பட்டிருந்த உலகத்தில் பாதிக்கு மேலான பகுதியில் தனது மகிமையைப் படரவிட்டிருந்த ஒரு நாகரிகத்தை-இன்றும், ஏன்? எதிர் காலத்திலும் கூட அங்கீரிக்கக் கூடிய ஒரு சக்தியை-அது உருவாக்கி யிருக்கிறது. ஐம்பத்தைந்து கோடி மக்களுக்கு அதிகமானேர் இந்தச் சன்மார்க்கத்தை விகவாசிக்கிறார்கள். ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தில் நாற்பது அங்கத்துவ நாடுகளில் பெரும்பான்மையினர் இந்தச் சன்மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுபவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். வரலாற்றில் இத்தகைய சிறப்புமிக்க ஓர் இடத்தைப் பெற்றுள்ள ஒரு மதத்தைப் பற்றி அதிகமதிகம் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வம் உலகத்தில் ஏற்படுவது சுகஜமேயாம். ஆனால், இன்று ஒருதலைப்பட்சமான கட்டுக்கதைகளைத்தான் உலகம் உட்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இஸ்லாத்தின் மீதும் முஸ்லிமான்கள் மீதும் கருமைபூசப்பட்டிருக்கிறது. வாள் முனையில் தங்கள் மதத்தைப் பரப்பி, நாகரிகத்

தின் சகல பாரம்பரியங்களையும் தங்கள் காலடி யில் போட்டு மிதித்து அழித்த, இரத்த வெறி பிடித்த மத விரோதக் கும்பலென்று மூஸ்லிம்கள் சித்தரித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் துவேஷப் பிரசாரத்தைப் போல் உண்மையிலிருந்து அப்பாற்பட்ட வேறொதுவும் கிடையாது. இஸ்லாத்துக்கெதிரான சரித்திர ரீதியான ஒரு சதியின் விளைவே இது.

இஸ்லாம் மிகக் குறுகிய காலத்தில் மகத்துவ மிக்க ஒரு சக்தியாக உருவாகியது. இருநூறு வருடங்களுக்கு முன் விஸ்தரிப்பு நோக்கங் கோண்ட ஐரோப்பிய வல்லரசுகளுக்கு இஸ்லாமிய நாடுகள் பிரதான இலக்காகின. எந்தெந்த வழிகளில் முடியுமோ, அந்தந்த வழிகளில் எல்லாம் அவர்களின் மதம் கண்டிக்கப்பட்டு திரித்துக் காட்டப்பட்டது. மூஸ்லிம் மக்களை அடிமைப்படுத்தவே இவ்வாறு செய்யப்பட்டது. அதே நேரத்தில், பல மூஸ்லிம் நாடுகளைக் கைப்பற்றிய பின்பு இஸ்லாத்தைத் தழுவி இஸ்லாத்தின் பாதுகாவலர்களாக மாறிய ஹலாகுகானையும் அவரது குடும்பங்களையும் போல் தங்களுடைய மக்களும் இஸ்லாத்தின் லட்சியங்களையும் கோட்பாடுகளையும் தழுவிக்கொள்ளும் சாத்தியக் கூறுகளை அகற்றவும் ஐரோப்பிய நாடுகள் இவ்வாறு செய்தன. இஸ்லாத்தைத் தழுவிய பின் ஹலாகுகானும் அவரது மக்களும் தங்கள் அன்றை வாழ்க்கையையும் அரசாங்கங்களையும் இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளின்படி அமைத்துக் கொண்டது வரலாறுகண்ட ஓர் உண்மையாகும்.

இஸ்லாத்தைப்பற்றி மலிந்து பரவிக் கிடக்கும் பொய்ப் பிரசாரமும் தப்பபிப்பிராயங்களும் இந்த நூலின் மூலம் அகற்றப்படுமென்று நம்பப்படுகிறது. “இஸ்லாம் ஓர் அறிமுகம்” என்ற இந்நால், இஸ்லாத்தின் உண்மை உருவத்தைச் சித்தரித்துக் காட்டும் அதே நேரத்தில், இஸ்லாத்தைப்பற்றி முஸ்லிமல்லாதவர்கள் கொண்டுள்ள கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கியிருக்கிறது. முஸ்லிமல்லாத பிரபல வரலாற்றுசிரியர்கள், தத்துவ சாஸ்திரிகள், சமூக சிந்தனையாளர்கள் ஆகியோரது கருத்துக்கள் இந்நாலில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சன்மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களாக இருந்தபோதிலும், இஸ்லாத்தின் வட்சிய வாதத்தை எதிர்ப்பவர்களால் விரிக்கப்பட்ட வலையில் சிக்காத அறிஞர்கள் அளிக்கும் சாட்சியங்களாக இவை அமையும்.

இஸ்லாம் எந்த வித இன், வேறுபாடுகளையும் அறியாத ஒரு சர்வதேசமதமாதலால் மனித வர்க்கம் முழுவதற்குமே சொந்தமானது. அது எல்லாக் காலங்களிலும் தோன்றக் கூடிய பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் தீர்வுகள் காணக்கூடியது. ஆகவே அது நமது “அண்டவெளி யுகம்” எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வுகாணப் பொருத்தமானது. அழிவின் விளிம்பில் இருக்கும் நாகரிகத்தை வழிநடத்திச் செல்ல, இஸ்லாம் ஒன்றி ஒன்று மாத்திரமே முடியும். இன்றைய நாகரிகத்தை அதன் அழிவுப் பாதையில் இருந்து காப்பாற்றுவதற்கு மேல் நாடுகள் இஸ்லாத்தைத் தெரிந்து

தெடுக்க வேண்டும். பிரபல சமூக சிந்தனையானாகும், நாடக ஆசிரியருமான ஜோர்ஜ் பேர்னூட்ஷா இந்த உண்மையை உணர்ந்தவராக, “பொது வாக ஐரோப்பாவும், குறிப்பாக இங்கிலாந்தும் அடுத்த அரை நூற்றுண்டுக் காலத்தில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; அல்லது, இஸ்லாத்தைப் போன்ற ஒரு மதத்தை ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும்.” என்று கூறினார். ஆகவே, பயமுறுத்தப்பட்டிருக்கும் இன்றைய நாகரிகத்தின் ஓவ்வொர் உறுப்பினரும் இஸ்லாத்தின் கோட்பாடுகளையும், அதன் போதனைகளையும் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். இருண்ட யகத்தில் இஸ்லாம் அறிவின் சுடரை ஏற்றி, நமது இன்றைய தொழில் நுட்ப, விஞ்ஞான் சாதனைகளுக்கெல்லாம் பாதையைத் திறந்தது மாத்திரமன்றி, தர்க்க ரீதியான உள்ளங்களின் வேட்கையைத் தனித்து அவற்றைத் தங்களின் லட்சியத்தின் பால் வழிநடத்திச் செல்லும் சக்தி வாய்ந்த தும் இஸ்லாம் ஒன்று மாத்திரமேயாம். “இஸ் ஸாம் அல்லது இஸ்லாத்தைப் போன்ற ஒரு மதம்” என்று அறிஞர் ஜோர்ஜ் பேர்னூட்ஷா குறிப்பிட்ட போது, அவர் என்ன கருத்துக் கொண்டிருந்தார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. பலரின் வாழ்க்கையிலிருந்து இது நிருபணமாகிறது. இஸ்லாத்தைப் பற்றி அவர்கள் விளங்கிக் கொண்டதும் “பல வருடங்கள் சிந்தனைக்கும், ஆராய்ச்சிக்கும் பிறகு இதைத்தான் நாம் விகவாசிக்க முனைந்திருக்கிறோம். நாம் பிறந்த மதத்தில் ஏமாற்ற மடைந்து அதனைக் கைவிடுகிறோம்.” என்று பிர

கடனம் செய்துள்ளார்கள். இவ்வாறு இஸ்லாத் தைப்பற்றி விளங்கிக்கொண்ட பிறகு தலைசிறந்த ஜேர்மன் தத்துவ ஞானியும் கவிஞருமான “கோதே” பின்வருமாறு கூறினார். “நாம் இறை வனுக்கு நம்மை அர்ப்பணிக்கிறோம். இதுதான் இஸ்லாம் என்பதாயின், நாமேல்லோரும் இஸ்லாத்தில் வாழ்பவர்களாக இல்லையா”? இஸ்லாத் தைத் தழுவிய பலர் இதேபோன்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இஸ்லாத்தைத் தழுவிய இத்தகைய சிலரின் கருத்துகள் “நாம் இஸ்லாத்தைத் தழுவியதேன்” (இஸ்லாம் அவர் சொய்ஸ்) என்ற பெயரோடு ஒரு பிரத்தியேக நூலாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்நாலும் பேகம் ஆயிஷாபவானி வக்கு ஸ்தாபனத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

ஆகவே, இஸ்லாத்தின் உண்மையான தூதை எடுத்துக்காட்டி உலகுக்குத் தெளிவு கொடுக்க முஸ்லிம்கள் முன் வராவிடில், தர்க்க ரீதியான சிந்தனை படைத்த மேனுட்டினர்கள் தங்களுடைய பழைய தர்க்க ரீதியற்ற விசவாசங்களைக்கைவிட்டு விட்ட நிலையில், இஸ்லாத்தின் கோட்பாடுகளை யும் போதனைகளையும் போன்ற வேறொன்றை ஏற்றுக்கொள்ளும் முடிவுக்கு வரலாம். ஆனால், மனித சமூகம் விளங்கிப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று புனித குர்ஆன் விளக்கும் இஸ்லாமாக இது இருக்காது. மர்மம் சூழ்ந்த இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் மனிதனின் லட்சியமும் அவனது நித்திய எதிர்காலத்தை ஈடுக்கொள்வதற்காக அவன் வழிவகுத்துக்கொள்ள அவனுக்களிக்கப்பட்டிருக்கும் சக்திகளும் தெய்வீக

மான இந்தப் புனித கிரந்தத்தில் அடங்கிய தெய் வீகத் தூதில் இடம் பெற்று இருக்கின்றன, நிதி திய எதிர்காலத்தைப்பற்றி அவனுக்கிருக்கும் சந்தேகங்கள் இப்புனித கிரந்தத்தில் அகற்றப்பட்டிருக்கின்றன. காலத்தினால் சிதைவுற்ற அடையாளங்கள் எதுவுமின்றி, புனிதமும், பரிசுத்தமும் கெடாத நிலையில் அந்த தெய்வீக நூல் இன்றும் நமக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. “பழைய புதிய வேதாகமங்கள்” என்ற தெய்வீக நூல்களுக்கு தூர் அதிஷ்டவசமாக ஏற்பட்ட கதை இதற்கு ஏற்படவில்லை.

இஸ்லாம் ஓர் அறிமுகம் என்ற நூல் பிரமாண்டமான அளவில் வெளியிடப்படுகிறது. இந்த நாலும் “நாம் இஸ்லாத்தைத் தழுவியதேன்?” “இஸ்லாத்தின் வசீகர சக்தி” என்ற நமது முக்கிய வெளியீடுகளும் வக்பின் தாழ்மையான முயற்சிகளேயாம். சத்திய வேட்கையால் தூண்டப்பட்டவர்களும் இந் நூல் கைகளில் கிடைக்கப் பெறுவார்களுமான சகோதரர்கள் சகலருக்கும் மகத்துவமிக்க சத்தியத்தை உணர்ந்து கொள்வதற்கேதுவாக, குரோதத்தின் சவர்களைத் தாக்கும் நமது இந்த முயற்சிகளை எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்வானாக!

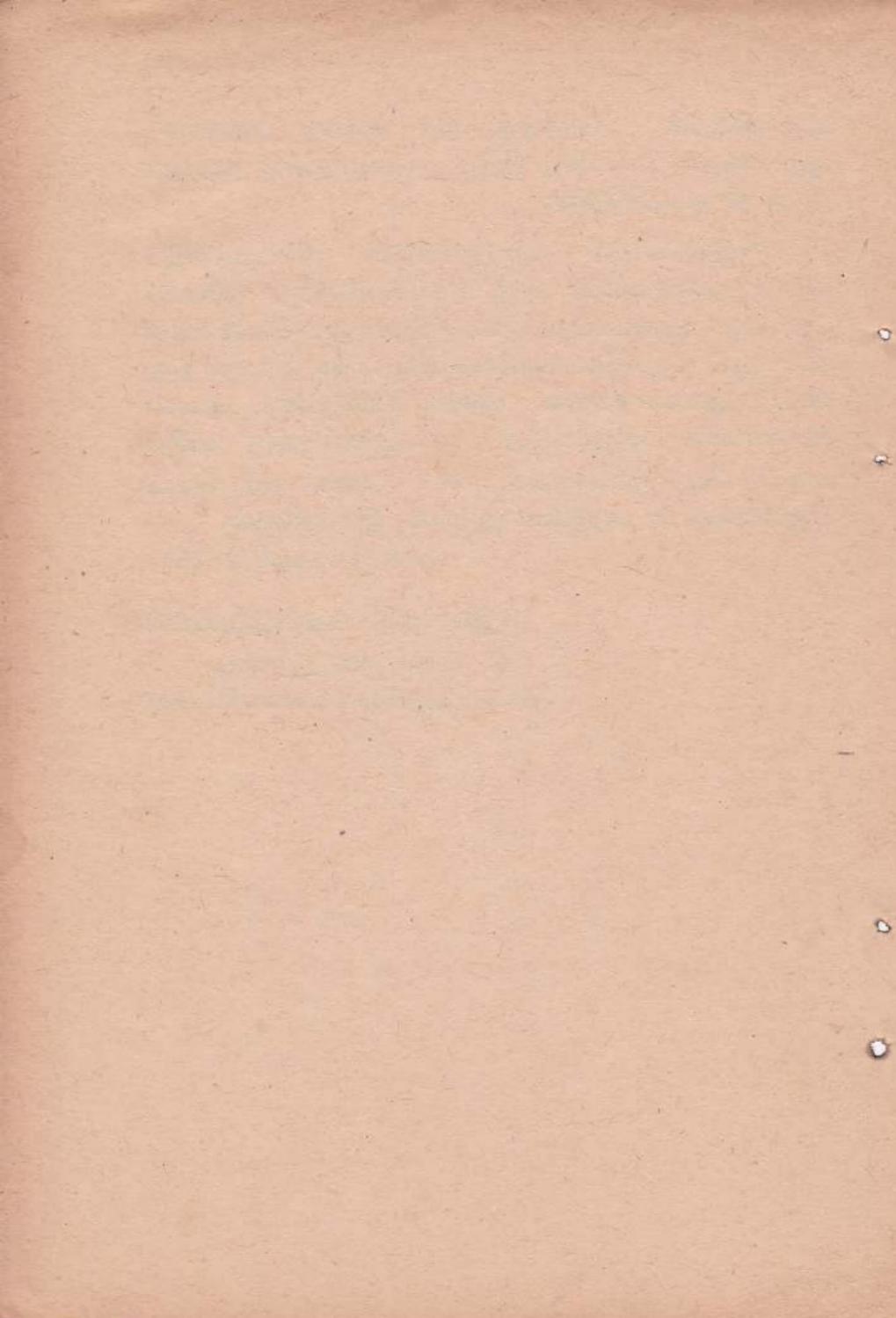
கராச்சி இஸ்லாமிய ஆராய்ச்சிக் கழகப் பொதுக் காரியதரிசி ஜனப் குர்ஷித் அஹ்மத், ஆராய்ச்சிஉதவியாளர் ஜனப் முனவ்வர் ஹஸன் ஆகிய இருவருக்கும் இந் நூலைத் தொகுத்து உருவாக்கியதற்காக நான் நன்றி கூற கடமைப்பட்ட

ஏருக்கிறேன். பரிசுத்த குர் ஆனின் பின்வரும் ஆயத்தைக் கொண்டு இந்த முகவுரையை முடிக்க நான் விரும்புகிறேன்.

"(இஸ்லாம்) மார்க்கத்தில் நிர்ப்பந்தமே யில்லை, ஏனென்றால் வழி கேட்டிலிருந்து (விலகி) நேர் வழி (அடைவது எவ்வாறென்று) தெளிவாகி விட்டது. ஆகவே எவன் ஷஷ்த்தானை நிராகரித்து விட்டு அல்லாஹ்வை விசுவாசிக்கிறானே, அவன் நிச்சயமாக அறுபடாத பலமானதொரு கயிற் றைப் பிடித்துக்கொண்டான், அல்லாஹ் செவியறுவோனும் அறிவோனுமாக இருக்கிறான்."

(அல் குர் ஆன 2-256)

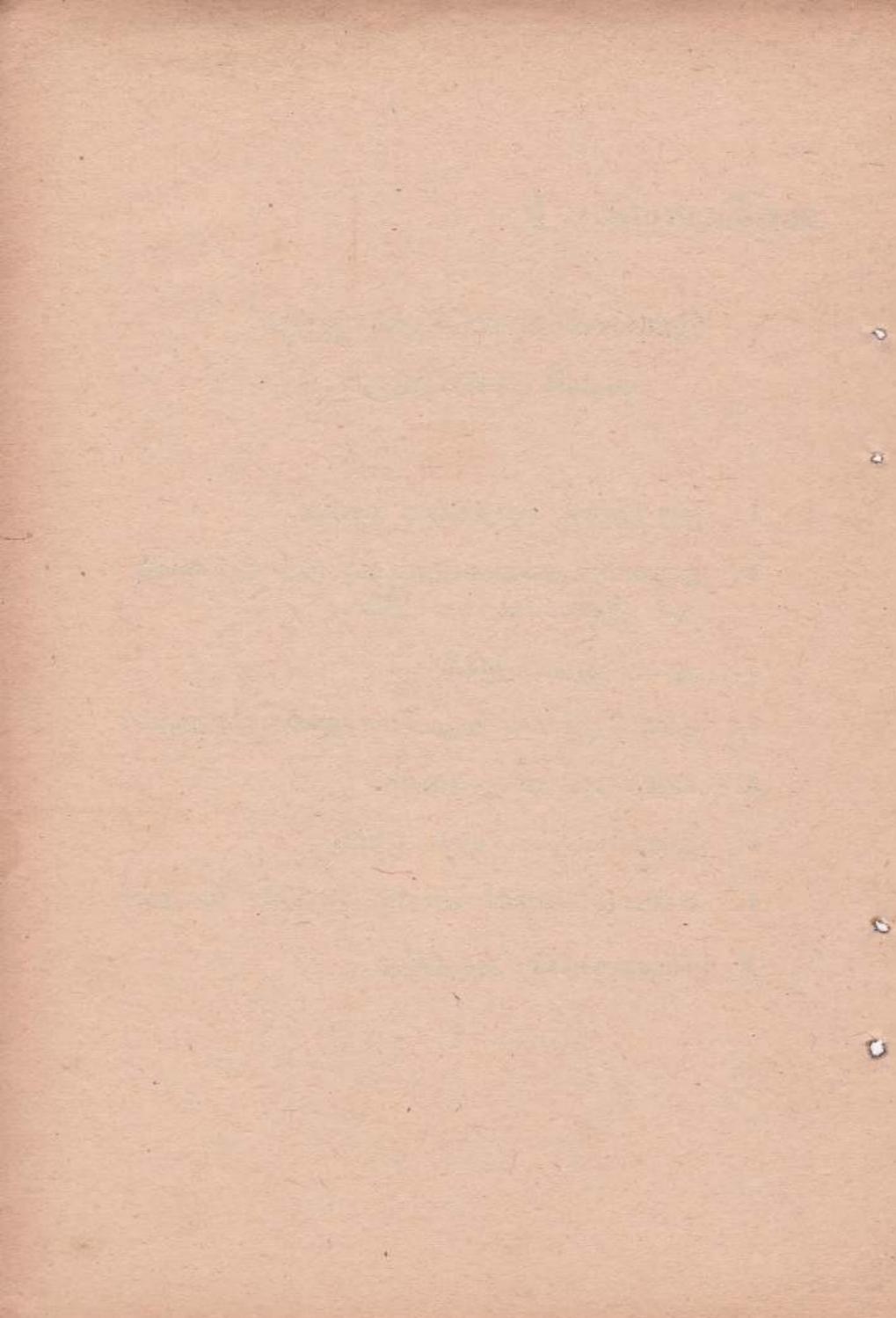
-இபராஹீம் அஹ்மத் பவானி
மனேஜிங் டிரஸ்டி
பேகம் ஆயிஷா பவானி வக்பு

அத்தியாயம் I

இஸ்லாமிய ஸ்தியவாதமும்
அதன் பண்புகளும்.

1. ஒரு பூரண வாழ்க்கை முறை.
2. ஒருமைத் தன்மைக்கும் கூட்டுத் தன்மைக்கும் இடையே சம நிலை.
3. ஜட, ஆத்ம ஜக்கியம்
4. சர்வ தேசிய வாதமும் மானுஷீக வாதமும்
5. ஸ்திரமும் மாறுதலும்.
6. இறக்கப்பட்ட ஒரு மதம்.
7. எளிமை, காரண வாதம், சாத்திய வாதம்
8. பெண்களின் அந்தஸ்து.

அத்தியாயம் ।

இஸ்லாமிய ஸ்தேவாதமும்,

அதன் பண்புகளும்

இஸ்லாம் மனிதனின் மார்க்கம். அதன் தூது சர்வ வியாபக மானதும் நித்தியமானது மாகும்.

இஸ்லாம், ஒரு மனிதனின் அந்தரங்க வாழ்க்கையையும், சொந்த வாழ்க்கையையும் சிறப்பிக்கவும், உயர்த்தவும் மாத்திரம் உத்தரவாதமளிக்கும் ஒரு மதமல்ல. அது, சில உச்சாடனங்களையும், சடங்குகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு மதமுமல்ல. உண்மையில், அது ஒரு பூரண வாழ்க்கைமுறையாகும். எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வின் ஆஜீனப்படியும், அவனது தூதரமுஹம்மது (ஸல்ல) அவர்களின் போதனைப்படியும் அது மனிதனுக்கு வழிகாட்டுகிறது. சகலவற்றையும் உள்ளடக்கிய அந்த வாழ்க்கை முறை, மனிதவாழ்க்கையில் ஷாத்தானின் சக்திகள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கு எவ்வித இடமும் அளிப்பதில்லை. எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வின் பிரபஞ்சத்திலே

அவனது சட்டத்தை நிலைநாட்டுவதே இஸ்லாத் தின் லட்சியம். இஸ்லாமிய லட்சிய வாதத்தின் பிரதான பண்புகளில் சில பின்வருமாறு : -

(1) ஒரு பூரண வாழ்க்கைமுறை :

இஸ்லாத்தின் சிறப்பான பண்புகளில் ஒன்று கட்டுப்பாடானதும், ஒழுங்கானதுமான பூரண வாழ்க்கை முறையாகும். மனிதனின் அந்தரங்க வாழ்க்கையோடு மாத்திரம் அது அடங்கிவிட வில்லை. மனித வாழ்க்கையின் சகல துறைகளி லும் அது வியாபித்திருக்கிறது.

தனிமை, சமூகம், லோகாயதம், தார்மீகம், பொருளியல், அரசியல், சட்டம், கலாச்சாரம், தேசியம், சர்வதேசியம், ஆகிய வாழ்க்கையின் சகல துறைகளிலும் அது வழிகாட்டுகிறது. ஓளிவு மறைவின்றி இஸ்லாத்தில் பிரவேசித்து வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் இறைவனின் ஆணைகளைக் கடைப் பிடிக்குமாறு குர்ஆன் மனிதனைப் பணிக்கிறது. உண்மையில் மதக் கட்டளைகள் மனிதனின் அந்தரங்க வாழ்க்கையோடு மாத்திரம் அடக்கப்பட்டு, அரசியல் துறையில் மனிதன் நன்னிஷ்டப்படி நடந்து, அவனது நானுவித நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட அனுமதிக்கும் நாள் தான், மனித வரலாற்றிலேயே மிகத் தூர் அதிஷ்டம் வாய்ந்த நாளாகும். நவீன யுகத்தில் மதத் தின் வீழ்ச்சிக்கும், அதன் விளைவாக மனித சமூகத்தின் சிறைவுக்கும் முக்கிய காரணமாக அமைந்துள்ளது.

திருப்பது, மனிதன் அவனது அந்தரங்க வாழ்க்கைக்குள் தானுக அடைக்கலம் புகுந்துவிடுவதேயாம்.

ஓரு பக்கத்தால் தனது லட்சியம், ஆத்மாவைப் பரிசுத்தப் படுத்துவதும், மறுபக்கத்தால் சகல அம்சங்களையும் உள்ளடக்கிய குர்ஆனின் கோட்பாடுகள் மீதும் இறுதி இறை தூதரின் வாழ்க்கை முன்மாதிரி மீதும் சமூகத்தைச் சீர் படுத்திப் புனரமைப்புச் செய்வதும் தான் என்று இஸ்லாம் வற்புறுத்திப் பிரகடனம் செய்கிறது.

(2) ஓருமைத் தன்மைக்கும் கூட்டுத் தன்மைக்கும் இடையே சம நிலை:

ஓருமைத் தன்மைக்கும் கூட்டுத் தன்மைக்கும் இடையே ஓரு சம நிலையை, ஸ்தாபிப்பது இஸ்லாத்தின் மற்றோர் சிறப்பம்சமாகும். மனிதனின் சொந்தமான ஓருமைத் தன்மையை அது வற்புறுத்தி ஒவ்வொரு மனிதனும் இறைவனுக்குச் சொந்தமாகப் பொறுப்புதாரியும், ஜவாப்தாரியுமாவானென்று கூறுகிறது தனிப்பட்டவரின் மூலாதார உரிமைகளுக்கு அது உத்தரவாதமளிப்பதோடு எவரும் அவற்றில் தலையிடுவதற்கு அனுமதிப்பதில்லை. மனிதனின் சுய இயல்பைச் சரியான முறையில் அபிவிருத்தி செய்வதை இஸ்லாம் தனது கல்விக் கொள்கையின் பிரதான குறிக்கோள்களில் ஒன்றாகக் கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுத் தன்மையான சமூக வாழ்விலோ, அல்லது ஆட்சி பீடத்தினிடமோ மனிதன் அவனது ஓரு

மைத் தன்மையை ஒப்படைத்துவிட வேண்டு
மென்ற கருத்தை அது ஆதரிக்கவில்லை. திருக்
குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகிறது.

“மனிதர்கள் தங்கள் நடத்தையைக் கொண்டு
தங்களை மாற்றிக்கொள்ளாத வரையில் நிச்சய
மாக அல்லாஹும், அவர்களுக்குப் புரிந்த அருளை
மாற்றிவிடுவதில்லை.” (13-11)

“மனிதனுக்கு அவர் செய்த விளையேயன்றி
வேறொன்றும் கிடைக்காது.” (53-39)

இஸ்லாம் மனிதனிடம் சமூகப் பொறுப்பு
ணர்ச்சி விழிப்படையச் செய்கிறது. ஒரு சமூக
மாக மனிதர்களை ஒழுங்குபடுத்தி அமைத்து
சகலரினதும் சமூக நன்மைக்காக உழைக்குமாறு
தனி நபருக்கும், சமூகத் திற்கும் ஆணையிடுகிறது.
தொழுகை இஸ்லாத்தீல் கூட்டாக நடத்தப்படு
வதனால் இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றுபவர்களிடையே
சமூகக் கட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. குர்ஆன் கூறு
கிறபடி ஓவ்வொருவரும் ஸகாத் கொடுக்குமாறு
உத்தரவிடப்பட்டுள்ளனர். “அவர்கள் கூடையோ
பொருள்களில் வாய் திறந்து (யாசகம்) கேட்போ
ருக்கும் கேட்காதோருக்கும் பாகமுண்டு.” (51-19)
“தன் அயலான் பட்டினிகிடக்கும்போது தான்
மாத்திரம் உண்பவன் விசுவாசியாக மாட்டான்.”
என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் குறிப்
பிட்டிருக்கிறார்கள்.

சுருங்கக் கூறின், இஸ்லாம் தனி மனிதனையோ
சமூகத்தையோ உதாசீனம் செய்யவில்லை. இவ்

விருத்தரப்பினருக்குமிடையே சௌஜன்யத்தையும் சமநிலையையும் உண்டுபண்ணி ஒல்வொருத்தரப்பினரும் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளை வரையறுத்துவகுத்திருக்கிறது.

(3) ஜட, ஆத்ம ஐக்கியம்:

ஜடப் பொருளையும், ஆத்மாவையும் வெவ்வேறுகப் பிரித்து, வாழ்க்கையை வேறுபடுத்தாதது இஸ்லாத்தின் சிறப்பம்சங்களில் ஒன்றாகும். வாழ்க்கையை அது ஒன்றுபட்டதாகவே கருதுகிறது. வாழ்க்கையைத் துறக்குமாறு அது கூறவில்லை. மாருக, வாழ்க்கையைப் பூரணப்படுத்துமாறே அது கூறுகிறது. இஸ்லாம் துறவறத்தை நம்பவில்லை. லோகாயத விசயங்களைத் தவிர்க்குமாறே, உதாசீனம் செய்யுமாறே, இஸ்லாம் மனிதனைக்கேட்கவில்லை. கரடு முரடான உலக வாழ்க்கையில் புனிதமான வாழ்க்கையை மேற்கொள்வது மூலம் ஆத்ம விமோசனம் அடைய முடியுமே தவிர, உலகத்தைத் துறப்பது மூலம் அடைய முடியாதென்று இஸ்லாம் கூறுகின்றது. பின்வருமாறு பிரார்த்திக்குமாறு குர்ஆன் நமக்குப் புத்திமதி கூறுகிறது:- “எங்கள் இறைவனே! எங்களுக்கு நீஇம்மையிலும், நன்மையளிப்பாயாக! மறுமையிலும் நன்மையளிப்பாயாக!”

(2-201)

தனது அருட்கொட்டகளை அனுபவிக்க மறுப்பவனை அல்லாஹ் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறான். குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகிறது:- ‘அல்லாஹ்

தன் அடியார்களுக்காக அளித்திருக்கும் (ஆடை) அலங்காரத்தையும், பரிசுத்தமான (மேலான) ஆகாரத்தையும் ஆகாதவையென்று தடுப்பவர் யார்?'' (7-32)

“நீங்கள் (தாராளமாகப்) புசியுங்கள், பருகுங்கள். எனினும் (அவற்றில்) அளவு கடந்து (வீண்) விரயம் செய்யாதீர்கள்” (7-31) என்பது குர் ஆனின் ஆணை.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) கூறுகிறார்கள்:- “நீங்கள் நோன்பிருங்கள்! (உரிய நேரத்தில்) அதனைத் திறந்து விடுங்கள்! நீங்கள் தொழுகையிலும் நில் வங்கள். இரவில் படுத்தும் உறங்குங்கள். ஏனென்றால், உங்கள் சர்வரத்துக்கு உங்கள் மீது ஓர் உரிமை இருக்கிறது. உங்கள் கண்களுக்கும் உங்கள் மீது ஓர் உரிமை இருக்கிறது. உங்கள் மனைவிக்கும் உங்கள் மீது ஓர் உரிமை இருக்கிறது.”

ஆகவே “ஜட்”, “தார்மீக”, “ஆத்மீக” வாழ்க்கைகளை வேறுபடுத்துவதை இல்லாம் அனுமதிக்கவில்லை. உறுதியான அத்திவாரத்தின் மீது வாழ்க்கையைப் புனருத்தாரணம் செய்வதற்காக மனிதன் தன் சக்தி முடிவதையும் பிரயோகிக்க வேண்டுமென்று இல்லாம் ஆணையிடுகிறது. தார் மீக, ஜட சக்திகள் ஒன்றாகப் பின்னப்பட வேண்டுமென்றும் ஜடப் பொருட்களின் மூலவளங்களை மனிதனின் நன்மைக்காகப் பயன் படுத்துவது கொண்டுதான் ஆத்மீக விமோசனம் பெறலாமென்றும் துறவற வாழ்வு வாழ்வதனால்ல என்றும் இல்லாம் மனிதனுக்குப் போதிக்கிறது.

(4) சர்வதேசியவாதமும், மானுஷ்கவாதமும்

இஸ்லாத்தின் தூது மனித வர்க்கம் முழு வதற்குமேயாம். இஸ்லாத்தின் கூற்றுப்படி இறை வன், சர்வ லோகங்களுக்கும் இறைவனுவான். (குர்ஆன் 1-1) அதேபோல், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மனித வர்க்கம் முழுவதற்கும் தூதராக அனுப்பப்பட்டவராவார். பின் வரும் குர்ஆன் வாக்கியங்கள் இதனை ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன.

“(நபியே) நீர் கூறும்:- ‘‘மனிதர்களே! (நீங் கள் எத்தேசத்தவராயினும் எவ்வகுப்பாராயினும்) மெய்யாகவே நான் உங்கள் யாவருக்கும் அல்லாஹ்வினால் அனுப்பப்பட்ட ஒரு தூதன்’’ (7-158)

“இது உலகத்தார் யாவரையுமே அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வதாக இருக்கிறது.” (25-1)

“எல்லாச் சமூகங்களுக்கும் அருட் கொடையாகவன்றி உம்மை நாம் அனுப்பவில்லை”.

மனிதர்கள் எந்த நிறத்தை, மொழியை, இனத்தை, தேசத்தை சேர்ந்தவர்களாயினும் சரி இஸ்லாத்தில் சகல மனிதர்களும் சமமானவர்களாவர். மனித மனச்சாட்சிக்கு அது அழைப்பு விடுக்கிறது. பொய்யான இன், அந்தஸ்து, செல் வத் தடைகளையெல்லாம் அது அகற்றுகிறது. இத் தகைய தடைகள் எப்போதுமே இருந்து வந்திருக்கின்றனவென்பதையும் அறிவு பெற்ற யுகமென்று அழைக்கப்படும் இன்றுகூட அவை இருந்து வருகின்றனவென்பதையும் மறுக்க முடியாது. இந்தக்

தடங்கல்களையெல்லாம் இல்லாம் அகற்றி மனித சமூகம் முழுவதும் அல்லாஹ்வின் ஒரு குடும்பமே என்ற கருத்தை ஊட்டியது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:-

“அல்லாஹ்வின் சிருஷ்டிகளெல்லாம் அல்லாஹ்வின் குடும்பமாக அமைகின்றன. அல்லாஹ்வின் சிருஷ்டிகளை யார் அதிகம் நேசிக்கிறானே அவன்தான் அல்லாஹ்வினால் அதிகம் நேசிக்கப்படுகிறன்.”

“இறைவனே! என் உயிருக்கும் பிரபஞ்சத்தி லுள்ள ஏனைய சகலவற்றுக்கும் இறைவனே! எல்லா மனிதர்களும் ஒருவருக்கொருவர் சகோதரர்களென்பதை நான் ஊர்ஜீதம் செய்கிறேன்.”

“இறை நெறியை மதித்து இறைவனின் குடும்பத்துக்கு அன்பு காட்டுங்கள்”

இல்லாம், அதன் தோற்றத்திலும், போக்கிலும் சர்வ தேசியமானது. மனித சமூகத்தைப் போரிடும் கும்பல்களாகப் பிரிக்கும் வேறுபாடுகளையும் தடைகளையும் அது அனுமதிப்பதில்லை. ஒரே கொடியின் கீழ் மனித சமுதாயத்தை ஜக்கியப் படுத்த அது விரும்புகிறது. தேசியப் போட்டிகளினாலும், பூசல்களினாலும் சிதறுண்டிருக்கும் இன்றைய நமது உலகம் போன்ற உலகத்துக்கு நன்மையளிக்கும் தூதைக்கொண்டு வந்திருப்ப தோடு, மகத்துவமான எதிர்காலத்தையிட்டு வாக்குறுதியும் அளிக்கிறது.

(5) ஸ்திரமும் மாறுதலும்:

“ஸ்திரமும், முன்னேற்றமும் அளிப்பவையென்ற முரண்பட்ட கோரிக்கைகளுக்கிடையே சமரசத்தை உண்டுபண்ணி வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டை அளிக்கக் கூடிய ஒரு சித்தாந்தம்தான் நமது யுகத்தில் அதிகமாகத் தேவைப்படுவதாகும்” என்று ஜக்கிய அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த நீதியர் சர் திரு. கர்டோஸா வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார். இது சரியான ஒரு கூற்றேயாகும். ஸ்திரத் தன்மை, மாறுதல் ஆகிய இரு கோரிக்கைகளை யும் திருப்திப் படுத்தக்கூடிய ஒரு லட்சிய வாதத்தை இல்லாம் மனித சமூகத்திற்கு அளிக்கிறது.

ஆழமாக ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது வாழ்க்கை மாறுதலற்றதுமல்ல. அற்பமாகவும் சலபமாகவும் மாறுவதுமல்ல. சகல யுகங்களிலும் வாழ்க்கையின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் ஒரே மாதிரியாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான வழிவகைகளும் உபாயங்களும் காலத்துக்குக் காலம் பல மாறுதல்களையும் அடைந்திருக்கின்றன. இவ்விரண்டையும் இல்லாம் தருகிறது.

சர்வலோக ரட்சகங்கிய இறைவனால் அளிக்கப்பட்ட வழிகாட்டும் நிரந்தரக் கோட்பாடுகளை குர்ஆனும் பெருமானாரின் ஸான்னாவும் அளிக்கின்றன. காலத்தினாலும் இடைவெளியினாலும் வரையறுக்கப்படாத சுயேச்சையான இறைவனிடமிருந்து இந்த வழிகாட்டுதல் வருகிறது. ஆகவே

அவனால் அறிவிக்கப்பட்ட தனிமனிதனதும் சமூகத் தினதும் நடத்தைபற்றிய கோட்பாடுகள், யதார்த்தத்தையும் ஸ்திரத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். ஆனால் இறைவன் பொதுவான கோட்பாடுகளை மாத்திரமே நமக்கு அளித்து ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அந்தந்த யுகத்தின் நிலைமைக்கும் போக்குக்கும் பொருத்தமான விதத்தில் அவற்றைப் பிரயோகிக்கும் சுதந்திரத்தை அவன் மனிதனுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இஜ்திஹாத் மூலம் தான் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் வாழ்ந்த மனிதர்கள் தங்கள் காலப் பிரச்சினைகளுக்கான தெய்வீக வழிகாட்டுதலைப் பிரயோகித்திருக்கிறார்கள்.

“இஜ்திஹாத்” என்பது ஷரீஅத்தின் சாராம் சத்துக்கும் பொதுவான திட்டத்துக்கும் இணங்க ஷரீஅத்தில் தீர்மானிக்கப்படாத விசயங்களையிட்டு ஒரு தீர்மானத்திற்கு வருவதற்காகக் கடைப்பிடிக் கப்படும் ஒரு வழியாகும். இவ்வாறு, அடிப்படை வழிகாட்டுதல் நித்தியமானதும், நிரந்தரமானதுமாக அமைகிறது. அதே நேரத்தில் காலத்துக் காலம் ஏற்படும் அலாதியான நேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் ஒரு வழி முறையும் இதில் அடங்கியிருக்கிறது.

(6) இறக்கப்பட்ட ஒரு மதம்:

இஸ்லாமிய லட்சிய வாதத்தின் மூலாதாரமான பண்பு அது மனிதனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு முறையாக இஸ்லாமல் சிருஷ்டி காத்தாவினாலேயே இறக்கப்பட்ட ஒன்றுக் கிருப்பதுதான். இதனால்

தான் மனித சிந்தனையினதும் முயற்சியினதும் விளைவாக உருவாக்கப்பட்ட ஏனைய லட்சியவாதங்களி லிருந்து மாறுபட்டதாகவும் வேறுபட்டதாகவும் அது இருக்கிறது. மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட லட்சிய வாதங்களில் பலவீனம், ஒட்டைகள், பூர்த்தியின்மை ஆகியவை நிறைந்திருக்கின்றன. மனிதனின் வரையறுக்கப்பட்ட சக்தி அவனது உடனடியான சுற்றுடலுக்கும் அவனது காலத்துக்கும் அப்பால் செல்லச் சக்தியற்றதாதலால் மனிதர்களால் உருவாக்கப்படும் முறைகளும், பாவிப்பி இலும், பெறுமதியிலும் வரையறுக்கப்பட்டவைகளாகவே இருக்கின்றன. சில உடனடியான விவகாரங்களையோ, அல்லது தற்காலிகமான பிரச்சினைகளையோ தீர்ப்பதில் அவை உதவியாக இருக்கலாம். ஆனால், அவை நிரந்தரமானவையாக இருக்க முடியாது. மிக முக்கியமானது என்ன வென்றால், மனிதனின் பிரச்சினைகள் முழுவதையும் அவற்றால் தீர்க்க இயலாது என்பதுதான். இதற்கு நேர்மாறுக, இல்லாம் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு மதமல்ல. இப் பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டித்துப் பரிபாலித்துப் போஷிக்கும் எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வினால் மனித வர்க்கத்துக்கு அது இறக்கப்பட்டது.

இப்பிரபஞ்சம் தற்செயலாக, அகஸ்மாத்தாக உருவான ஓன்றல்ல. இதற்கு ஒரு சிருஷ்டி கர்த்தா இருக்கிறுன். அவன் மனிதனை இந்த மண்ணுலகில் தனது பிரதிநிதியாக நியமித்திருக்கிறுன். மனிதனின் லோகாயத ஜட தேவைகளையும் அவனது

தார்மீக, ஆத்ரீக, மாணசீகத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யுமாறு அவன் பணிக்கப்பட்டுள்ளான். இந்தக் குறிக்கோளை அடைவதற்காக மனிதனைச் சரியான பாதையில் நடத்திச் செல்ல இறைவன் அவனது தீர்க்கதறிசிகளை அனுப்பினான்.

இறைவனின் தூதைச் சகல மக்களிடையே யும் பரப்புவதுப்பட, தமது, வாழ்க்கை முன்மாதிரி, தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு எல்லாக்காலங்களிலும் வழி காட்டக்கூடிய விதமாக அந்தப் போதனைகளை அமுல் நடத்துவது ஒரு தீர்க்குறிசியின் கடமையாகும். இதனால்தான் இல்லாமிய லட்சிய வாதத்தின் அடிப்படையான ஊற்றுக் கண்கள். இரண்டாக இருக்கின்றன. இறைவனுல் இறக்கப்பட்ட புனித கிரந்தமாகிய திருக்குர்ஜூனும் இல்லாத்தின் திரு நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை முன்மாதிரியாகிய அன்றாரின் போதனைகளும், சாதனைகளும் அடங்கிய ஸான்னாவுமே இவ்விரண்டு ஊற்றுக் கண்களுமாகும். பின்னையது “ஹதீஸ்” என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இல்லாம் தெய்வீக வெளிப்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டதால் அதன் மூலாதாரமான கோட்பாடுகள் மாற்றப்பட முடியாதவை. எந்த ஒரு மனிதனும் ஏன்? முஸ்லிம் உலகம் பூராவினாலும்கூட, இந்தக் கோட்பாடுகளில் எவ்வித மாறுதலையும் செய்ய முடியாது. இன்று முஸ்லிம்கள் கடைப்பிடித்து வருவதுதான் இல்லாம்

என்ற கருத்து தவறானதோன்று. இஸ்லாம் சம் பந்தமாக மேல் நாடுகளில் இருந்து வரும் தெளி வற்ற பல குழப்பமான கருத்துகள்தான் இந்தத் தப்பபிப்பிராயத்துக்குக் காரணமாகும்.

சுகல மதங்களும் தெய்வீக வெளிப்பாடு மூலம் கிடைத்த வாழ்க்கை முறைதான் என்று உரிமைக் கொண்டாடப்பட்டனும், இன்று இஸ்லாமிய சன் மார்க்கமொன்று மாத்திரம்தான் காலத்தினாலும் சமூகத்தினாலும் ஊடுருவல் செய்யப்படாமல் இருந்து வருகிறது. முதலாவதாக, எழுதிப் பதிவு செய்து வைக்கும் முறை இல்லாதிருந்த காலத்தில் தான் ஏனைய மதங்கள் தோன்றின. அன்றியும் இந்த மதங்களைப் பின்பற்றியவர்கள், தங்கள் சொந்தக் கருத்துக்களுக்கும் குறுகிய நலன்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய விதமாக இவற்றின் போதனை களைக் கூட்டியும், மாற்றியும், திருத்தியும் இருக்கிறார்கள். உண்மையில் தங்களுடைய அசல் மதம் பூரணமாக இருந்து வருகிறதென்றும் வரலாற்றின் பல்வேறு காலங்களிலும் அவை ஒருபோதுமே மாற்றப்படவில்லையென்றும் இந்த மதங்களைப் பின்பற்றும் எவரும் உரிமை கொண்டாடுகிறார்களில்லை. மறுபக்கத்தால், நபிகள் நாயகம் முஹம் மத் (ஸ்ல) அவர்களுக்கு முதன் முதலாக குர் ஆன் எவ்வாறு வெளியாக்கப்பட்டதோ, அவ்வாறே இன்றும் இருந்து வருகிறது. எந்தவிதமான மாற்றங்களுக்கும் அது உட்படுத்தப்படவில்லை.

(7) எளியீ, காரணவாதம், சாத்தியவாதம்:

இஸ்லாம் புராணக் கட்டுக் கதைகள் இல்லாத ஒரு மதம். அதன் போதனைகள் எளிமையானவையாயும், விவேகமானவையாயும் மனிதனின் பகுத தறிவைத் தொடுவனவாயும் இருக்கின்றன. மூடநம்பிக்கைகளையும் புத்திக்குப் பொருத்தமற்ற நம்பிக்கைகளையும் சூத்திரங்களையும் விட்டு அது விடுபட்டது. இறைவனின் ஏகத்துவம், முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்களின் நபித்துவம், மரணத்துக்குப் பிந்திய வாழ்வுபற்றிய கருத்து, ஆகியவை தான் இஸ்லாத்தின் விசவாசங்களில் அடிப்படை அம்சங்கள். இவை அறிவுக்குப் பொருத்தமான வையும் தர்க்க ரீதியானவையுமாகும். இஸ்லாத்தின் போதனைகளைல்லாம் இந்த அடிப்படை விசவாசத்திலிருந்தே பிறக்கின்றன. அவை விளங்கிக் கொள்ள இலகுவானவையும் பின்பற்றுவதற்கு நேரானவையுமாகும். இஸ்லாத்தில் குருத்துவத் துக்கு இடமில்லை. யோகப் பாதையில்லை. சிக்கலான சீர்களும் சடங்குகளும் இல்லை. ஒவ்வொரு வரும் இறை நூலை நேரடியாகவே அறிந்து அதன் ஆணைகளின்படி அவரது வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும்.

இஸ்லாம் மனிதனிடமுள்ள பகுத்தறிவை விழிப்படையச் செய்கிறது. ஆராய்ச்சி உணர்ச்சியை ஊட்டி அவனது மதியுகத்தைப் பயன்படுத்துமாறு பணிக்கிறது. “என் இறைவனே என் னுடைய கல்வி ஞானத்தைப் பின்னும் (பின்னும்)

அதிகப்படுத்து என்று நீர் பிரார்த்தனை செய்வீ
ராக!'' (20-114) என்று பிரார்த்திக்குமாறு குர்
ஆன் மனிதனுக்குப் புத்திமதி கூறுகிறது. அறி
வடையவர்களும் அறிவற்றவர்களும் சமமாக மாட்
டார்களென்று அது அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறு
கிறது. (39-9) ''உணர்ந்து விளங்கிக்கொள்ளாத
வர்கள் மிருகங்களை விடவும் கேவலமானவர்கள்''
(7-179) என்றும், ''அறிவுடையவர்களுக்கே இதில்
பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.''' (15-98) என்
றும் ''யாருக்கு அறிவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
நிச்சயமாக அவருக்கு அதிக பாக்கியம் கொடுக்
கப்பட்டிருக்கிறது.'' (2-260) என்றும், ''எவன்
ஏனைய பாக்கியங்களோடு சரீர பலத்துடன் அறி
வையும் பெற்றிருக்கின்றாலே அவன் ஆட்சியுள்
மைக்குத் தகுதியுடையவனுகிறான்.''' (2-249) என்
றும் ''அறிவுதான் மலக்குகளைவிட மனிதனை
உயர்ந்தவனுக்கி உலகத்தில் அவனை இறைவனின்
பிரதிநியாக்கியிருக்கிறது.'' (2-30) என்றும் கூறும்
கருத்துக்கள் திருக்குர் ஆனில் அடங்கியிருக்கின்றன.

''அறிவைத் தேடுவது ஓவ்வொரு முஸ்விம்
ஆண்மீதும், பெண் மீதும் கடமையாகும்.'' என்று
இல்லாததின் திரு நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறி
யிருக்கிறார்கள்.

மூட நம்யிக்கையும், இருஞும் குடிகொண்ட
உலகிலிருந்து, இல்லாம் மனிதனை விடுவித்து அறி
வும் ஒளியும் பரவிய உலகுக்கு அவனை அனுப்பு
கிறது.

இஸ்லாம் நடைமுறைக்கு ஒத்த ஒரு மதம். சோம்பேறித் தன்மையான யூகங்களிலும் பயனற்ற கோட்பாடுகளிலும் அது ஈடுபெடுவதில்லை. விசுவாச மென்பது ஒரு வெறும் நம்பிக்கை மாத்திரமல்ல வென்று கூறும் இஸ்லாம், வாழ்க்கையின் மூல பலமே அதுதான் என்று வற்புறுத்துகிறது. நன்னடத்தை இறை விசுவாசத்திலிருந்து பிறக்க வேண்டும். மதம் என்பது வாழ்வதற்காக அமைந்தது. வெறும் வரட்டு வேதாந்தத்துக்கும் வாய்ச் சொல் ஆக்குமான ஒன்றல்ல.

“நன்மை செய்தோருக்கு இவ்வுலகிலும் நன்மைதான்” (அவர்களுடைய) மறுமையின் வீடோ மிக்க மேலானது.” (16-30) என்று குர்ஆன் கூறுகிறது.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:- “செயல்கள் மூலம் வெளிக்காட்டப்படாத வெறும் விசுவாசத்தை மாத்திரம் இறைவன் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டான். விசுவாசத்தோடு இனங்காத எந்தச் செயலையும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் மாட்டான்.”

இவ்வாறு, இஸ்லாம் எளிமையானதும் காரண வாதமானதும் பிரயோக வாதமுமான ஒரு மதமாக விளங்குகிறது,

(8) பெண்களின் அந்தஸ்து :

லோகாயத அடிப்படையிலும் ஆத்மீக அடிப்படையிலும் ஆண்களின் அந்தஸ்தைப் போலவே

பெண்களின் அந்தஸ்தையும் இல்லாம் அங்கீகரிக்கிறது. ஒரே சக்தியிலிருந்துதான் இருபாலாரும் உற்பத்தியாகின்றனரென்றும் இல்லாம் கூறுகிறது. சில வேதாந்தங்களும் மதங்களும் கூறுவது போல் பெண் திமையானவளைன்று கருதப்படுவதானால் ஆனும் அவ்வாறே கருதப்பட வேண்டும். அல்லது ஆணிடம் பெருமைக்கான ஒரு சிறு துளிதானும் இருக்குமானால் பெண்ணிடமும் அது இருந்துதான் ஆகவேண்டும். “பெண்கள் ஆண்களின் மறுபாதியாவார்கள்.” என்று பெருமானார்நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இல்லாமிய பாரம்பரியத்தில் தாயின் நிலை மிக மிக உயர்ந்ததாகக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “உங்கள் மாதாவின் பாதங்களின் கீழ் சவனபதி இருக்கிறது” என்று நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் பிரகடனம் செய்துள்ளார்கள்.

ஒரு மனைவி என்ற முறையில் பெண்ணின் நிலைமை சம்பந்தமாக பெருமானார் கூறியிருப்பது அழுத்தம் திருத்தமானதாக இருக்கிறது. “உங்களில் தும் குடும்பத்துக்குச் சிறந்தவர் யாரோ அவர்தான் உங்களில் சிறந்தவர்” என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

புத்திரி என்ற முறையில் ஒரு பெண் சம்பந்தமாக இல்லாம் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கை குர் ஆணிலிருந்து நன்கு தெளிவாகிறது. இல்லாத துக்கு முந்திய காலத்தவர்கள் பெண் மக்களிடம்

நடந்துகொண்ட விதத்தை குர் ஆன் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது. “இவர்கள் அல்லாஹுக்குப் பெண்மக்கள் உண்டெனக் கூறுகின்றனர். ஆனால், அவனே (அதனை விட்டு) மிகப் பரிசுத்தமானவன். எனினும் அவர்களோ (தங்களுக்கு ஆண் மக்களையே) விரும்புகின்றனர். அவர்களில் ஒருவனுக்கு பெண் குழந்தை பிறந்ததாக நன்மாராயம் கூறி னால், அவனுடைய முகம் (துக்கத்தினால்) கறுத்து கோபத்தை விழுங்குகிறான். (பெண் குழந்தை பிறந்தது என) அவனுக்குக் கூறப்பட்ட இந்தக் கெட்ட நன்மாராயத்தைப்பற்றி (வெறுப்படைந்து) இழிவுடன் அதை வைத்திருப்பதா? அல்லது (உயிருடன்) அதை மண்ணில் புதைத்து விடுவதா? என்ற கவலையுடன் ஜனங்கள் முன் வராதும் மறைந்துகொண்டலைகிறான். (இவ்வாறு தங்களுக்கு ஆண் குழந்தையும், இறைவனுக்குப் பெண் குழந்தையுமாக) அவர்கள் செய்யும் தீர்மானம் மிகக் கெட்டது.” (16-57, 58, 59) எல்லா வஸ்துக்களையும் ஜோடி ஜோடியாகவே இறைவன் சிருஷ்டித்திருக்கிறான்றும், சந்ததிப் பெருக்கத் துக்கு இருபாலருமே சமமாக இன்றியமையாத வர்களென்றும் ஓவ்வொருவரும் அவரவரின் உடலமைப்புக்கும் சரீரத் தன்மைக்கும் ஏற்றபடி பிரத்தியேகமான கடமைகளைச் செய்யவேண்டிய யவர்களாக இருக்கிறார்களென்றும் குர் ஆன் இடைவிடாது ஞாபகழுட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. “ஆண் கள் சம்பாதித்தது ஆன்களுக்குரியனவே. (அவ்வாறே) பெண்கள் சம்பாதித்தவையும் பெண்களுக்குரியனவே.” (4-32) என்றும் குர் ஆன் ஆஜையிடுகிறது.

பொருளாதாரத் துறையில் ஆணைப் போலவே பணம் சம்பாதிக்கவும், சொத்து வைத்திருக்கவும் பெண் உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள். (“இறந்து போன”) தாயோ, தகப்பனே, பந்துக்களோ விட்டுப்போன பொருட்களில் (அவை அதிகமாகவோ கொஞ்சமாகவோ இருந்தபோதிலும்) ஆண்களுக்குப்பாகமுண்டு. (அவ்வாறே) தாயோ, தந்தையோ பந்துக்களோ விட்டுச் சென்ற பொருட்களில் அவை அதிகமாகவோ கொஞ்சமாகவோ இருந்தபோதிலும் பெண்களுக்குப்பாகமுண்டு. (இது அல்லாஹ்வால்) ஏற்படுத்தப்பட்ட பாகமாகும்.” (4-7) என்று குர்ஆன் கூறுகிறது.

இரு உடல்களில் உள்ள ஓரே உயிராக கண வனுக்கும் மனைவிக்குமுள்ள பரஸ்பர உறவுகளைபரிசுத்த குர்ஆன் வர்ணிக்கிறது. “ஓரே மனிதரிலிருந்து உங்களைச் சிருஷ்டித்தவன் அவன்தான். அவருடன் (சுகமாக) கூடி வசிப்பதற்காக அவருடைய மனைவியை அவரிலிருந்தே உற்பத்தி செய்தான்”. (7-189) இதே கருத்து மற்றொரிடத்தில் வேறுவித வார்த்தைகளால் மிக அழகாக வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “அவர்கள் உங்களுக்கு ஆடையாகவும் நீங்கள் அவர்களுக்கு ஆடையாகவும் இருக்கிறீர்கள்.” (2-189) மிகப் பெரிய ஸ்தாபனமாகிய சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதியாக இல்லாம் குடும்பத்தை வர்ணிக்கிறது. கணவன் “குடும்பத்திலுள்ள மக்களை நிர்வகிப்பவனுகவும், கணகாணிப்பவனுகவும் மனைவி அவளது கணவனின் வீட்டையும் குழந்தைகளையும் நிர்வகிப்பவளாக

வும்” குர்ஆன் வர்ணிக்கிறது. இவ்வாறு ஒரு குடும்பம் ஒரு இராச்சியமாக விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு கணவனும் மனைவியும் அதிகாரம் செலுத்துபவர்களாவர். இருப்பினும் முழுக் குடும்பத்துக்கும் ஒருவர் பொறுப்பாளியாக்கப்படாவிடில் சமாதானமும் சௌஜன்யமும் அமைதியும் நிச்சயம் பாதிக்கப்படும். இதன் விளைவாக, “ஒரு சின்னஞ்சிறு ராச்சியம்” என்று இல்லாம் கருதும் குடும்பத்தில் குழப்பமும் சீர் குலைவும் ஏற்படும். இந்தப் பொறுப்பு இயற்கையாகவே ஆண்மீதுதான் சமத்தப்பட வேண்டும். ஏனெனில் இருபாலாரிலும் பலம் வாய்ந்தவரும் மற்றவரை விடப் பொறுப்புகளையும் கடமைகளையும் நிறைவேற்றக்கூடியவரும் ஆணையாவான். ஆகவே இது ஒருவித பொறுப்புப் பங்கீடாகும். விவகாரங்கள் ஆணின் பொறுப்பில் விடப்பட்டதனால், பெண் ஆணை விடத் தாழ்ந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்ணபது எவ்விதத்திலும் அர்த்தமல்ல. சமூகத்தின் இந்த அடிப்படைப் பாகத்தின் நிர்வாகத்தை யாராவது ஒருவர் ஏற்கத்தானே வேண்டும்? ஆகவே குர்ஆன் இந்தக் கலக்கத்தைப் பின் வருமாறு தெளிவு படுத்தியிருக்கிறது:— (“ஆண் பெண் இருபாலாரில்) ஆண்பாலாரை (பெண்பாலார் மீது) அல்லாஹ் மேன்மையாக்கி வைத்திருப்பதுடன் (ஆண்பாலார்) தங்கள் பொருட்களைப் (பெண்பாலாருக்குச்) செலவு செய்வதற்கு ஆண்கள்தான் பெண்களை நிர்வகிக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர்”.

(4-34)

ஆனும் பெண்ணும் சிறந்த மூலத்திலிருந்தே
படைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களென்றும் ஒவ்வொரு
வரும் அவரவருக்குச் சொந்தமான பணி களை
ஆற்ற வேண்டுமென்றும் குர் ஆன் கூறுகிறது.
உண்மையில் ஆனும் பெண்ணும் ஆற்றவேண்டிய
பணிகளை இயற்கையாகவே இல்லாம் பிரித்துக்
கொடுத்திருக்கிறது. ஆன் தான் பெற்றிருக்கும்
பலமான உடலமைப்பைக் கொண்டும், ஏனைய
இயல்புகளைக் கொண்டும் வாழ்க்கையின் கரடு முர
டான பாதைக்கூடாகப் போராடிச் செல்லப்
பொருத்தமானவனுக இருக்கிறுன். பெண், தன்
னிடம் அமைந்துள்ள அங்பு, கருணை ஆகிய குண
திசயங்கள் காரணமாக இளம் சந்ததியினரை
வளர்க்கும் கடினமான பணி அவளிடம் ஒப்
படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குழந்தைகளை வளர்த்
துப் பரிபாலிக்கும் கடமைகள் பெண்ணுக்குச்
சொந்தமானவை.

மேற் கூறப்பட்ட வேலைப் பிரிவின் மூலம்
ஏனைய பணிகளிலிருந்து பெண், பூரணமாக ஒதுக்
கப்பட்டிருக்கிறான்பது அர்த்தமல்ல. இல்லாத்
தின் வரலாறு இதற்குச் சான்று பகர்கிறது. யுத்தக்
களத்தில் சாமான்கள் தூக்கிச் செல்லல், நோயா
ளிகளுக்கும், காயமடைந்தவர்களுக்கும் சிகிச்சை
செய்தல், காயமடைந்தோரையும், வெட்டப்பட்
போரையும் போர்க்களத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்
துதல், சந்தர்ப்பமும் அவசியமும் நேர்ந்தால்
உண்மையான போராட்டத்தில் ஈடுபடுதல் ஆகிய
பணிகளைப் பெண்கள் செய்திருக்கிறார்கள். (புகாரி)

குழந்தைப் பராமரிப்பு இவற்றைச் செய்ய அவர் களுக்குத் தடையாக இருக்கவில்லை.

பலதார முறைபற்றி ஆராய்ச்சியாளர்கள் பேசுவதற்கு ஒருபோதும் அனுப்படைவதில்லை. இஸ்லாத்தின் மீது இவர்கள் கொண்டிருக்கும் குரோதமும் இவர்களின் உள்ளங்களில் ஆழமாக வேறுன்றியிருக்கும் துவேஷமும் இவற்றிலிருந்து வெளியாகின்றன. மனித சமுதாயத்துக்கு ஒர் அருட்கொடையாக அளிக்கப்பட்டிருக்கும் இஸ்லாத்தின் பலதார முறை மிக முற்போக்கானதாகவும் நன்மை பயக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. இந்த முறை ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமமான சமூக உறவுகளை அளிக்கிறது. நியாயம், ஒழுக்கம் நீதி ஆகியவைகளற்ற இரு தீவிர வாதங்களுக்கிடையே மத்திய வழியொன்றை இந்த முறை மூலம் இறைவன் கொடுத்திருக்கிறான். வாழ்நாள் முழுவதும் துறவியாகச் சந்தியாசம் பூண்டிருப்பதும் உடலின் சட்டபூர்வமான உணர்ச்சிகளைப் பூரணமாக மறுப்பதும் ஒரு தீவிர வாதமாகும். மற்றத் தீவிர வாதம் மனிதனை மிருகத்தின் தரத்திற்குக் கீழிறக்கக் கூடியதாக அவனது சிற்றின்ப வெறியை வரம்பு கடந்து செல்லவிட்டு சரியானதையும், தவறானதையும் சிந்திக்க இயலாத ஒரு நிலையை அவனுக்கு உண்டுபண்ணுவதாகும். வரையறையும் கட்டுப்பாடும் அற்ற சிற்றின்பங்களின் வளர்ச்சியினால் ஆண் பெண் உருவில் அராஜகமும் சிந்தனையிலும் மதிப்பிலும் குழப்பமும் ஏற்படுகின்றன.

இது சம்பந்தமாக இல்லாம் கூறும் வழி சம நிலையானது. காணவாதமானது. ஆனினும் பெண்ணினதும் தார்மீக, உள், உடல் தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

முதலாவதாக, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மனைவியரை மணப்பது அனுமதிக்கப்பட்டதே தவிர கட்டாயமாக ஆஜினயிடப்பட்ட ஒன்றல்ல என்பது விளங்கிக்கொள்ளப்பட வேண்டும். தனது மனைவியருக்கிடையே நீதி வழங்கக் கூடியவருக்கு மாத்திரமே இந்த அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. கூடியபட்சம் ஒருவர் நான்கு மனைவியரையே ஏக காலத்தில் வைத்திருக்கலாம்.

“அநாதைப் (பெண்களை விவாகம் செய்து கொண்டு அவர்) கள் விஷயத்தில் நீதமாக நடக்க மாட்டோம் என நீங்கள் அஞ்சினால், மற்றப் பெண்களில் உங்களுக்கு விருப்பமானவர்களை இரண்டிரண்டாகவோ மும்முன்றுகவோ நீங்கள் விவாகம் புரிந்து கொள்ளலாம். (அவ்வாறு பலரை விவாகம் புரிந்தால், எப்போதும் அவர்களுக்கிடையில், நீங்கள் நீதமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு) நீங்கள் நீதமாக நடக்க முடியாதெனப் பயந்தால், ஒரே பெண்ணையே விவாகம் செய்து கொள்ள வேண்டும். (4-3)

இந்தப் பலதார முறையையிட்டு மேனூட்டுச் சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்களை இனி நாம் பார்ப்போம். பிரம்ஞான இயக்கத்தின் தலைவியான டாக்டர் திருமதி அனிபௌலஸ் என்ற பிரபல

ஆங்கில அம்மையார் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:-
 “மேனூட்டில் வெளிப் பார்வையில் ஏதாரா முறை
 இருந்து வருகிறது. ஆனால், உண்மையில் அங்கிருப
 பது பொறுப்பிலிருந்து விடுபட்ட பலதாரமுறை
 யோகும். ஆனாலுக்கு அனுப்புத் தட்டியவுடன்
 “வைப்பாட்டி” கைவிடப்படுகிறன். ஈற்றில்
 அவள் தெருவில் அலைய நேரிடுகிறது. காரணம்
 அவளது எதிர்காலத்தையிட்டு அவளது முதலா
 வது காதலனுக்கு எவ்வித பொறுப்பும் இல்லை.
 பலதார முறை இருந்து வரும் குடும்பமொன்
 றில் மனையாகவும் தாயாகவும் ஆதரிக்கப்பட்டு
 வரும் பெண்ணின் நிலையை விட இவள் நிலை நூறு
 மடங்கு மோசமானது. மேலைத்தேய நகர வீதி
 களில் இரவில் சுற்றியலையும் ஆயிரக்கணக்கான
 தூர்ப்பாக்கியப் பெண்களைப் பார்க்கும்போது பல
 தார முறைக்காக இல்லாத்தைக் குறைக்குற
 மேனூட்டினருக்கு நாவு இருக்க முடியாது என்பதை
 நிச்சயமாக நாம் உணருவோம். கற்பழிக்கப்பட்டு
 ஒருவேளை சட்ட விரோதமான குழந்தையொன்
 ரேடு தெருக்களில் கைவிடப்பட்டு, ஆதரிப்பா
 ரும், அடைக்கலம் கொடுப்பாரும் இன்றி, போவார்
 வருவார் எல்லோருக்கும் இரவுக்கு இரவு இலக்
 காகி ஈற்றில் தாய்மையை இழந்து சுகலரினதும்
 நிந்தனைக்கு உட்படுவதைவிட, பலதார முறைக்கு
 உட்பட்டு ஒரே புருஷனானுடைக்கியமடைந்து சட்ட
 பூர்வமான குழந்தையை தன் கைகளில் தாங்கிக்
 கொண்டு மரியாதையால் சூழப்பட்ட நிலையில்
 ஒரு பெண்ணுக்கு வாழக் கிடைப்பது எவ்வளவோ

மேலானது. இப்பெண் மகிழ்ச்சியடைய பெண் ணவாள். யாவராலும் மரியாதையாக மதிக்கப் படும் பெண்ணுமாவாள்." ("முஹம்மதின் வாழ்க்கையும் போதனைகளும்" என்ற நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது)

"மேனுட்டினருக்கு ஒரு கண்ணுடி"

அனி பெஸன்ட் அம்மையார் "முஹம்மதின் வாழ்க்கையும் போதனைகளும்" என்ற தமது நூலில் மேலும் கூறுவதாவது:-

"வரையறுக்கப்பட்ட பலதார முறை அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதால் இந்த மதம் (இஸ்லாம்) தீமையானதென்று சொல்லும் மற்றவர்களையும் நீங்கள் காணலாம். ஒரு தினம் லண்டன் மண்டபத்தில் நான் நிகழ்த்திய உரையில் தெரிவித்த கண்டனத்தை ஒரு வேளை நீங்கள் கேட்டிருக்க மாட்டார்கள். பெருந்தொகையான விபசாரிகளால் சூழப்பட்ட ஏதார முறை, நயவஞ்சகத்தனமானதென்றும் வரையறுக்கப்பட்ட பலதார முறையைவிட அதிகம் கீழானதென்றும் நான் அங்கு சட்டிக் காட்டினேன். இயற்கையாகவே இத்தகைய கூற்று மன்னோவை உண்டுபண்ணக் கூடியதுதான். ஆனால் இது சொல்லியாக வேண்டிய ஒன்றேயாகும். ஏனெனில், பெண்களைப் பொறுத்தவரை, பெண்கள் சம்பந்தமான இஸ்லாத்தின் சட்டம் உலகில் காணப்படக்கூடிய சட்டங்களிலெல்லாம் மிக நீதியானதாகும். இதன் சில பகுதிகளை இங்கி லாந்து சமீப காலத்தில் கடைப்பிடித்திருக்கிறது. சொத்துக்கள் சம்பந்தமாகவும் வாரிஸ் உரிமை

சம்பந்தமாகவும், விவாகரத்துச் சம்பந்தமாகவும் பெண்களின் உரிமைகளுக்கு இல்லாம் கொடுக்கும் மதிப்பு, மேனூட்டினரின் சட்டத்தைவிட எவ்வளவோ மேலானது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏகதாரம், பலதாரம் என்ற சொற்களினால் மக்கள் மயங்கியிருக்கும் நிலையில் இவற்றை மறந்திருக்கிறார்கள். மேற்கில் இச் சொற்களுக்குப் பின்னணியில் என்ன மறைந்திருகிறதென்பதைக் கவனிக்கிறார்களில்லை. தங்கள் மீது அலுப்புத்தட்டி, யாதொரு உதவியும் அளிக்காமல் தங்களின் முதற் கணவர்களால் வீதிகளில் விரட்டப்பட்ட பெண்களின் பயங்கர இழி நிலையை அவர்கள் பார்க்கிறார்களில்லை.”

டாக்டர் அனி பெஸன்ட் மேலும் கூறுகிறார்:- “கிறிஸ்துவத்தை விட இல்லாத்தில் பெண்கள் அதிக சுதந்திரத்தோடு இருக்கிறார்களென்று நான் அடிக்கடி சிந்திப்பதுண்டு. ஏகதார முறையைப் போதிக்கும் மதத்தை விட அதிக பாதுகாப்பு இல்லாத்தில் பெண்களுக்கு இருக்கிறது. அங்கு ஆனில் பெண்களைப்பற்றிய சட்டம் மிக நீதியானதும் தாராளமானதுமாகும். கடந்த இருபது வருட காலமாகத்தான் கிறிஸ்தவ இங்கிலாந்து பெண்களின் சொத்துரிமையை அங்கீகரித்திருக்கிறது. ஆனால் இல்லாத்திலோ ஆரம்பகாலம் தொட்டு இந்த உரிமை இருந்து வந்திருக்கிறது. பெண்களுக்கு ஆத்மா இல்லையென்று இல்லாம் போதிப்பதாகச் சொல்வது ஒரு அவதாரங்கும்.”

நடைமுறைக்கான ஒரு பரிகாரம்:

“பலதார முறைக்கான நியாயங்கள்” என்ற நூலில் கே. எஸ். கிளியர்மக் பார்லேன் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:- “சமூக நீதியிலோ ஒழுக்க ரீதியிலோ பரிசீலனை செய்து பார்த்தாலும் பலதார முறை நாகரிகத்தின் உயர்தரத்திற்கு முரண்பட்டதல்ல என்பதை நிறுபித்துக் காட்ட முடியும். அனைதொன்று யான், தேவைப்படாத பெண்களின் பிரச்சினைக்கு பலதார முறை நடைமுறையில் சாத்தியமான ஒரு பரிகாரமாக அமைகிறது. இதற்கு மாற்று வழி தொடர்ந்து விபசாரம் பெருகுவதும் வைப்பாட்டி களின் தொகை அதிகரிப்பதும் கண்ணித் தன்மை துயரளிப்பதாக இருப்பதுமாகும்.”

விவாகரத்துப் பிரச்சினையும் இல்லாத்தினால் சிறந்த முறையில் தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் இது அங்கீகரிக்கப்பட்ட அவசியமாக இன்று இருப்பதால் இதை விளக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. இல்லாத்தில் விவாகம் ஒரு சமூக ஓப்பந்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. புருஷனுக்கோ அல்லது மனைவிக்கோ பொருந்தாததாகவும், கெடு தியானதாகவும் விவாகம் இருக்கிறது என்று நிறு பிக்கப்படும் பட்சத்தில் அதனை ரத்துச் செய்து விடலாம். புருஷனுக்குப் போலவே, விவாகரத்துப் பெறுவதற்கு மனைவிக்கும் உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் ரஷ்ய விவாகரத்து முறையை இல்லாம் அங்கீகரிப்பதில்லை. (“விவாகம் அதன் புனிதத் தன்மைகளை எல்லாம் இழக்கக் கூடிய அளவுக்கு ரஷ்யாவில் விவாகரத்து அவ்வளவு இலகுவாக இருக்கிறது.”)

கிறது.” (போல்டன் ஜே. றீன் எழுதியிருக்கும் “கம்யூனிஸமும் மேல் நாட்டின் மனசாட்சியும்” என்னும் நூல்.)

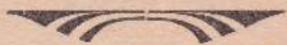
அதே போல் விவாகரத்துப் பற்றிய கிறிஸ்தவ திருச் சபையின் கருத்தையும் இஸ்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இஸ்லாத்தில் விவாகரத்து சாத்தியமாயினும் அது இலகுவானதல்ல. ஏனெனில் விவாகரத்துக்கு இஸ்லாத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகளும் நிபந்தனைகளும் மிகக் கடினமானவை, இஸ்லாமிய விவாகரத்துச் சட்டத்தைத் தளர்ச்சியானதென்று சொல்வது உண்மையில் நியாயமற்றதாகும். அழுதாவுது என்ற ஹதிஸ் கிரந்தத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் திருமொழியொன்றை ஒரு முஸ்லிம் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கவேண்டி இருக்கிறார். “அல்லாஹ் அனுமதித்திருக்கும் காரியங்களில் எல்லாம் அவன் விரும்பாத காரியம் விவாகரத்தாகும்.” என்பது அந்த ஹதிஸ்.

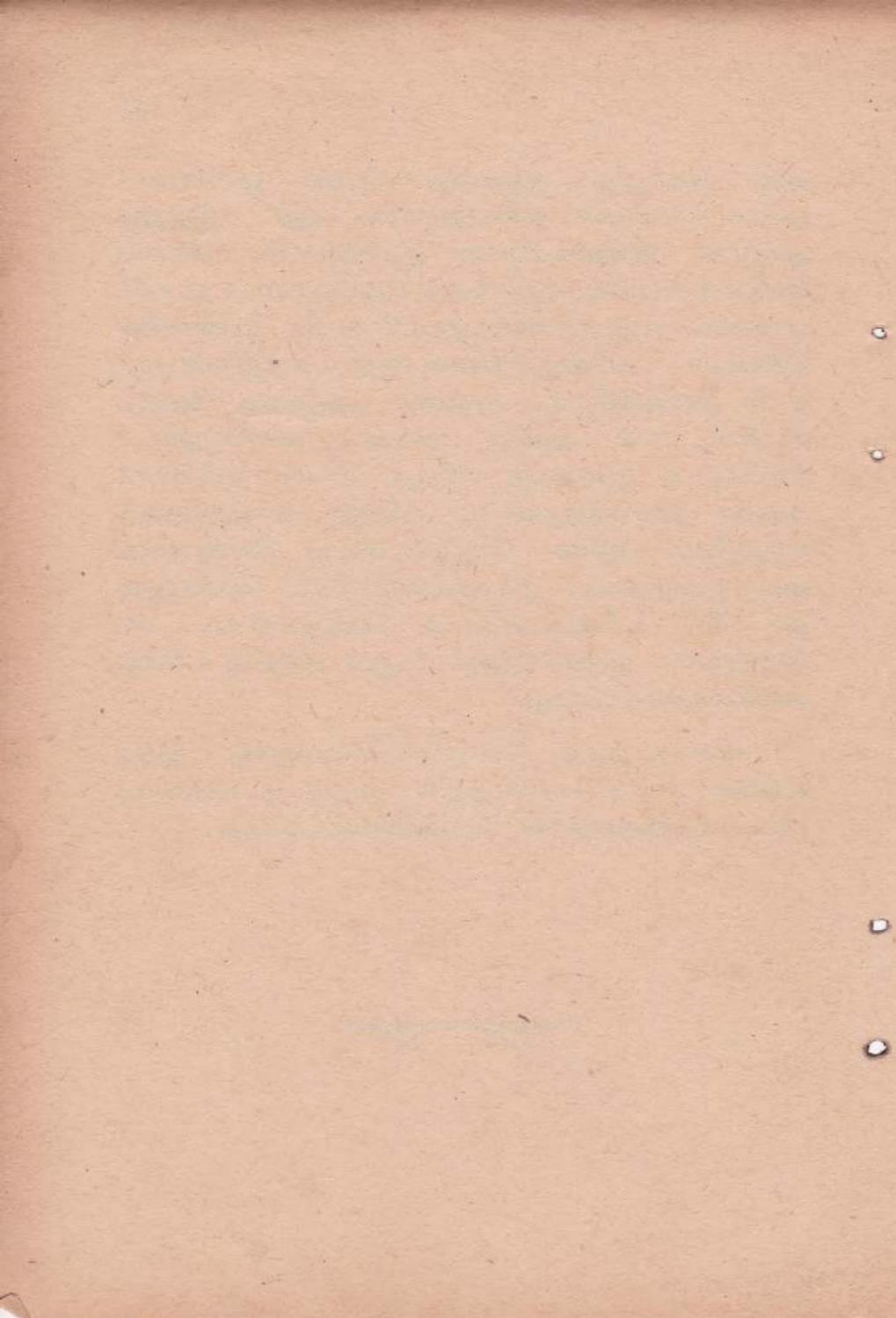
விவாகரத்து முறையின் வளர்ச்சிபற்றி எம் வெட்டோனே “விவாகத்தின் வளர்ச்சி” என்ற நாலில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்:-

“விவாகரத்து விஷயமாக நமது குறிப்புகள் நம் மை ஏறக்குறைய ஒரே முடிவுக்குத்தான் கொண்டுவருகின்றன. ஆனாலும் பெண்ணும் ஐக்கியப் படுவது நாட்டுக்கு நாடு காலத்துக்குக் காலம் எவ்வளவுதான் வேறுபட்டதாக இருப்பினும் அவையெல்லாம் ஒன்றையேதான் நமக்குக் காட்டுகின-

றன். அதாவது ஆணுக்குப் பெண் பூரணமாக அடிமையாகிறான் என்பதுதான் அது. இதற்கு அரிதாக விதிவிலக்குகள் இருக்கலாம். காலஞ் செல்லச் செல்ல, சமூகங்கள் படிப்படியாக நாகரிக ஏணியில் ஏறி வர வர, அதற்கேற்பப் பெண்ணின் நிலைமை அபிவிருத்தியடைந்து வந்திருப்பதை நாம் காண்கிறோம். முதலில் ஆணுக்கு வெறுப் பேற்பட்டால் அவளை அவன் கொன்றுவிடக் கூடியதாக இருந்தது. பிறகு விபசாரத்திற்காக அவளை நிராகரித்துவிட்டு பிரிந்து வாழ்வதோடு மாத்திரம் அவன் திருப்தியடைய வேண்டியவ ஒக இருந்தான். நிராகரிக்கப்பட்ட பெண்ணுக்குச் சில உரிமைகள்கூடக் கொடுக்கப்பட்டன. இறுதியாக விவாகரத்துக் கூறும் அவளது உரிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டது.”

விவாகரத்துக் கோரும் மனைவியின் இந்த உரிமை மனித வரலாற்றில் முதல் தடவையாக இல்லாத்தினால்தான் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

அத்தியாயம் ॥

இஸ்லாம்: விசுவாசமும் கிரியைகளும்

ஃ இஸ்லாத்தின் ஊற்றுக் கண்

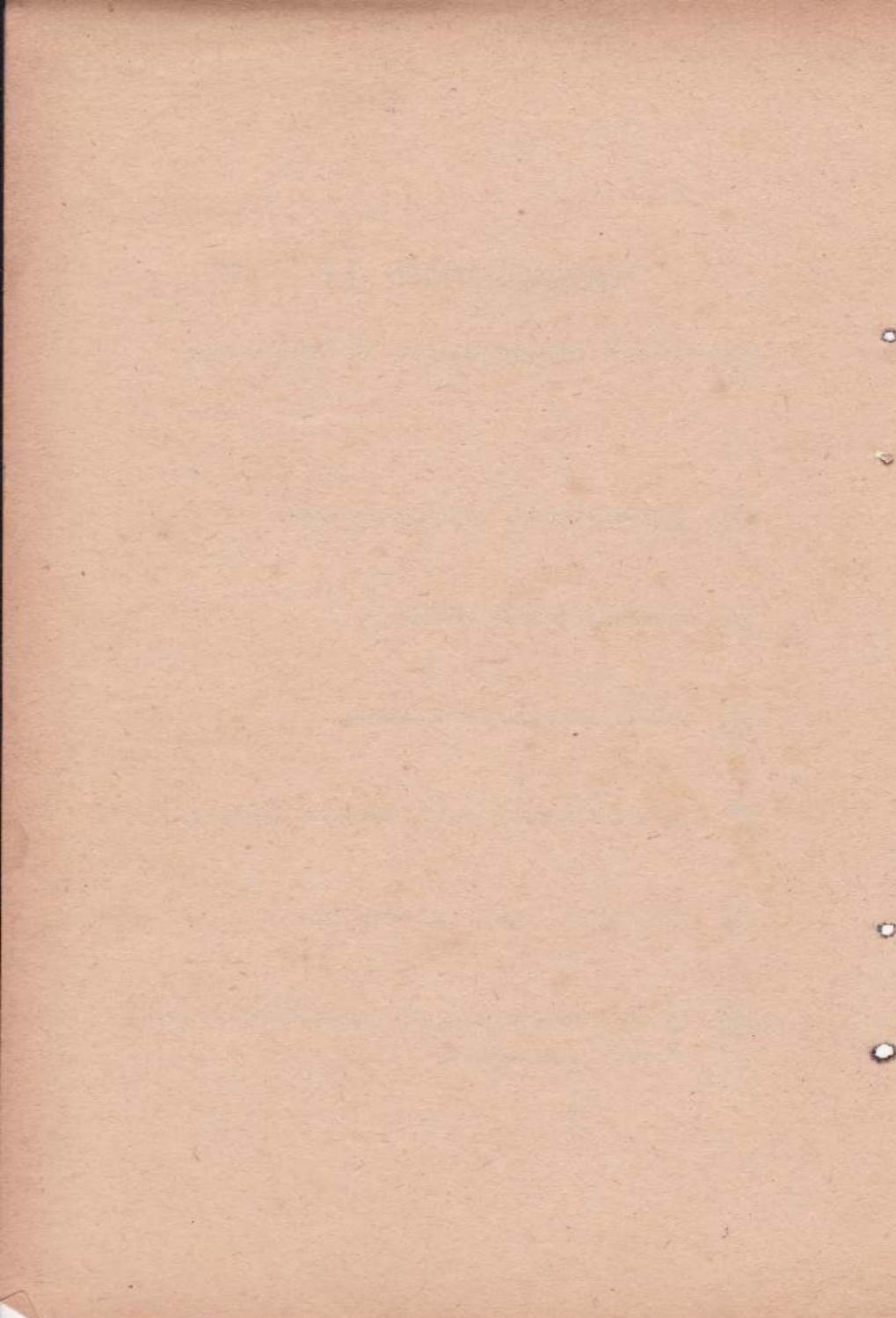
ஃ விசுவாசத்தின் சத்து

ஃ விசுவாசப் பிரமாணங்கள்

ஃ இஸ்லாத்தின் சட்டங்களும் விதிகளும்

ஃ இஸ்லாம்: ஒரு மூரண மதம்

ஃ இஸ்லாத்தைப்பற்றி முஸ்லிம்ஸ்லாதவர்களின் கருத்துகள்.

அத்தியாயம் ॥

இஸ்லாம்: விசுவாசமும் கிரியைகளும்

2 லகிலுள்ள ஒவ்வொரு மதமும் ஒன்றில் அதன் ஸ்தாபகரின் பெயரைக் கொண்டு, அல்லது அந்த மதம் தோன்றிய சமூகத்தின் அல்லது நாட்டின் பெயரைக்கொண்டு அழைக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. கிறிஸ்தவம், பெளத்தம் கொன்பியூஷனிலை ஆகியவற்றில் இதற்கான உதாரணத்தை நாம் காணலாம். இந்த விதிக்கு நேரமாருக இஸ்லாம் அமைந்திருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட நபருடனே, மக்களுடனே சம்பந்தப்பட்ட தாக இஸ்லாம் இருக்கவில்லை. அது ஒரு சர்வதேச மதம். தெய்வீக ஆணைக்குக் கீழ்ப்படியும் கொள்கையையும் பழக்கத்தையும் மனிதனிடம் ஏற்படுத்தி வளர்ப்பதுதான் அதன் நோக்கம்.

உண்மையில் “இஸ்லாம்” பண்பின் பாற்பட்ட ஒரு பெயராகும். இஸ்லாத்தின் பண்புகளைப் பெற்றிருக்கும் ஒருவர் எந்த இனத்தை, சமூகத்தை, நாட்டை கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த

வராக இருப்பினும் அவர் ஒரு முஸ்லிம்தான். இஸ்லாம் ஒரு மனப்போக்கு, ஒரு சிந்தனை வழி, ஒரு வாழ்க்கை முறை.

“இஸ்லாம்” என்ற அரபுச் சொல் “அடிபணீதல்”, “சரணடைதல்”, “கீழ்ப்படிதல்” என்ற அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு மதமென்ற முறையில், அது அல்லாஹ்வுக்குப் பூரணமாக அடிபணியவும் கீழ்ப்படியவும் வேண்டுமென்று கோருகிறது.

இஸ்லாத்தின் ஊற்றுக்கண்கள்

இஸ்லாத்தின் சகல கோட்பாடுகளும் ஆணைகளும் அல்குர்ஆன் என்ற புனித கிரந்தத்திலிருந்தே பிறக்கின்றன. இந்தக் கிரந்தம் நபிகள் நாயகம் முறைமத் (ஸல்) அவர்களுக்கு அன்றை ரது வாழ்க்கையில் இருபத்தி மூன்று வருடகாலத்தில் சிறுகச் சிறுக வெளியாக்கப்பட்டதாகும்.

இஸ்லாம் தனது போதனைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் இரண்டாவது ஊற்றுக்கண் பெருமானுரின் ஸான்னஹுவ் வாகும். ஸான்னஹு என்பது வழி அல்லது, விதி அல்லது செயல், அல்லது வாழ்க்கை முறை என்ற அர்த்தங்களைக் கொண்டது. ஹதீஸ் என்பது கேள்வி மூலமோ, அல்லது வெளிப்பாடு மூலமோ மனிதனுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட திருமொழிகளாகும். ஆகவே, ஷான்னஹு என்பது பெருமானுரின் செயல்களையும் ஹதீஸ் என்பது பெருமானுரின் மொழிகளையும் குறிப்பன வெனக் கொள்ளலாம். இருப்பினும் இஸ்லாமிய

சட்ட அகராதியில் “ஸான்னலும்” “ஹதீஸ்” என்ற சொற்கள் மாறி மாறிப் பாவிக்கப்படுகின்றன. பெருமானுரின் எந்தச் சொல்லையும் எந்தப் பழக் கத்தையும் அல்லது மற்றொருவரின் செயலை அல்லது பழக்கத்தை மௌனமாக அங்கீகரித்ததையும் இவை குறிப்பவையாக இருக்கின்றன.

இஸ்லாத்தின் சட்டம் ஊற்றெடுக்கும் மூன்று வது ஊற்றுக்கண் இஜ்திஹாத் ஆகும். குர்ஆனிலும் ஹதீஸிலும் தீர்மானிக்கப்படாத விஷயங்களையிட்டு ஷரீஅத்தின் பொதுவான திட்டத்துக்கும் சரத் துக்கும் இணங்க ஒரு தீர்மானத்துக்கு வருவது தான் இஜ்திஹாத் ஆகும். இச்சொல், ஜஹ்த என்ற அரபி மூலச் சொல்லிலிருந்து பிறந்தது. ஒருவர் அவரது சக்தி முழுவதையும் பிரயோகித்தல் என்பதுதான் இதன் அர்த்தம். ஆகவே ஷரீஅத் சட்டம் மௌனமாக இருக்கும் ஒரு விஷயத்தில் இஸ்லாமியக் கொள்கைக்கிணங்க ஒரு முடிவை எடுப்பதற்கு இஸ்லாமியச் சட்ட நிபுணர்தனது ஆற்றல் பூராவையும் பிரயோகிக்க வேண்டுமென்பதைத்தான் “இஜ்திஹாத்” என்ற சொல்வெளிக்காட்டுகிறது.

தெய்வீக வெளிப்பாடு, நியாய வாதத்தை விட உயர்ந்த ஞான ஊற்றுக்கண் என்பதை குர் ஆன் அங்கீகரிக்கிறது. அதே நேரத்தில், தெய்வீக வெளிப்பாடுகள் மூலம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளின் உண்மைகள், நியாயவாதத்துக்குப் பொருத்தமானதென்பதையும் அங்கீகரிக்கிறது. ஆகவே, நியாய வாதத்துக்கு அது அடிக்காடு என்று கொடுக்கலாம்.

கடி வேண்டுகோள் விடுகிறது. நியாய வாத ஆற்றலைப் பயன் படுத்தாதவர்களை அது கண்டிக்கி ரது.

இஸ்லாத்தின் கோட்பாடுகள் வெளியாகும் முன்று ஊற்றுக்கண்களும் இவைதான்.

விசுவாசத்தின் சத்து

இஸ்லாம் என்றால் இறைவனுக்கு அடிபணி வதாகும். வாழ்க்கையின் அடிப்படை உண்மை களையெல்லாம் மனிதன் அறிந்து அவற்றில் உறுதி யான விசுவாசம் காட்டாதவரை இந்தக் கீழ்ப் படிதல் ஏற்பட முடியாதென்பது பொதுவாக எவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். அறிவும் நம்பிக்கை யும் அடங்கியிருப்பதுதான் விசுவாசம். “மான்” என்ற அரபுச் சொல்லுக்கு “அறிதல்” “கடுகளை சந்தேகமுயின்றி மனந்திரும்புதல்” என்பவை அர்த்தங்களாம். ஆகவே, விசுவாசமென்பது அறி வினாலும் மனந்திரும்புவதனாலும் எழும் உறுதி யான நம்பிக்கையாகும். அறிவைப் பெற்று இறை வனின் ஏகத்துவத்திலும் அவனது பண்புகளிலும் அவனது சட்டங்களிலும் அவனது வழிகாட்டு தலிலும் தெய்வீக வெகுமதியிலும் தண்டனை யிலும் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருப் பவர் “மூமின்” (விசுவாசி) ஆவார். இந்த விசுவா சம் இறைவனின் விருப்பத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்து அடிபணியும் வாழ்க்கையில் மனிதனை இட்டுச் செல்கிறது. இத்தகைய அடிபணியும் வாழ்க்கை வாழ் பவர்தான் “முஸ்லிம்” என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

விசுவாசம் (ஸமான்) இன்றி எந்த ஒரு மனித னும் மூஸ்விமாக முடியாது. இதுதான் ஆரம்பம். இது இல்லாமல் எதையும் தொடங்க முடியாது. ஸமானுக்கும் இல்லாத்துக்கும் இடையிலுள்ள உறவு ஒரு மரத்துக்கும் அதன் விதைக்கும் இடையிலுள்ள உறவைப் போன்றது. ஸமானின்றி இல்லாம் இல்லை.

இறைவணையும் அவனது விருப்பத்தையும் அறி வதற்கு இருக்கும் நம்பிக்கையான ஆதார பூர்வ மான ஒரே ஒரு வழி சத்தியத் திருத் தூதரின் போதனைகளாகும். இந்த வழியில் அறிவைத் தேடுவது மூலம் மாத்திரம்தான் அல்லாஹ்வுக்கு அடிபணியவும் கீழ்ப்பணியவும் முடியும். பெருமான ரின் போதனைகளில் பூரண விசுவாசம் கொண் டிருப்பதும் அவர் போதனையிலும் சாதனையிலும் காட்டிய வாழ்க்கை முறைக்குக் கீழ்ப்படிவதும் தான் இல்லாம் என்று சுருங்க விளக்கலாம்.

விசுவாசப் பிரமாணங்கள்

இறைவனால் ஆணையிடப்பட்ட மூலாதார விசுவாசப் பிரமாணம் இறைவனின் ஏதத்துவ மாகும். இல்லாத்தின் முதலாவது கலிமாவான “லா இலாஹ இல்லலாஹ்” (அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்துக்குரியவன் வேறில்லை) என்ற வார்த்தைகளில் இது அடங்கியிருக்கிறது. இந்த விசுவாச வெளிப்பாடு ஓர் உண்மை மூஸ்விமை ஒரு காபிரிலிருந்து (அவிசுவாசி) வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது.

மலக்குகள் மீது விசுவாசம் கொள்வது இரண்டாவது விசுவாசப் பிரமாணமாகும். இது தெள்ளீதின் (இறைவனின் ஏகத்துவம்) நம்பிக்கைக்கு மிக முக்கியமானது சகலவிதமான விர்க்குகளிலிருந்தும் தெள்ளீதைச் சுத்தப்படுத்துவதற்கு இது அவசியமாகும்.

மூன்றாவது விசுவாசப் பிரமாணம் இறைவனின் வேதங்களை விசுவாசிப்பதாகும். காலத்துக்குக் காலம் அவனது தூதர்கள் மூலம் மனித சமூகத்துக்கு அனுப்பப் பட்டவைகள்தான் வேதங்கள். முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு முன் தோன்றிய தூதர்களுக்கெல்லாம் இறைவன் அவனது வேதங்களை அனுப்பினான். முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு குர்ஆன் இறக்கப்பட்ட விதமே இந்தத் தூதர்களுக்கும் இவ்வேதங்கள் இறக்கப்பட்டன. ஆனால் குர்ஆனைத் தவிர ஏனைய வேதங்களைல்லாம் ஜவற்றின் அசல் நிலையிலிருந்து மாற்றப்பட்டும், திரிக்கப்பட்டும் விட்டன. இறைவனின் தூதர்கள் எல்லோர் மீதும் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் இறுதித் தூதின் மீதும் விசுவாசம் கொள்வது இஸ்லாத்தின் அடுத்த அடிப்படை விசுவாசப் பிரமாணமாகும். ஓவ்வொரு மக்களிடையே யும் இறைவன் அவனது தூதர்களை அனுப்பினான். நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் பிரசாரம் செய்த இஸ்லாமிய சன்மார்க்கத்தைத்தான் இவர்கள் ஓவ்வொருவரும் பிரசாரம் செய்தார்கள். இவர்களில் ஒருவரை மறுப்பவர் எல்லோரையுமே மறுப்பவராவர். இவர்களில் ஒருவரை விசுவாசிப்

பவர் இறுதித் தூதருட்பட எல்லோரையும் விசுவாசித்தே ஆக வேண்டும். இந்தக் காரணத்தினால் தான் இறைவனின் சகல தூதர்களையும் விசுவாசிப்பது இல்லாத்தில் அத்தியாவசியமாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மரணத்துக்குப் பிந்திய வாழ்க்கையில் நம் பிக்கை வைப்பது இல்லாமிய விசுவாசப் பிரமாணத்தில் ஜந்தாவதாம். மரணத்திற்குப் பிறகு எழுப்பப் படுவதையும் தீர்ப்பு நாளையும் விசுவாசிக்க வேண்டுமென்று இல்லாம் தன்னைப் பின்பற்பவர்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறது. இந்த விசுவாசத்தின்படி இந்த உலக வாழ்வும் அதிலடங்கிய சகலமும் ஒரு குறிப்பிட்ட தினத்தில் முடிவுக்கு வரும். அன்று சகலமும் அழிக்கப்பட்டுவிடும். அன்றைய நாள்தான் “கியாம நாள்” என்று அழைக்கப்படும்.

நன்மையும் தீமையும் அல்லாஹ்விடமிருந்தே ஏற்படுகின்றனவென்று நம்பிக்கைக் கொள்வது ஆரூவது விசுவாசப் பிரமாணமாகும்.

மேற் கூறப்பட்ட விசுவாசப் பிரமாணங்கள் இல்லாத்தின் அத்திவாரங்களாக அமைகின்றன. இவற்றை விசுவாசிப்பவர்கள் இல்லாத்தின் வட்டத்துக்குள் பிரவேசித்து மூல்லிம் சமூகத்தில் ஒரு உறுப்பினராக ஆகிவிடுகிறார்.

இஸ்லாத்தின் சட்டங்களும் விதிகளும்

இஸ்லாம் அங்கீகரித்திருக்கும் அடிப்படை மதக்கடமைகள் ஐந்து. கலிமா, தொழுகை, ஸகாத், (ஏழைவரி), நோன்பு, ஹஜ், ஆதியன இவ்வைந்து மாகும். ஜிஹாத் ஒரு தேசியக் கடமையாக இருக்க இந்த ஐந்தும் பெரும்பாலும் தனி நபரின் கடமைகளாக இருக்கின்றன. இந்த ஐந்திலும் கலிமாவுக்கு அடுத்தபடியாக தொழுகை மிக முக்கியமான இடத்தை வகிக்கிறது. புனித குர் ஆனில் இதற்கு அதிக பிரபல யம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸகாத் அடுத்த தாக முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது.

பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் மீது கடமை யாக்கப்பட்ட முதலாவது கடமை தொழுகை என்பதிலிருந்து நொழுகையின் முக்கியத்துவத் தைத் தீர்மானிக்கலாம். திருக்குர் ஆனிலே தொழுகையும் ஸகாத்தும் ஒன்றாகவே குறிப்பிடப்பட்டு வரினும் தொழுகைக்கே எப்போதும் முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நொழுகையைக் கடைப் பிடிக்குமாறு திருக்குர் ஆனில் அநேக இடங்களில் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

இறைவன் இருக்கிறுனென்பதையும் பிரபஞ் சத்தில் அவன் உண்மையான ஒரு சக்தியாக இயங்குகிறுனென்பதையும் விகவாசிக்கச் செய்யவே இஸ்லாம் முயலுகிறது. இறைவன் மீதும் அவனது சர்வ வல்லமை மீதும் உறுதியானதும் நிலையான துமான விசவாசங் கொள்வது இஸ்லாத்தில்

இன்றியமையாததாகும். மகத்துவமிக்க இந்த லட்சியத்தை ஈட்டிக்கொள்வதற்குத் தொழுகை ஒரு வழியாகும். அன்றியும் இறைவன் இருக்கிற னென்ற நம்பிக்கையைப் பெற்றதன் இயற்கையான விளைவும் தொழுகையோம்.

மனித சந்ததிகளைச் சரியான முறையில் அபி விருத்தி செய்வது, அவனது உள்ளத்தைப் பரிசுத் தப்படுத்துவதிலும் கெடுதியான சிந்தனைகளை அடக்க வதிலுமே தங்கியிருக்கிறது. தொழுகை உள்ளத்தைப் பரிசுத்தப் படுத்துவதற்கான ஒரு வழி.

இது மதத்திலும் கிறிஸ்தவ மதத்திலும் இருப்பது போல் வணக்கத்துக்காக இஸ்லாம் ஒரு குறிப் பிட்ட தினத்தை ஒதுக்கவில்லை. வேறு வேலைகளின்றி ஒருநாள் வணங்குவதும், வணக்கமின்றி வேறு வேலைகளில் ஆறு நாட்கள் ஈடுபடுவதும் முஸ்லிமின் வாழ்க்கை விதியல்ல. மனிதனின் அன்றூட வாழ்க்கையின் ஒரு பாகமாகவே தொழுகை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனிதன் படுக்கையை விட்டு எழுந்ததும் குரியோதயத்திற்கு முன் ஒரு தொழுகை (பஜர்) இருக்கிறது. உச்சிவேளை கடந்ததும் மற்றொரு தொழுகை (ஞாஹர்) இருக்கிறது. முன்றாவது பிற்பகல் (அஸர்) தொழுகையாகும். சூரியஸ்தமனத்தின் போது நான்காவது (மக்ரிப்) தொழுகையும் இரவு படுக்கைக்குச் செல்லுமுன் ஐந்தாவது (இஷா) தொழுகையும் விதியாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஒரு முஸ்லிமின் தினசரி வேலைகளில் முதலாவதானது தொழுகையாகும். தினசரி இறுதியான வேலையும் தொழுகையோம்.

இவ்விரு தொழுகைகளுக்குமிடையே, ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் வேறு வேலைகளுக்கும் ஒய்வு களுக்கும் மத்தியில் ஏனைய தொழுகைகள் இருக்கின்றன. இவ்வாறு, மனிதன் செய்ய வேண்டிய பல்வேறு அன்றூட வேலைகளுக்கிடையேயும் தனது உணர்ச்சிகளை தெய்வீக உணர்ச்சிகளோடு தொடர்பு படுத்தி வைத்திருக்க வேண்டியவனுமிருக்கிறார்கள். எத்தகைய உலக வேலைகளுக்கிடையேயும் கூட, ஒரு சொற்ப நேரத்திற்கு அவற்றை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, தனது இறைவனைச் சாஷ்டங்கம் செய்து வணங்க வேண்டியவனுமிருக்கிறார்கள் என்பதை மனிதன் உணரவேண்டுமென்பதுதான் இந்த ஏற்பாட்டின் நோக்கமென்பது தெளிவாகிறது. இறைவன் தனது இருதயத்திற்கு மிக நெருங்கியவனாக இருக்கிறார்களென்பதை தனது பல வேலைகளுக்கிடையேயும் அவன் உணர வேண்டும். இவ்வாறு, மனிதனின் தார்மீகப் பலத்திற்கு ஓர் ஊற்றுக் கண்ணாக தொழுகை அமைகிறது.

ஸகாத்

இல்லாமிய அமைப்பு நிறுவப்பட்டிருக்கும் அடுத்த பெரிய தூணை திருக்குர் ஆனிலே ஸகாத் அல்லது கட்டாய தர்மம் விதியாக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருக்குர் ஆனிலே அடிக்கடி தர்மத்தைக் குறிக்கும் வார்த்தைகளாக இன்பாக் (பரோபகாரத்துக்காகச் செலவிடுதல்), இஹ்லான் (நன்மை செய்தல்) ஸகாத் (வளர்ச்சி அல்லது, பரிசுத்தப் படுத்தல்) ஸதகா (சத்தியம்) என்பன அதிகமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒருவரின் செல்வத்தைக் கொடுத்து விடுதல் என்ற முறையில் தர்மம் இருவகைப் படும். ஒன்று கயேச்சையாகக் கொடுப்பது, மற்றது கட்டாயமாகக் கொடுப்பது, ஈகாத் என்பது பணக்காரர்களிட மிருந்து பெறப்பட்டு வறியவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படும் செல்வமென்று வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமூகத்தின் வறியவர்களுக்குச் செல்வத்தைப் பகிர்ந்து கொடுப்பது கொண்டு ஒரு பக்கத்தால், கொடுப்பவர்க்கும், வாங்குபவர்க்கும் நன்மை கிட்டுகிறது. மறு பக்கத்தால், சமூகத்தின் செல்வம் பெருக வழி பிறக்கிறது. அதே நேரத்தில், பாவங்களுக்கெல்லாம் வழி வகுக்கக் கூடிய செல்வத்தின் மீதிருக்கும் அலாதியான பற்றுதலை விடும் கொடுப்பவரின் இருதயத்தைப் பரிசுத்தப் படுத்துகிறது. “பணக்காரர்களிடமிருந்து எடுக்கப் பட்டு ஏழைகளுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் செல்வம்” என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களே ஸ்காத்தை வர்ணித்திருக்கிறார்கள். (புகாரி)

நோன்பு

இல்லாத்தின் நான்காவது தூண் நோன்பு. வைகறை தொடக்கம் சூரியஸ்தமனம் வரை உண்பதையும், பருகுவதையும் சட்டபூர்வமான சிற்றின்பு உறவை நூகர்வதையும் விட்டும் தவிர்த்திருப்பது நோன்பாகும்.

இல்லாத்தின் விதிகளின்படி நோன்பு, அடிப்படையிலேயே ஓர் ஆத்மீகக் கட்டுப்பாடாகும். இதன் பயனாக தார்மீகக் கட்டுப்பாடு புகுத்தப் படுகிறது. வாழ்க்கையின் மிகப் பெரிய தார்மீகப்

பாடமோன்றைக் கற்பிக்கும் பயிற்சிக் கழகமாக நோன்பு இருக்கிறது. வாழ்க்கையில் மிகப் பெரிய கல்டங்களையும் கடினமான சோதனைகளையும் தாங்கி நிற்கத் தயாராக இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் அந்தப் பாடம். மனிதன், அவன்து சரீர இச்சைகளை அடிப்படுத்தி ஆட்கொள்வதற்கும் நோன்பின் மூலம் கிடைக்கும் தார்மீக வளர்ச்சி பயிற்சியளிக்கிறதென்பது அதன் மற்றேர் அம்சமாகும்.

இன்னேரு கோணத்திலிருந்து ஆராயும்போது நோன்பு சமூகத்தில் பலத்த தாக்கத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. ஏனெனில் அந்தஸ்து வேறுபாடுகளின் றி எல்லா முஸ்லிம்களும் ஒரே மாதத்தில் நோன்பு பிடிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இது சகல முஸ்லிம்களிடமும் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்துவதோடு அன்பு, சமத்துவம் ஆகிய உணர்ச்சிகளை அவர்களிடையே உண்டுபண்ண வெகு தூரம் உதவி செய்கிறது. ரம்ஸானின்போது தீமை, தானே மறைந்து நன்மை மேலோங்கி நிற்கிறது சுற்றுடல் முழுவதும் பக்தியும், புனிதமும் நிறைந்து விடுகின்றன.

ரம்ஸான் முழுவதும் நோன்பு பிடிக்க வேண்டுமென்று முஸ்லிம்கள் கேட்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ரம்ஸான் பிறை தென்பட்டதும் நோன்பு ஆரம்பமாகி ஷவ்வால் பிறை தென்பட்டதும் முடிவுக்கு வந்துவிடுகிறது.

ஹஜ்

“ஹஜ் அல்லது மக்கா யாத்திரை அடுத்த மூலாதாரமான இபாதத்” ஆகும். தகமை பெற்ற வர்களுக்கு மாத்திரமே, அதுவும் ஆயுளில் ஒரு தடவை கட்டாயக் கடமையாகும். அதாவது, பைத்துல்லாஹ்வை அடைந்து அவசியமான பக்திக் கிரியைகளை அவர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

உண்மையில் புனித யாத்திரை மிக முக்கியமான இபாதத்துச்சள்ளுன்றும், மனிதன் உண்மையிலேயே அல்லாஹ்வை நேசிக்காவிட்டால் தனது உற்றுரை உறவினர்களை விட்டு பெருந்தோகையான பணத்தைச் செலவு செய்து இவ்வளவு நீண்ட பிரயாணமொன்றை மேற்கொள்ளமாட்டான்.

இந்த யாத்திரை உலக மூஸ்லிம்களை ஒரு சர்வதேச சகோதரத்துவப் பிணைப்பில் ஐக்கியப்படுத்துகிறது.

ஜிஹாத்

இஸ்லாத்தின் அடிப்படை இபாதத்துகளில் ஒன்று ஜிஹாத். ஒருவர் தனது சக்தி முழுவதை யும் திரட்டிப் போராடுவது என்பதுதான் ஜிஹாத் என்ற சொல்லுக்கு அர்த்தம். அல்லாஹ்வின் பாதையில் உடலை அல்லது உள்ளத்தை அல்லது செல்வத்தைச் செலவு செய்பவர் உண்மையில் ஜிஹாதில் ஈடுபட்டிருப்பவராவர். ஷரீஅத் மொழி யில் இந்தச் சொல் யுத்தத்துக்காகத்தான் பாவிக் கப்பட்டிருக்கிறது. அல்லாஹ்வின் பெயரால் நடத்த

தப்படும் இத்தகைய யுத்தம் தற்காப்பு யுத்தமாக வோ அல்லது இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கெதிராக நடத்தப்படும் அடக்கு முறைகளை எதிர்க்கும் யுத்தமாகவோ இருக்கலாம். இஸ்லாத்தின் பாதுகாப்புக்காக இத்தகைய உயிர்த் தியாகம் புரிவது சகல முஸ்லிம்கள் மீதும் கடமையாகும்.

இஸ்லாம் ஒரு பூரண மதம்

இஸ்லாம் உலகில் தோன்றிய மதங்களிலேல்லாம் இறுதியானதும் சகல விஷயங்களையும் உள்ளடக்கியதும் மாத்திரமன்றி இறைவனின் விருப்பத்தைப் பூரணமாக வெளிக்காட்டும் ஒரு மதமுமாகும். பரிசுத்த குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகிறது:-

“இன்றைய தினம் நாம் உங்களுக்கு உங்களைடைய மார்க்கத்தைப் பூரணமாக்கி வைத்து, என்னுடைய அருளையும் உங்கள் மீது பூரணமாக்கி வைத்துவிட்டேன். உங்களைடைய இந்த இஸ்லாமிய மார்க்கத்தைப் பற்றியும் திருப்தியடைந்தேன்.” (5-3) ஏனைய உள்ளுணர்ச்சிகளைப்போலவே மனதனின் மத உள்ளுணர்ச்சியும் சமூக கலாச்சாரத் துறைகளில் பூரணத்துவத்தையே விரும்புகிறது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு இறக்கப்பட்ட இஸ்லாம் பூரணத்துவம் பெற்ற ஒரு வெளிப்பாடாகும். தூதர்கள் மூலம் மனிதனுக்கு வெளியாக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள் பூர்த்தியடைந்து முஹம்மத் (ஸல்) மூலம் அவை பூரணமான தோற்றுத்தில் பூர்த்தியாக்கப்பட்டன. அவருக்கு முன் வந்த இறை தூதர்களின் தொதுகளை

இது பூர்த்தி செய்ததோடு மனிதனின் எதிர்காலத் துக்கான வழிகாட்டு விதிகளையும் பூரணப்படுத்தி யது. இந்த உண்மையைத்தான் இயேசுகிறிஸ்து நாதரின் வார்த்தைகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன:-

“நான் பல விஷயங்களை இன்னும் உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறேன். ஆனால் இப்போது உங்களால் அவற்றைத் தாங்க முடியாது. இருந்தாலும், சத்தியத்தின் ஆவியாகிய அவர் உங்களிடம் வரும்போது உங்கள் எல்லோரையும் அவர் சத்தியத்தின் பால் வழி நடத்திச் செல்வார். (ஜோன் 16:12:13) இவ்வாறு உலகில் சமாதானத்தை நிலை நாட்டவும் முந்திய மதங்களில் அடங்கிய மத உண்மைகளையெல்லாம் ஒன்று சேர்க்கவும் அவற்றின் தவறுகளைத் திருத்தவும் அசத்தியத்திலிருந்து சத்தியத்தைப் பிரித்தெடுக்கவும் முன்பு போதிக்கப்படாத நித்திய உண்மைகளைப் போதிக்கவும் இறுதியாக, என்றும் முன்னேறி வரும் மனித சமுதாயத்தின் தார்மீக ஆத்மீகத் தேவைகளையெல்லாம் பூர்த்தி செய்யவும் இல்லாத்தின் மகத்தான தூது வெளியாகியது.

மதத்தின் பூரணத்துவமும் இறை தூதின் பூர்த்தியும் ஒன்றேடொன்று கைகோர்த்துச் செல்கின்றன. மதம் பூரணப் படுத்தப்பட்ட பிறகும் இறை தூது பூர்த்தியான பிறகும் இல்லாத்துக்குப் பிறகு மற்றோர் மதமோ திரு நபி முஹம்மத் (ஸ்ல்) அவர்களுக்குப் பிறகு மற்றோர் இறை தூதரோ வரவேண்டிய அவசியமற்றுப் போய்விட்டது.

இஸ்லாத்தைப்பற்றி முஸ்லிம் அல்லாதவர்களின் கருத்துகள்.

இஸ்லாம் ஒரு ஓளிப்பிழம்புபோல் தோன்றி யது. அதன் சுற்றுடல் முழுவதும் இதனால் ஓளி பெற்றது. அதன் கவர்ச்சியினால் பலர் ஆட்கொள் ளப்பட்டதோடு பல காரணங்களுக்காக அதில் சேராதவர்கள் அதற்குக் கட்டுப்பட்டனர். அதன் அழகையும் பிரகாசத்தையும் பெருமையும் கண்டு அவர்களால் பாராட்டாமலிருக்க முடியவில்லை. அதன் மகத்துவத்தை ஒப்புக்கொண்டு அதற்குப் புகழ் மாலை குட்டினர். இவர்களின் சாட்சியங்கள் ஒரு அம்சத்தில் முக்கியமானவையாம். இஸ்லாத்தின் வட்டத்திற்குள் இல்லாதவர்களிட மிருந்து இவை வருகின்றன. இவர்களில் பலர், பொதுவாகவே விரோத மனப்பான்மை கொண்டிருந்த போதிலும் அதன் கவர்ச்சியான அம்சங்களை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றனர். இத்தகைய சாட்சியங்களைத்தான் நாம் இப்போது பொறுக்கியெடுத்துச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

இஸ்லாம்: எனிய மனித ரிதியான, கவர்ச்சியான ஒரு மதம்.

“தனது வேத சாஸ்திரத்தின் எளிமையினாலும் மதக் கோட்பாடுகளினதும், கொள்கைகளினதும் தெளிவினாலும் தனது மத அனுஷ்டானங்களின் வரையறுக்கப்பட்ட கொள்கையினாலும் இஸ்லாம். சமாதான முறையில் ஆத்மாக்களை ஆட்கொள்ளும் பலத்தைப் பெற்றிருந்தது.

தோன்றிய காலந் தொட்டுத் தோடர்ச்சியாக மாறுபட்டு வந்திருக்கும் கிறிஸ்தவ மதத்துக்கு மாருக, இஸ்லாம் தோன்றியது முதல் இன்று வரை அதே போன்று மாறுதலின்றி இருந்து வந்திருக்கிறது.”

(ஜீன் எல். ஹோரெக்ஸ்; எட்டி யூட்ஸார் எல் இஸ்லாமிஸம் பக்கம் 35)

“இஸ்லாமிய சன்மார்க்கத்தின் இரு அம்சம் கள் என்னை எப்போதுமே விசேஷமாகக் கவர்ந்திருக்கின்றன. ஒன்று, இறைவனைப்பற்றிய கருத்து. மற்றது, அதன் அப்பழக்கற்ற அந்தரங்க சுத்தி. விசேஷமாக மதத் துறையில் அந்தரங்க சுத்தி மனித விவகாரங்களின் பலமிக்க சொத்தாகும். உண்மையில் அந்தரங்க சுத்தி தெய்வீகமானது. காதலைப் போல் ஆது பல பாவங்களையும் மூடுகிறது”

“மேஜர் ஆர்தர் கிளின் லியார்ட் இஸ்லாமும் அதன் நார்மீக ஆத்மீக மதிப்புகளும் லண்டன் 1927)

“நீதி உணர்வு இஸ்லாத்தின் அதி அற்புத ஸ்தியங்களில் ஒன்று. திருக்குர் ஆஜின் நான் வாசிக்கும்போது வாழ்க்கையின் உன்னத கோட்பாடு களைக் காண்கின்றேன். இவை மறைபொருளான வையல்ல. அகில உலகுக்குமே பொருத்தமான அன்றை வாழ்க்கைக்கான நடைமுறை விதிகளாகும்.

(சரோஜினி நாயுடு இஸ்லாத்தின் ஸ்தியங்கள் பற்றிய சொற்பொழிவு “சரோஜினி நாயுடுவின் பேச்சுகளும் எழுத்துகளும்” சென்னை 1918 பக்கம் 167)

“மனித வரலாற்றிலே அது பிரயிப்பை அளிக்கும் நிகழ்ச்சி இஸ்லாத்தின் எழுச்சி என்னலாம். முன்பு உதாசினம் செய்யப்பட்டிருந்த ஒரு நாட்டிலிருந்தும் மக்களிடையே இருந்தும் கிளம்பிய இஸ்லாம், பெரிய சாம்ராஜ்யங்களை எல்லாம் சின்ன பின்னப் படுத்தி, நீண்ட காலமாக ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த மதங்களையெல்லாம் கவிழ்த்து விட்டு, ஒரு நூற்றுண்டு காலத்துக்குள் பூகோளத் தின் பாதியில் பரவி, பல இனங்களினதும் ஆத்மாக்களைப் புனரமைப்புச் செய்து இஸ்லாமிய உலகம் என்ற ஒரு புதிய உலகத்தை உருவாக்கியது.”

“இந்த வளர்ச்சியை நாம் எவ்வளவுக்கு நெருங்கிப் பரிசீலனை செய்கிறோமோ அவ்வளவுக்கு அழுர்வ மானதாக அது தோன்றுகிறது. ஏனைய பெரிய மதங்கள் கஷ்டமான போராட்டத்துக்குப் பிறகு மொதுவாகவே பரவி புதிய மதத்தில் சேர்ந்த பல மிக்க மன்னர்களின் உதவியுடன்தான் ஈற்றில் வெற்றியடைந்தன. கிறிஸ்து மதத்தில் கொன்ஸ்டன்டைன் மன்னனும் பெளத்த மதத்தில் அசோக மன்னனும் சொரஸ்டிரிய மதத்தில் சௌரஸாம் சேர்ந்து பலமிக்க தங்களுடைய லோகாயத அது காரத்தைப் பாவித்து அவற்றைப் பரப்பினர். இஸ்லாம் அவ்வாறில்லை. முன்பு எவராலும் கவனிக்கப்படாதிருந்த நாட்டோடி மக்கள் அங்கு மிங்குமாகச் சிதறுண்டு வசித்த ஒரு பாலை வனத்து விருந்து கிளம்பிய இஸ்லாம், மிகச் சொற்ப மக்களின் ஆதரவோடு பலமிக்க லோகாயத சக்தி

களை எதிர்த்து தனது மகத்தான முன்னேற்றத்தை ஆரம்பித்தது. இருந்தாலும், இல்லாம் அற்புத மான விதத்தில் வெற்றி பெற்று இருதலை முறை கருக்குள் பிரினீவிலிருந்து இமாலயம் வரையும், மத்திய ஆசியாவின் பாலைவனம் தொடக்கம் மத்திய ஆபிரிக்காவின் பாலைவனம் வரையும், தனது செல்வாக்கை நிலைநாட்டியது. அரபிக்கருக்குள் சிறந்த அரபியாக முஹம்மத் அவதரித்தார். குருத்துவத்திலிருந்தும் கோட்பாட்டுப் பிடியிலிருந்தும், விடுபட்ட எளிமையான ஏகத்துவத்தை அவர் போதித்தார். ஸெமிட்டிக் வர்க்க இருதயங்களில் எப்போதுமே குடிகொண்டிருந்த மத உணர்வு என்ற ஊற்றுக் கண்ணை அவர் திறந்து விட்டார். இதன் விளைவாக தங்கள் சக்திகளை இதுவரை விழுங்கி வந்த, பரம்பரைப் போட்டிகளையும் இரத்தம் சிந்தும் பூசல்களையும் அவர்கள் மறந்து புதிய மதத்தில் ஜக்கியப் பட்டனர். தங்களுடைய பாலை வனத்திலிருந்து அராபியர் வெளியே கிளம்பி உண்மையான இறைவனுக்காக—அல்லாஹ்-வுக்காக—பூமியில் ஆதிக்கம் செலுத்த முனைந்தனர் ...”

“அவர்கள் (அராபியர்) கொள்ளையிலும் நாச வேலையிலும் மாத்திரம் கண் வைத்த இரத்த வெறி பிடித்த காட்டு மிராண்டிகள்லர். இதற்கு மாருக, பழைமையான கலாச்சார அருட்கொடை கருக்கு மதிப்பளித்து அவற்றைக் கற்றுக் கொள்ளும் ஆர்வம் படைத்த ஒரு சுதந்திர இனமாக அவர்கள் இருந்தனர். பொதுவான ஒரு விசுவாசத்தைக் கடைப் பிடித்தவர்களுக்கிடையே தாரா

ளமாக அவர்கள் கலப்பு மணம் செய்து கொண்டனர். “வெற்றியாளன்” “தோல்வியுற்றவன்” என்ற வேறுபாடு துரிதமாக மறைந்தது. இந்த மறைவிலிருந்து ஒரு புதிய நாகரிகம் தோன்றி யது. “சரஸ்விக் நாகரிகம்” என்ற இந்த நாகரிகத் தின் மூலம் பண்டைக்கால கிரேக்க, ரோம, பாரசீக நாகரிகங்களுக்கெல்லாம் இல்லாமிய சத்தின் மூலம்—அராபியர் புத்துயிருட்டினர். இல்லாம் தோன்றிய முதல் மூன்று நாற்றுண்டு காலத்தி லும் (கி. பி. 650-1000) இல்லாமிய ராச்சியம் தான் உலகிலேயே மிக நாகரிகமானதும் மூன்னேற்றமானதுமான பகுதியாக இருந்தது. மகோன்னதுமான நகரங்களையும், கம்பீரமான பள்ளி வாசல்களையும் புராதன உலகின் அறிவியல் ஞானத்தைப் பாதுகாத்து வளர்த்த அமைதியான பல்கலைக் கழகங்களையும் கொண்டதாக மூல்லிம் உலகம் மினிர்ந்தது. அதே நேரத்தில், இதற்கு நேர்மாருக கிறிஸ்தவ மேற்கு, இருந்த யுகத்தின் இருளில் மூழ்கியிருந்தது.”

ஏ. எம். லொத் ரோப் ஸ்டோடார்ட் பி. எச். டி. “இல்லாத்தின் புதிய உலகம்,, வண்டன் 1932 பக்கம் 1-3.)

“பரிசுத்தமான ஏகத்துவத்தையும் நீதியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்ட சட்டத்தைப் பெற்றிருந்த இல்லாம், மத்திய ஆசியாவில் சிலை வணக்கத்தில் மூழ்கியிருந்தவர்களைப் போன்ற இனங்களை மிக உயர்ந்த அந்தஸ்துக்கு உயர்த்துவதில் வெற்றி பெற்றது. குறிப்பாக, மது

ஒழிப்புப் போன்ற சில அம்சங்களில் இந்த மக்களின் தார்மீக ஒழுக்கத்தை அபிவிருத்தி செய்வதிலும் வெற்றி ஈட்டியது.

(சர் வில்லியம் முயர் “முஹம்மதும் இஸ்லாமும்” லண்டன் 1895 பக்கம் 246)

இஸ்லாமிய சகோதரத்துவம்: சகலரும் சமம்.

“அந்த கறுப்பனை எடுத்துச் செல். அவனேடு நான் பேச்சு வார்த்தை நடத்த முடியாது.” என்று கிறிஸ்தவப் பாதிரியான ஆர்ச் பிஷப் சைரல்ஸ் கூறினார். எகிப்தியத் தலை நகரின் சரணை கதி பற்றி விவாதிப்பதற்காக அராபிய வெற்றியாளர்கள், ஆற்றல் மிகுந்த தலைவரான உபாதா என்ற நீக்ரோ தலைவரின் தலைமையின் கீழ் திறமை சாலிகளின் தூதுக் கோஷ்டமொன்றை அனுப்பிய போதுதான் இச்சம்பவம் நடைபெற்றது.

ஜெனரல் அம்றின் பிரதிநிதியாக இந்த மனி தர் வந்திருக்கிறார்கள் சொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு ஆர்ச் பிஷப் ஆச்சரியமடைந்தார். நீக்ரோ வர்களையும் வெள்ளையர்களையும் முஸ்லிம்கள் சம மரியாதையோடுதான் நடத்துகிறார்களென்றும் மனிதனின் பண்புகளை வைத்து அவர்கள் மனிதனை எடை போடுகிறார்களே தவிர, நிறத்தினால்ல வென்றும் அவரிடம் சொல்லப்பட்டபோது அவரது ஆச்சரியம் மேலும் அதிகரித்தது.”

“சரி இந்த நீக்ரோ தலைமை தாங்குவதானால், செவி மடுக்கும் வெள்ளையர்களைப் பயமுறுத்தா

திருக்கும் விதத்தில் அவர் அமைதியாகப்போசுவேண் மீட் என்று பாதிரியார் உத்தரவிட்டார்.

“என்னைப் போல் ஆயிரக்கணக்கான கறுப் பார்கள் எங்களுடைய சகாக்களாக இருக்கிறார்கள். நான் நூறுபேரை ஒன்றுக எதிர்த்துப் போராட்டத் தயாராக இருக்கிறேன். அல்லாஹ்வுக்காகப் போராடவும் அவனது விருப்பத்தைக் கடைப் பிடித்தொழுகவுமே நாம் உயிர் வாழ்கிறோம். பசியைத் தணிக்க உணவும் உடலை மறைக்க உடையும் இருக்கும் வரை செல்வத்தைப்பற்றி எமக்கு எவ்வித அக்கறையும் இல்லை. இந்த உலகம் நமக்கு சூனியமானது. அடுத்த உலகம்தான் நமக்கு சர்வமும்.” என்று பதிலளித்தார் உபாதா.

“இத்தகைய வர்க்க பேத உணர்ச்சிதான் கீழைத் தேயங்களில் மிழுனரி வேலைகளுக்கு மிகப் பெரிய தடையாக இருந்து வருகிறது. மதமற்ற வர்களிடம் ஒரு முஸ்லிம் சென்று “இந்த மதத் துக்கு வாருங்கள். உடனே நீங்கள் நமக்குச் சம மானவர்களாகவும் நமது சகோதரர்களாகவும் ஆகிவிடுவீர்கள்” என்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறார் என வைத்துக் கொள்வோம். இத்தகைய வேண்டுகோளை வேறோர் வேண்டுகோள் எவ்வாறு எதிர்த்து நிற்க முடியும்? இல்லாம் எவ்வித நிற பேதத்தையும் அறியாதது.”

(எஸ். எஸ். லீடர் “எஃப்தின் திரையிடப்பட்ட மரமங்கள்” லஸ்டன் 1912 பக்கங்கள் 332-335)

“அவர்கள் பிரகடனம் செய்த இஸ்லாமிய சகோதரத்துவம் யதார்த்தமானதொன்று. கிழமூத் தேயங்களில் புதியதானதொன்று. முஸ்லிம் பாரசீகர்களோடு முஸ்லிம் சிரியர்கள் காட்டிய அதே சகோதரத்துவ உணர்ச்சியை கிறிஸ்தவ பாரசீகர்களோடு கிறிஸ்தவ சிரியர்கள் எப்போதா வது காட்டியிருக்கிறார்களா? என்பது சந்தேகமா னது.”

(லோரன்ஸ் ஈ. பிரவுன் “இஸ்லாத்தின் எதிர் காலத் தோற்றும்” வன்டன் 1944 பக்கம் 12)

“ஆனால் இஸ்லாம் மனித சமூகத்துக்கு மற் றேர் சேவையையும் செய்திருக்கிறது. மனித சமூகத்தின் பல்வேறு இனங்களுக்கிடையேயும் அந்தஸ்திலும் சந்தர்ப்பத்திலும் முயற்சியிலும் சமத்து வத்தை அளித்து, ஒன்று படுத்துவதில் வெற்றிச் சாதனையை நிலை நாட்டிய வேறேர் சமுதாயம் கிடையாது. ஆபிரிக்கா, இந்தியா, இந்தோனீசியா ஆகிய பூபாகங்களிலுள்ள பெரிய முஸ்லிம் சமூகங்களும் ஜப்பான் போன்ற நாடுகளிலுள்ள சிறிய முஸ்லிம் சமூகமும், ஒன்றுபடுத்த இயலாத இன் பாரம்பரிய சக்திகளை ஒன்று படுத்தும் பலத்தை இன்னமும் பெற்றிருக்கின்றன. கிழக்கிலும் மேற்கிலும் இருக்கும் பெரிய விரோதத்தை ஒத்துழைப்பாக மாற்ற வேண்டுமாயின் இஸ்லாம் தலையிட்டுச் சமரஸம் செய்து வைப்பது இன்றி யமையாததாகும்.”

— (எச். ஏ. ஆர். கிப் “இஸ்லாம் எங்கே செல்கிறது?” வன்டன் 1932 பக்கம் 379)

“எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, பல நாடுகளையும் மொழிகளையும் சேர்ந்த விசுவாசிகள் உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் வருடா வருடம் புனித ஸ்தலத்துக்குத் தொழுகைக்கு வருமாறு உத்தர விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். தூரத்தேயுள்ள தங்கள் தங்கள் வீடுகளில் சொந்தமாக வணங்கும்போது இந்தப் புனித ஸ்தலத்துக்கு முகம் திருப்பித்தான் அவர்கள் வணங்குகிறார்கள். இஸ்லாத்தின் பிரசார வரலாற்றில் மிக முக்கியமான அம்சம் இது தான். பொதுவான ஒரு வாழ்க்கை முறையையும் விசுவாசத்தின் பிணைப்பில் உருவான ஒரு சகோதரத்துவத்தையும் வேறெந்த மதத் தலைவரும் தேடிப் பிடித்திருக்க முடியாது.இங்கே, பொதுவான வணக்கத்தின் போது ஆபிரிக்காவின் மேற்குக் கரையைச் சேர்ந்த நீக்ரோவர், தூர கிழக்கைச் சேர்ந்த சீனரைச் சந்திக்கிறார். நர்கரிகமும் பண்பும் நிறைந்த உதுமானியர், மலாயா தீவுகளிலிருந்து வந்த தமது மூஸ்லிம் சகோதரரை அடையாளம் கண்டு கொள்கிறார். அதே நேரத்தில், முஹம்மதிய உலகம் அனைத்திலும் வசிப்பவர்கள் புனித நகரில் குழமியிருக்கும் பாக்கியம் மிகுந்த தங்கள் சகோதரர்கள் மீது அனுதாபம் மிகுதியால் உளப் பூரிப்படைந்து தங்கள் சொந்த வீடுகளிலும் ஈதுல் அல்ஹாவைக் கொண்டாடுகிறார்கள். துருக்கியிலும் எகிப்திலும் இந்தப் பெருநாள் “பெராம்” என அழைக்கப்படுகிறது.”

“ஹஜ் யாத்திரைக்கு அடித்தபடியாக, விசுவாசிகளைவோரும் சகோதரர்கள் என்பதை ஒரு

முஸ்லிமுக்கு இடைவிட்டாது ரூபகழுட்டிக் கொண்
டிருக்கும் மற்றோர் கடமை, சட்டப்படியான தர்ம
மாகும், முஹம்மதிய சமூகத்தில் இது தலை தூக்கி
நிற்கிறது. புதிதாக இஸ்லாத்தைத் தழுவியவர்
மாட்டு அன்பு காட்ட இவர்கள் தவறுவதில்லை.
எந்த இனத்தை, நிறத்தை, அல்லது பாரம்பரி
யத்தை ஒருவர் சேர்ந்திருந்தாலும் அவர் விசவாசி
களின் சகோதரத்துவத்துக்குள் வரவேற்கப்படுகிறார்.
சமத்துவம் பெற்றவர்களுக்கு மத்தியில் சமத்துவமான ஒரு இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்.”

— (டி. டப்ளியூ. ஆர்னேஸ்ட் “இஸ்லாத்தின் போதனைகள்” லாஹரி 1956. பக்கங்கள் 415-416)

“ஜனநாயகத்தைப் போதித்து நடைமுறைப் படுத்திய முதலாவது மதம் இதுதான். பள்ளி வாசலின் மின்ராவிலிருந்து தொழுகைக்காக அழைப்பு விடுக்கப்பட்டதும் தினசரி ஜந்து வேளை வணக்கவாளிகள் ஒன்று கூடும்போது இஸ்லாமிய ஜனநாயகம் நடைமுறையில் காண்பிக்கப்படுகிறது. குடியானவனும் கோமகனும் அருகருகே இருந்து முழந்தாளில் நின்று அல்லாஹ்வே பெரிய வன்” என்று பிரகடனம் செய்கிறார்கள். மனிதனைச் சகோதரனாக்கும் இஸ்லாத்தின் இந்த அப்பழக்கற்ற ஜக்கியம், அடிக்கடி என்னைக் கவர்ந்திருக்கிறது. ஒரு எகிப்தியனை, அல்லது ஒரு அல்ஜீரியனை, அல்லது ஒரு இந்தியனை, அல்லது ஒரு துருக்கியனை நீங்கள் லண்டனில் சந்திப்பீர்களா

யின், எகிப்து ஒருவரின் தாய்நாடென்பதிலும் இந்தியா மற்றொருவரின் தாய்நாடென்பதிலும் எவ்வித வித்தியாசமும் இருக்க முடியாது.”

— (சரோஜினி நாயுடு “இஸ்லாத்தின் ஸ்டீயங்கள்” என்ற சொற்பொழிவு, “சரோஜினி நாயுடுவின் பேச்கக்களும், எழுத்துக்களும்” என்ற நூல் 1918 பக்கம் 169)

“முஸ்லிம்களிடையே இன உணர்ச்சியை ஒழித்தது இஸ்லாத்தின் சாதனைகளில் குறிப்பிடத்தக்க தாம். இந்த இஸ்லாமிய அற நெறியைப் பிரசாரம் செய்வது இன்றைய உலகின் அதி அவசியமான தேவையாகும்.”

“ஏனைய அம்சங்களில் ஆங்கிலம் பேசும் மக்களின் வெற்றி மனித சமூகத்துக்கு ஒரு அருட்கொடையாக இருப்பினும் இன உணர்ச்சி பற்றிய இந்த மோசமானத் திஷ்யத்தில் அவர்களின் போக்கு தூர் அதிர்ஷ்டமானதென்பதை மறுக்க இயலாது.”

— (ஏ. ஜே. டோன்பி “நாகரிகத்தின் விசாரணை”, நியுயோர்க் 1948 பக்கம் 205)

இஸ்லாமியச் சட்டம்:- மிகத் தெளிவான நீதி சாஸ்திரம்.

“முடிசார்ந்த மன்னர்களையும் குடியானவர்களையும் ஒன்றுபோல் கட்டுப்படுத்தும் முறைம்மதிய சட்டம் உலகிலேயே எப்போதும் தோன்றியிராத

விவேகமானதும் அறிவின்பாற் பட்டதுமான முறைகள் பின்னப்பட்ட மிகத் தெளிவான நீதி சாஸ்திரமாகும்.”

(எட்மண்ட் பேர்க் “வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் மீதான குற்றச்சாட்டு” என்ற நூலில்)

இல்லாம் அறிவைக் கொடுத்து அறிஞர்களைச் சிருஷ்டிக்கிறது.

“அறிவைத் தேடுவது ஒவ்வொரு மூஸ்லிம் ஆண் பெண்ணினதும் கடமையாகும். “அறிவு சிறைவிலிருப்பதாயினும் அதனைத் தேடு” “அறிஞர்கள் இறை தூதர்களின் வாரிஸ்களாவர்.” அறி வுத் துறையில் இன்று மூஸ்லிம்கள் பின் தங்கியிருப்பதற்கான பொறுப்பை திருக்குர் ஆண் மீது சமத்த முயலுபவர்களின் கூற்றை மகத்துவமிக்க சீர் திருத்த வாதியின் இந்த வார்த்தைகள் சந்தே கத்துக்கிடமின்றி மறுத்துரைக்கின்றன. மகத்தான் இந்த நூலை அவர்கள் வாசித்துச் சிந்திக்கட்டும். சிலை வணக்கம், லோகாயதம் ஆகியவற்றின் மீது இடைவிடாத தாக்குதல் நடத்தப்பட்டிருப்பதை ஒவ்வொரு பந்தியிலும் அவர்கள் காண்பார்கள். படைப்புக்களின் மர்மங்களையும் அவற்றின் மகத் துவங்களையும் கவனித்து ஆராய்மாறு பெருமா ஞர். (ஸ்ல) அவர்கள் தமது மக்களுக்கு இடைவிடாது அழைப்பு விடுத்திருக்கிறார் என்பதையும் அத்தகையோர் திருக்குர் ஆணிலே வாசிக்கத் தவற மாட்டார்கள். மக்களின் அறிவியல், தார்மீக ஆற்றல்களை உதறித் தள்ளுவது இந்தக் கிரந்தத்தின்

கோட்பாடல்ல என்பதை நம்பிக்கையின்மையும் ஜயமும் குடிகொண்ட அவிச்வாசிகள் இதனை வாசித்த பின் தாங்களாகவே உறுதி கொள்வார்கள். திருக்குர்ஆனின் போதனைகளை அப்பழக்கற்ற விதமாகப் பின்பற்றி நடந்தவர்கள் இன்று வரை பிரமிப்பை ஊட்டிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு நாகரிகத்தைச் சிருஷ்டித்தவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்.”

— (டாக்டர் ஏ. பேர்த்ரன்ட் “விஞ்ஞான வைத்திய முன்னேற்றத்துக்கு அரபிகளின் சேவை” 1883 பாரிஸ் பக்கம் 6)

“மத்திய கால இருளிலிருந்து ஐரோப்பாதன்னை விடுவித்துக் கொள்வதற்கு மூஸல்மானிய விஞ்ஞானத்துக்கும், மூஸல்மானியக் கலைகளுக்கும் மூஸல்மானிய இலக்கியத்துக்கும் பெருமளவில் அது கடமைப் பட்டிருக்கிறது.”

— (மார்குவில் ஒப்டபேரின் அந்ட் ஆவா: “இந்தியாவில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகள்” லண்டன் 1890 பக்கம் 24)

“மூஸலிம்களைப் போல் அத்துணை மத உணர்ச்சி படைத்த வேறு மக்கள் உலகில் இல்லையென்று துணிந்து கூறலாம். அவர்களின் வாழ்க்கை முழுவதிலும் இறை உணர்வு நிரம்பியிருக்கிறது.

— (சால்ஸ் ஆர். வாட்ஸன், “இந்த மூஸலிம் உலகமென்பதென்ன?” லண்டன் 1937 பக்கங்கள் 38, 39)

ஜிஹாதும் முஸ்லிம்களின் வெற்றிகளும்.

“சிலுவை யுத்தங்களும், துருக்கியப் போர்களும் ஜோராப்பாவின் பெரிய விஸ்தரிப்புகளும் கிறிஸ்துவத்துக்கும் இஸ்லாத்துக்கும் இடையே உள்ள பிளவை மேலும் விரிவுபடுத்தின. அதே நேரத்தில், கிழைத் தேயங்களில் திருச் சபையின் செல்வாக்குப் பெருகியது. இந்த வேறுபாட்டை மேலும் ஆழமாக்கியது. முஹம்மதிய வெற்றியாளர்களும் அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்தவர்களும் கிறிஸ்துவத்தின் மீது வெறிபிடித்த வேறுப்பினால் உந்தப்பட்டவர்களாக இருந்தார்களென்ற கூற்று கிரிஸ்தவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கட்டுக்கதையேயாகும்.”

— (ஸி. எச். பேக்கர் “கிறிஸ்தவமும், இஸ்லாமும்” லண்டன் 1909 பக்கங்கள் 28, 33)

“முஸ்லிம்கள் எங்கு சென்றாலும் வாள் முனையில் இஸ்லாத்தை ஒப்புக்கொள்ள மக்களை நிர்ப்ப பந்தித்தார்களென்று கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்கள் பரப்பிவந்த கருத்தை நன்கு நிருபிக்கப்பட்ட இந்த உண்மைகள் நிராகரிக்கின்றன.,,

— வெளாரன்ஸ் டப்ளியூ. பிரவன் இஸ்லாத்தின் எதிர்காலத் தோற்றம்” லண்டன் 1944 பக்கம் 14)

“இறக்கப்பட்ட வேதங்களைப் பெற்றிராத மக்களுக்கும் இஸ்லாத்துக்கு அபாயத்தை உண்டு பண்ணிய மக்களுக்கும் எதிராக மாத்திரமன்றி ஜிஹாத் உண்மையில் கட்டாயமாக்கப்படவில்லை... ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக இஸ்லாத்தைத் தற

காப்புச் செய்ய ஜிஹாத் நடத்தப்பட வேண்டும். யுத்தம் முடிவுக்கு வந்த பிறகு வெற்றிகொள்ளப் பட்ட மக்கள் மீது முஸ்லிம்கள் எப்போதுமே மிகுந்த சகிப்புத் தன்மையோடு நடந்து வந்திருக் கிறார்கள். வெற்றிகொள்ளப்பட்ட மக்கள் அவர்களுடைய சட்டங்களையும் மத நம்பிக்கைகளையும் வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.”

(ஓ. ஹவுடிஸ் ‘லாகிரேட் என்ஸெஸ்கோ பிடியா’ 1894 டோம் 20, பக்கம் 1006)

“இஸ்லாத்தைப் போல் அவ்வளவு வேகமாக வேறேந்த மதமும் பரவவில்லை. மதத்தின் இந்த விஸ்தரிப்பு, வாள் முனையில்தான் சாத்தியமாகிய தென்று மேற்கு நாடுகள் நம்பின. ஆனால் எந்த நவீன கல்விமானும் இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மனச்சாட்சியின் சுதந்திரத்தை ஆதரிப்பதில் திருக்குர் ஆன் தெளிவாக இருக்கிறது. மக்கள் சட்ட ஒழுங்கைக் கடைப்பிடித்து நடந்து மேலதிக வரி செலுத்தும்வரை இஸ்லாம் பலதரப் பட்ட மதங்களைச் சேர்ந்த மக்களையும் வரவேற்றிருக்கிறதென்பதற்கு உறுதியான ஆதாரங்கள் உண்டு. வேதத்தையடைய மக்களோடு (யூதர், கிறிஸ்தவர்) முஸ்லிம்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று முஹம்மத் (ஸல்) இடை விடாமல் போதித்து வந்திருக்கிறார்.”

“முஸ்லிம்களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் யூதர் களுக்குமிடையே அடிக்கடி யுத்தங்கள் நடைபெற்றது உண்மைதான். (சில விசயங்களில் பழைய

மதங்கள் யுத்தத்தை வற்புறுத்தியதே காரணம்) இந்த யுத்தங்கள் சம்பந்தமாக குர்ஆனில் சில பந்திகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் “வேதத்தையடைய மக்கள்” பொதுவாகவே நன்கு நடத்தப்பட்டு ஆதரிக்கப்பட்டார்களென்ப தற்கும் தங்கள் விருப்பம் போல வணங்கும் சுதந் திரத்தைப் பெற்றிருந்தார்களென்பதற்கும் ஏரா எமான் சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன.”

“தங்களுடைய சரித்திர ஏடுகளை விசுவாசித் துப் பழக்கப்பட்ட பல மேல் நாட்டினர், முஸ்லிம் கள் காட்டு மிராண்டித்தனமான அவிசுவாசிகள் என்று நம்பினர். விஞ்ஞானம், வைத்தியம், கணித சாஸ்திரம், பூகோள சாஸ்திரம், வேதாந்த சாஸ்திரம் ஆகிய துறைகளில் நமது அறிவியல் வாழ்க்கை முஸ்லிம்களின் செல்வாக்குக்கு எவ்வளவு தூரம் உட்பட்டிருந்ததென்பதை விளங்கிக் கொள்வது இத்தகையோருக்குக் கஷ்டமாகத் தோன்றுகிறது. முஸ்லிம்களோடு போராடுவதற்குப் புனித பூமிக் குப் படையெடுத்துச் சென்ற சிலுவை யுத்த வீரர்கள் அன்பு, கவிதை, வீரம், யுத்த முறை, ஆட்சி முறை ஆகியவை சம்பந்தமான புதிய கருத்துகளோடு ஐரோப்பாவுக்குத் திரும்பினர். ஒரு பல்கலைக் கழகம் எவ்வாறிருக்க வேண்டுமென்ற நமது கருத்து, முஸ்லிம் கல்விமான்களால் ஆழமாகத் திருத்தப்பட்டது. இவர்கள் வரலாறு எழுதும் முறையைப் பூரணப்படுத்தியதோடு ஐரோப்பாவுக்குள் அதிகமாக கிரேக்கக் கலைகளையும் கொண்டு வந்தனர்.”

“இஸ்லாம் அரேபியாவில் ஆரம்பித்ததெனி னும் உலக முஸ்லிம்களில் ஒரு சொற்ப தொகையினர் (7 சதவீதம்) மாத்திரமே அரேபியர்களாக இருக்கின்றனர். இருபது சதவீதம் பேருக்கும் குறைந்தவர்களே அரபியைத் தங்களுடைய சதேசமொழியாகப் பேசுபவர்களாக இருக்கின்றனர்.”

“எனைய மதங்களைவிட அதிகமாக, இஸ்லாம் தனது வட்டத்துக்குள் சுகல இன, நிற, தேச மக்களிடையேயும் சகோதரத்துவத்தைப் போதிக்கி றது. முஹம்மதின் நிறமும் இயேசுநாதரின் தோலின் நிறத்தை ஒத்ததாக இருந்தது. ஆனால் அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் பல நிறங்களையும் கொண்டவர்களாக, ஆபிரிக்காவிலிருந்து வரும் கறுப்பர்கள், சினைவிலிருந்து வரும் மஞ்சள் நிறத்தவர்கள், மலாயாவிலிருந்து வரும் கபில நிறத்தவர், துருக்கியிலிருந்து வரும் வெள்ளை நிறத்தவர் ஆகிய பல நிறத்தவர்களும் இருக்கிறார்கள்.”

“இஸ்லாத்தில் எவ்விதக் குருத்துவமும் இல்லை. சிலை வணக்கத்தை எதிர்த்து முஹம்மத் மிகக் கடுமையாகப் போராட வேண்டியிருந்ததால் உருவம் வரைவதை அவரது மதம் ஆதரிக்கவில்லை. பள்ளி வாசல்கள் ரேகா கணித மாதிரியில் மாத்திரமே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.”

— (ஜேம்ஸ் ஏ. மிச்னர்:- “இஸ்லாம்: தவறுக விளங்கப்பட்ட மதம்” ரீடேர்ஸ்டைஜஸ்ட் அமெரிக்கப் பதிப்பு மே 1955)

“மத வெறிகொண்ட முஸ்லிம்கள் உலகம் பூரா விலும் தாங்கள் வெற்றிகொண்ட ‘இனங்களுக் கிடையே வாள்முனையில் பலவந்தமாக இஸ்லாத் தைப் பரப்பியதாகப் பரம்பரையாகச் சொல்லப் பட்டு வந்திருக்கும் கதை வரலாற்றுசிரியர்கள் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி வந்திருக்கும் மிக அபத்தமான கட்டுக் கதை என்பதை சரித்திரம் இப்போது தெளிவாக நிருபித்திருக்கிறது.”

(ம. வேளி ஓலியரி “முசந்தியில் இஸ்லாம்” லண்டன் 1923 பக்கம் 8)

“தாங்கள் வெற்றி யெற்ற யுத்தங்களிலெல்லாம் முஸ்லிம்கள் காட்டிய சகிப்புத் தன்மை பல கிறிஸ்தவ நாடுகளை வெட்கித் தலை குனியச் செய்தின்றன.”

(ஈ. அலெக்சாண்டர் பவல் “முஸ்லிம் ஆசியா வில் ஆதிக்கப் போராட்டம்” நியுயோர்க் 1923 பக்கம் 48)

இஸ்லாம்: ஒரு பூரணமான சர்வதேச மதம்

“உலகிலுள்ள சுகல உண்மையான மதங்களும் இறைவனுல் அனுப்பப்பட்டவை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளும் இஸ்லாத்தின் பெருந் தன்மை யும் விரிந்த சகிப்புத் தன்மையும் மனித சமூகத் தின் அதி உன்னதமான பிதுரார்ஜித சொத் தாக என்றும் இருந்து வரும். இதன் மீதுதான் உண்மையிலேயே பூரணமான உலக மதமொன்றை நிர்மாணிக்க முடியும்.”

— (டன்கண் கிரீன்லீஸ் எம். ஏ. “இஸ்லாத்தி ஸ்கிசேஷன்” அடையாறு 1948 பக்கம் 27)

“ஒரு மதமென்ற முறையில் முஹம்மதிய மதம் கிறிஸ்தவ மதத்தைவிட ஆபிரிக்காவுக்கு மிகப் பொருத்தமானதென்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். உலகம் முழுவதற்கும் இது அதிகம் பொருத்தக் கூடியதென்றுகூட நான் சொல்வேன்.”

“பலதார முறை, சரியாகச் சொல்வதானால் அதில் அடங்கியிருக்கும் கொள்கை, முஸ்லிம் மக்களுக்கு மாத்திரம் வரையறுக்கப்பட்டதோன்றல்ல. ஓளிவு மறைவின்றி பச்சையாகக் கேட்பதானால் மேல்நாடுகளின் ஆண் பெண் உறவு ஒழுக்கம், கீழ் நாடுகளைவிட உயர்ந்துதென்று நேர்மையாகச் சொல்லக்கூடியவர் யார்? நியாயமாக ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் பின்னையதுக்குச் சாதகமாகவே தீர்ப்பு இருக்குமென்று நான் நம்புகிறேன். வான் முனையில் மதத்தை வளர்த்தது இஸ்லாமிய உலகுக்கு மாத்திரம் வரையறுக்கப்பட்டதல்லவென்பதையும் நாம் மறுக்க முடியாது. மேல் நாடுகளின் வான் முனையில் அதிகமதிகம் கஷ்டங்களை அனுபவித்த முஸ்லிம்களே இந்த உண்மையை நிறுபிக்கப் போதிய சாட்சிகளாவரானாரே? இவ்விரு அம்சங்களையும் ஒருபுறம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுப் பார்க்கும்போது முஸ்லிம் மதத்தின் சாதனை திட்டவட்டமாக மேலோங்கி நிற்பதாக நான் சொல்வேன். முஸ்லிம்களின் உபவாசம், அவர்களின் சகோதரத்துவ உணர்ச்சி, வட்டியைக் கண்டித்தல், நங்களுடைய இறை

தூதரல்லாத ஏனைய இறை தூதர்களை அங்கீகரித்தல் போன்றவை இங்கு சுட்டிக் காட்டத்தக்க அத்தாட்சிகளாகும். அது மனிதனை மனிதனை ஏற்றுக் கொள்கிறது. அதே நேரத்தில், மனிதனின் நடத்தையை ஒழுங்குபடுத்தி குறைந்த பட்சம் அவன் ஒரு நல்ல அயலரானாக வாழப்பண்ண அது முயலுகிறது.”

(லான்ஸிலெ: லோட்: என் ‘த-ஸ்பியர் லண் டன் 12 மே 1928)

“கிறிஸ்துநாதரைப்பற்றிய சரியான அறிவை அவர் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக முஹம்மதின் காலத்தில் பைபளின் அரபு மொழியாக்கம் இருக்கவில்லை. ஆகவே, இஸ்லாம் தோன்றியதற்குக் காரணமே கிறிஸ்தவ திருச்சபை விட்ட தவறு தானென்று சிலர் விவாதிக்கிறார்கள்.”

— (அங்குஸ் நிக்கல்லன் பி. எச் டி. ‘இஸ்லாத் துக்குவழிகாட்டி நூல்’ ஸ்டேர்லிங் 1951 பக்கம் 16)

“முஹம்மதின் மதத்தை அதன் அற்புதமான சக்திக்காக நான் எப்போதுமே உயர்வாக மதித்து வந்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு யுகத்திற்கும் ஏற்ப மாறி வரும் கட்டங்களுக்கெல்லாம் இணைந்து கொடுக்கக் கூடிய சக்தி படைத்த மதம் அது ஒன்றுதான்...”

“இன்று ஜோப்பா ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கியிருப்பது போலவே முஹம்மதின் மார்க்கம் நாளையும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்குமென்று நான் இந்த மார்க்கத்தைப்பற

நித தீர்க்க தரிசனம் கூறியிருக்கிறேன். மத்திய காலக் குருமார் அறியாமையின் காரணமாகவோ அல்லது குருட்டுப் பக்தி காரணமாகவோ முஹம் மதிய மதத்தை இருண்ட நிறமாகச் சித்தரித் துக் காட்டினர்கள். உண்மையில், முஹம்மதையும் அவரது மதத்தையும் வெறுக்க அவர்கள் பயிற்றப்பட்டவர்கள். அவர்களுக்கு முஹம்மத், கிறிஸ்துநாதரின் விரோதியாகக் காட்டப்பட்டார். அவரைப்பற்றி நான் ஆராய்ந்திருக்கிறேன். இந்த அற்புத மனிதர் கிறிஸ்துநாதரின் விரோதி என்று கணிக்கப்படுவதற்கு மாறுக, மனித சமூகத்தின் இரட்சகரென்று அழைக்கப்பட வேண்டுமென்பது எனது அபிப்பிராயம். அவரைப் போன்ற ஒருவர் இன்றைய நவீன உலகின் சர்வாதிகாரப் பதவியை ஏற்றுக்கொள்வாரானால் இன்று அதிகமாகத் தேவைப்பட்டிருக்கும் சாந்தியையும் சந்தோஷத் தையும் கொண்டு வரக்கூடிய விதத்தில் உலகம் எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் அவர் வெற்றியடைவார் என்று நான் நம்புகிறேன். முஹம்மதின் மார்க்கத்தில் ஜரோப்பா மையல் கொள்ளத் தொடங்கியிருக்கிறது. தனது பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அடுத்த நூற்றுண்டில் இன்னும் ஒருபடி முன் சென்று அந்த மதத்தைப் பயன்படுத்த முன்வரும். இந்த விதத்தில் தான் எனது ஹேஷ்யத்தை நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.”

— (“பிரபல கல்விமான்கள் சிலின் எழுத்துக்களின் தொகுப்பு” வோகிங் முஸ்லிம் மிஷன் வெளி யீடு 1935 பக்கம் 77)

மேற்கத்திய தேசங்களினால் உண்டுபண்ணப் பட்ட சமூக, ஆத்மீக காலி இத்தை இஸ்லாத்தினால் நிரப்ப முடியும்.

“சமூக உப தேசங்களை நோக்கி சமீப வருடங்களின்தான் கிறிஸ்து மதம் நடை போடத் தொடங்கியது. இஸ்லாம் ஆரம்பத்திலிருந்தே சமூக உபதேசமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது.”

“இரு மதங்களுக்குமிடையில் உள்ள ஒரு முக்கியமான வேறுபாடு, புதிய ஏற்பாடுகள் இறைவனின் வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டது. குரு ஆனே இறைவனிடமிருந்து வந்த வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டது. எந்த ஒரு மதமும் பதினஞ்சு நூற்றுண்டு காலம் இருக்க முடியுமானால் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும், அவர் ஒரு கோமஸ்வரானுயினும், கொடியதரித்திரானுயினும், ஒரு கோமகானுயினும், அடிமையாயினும், அடிப்படை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும் அர்த்த புஷ்டியுள்ளதுமான ஏதாவதொன்று இருக்கத்தான் வேண்டும். இஸ்லாம் இதனை வழங்குகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை.”

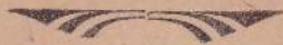
— (வில்பிரட் கன்ட்வெல் ஸ்மித் ‘‘நவீன வரலாற்றில் இஸ்லாம்’’ லண்டன் 1946 பக்கங்கள் 22-23)

“சமீபத்தில் துரிதமாகத் திறந்துவிடப்பட்ட இந்த உண்ண வலையப் பிராந்தியங்களில் மேல்நாட்டு நாகரிகம் பொருளாதார அரசியல் நிறைவை உண்டுபண்ணியது. அதே மூச்சில் சமூக ஆத்மீக சூனியத்தையும் உண்டாக்கியது.”

‘‘இந்தப் பிரதேசங்களின் (மத்திய ஆபிரிக்கா, இந்தோனீஸியா) ‘‘சுதேசிகள்’’ தங்களுடைய சொந்த ஆத்மாவென்று அழைக்கக்கூடிய ஆத்மீக ராச்சியமொன்றைக் கைப்பற்றுவதில் வெற்றி பெறுவார்களானால், அது அவர்களுக்குப் புத்துக்கம் அளித்திருக்கும் இல்லாமிய உணர்ச்சியாகத் தான் இருக்க முடியும். இந்த உணர்ச்சி நடை முறைக்கான பல வழிகளில் வெளிக்காட்டப்படலாமென்று எதிர் பார்க்கலாம். இவற்றில் ஒன்று மதுபானத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதாகும். இது, மத நம்பிக்கையினால் தூண்டப்படும் ஒன்றுதலால் வெளியிலிருந்து பிரயோகிக்கப்படும் அந்நியச் சட்டங்களைதானாலும் சாதிக்க இயலாத்தை இதனால் சாதிக்கலாம்.’’

‘‘எதிர் காலத்தில் இல்லாம் இருங்கிலேயே நப்பெற்ற செல்வாக்குகளை, உலகிலும் மனித சமூகத்திலும் தன் நிழலை முடியிருக்கும் மேனுட்டுச் சமூகத்தினரிடையே வலுப் பெறச் செய்யலாம்.’’

— (ர. ஜே. தோன்பீ ‘‘நாகரிகத்தின் சோதனை’’ நியபோர்க் 1948 பக்கங்கள் 207-208)

அதிகாரம் III

அல்குர் ஆன்

❖ அடிப்படை உண்மைகள்

❖ உலக இலக்கியத்தில் குர் ஆனின் இடம்

❖ புனித குர் ஆனைப்பற்றி முஸ்லிம் அல் லா தவார்களின் கருத்துகள்

அத்தியாயம் III

இ ஸ்லாம், இறைவனின் மதமென்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். மனித சமூகத்துக்கு நேர்வழி காட்டுவதற்காக சிருஷ்டி கர்த தாவும் பிரபஞ்சத்தின் இறைவனுமாகிய அல்லாஹ்வினால் இறக்கப்பட்ட வாழ்க்கை நெறியை அடக்கியதாக இது இருக்கிறது.

இந்தப் பூமியில் சரியான வாழ்க்கையை உருவாக்கிக் கொள்வதற்குச் சில விஷயங்கள் தேவைப் படுகின்றன. (1) தனிப்பட்டவரினதும் சமூகத் தினதும் லோகாயத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவும் உயிரைப் பராமரிக்கவும் ஒரு தொகையான திரவியமும் வளங்களும். (2) சமூகத்து மூலம் கலாசாரத்திலும் நீதியையும் அமைதியையும் பாதுகாப்பதற்காக தனி நபரினதும் சமூகத் தினதும் நடத்தைக்கான கொள்கைகள்பற்றிய அறிவு. இப்பிரபஞ்சத்தின் இறைவன் இவ்விரு தேவைகளுக்கும் போதியளவு கொடுத்துதவி இருக்கிறான். மனிதனின் லோகாயத்த் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய அளவுக்கு பல வளங்களையும் இறைவன் இயற்கையில் அமைத்திருக்கிறான். தான் விரும்பிய விதத்தில் மனிதன் அவற்

றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடியதாக அவை அவன்வசமிருக்கின்றன. மனிதனின் ஆத்மீக, சமூக, கலாச்சாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற் காக, இறைவன் மனித சமூகத்தில் இறை தூதர் களை அனுப்பி மனிதனை நேரான பாதையில் சீராக நடத்துவதற்காக வாழ்க்கை முறைகளை வெளியாக்கினான். குர்ஆன் அல்லாஹ்வின் இறுதித் தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு இறுதியாக இறக்கப்பட்ட வழிகாட்டும் கிரந்தமாகும்.

இந்தப் புனித கிரந்தத்திலிருக்கும் ஒவ்வொரு சொல்லும் பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்தவையாம்.

* அடிப்படை உண்மைகள்

குர்ஆன் என்ற பதத்துக்கு “வாசித்தல்” அல்லது “ஓதல்” என்பது பொருள். ஓரே முறையில் தொடர்ச்சியாக நமிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு இது இறக்கப்படவில்லை. காலத்துக்குக் காலம், 23 வருடங்களில், சிறுகச் சிறுக இந்தத் தெய்வீக வெளிப்பாடு பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்குக் கிடைத்தத்தும் தங்கள் சகாக்களுக்கு அதனை அறிவித்து தொழிலையின்போது ஒதுவ தற்காக அதனை மனப்பாடும் செய்யுமாறு மாத்திரமன்றி எழுதி வைக்குமாறும் கேட்டுக் கொண்டார்.

புனித குர்ஆன் சிறுகச் சிறுக இறக்கப்பட்ட தெனினும் இந்த தெய்வீக வெளிப்பாடு முழுவ

தும் ஒன்றுநேயாகும். இறுதி நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு அமரர் ஜிபரீல் (அலை) மூலம் இறக்கப்பட்ட இறைவனின் சொல்லே இது.

ஒரு தெய்வீக வெளிப்பாடு கிடைத்ததும், அது வரை கிடைத்த வெளிப்பாடுகளில் போருத்த மான இடத்தில் அதனைப் பெருமானர் (ஸல்) அவர்கள் சேர்க்கப் பண்ணினார்கள். இறக்கப் பட்ட தெய்வீக வெளிப்பாடுகள் ஒவ்வொன்றும் சொல்லாயினும், வசனம்ர்யாயினும், அத்தியாய மாயினும், தெய்வீக வழிகாட்டுதலின்படி பெரு மானர் (ஸல்) அவர்களினுலேயே அந்தந்த இடங்களில் சேர்க்கப்பட்டனவென்பதற்குப் போதிய சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வாறு குர் ஆனின் அமைப்பு தெய்வீகத் திட்டத்தின் ஒரு பாகமேயாகும். “‘ஏனென்றால், அதனை ஒன்று சேர்த்து (நீர்) ஒதும்படி செய்வது நிச்சயமாக நம்மிதுள்ள கடமையாகும்’” (75-17) என்று திருக்குர் ஆனே கூறுகிறது. இவ்வாறு, பெருமானரின் ஜீவிய காலத்திலேயே பெருந்தொகையான தோழர் கள் பூரணமான-ஓழுங்கு படுத்தப்பட்ட-அமைப்பில் இதனை மனனம் செய்திருந்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் கிடைக்கக் கூடியதாயிருந்த எழுத்துச் சாதனங்களினெல்லாம் இதனை எழுதியும் வைத் திருந்தார்கள்.

“‘ஸ்ரா’” என்று அழைக்கப்படும் 114 அத்தியாயங்களாக புனித குர் ஆன் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை பலதரப்பட்ட நீளம் கொண்டவை. குர் ஆனிலேயே மிக நீண்ட ‘‘ஸ்ரா’’ அதில்

பன்னிரண்டிலொரு பாகத்தை அடக்குகிறது. கடைசி முப்பத்தைந்து அத்தியாயங்களையும் தவிர்ந்த ஏனைய எல்லா அத்தியாயங்களும் (ருகு) பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவும் பொதுவாக ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பதாக இருக்கிறது. பல்வேறு விஷயங்களும் ஒன்றேடோன்று சம்பந்தப்பட்டவையாகும். ஒவ்வொரு பிரிவும் பல வசனங்களைக் கொண்டவை. இவ்வாறு மொத்தம் 6666 வசனங்கள் இருக்கின்றன.

புனித குர்ஆனின் மற்றோர் முக்கிய பிரிவு “மக்கி”, “மதனி” ஸுராக்கள் சம்பந்தமானது. பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் இறை தூதராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு மக்காவில் பதின்மூன்று வருட காலம் சீவித்திருந்தார்கள். பிறகு அவர்கள் மதினைவுக்குக் குடிபெயர்ந்து செல்ல நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள். அங்கு அன்னார் பத்து வருட காலம் வாழ்ந்திருந்தார்கள். ஹிஜ்ராவுக்கு முன் இறக்கப்பட்ட ஸுராக்களுக்கு “மக்கி” ஸுராக்களென்று பெயர். இத்தகைய ஸுராக்கள் தொண்ணுற்றிரண்டு. “மதனி” ஸுராக்கள் என்று அழைக்கப்படும் ஹிஜ்ராவுக்குப் பிந்திய ஸுராக்களின் தொகை இருபத் திரண்டு. அன்றியும் சில “மக்கிய” ஸுராக்களில் “மதனி” ஆயத்துகள் சிலவும், “மதனி” ஸுராக்களில் “மக்கிய” ஆயத்துகள் சிலவும் இருக்கின்றன.

இன, பிரதேச, காலவரையறைகளெல்லாவற்றையும் தாண்டி, மனித சமூகம் முழுவதற்குமே

குர் ஆன் உபதேசிக்கிறது. தனி நபருக்கும் சமூ கத்துக்கும் தார்மீக லோகாயத வாழ்க்கைகளின் சகல துறைகளிலும் அது மனிதனுக்கு வழிகாட்டுகிறது. ஒரு ஆட்சி பீடத் தலைவருக்கும் ஒரு சாதாரண பிரஜைக்கும், செல்வந்தனுக்கும், வறிய வனுக்கும் அதில் வாழும் முறைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. சமாதான காலத்துக்கும் யுத்த காலத் துக்குமான ஆணைகள் அதில் இருக்கின்றன. ஆத்மீக நல் வாழ்வுக்கும் வர்த்தக, லோகாயத சூப்சத்துக்குமான வழி வகைகள் அதில் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தனி நபரின் தன்மையை வளர்த்து அவரை ஸ்திய சமூகமொன்றுக்கு உருவாக்குவதுதான் புனித குர் ஆனின் அடிப்படை நோக்கம். இவ் வாறு ஏற்படும்போது சன் மார்க்கமும் அற வாழும் மேலோங்கி, துன் மார்க்கமும், மற வாழ்வும் மழுங்கிவிடுகின்றன. ஒவ்வொரு மனிதனும் அவனது சிருஷ்டி கர்த்தாவுக்கு நேரடியாகப் பொறுப்பாவானென்று அது பிரகடனம் செய்கிறது. ஆணைகள் பிறப்பிப்பது மாத்திரமன்றி, அந்த ஆணைகளின் பெறுமதியையும் பிரயோசனத்தையுமிட்டு மக்களுக்கு விளக்கி, அவர்களின் மனதில் பதியப் பண்ணுவது புனித குர் ஆனின் முறையாகும். இதனால்தான் ‘இல்லா’ என்ற எதிர்மறைச் சொல் ஒரு ஆணையில் அடிக்கடி பாவிக்கப் படுகிறது. மனிதனின் பகுத்தறிவுக்கு அது வேண்டுகோள் விடுப்பதோடு, மனிதன் தனது நிலைமையையும் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தையும் தனது சகாக்க

னோடு நடந்துகொள்ள வேண்டிய விதத்தையும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகத் தனக்கும் தனது இரட்சகனுக்கும் இடையிலுள்ள தொடர்பையும் விளங்கி உணர்ந்து கொள்ளுமாறு அவனை அழைக்கிறது.

மனிதன் சத்தியத்தை விளங்கிக்கொள்ளச் செய்வதற்கு குர் ஆன் பல்வேறு முறைகளையும் வழி வகைகளையும் கையாண்கிறது. அது, கதைகளையும், சம்பவங்களையும் எடுத்துக் காட்டி, நேர் பாதை எது? என்பதையும் கடந்த காலங்களில் சமுதாயங்கள் அழிந்த காரணங்கள் எவை? என்பதையும் சரித்திர ஆதாரங்களைக் கொண்டு விளக்கிக் காட்டுகிறது. இறைவனுக்குள்ள 99 திருநாமங்களையும் கொண்டு இறைவனின் பண்புகளை திருக்குர் ஆன் மனிதனுக்குப் போதிக்கிறது. ஒருவன் சிருஷ்டி கர்த்தா, போஷகன், பரிபாலிப்பவன், சாஸ்வஸ்ஸவன், நிதியாளன், அருளாளன் ஆதியன இவற்றில் சிலவாகும். மனிதன் அவனது இறைவனுக்கும் அவனது சகாக்களுக்கும் தனக்கும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும் குர் ஆன் சுட்டிக் காட்டுகிறது. தனது சிருஷ்டி கர்த்தாவின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றவே மனிதன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறுன்றும் தனி வாழ்விலும் கூட்டு வாழ்விலும், புனித குர்ஆனும் பெருமானீ (ஸல்) அவர்களின் போதனைகளும் கூறும் ஆணைகளின் படி வாழுவேண்டுமென்றும் குர் ஆன் வற்புறுத்துகிறது.

புனித குர் ஆன் மனித வாழ்வின் ஓவ்வோர் அம்சத்தையும் உள்ளடக்கிய விவரமான ஒரு வாழ்க்கைத் திட்டமாகும். இறை வாக்குகள் அடங்கிய இந்தக் கிரந்தம் சமூக வாழ்க்கை, வர்த்தகம், சொத்துரிமை, தண்டனைச் சட்டம், சர்வதேச நடத்தை ஆகியவை பற்றிய சிறந்த விதிகளைத் தன்னுள் அடக்கியிருக்கிறது.

குர் ஆனின் வசன வன்மையும் நடையழகும் அதன் தெய்வீகத் தன்மைக்குப் பொருத்தமான தாகவும் மகத்துவமானதாகவும் இருக்கின்றன. அரடு மொழியின் நளினத் தன்மையை நன்கு அறியாதவர்கள்கூட உணர்ச்சி வசப்பட்டு ஈர்க்கப்படக் கூடியதாக இது அமைந்திருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஒரு சில குர் ஆன் வசனங்களுக்கு ஒப்பிடக்கூடிய விதமாக, முடியுமானால் கூட்டாகச் சேர்ந்து ஒருசில வசனங்களையாவது உருவாக்குமாறு குர் ஆன் மனிதனுக்குச் சவால் விடுகிறது. இன்றுவரை இந்தச் சவாலை எவரும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. குர் ஆன் பின்வருமாறு கூறுகிறது. நாம் (நமது தூதர் முஹம்மத் என்னும்) நமது அடியாருக்கு இறக்கிய (இவ்வேதத்தில்) நீங்கள் சந்தேகப்பட்டு (இது இறைவனால் அருளப்பட்டதல்லவென்று கூறுகின்ற) நீங்கள், உண்மையான வர்களாக இருந்தால் அல்லாஹவைத் தனிராங்களை ஆமோதிப்பவர்களையும் (உங்களுக்குத்தவியாக) நீங்கள் அழைத்துச் (சேர்த்துக்) கொண்டு இதைப்போன்ற ஒரு அத்தியாயத்தை (அழைத்து) கொண்டு வாருங்கள்'' (2-23)

மனிதன் எப்போதுமே கண்டிராத-ஒருபோதுமே காண முடியாத-ஒரு சவாலன்றே இது! குர்ஆன் இறைவாக்கென்பதை மறுப்பவர்களுக்கு இந்தச் சவால் ஊழிகாலமட்டும் ஒரு நிந்தனைச் சொல்லாக இருந்து வருவதுடன் அவர்களின் அறியாமை, குரோதம், திறமையின்மை ஆகியவற்றை நிரூபிப்பதாகவும் இருக்கிறது.

உலக இலக்கியத்தில் குர்ஆனின் இடம்

வேறெந்த இலக்கியமும் பெற்றிராத, பெற முடியாத, ஓர் உன்னத இடத்தை அரபு இலக்கியத்தில் திருக்குர்ஆன் பெற்றிருக்கிறது. அது பெற்றிருக்கும் இடத்தை வேறெந்தக் காலத்திலும் வேறெந்த இடத்திலும் வேறெந்த நாலும் பெற்ற தில்லை. இந்தச் சிரந்தம், எந்த மொழியில் இறக்கப்பட்டதோ அந்த மொழியின் தரத்திலேயே இருந்து வந்திருப்பதுடன் உலக இலக்கியமொன்று ஊற்றெடுப்பதற்கும் அது மூலகாரணமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. உலகின் மறக்கப்பட்ட மூலையான் றில் பேச்சு மொழியாக இருந்து வந்த ஒரு மொழியை திருக்குர்ஆன், ஓர் உலக மொழியாக மாற்றிபல பெரிய நாடுகளின் தாய்மொழியாகவும் அதனை ஆக்கியது. உலகின் ஒரு கோடி தொடக்கம் மறு கோடி வரையுள்ள சக்திமிக்க சமுதாயங்களின் கலாசாரத்துக்கு அத்திவாரமான ஓர் இலக்கியத்தை அது உற்பத்தி செய்தது.

ஃ இது, நிச்சயமாக மிகைப் படுத்தப்பட்ட ஒரு கூற்றல்ல. கலாச்சாரத்தை உற்பத்தி செய்

யும் குர்ஆனின் சிந்தனைகள் எவ்வளவு தூரம் சித்தாந்தங்களையும் மனித வாழ்க்கையின் போக்கையும் உருவாக்கியிருக்கிறதென்பதை குரோதமற்ற மனதுடைய எவராலும் கண்டு கொள்ள முடியும். திருக்குர்ஆன் அருளப்பட வில்லையென்றால், மனித சமுதாயம் இன்ன மும் இருண்ட யுகத்திலேயே உருண்டுகொண்டிருக்கும். வரலாற்றை நாம் பரிசீலனை செய்து பார்ப்போமாயின் திருக்குர்ஆன் கிளரிவிட்ட அறிவுப் புயல் பூகோளம் முழுவதையும் ஓர் உலுக்கு உலுக்கி, மனித சமுதாயம் பூராவுக்கும் நவ ஜீவனை ஊட்டி இருப்பதை நாம் கண்டுகொள்வோம்.

ஆங்கிலேயர்கள் உடுக்கவும், உறைவிடம் அமைக்கவும் அறியாதிருந்த காலத்தில்-கழுவு தல், குளித்தல் போன்ற நாகரிக நடத்தையின் அரிச்சுவடியைக்கூட ஜூரோப்பா அறிந்திராத காலத்தில்-அயலானைக் கொள்ளையடிக்கவும், களவெடுக்கவும், கொலை செய்யவும் கூடிய சர்ர பலம் படைத்தவனின் ஆதிக்கத்தை அறி ஞர்களைப்போர் அங்கீகரித்திருந்த ஒரு காலக் கட்டத்தில்-இளைஞர்களின் காம வெறி வரையறை காண்து தாண்டவமாடிய ஒரு காலத்தில்-திருக்குர்ஆன் தனது அதி உன்ன தமான தாதை நிலை நாட்டியது.

இந்தக் காலத்தில் தான் திருக்குர்ஆனின் தாதைத் தாங்கியவர்கள், பல வட்சக்கணக் கான நூல்களோடு நூல் நிலையங்களையும் பல்

கலீக் கழகங்களையும் ஸ்தாபித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஸ்பெயினிலும் ஏனைய இடங்களிலும் நிறுவப்பட்ட இத்தகைய கலா பிடங்களுக்கு ஜோப்பாவிலிருந்தவர்கள் ஈர்க்கப்பட்டார்கள். முதலில் அவர்கள் அரபு மொழி யில் பாண்டித்தியம் பெற்ற பின், கிரேக்க தத்துவ சாஸ்திரிகளின் சிந்தனைச் செல்வங்களைக் கற்கும் வாய்ப்புப் பெற்றனர். குர்ஆனைச் சுமந்தவர்கள் கிரேக்க சிந்தனைகளை அரபியில் மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்திராவிட்டால் ஜோப்பாவுக்கு கிரேக்க தத்துவ சாஸ்திரமே கிடைத்திராது. திருக்குர்ஆன் ஊட்டிய ஆராய்ச்சி உணர்ச்சி, சிந்தனைச் சுதந்திரம் அறிவுணர்ச்சி ஆகியவைதான் ஜோப்பாவில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்திய சிந்தனையாளர்களுக்குத் தூண்டுகோல்களாக இருந்தன.

புனித குர்ஆனுக்கு முன் இலக்கியமென்று சொல்லக்கூடிய ஒன்று அரபு மொழியில் இருக்கவில்லை. அதுகாலை இருந்த ஒருசில கவிதைகளும் மதுவையும் மாதரையும் புரவியையும் போர் வாளையும் பாராட்டுபவைகளாகவே இருந்தன. இவை இலக்கியமென்றே அழைக்க முடியாதவை. ஆகவே, குர்ஆனின் மூலம்தான் அரபு இலக்கியம் உற்றெடுத்தது. இதே குர்ஆனின் மூலம்தான் அரபு மொழி பல நாடுகளில் பேசப்படும் சக்தி வாய்ந்த மொழியாக ஆகியதுடன், ஏனைய பல இலக்கியநால்களின் வரலாறுகளிலும் தனது செல்வாக்கை

நிலைநாட்டியது. புனித குர்-ஆன் இருந்திராவிடில் அரபு மொழிக்கு உலகில் ஒரு இடமே கிடைத் திருக்காது.

ஏனைய எந்தக் கிரந்தத்துக்கும் அடைய முடியாத உன்னதமான இடம் திருக்குர்-ஆனுக்குக் கிடைப்பதற்கு ஏனைய காரணங்களும். மதத் தின் அடிப்படை உண்மைகள், பூரணமான ஒரு வாழ்க்கைத் திட்டம், இறைவனின் ஏகத்துவம், தீமைகளுக்கான தண்டனைகள் மரணத்துக்குப் பின் திய வாழ்க்கை, சுவர்க்கம், நகரம், தெய்வீக வெளிப்பாட்டின் உண்மையும், அவசியமும் ஆதி யன இந்தப் புனித கிரந்தத்தில் விவரமாகக் குறிப் பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

செல்வத்தை விநியோகித்தல், தனி நபருக் கும் சமூகத்துக்கும் இடையிலுள்ள உறவு, வாழ்க்கையில் மனிதனின் உண்மையான அந்தஸ்தும் இடமும், ஆனுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலுள்ள சமமான உறவு, மனிதனின் சுதந்திரம் கட்டுப்பாடற்றதா? அல்லது தனது செயல்களுக்காக அவன் கணக்கும் ஜவாபும் சொல்ல வேண்டியவனு? ஆகிய மனிதன் உலகில் எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கும் பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் திருக்குர்-ஆன் தீர்ப்புகளை அளிக்கிறது. அது மாத்திரமன்றி, மனிதனின் முன்னேற்றமும் மகிழ்ச்சியும் தங்கியிருக்கும் ஏனைய பிரச்சினைகளுக்கும் திருக்குர்-ஆன் தீர்வுகளைக் கொடுக்கிறது. மனித வர்க்கத் தின் நீண்ட வரலாற்றிலே அவனது கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் காரணமாக இருந்து, இதுவரை மனி-

தனின் விவேகத்தினால் தீர்க்க முடியாதவைகளாக இந்தப் பிரச்சினைகள் அவனுக்குச் சதா சங்க டத்தை உண்டுபண்ணும் பிரச்சினைகளாக இருந்து வந்திருக்கின்றன.

அரபு மக்களின் வாழ்க்கையில் திருக்குர் ஆன் உண்டுபண்ணிய தாக்கம்தான் இன்னும் அதி அற் புதமானது. அதன் செல்வாக்கினால் ஏற்படுத்தப் பட்ட மாறுதல் மனித வரலாற்றிலேயே ஒப்புவரையற்றது. மிகக் குறுகிய காலத்தில், அதாவது, இருபத்திமூன்று வருடங்களுக்கு மேற்படாத காலத்தில், அது மக்களைல்லோரினதும் வாழ்க்கையிலெற்படுத்தியதுதான் மிகப் புரட்சிகரமான மாறுதலாகும். சிலைகளையும், மரங்களையும், மனற் குவியல்களையும் வணங்குபவர்களாக அரபிகள் இருப்பதைத் திருக்குர் ஆன் கண்டது. இருந்தாலும் கால நூற்றுண்டுக்கும் குறைவான காலத்துக்குள் அந்த நாடு முழுவதும் ஏக இறைவனை வணங்கும் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டது. சகல விதமான பல தெய்வ வணக்கங்களும் நாட்டின் ஒரு கோடியிலிருந்து மறு கோடிவரை அழித்தொழிக்கப்பட்டன.

சகலவித்மான மூட நம்பிக்கைகளையும் அது துடைத்துத் துப்பரவு செய்ததோடு அவற்றின் இடத்தில் உலகத்துக்குத் தேவைப்பட்டிருந்த மிகத் தர்க்க ரீதியான வாழ்க்கை முறையொன்றை வைத்தது. தங்களுடைய அறியாமையையிட்டுப் பெருமைப்படும் நிலையிலிருந்த அரபிகள், ஞானச்களையிலிருந்து போதியளவு பருகும் அறிவின் அபிமானிகளாக மாற்றப்பட்டனர். இது திருக்குர்

ஆனின் போதனைகளின் நேரடியான தாக்கமாகும். திருக்குர் ஆன் பகுத்தறிவுக்கு வேண்டுகோள் விடுத் தது மாத்திரமன்றி, அறிவைத் தேடும் விஷயத் தில் மனிதன் தீராத தாகமுடையவனுக இருக்க வேண்டுமென்றும் அது பிரகடனம் செய்தது.

திருக்குர் ஆன் தனி நபரை மாத்திரம் உரு மாற்றம் செய்யவில்லை. குடும்பம், சமூகம், மக்கள் ஆகிய சகலவற்றையுமே அது உருமாற்றம் செய்தது. சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த அரபு இனத்திலிருந்து திருக்குர் ஆன் ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கியது. ஐக்கியம், நவ ஜீவன், ஸீரதீரம் ஆகிய பண்புகள் அமையப்பெற்ற இந்தச் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு எதிரே உலகின் மிகப் பெரிய இராச்சியங்களைல்லாப் சரிந்து விழுந்தன.

இவ்வாறு, திருக்குர் ஆன் மனித சமுதாயத்தி லேயே ஒரு பெரு மாறுதலை உண்டாக்கியது. அந்த மாறுதல் லோகாயத, தார்மீகத் துறைகளில் மாத்திரமன்றி மானசீக ஆத்மீகத் துறைகளிலும் ஏற்பட்டது. மனிதர்களின் வரம்க்கையில் இத்துணை ஆழமாகவும் நிரந்தரமாகவும் மாறுதலை உண்டு பண்ணிய வேறொரு கிரந்தம் கிடையாது.

புனித குர்ஆனிப்பற்றிய முஸ்லிமல்லாதவர்களின் கருத்துகள் குர்ஆன்: தெய்வீகக் கிரந்தம்.

“மொத்தத்தில் விவேகங்களின் தொகுப்பை அதில் நாம் காண்கிறோம். மதி நுட்பம் வாய்ந்த

மக்களும் மிக உயர்ந்த வேதாந்திகளும் மதியூகம் மிக்க அரசியல் வாதிகளும் இந்த விவேகங்களைக் கடைப்பிடித்தொழுகல் சாலும்... ஆனால், திருக்குர் ஆனின் தெய்வீகத் தன்மைக்கு மற்றோர் அத்தாட்சியும் இருக்கிறது. அது இறக்கப்பட்ட காலம் தொடக்கம் இன்றுவரை எவ்வித மாற்றமும் இல்லாமல் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்திருப்பதுதான் அந்த அத்தாட்சியாகும். முஸ்லிம் உலகம், இதனைத் திரும்பத் திரும்பப் பலமுறை வாசித்தாலும் விகாசிகளிடையே இது எவ்வித களைப்பையும், அலுப்பையும் உண்டுபண்ணுவதில்லை. மாருக, தினசரி ஒத, ஒத, இதன் மீது அபிமானம் வளருகிறது. இது ஓர் ஆழ்ந்த அச்சத்தை உள்ளங்களில் உண்டு பண்ணுகிறது. இதனை வாசிப்பவர் மீதும் செவி மடுப்பவர் மீதும் ஒரு மரியாதையைத் தூண்டுகிறது... ஆகவே, ஆயுத பலாத்காரத்தின் வழியிலோ அல்லது நிர்ப்பந்தம் பண்ணுகிற மதப் பிரசாரத்தின் மூலமோ இஸ்லாத்தின் மகத்தான் துரித பரவல் ஏற்படவில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, முஸ்லிம்களால் தோற்கடிக்கப்பட்ட மக்களிடம் முன் வைக்கப்பட்ட இந்த தெய்வீக நூல் தான் காரணமாகும். இதனை ஏற்றுக்கொள்ளவோ அல்லது நிராகரிக்கவோ அந்த மக்களுக்குச் சுதந்திரமளிக்கப்பட்டிருந்தது.”

— (லோரா வேளிஆவக்லியரி “அப்பலோக டி. ஐ. இஸ்லாமிஸம்” பக்கங்கள் 57-59)

அசல் பிரதி பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது.

“முஹம்மதின் மரணத்துக்கு (கி.பி. 632) இருபது வருடங்களுக்குள் குர்ஆனின் இறுதியான தும் பூரணமானதுமான பிரதி தயாரிக்கப்பட்ட தென்பது மேற் குறிப்பிடவற்றிலிருந்து தெரிகிறது. இது அளவு மீறிய அபிமானிகளாலோ, மொழி பெயர்ப்பாளர்களாலோ, இடைச் செருகல் காரர்களாலோ, இன்றுவரை எவ்வித மாறுதலும் திரிபும் செய்யப்படாமல் அதே போல் இருந்து வருகிறது. பழைய, புதிய வேதாகமங்களின் சகல கிரந்தங்களையும் பற்றி இவ்வாறு சொல்ல முடியாதிருப்பது வருத்தத்துக்குரியது.”

— (எப். எப். அர்புத் நொட் “பைவினதும் குர்ஆனினதும் நிர்மாணம்” லண்டன் 1885 பக்கம் 5

“ஆகவே கள்ளத்தனமான சிருஷ்டிகளுக்கோ புனிதமான மோசடிகளுக்கோ குர்ஆனில் எவ்வித சந்தர்ப்பமும் இருக்கவில்லை. புராதன காலத் தின் ஏனைய முக்கிய மதக் கிரந்தங்களிலிருந்தும் அது தன்னை வேறுபடுத்திக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. எழுத்திறிவில்லாத இந்த மனிதர் அந்த மொழியிலேயே மிகச் சிறந்த கிரந்தத்தைத் தொகுத்தது அதி அற்புதமானதொன்றுகும்.”

— (பஸ்ந்தகுமார் போஸ் “முஹம்மதியனிஸம்” கல்கத்தா 1931 பக்கம் 4

குர்ஆன்: ஒப்புவமையற்ற அற்புத இலக்கியம் பணி

“இலக்கிய ரதியில் பார்க்கும்போது குர்ஆன் சுத்தமான அரபு மொழிக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்ட

டாக்க கருதப்படுகிறது. பாதி கவிதையாகவும் பாதி வசனமாகவும் கருதப்படுகிறது. இதன் வசனங்களோடும் கருத்து வெளிப்பாடுகளோடும் இணங்கக் கூடிய விதமாகச் சில இலக்கண வல்லுனர்கள் தங்கள் விதிகளை உருவாக்கிக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அலங்கார நடையழகைப் பொறுத்தவரை, இதற்குச் சமமான ஒரு சாதனையைச் செய்யப் பல முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. எனினும் இதுவரை எவரும் வெற்றி பெறவில்லை.”

— (எப். எப். அர்புத் நொட் “பைபிளினதும் குருவினதும் நிர்மாணம்” லண்டன் 1885 பக்கம் 5

“தனது தூதின் உண்மைத் தன்மையை நிருபிக்க முறைம்மதிடம் அத்தாட்சிகேட்கப்பட்ட போதெல்லாம், திருக்குர் ஆணை ஒதிக் காட்டி அதன் தெய்வீகத் தன்மையை நிருபித்திருக்கிறார். உண்மையில், முஸ்லிமல்லாதாருக்குக் கூட அதன் மொழியழகும் நடையலங்காரமும் மிக அற்புத மானது. அந்தக் கால நாகரிகமற்ற மக்களுக்கும் விளங்கக்கூடிய எளிமை வாய்ந்தது. அதன் நடை, கேட்டாரைப் பிணிக்கும் வகையானது. அதன் அலங்கார நடையும் எதுகை மோனைகளும் விரோதிகளையும், அவிசவாசிகளையும் மனந்திருப்புவதற்கு உதவியிருக்கின்றன.”

— (போல் கஸ்னேவா “எல் என் கைள் மென்ட் டி. ஐ. அரபி அவு கொலின் டி பிரான்ஸ்” லை கொண்டி ஓவர் செசன்சிகை எப்ரல் 1009)

“இது (குர்ஆன்) ஜிபரீல் மூலம் முஹம்மதுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட இறைவனின் இலக்கிய வெளிப் பாடாகும். ஒவ்வொரு எழுத்திலும் பூரணத்து வம் பெற்றது. இது இறை தூதர் முஹம்மதுக்கும் இந்நூலுக்கும் என்றும் இருந்துவரக்கூடிய அற்புத சாட்சியமாகும். இதன் அற்புதத் தன்மை ஷில் பாதி, இதன் அலங்கார நடையில் தங்கி யிருக்கிறது. மனிதரோ, அல்லது ஜின்களோ இது ஞேடு ஒப்பிடக் கூடியதாக ஒரு சிறு அத்தியாயத்தையேனும் உருவாக்க முடியாத அத்துணை பூரணத்துவமும் நளினமும் கொண்டது. இதன் அற்புதத் தன்மையில் மறு பாதி இதன் போதனைகளிலும் எதிர்காலத் தீர்க்கத் தரிசனங்களிலும் எழுத்தறிவில்லாத முஹம்மத் தமது சொந்தத்தில் ஒருபோதுமே சேகரித்திருக்க முடியாத இதன் தகவல்களிலும் தங்கியிருக்கிறது.”

— (ஹரி கேலோர்ட் டோர்மன் “இஸ்லாத்தை விளங்கிக்கொள்ளும் வழி” நியுயோர்க் 1948 பக்கம் 3)

“நல்லது, குர்ஆன் அவருடைய சொந்தத் தொகுப்பென்றால் ஏனைய மனிதர்களும் இதற்குப் போட்டியாகத் தொகுத்திருக்கலாமே! அதைப் போன்ற பத்து வசனங்களை அவர்கள் உற்பத்தி செய்யட்டும்! அவர்களால் முடியாதுவிட்டால் (முடியாது என்பது தெளிவு) குர்ஆன் அதி அற்புதமானதென்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள முடும்!”

— (எச். ஏ. ஆர். கிப் “முஹம்மதனிலம்” வண்டன் 1953 பக்கம் 33)

“அரபியில் குர்ஆனை விளங்கிக்கொள்ளக் கூடியவர்களைல்லோரும் இந்த மதக் கிரந்தத்தின் அழகைப் பாரட்டுவதில் ஒன்றுபட்டிருக்கிறார்கள். இதன் மகத்துவமான அமைப்பு எத்துணை மேலானதெனின், எந்த ஐரோப்பிய மொழியிலும் இதனை மொழிபெயர்ப்போமாயின் இதன் சிறப்பை நாம் அறிந்துகொள்ள முடியாது.”

— (எட்வேர்ட் மொனே “ஷ்ராட்கஷன் பிரான் ஸெவிடீ கோரான்” பாரிஸ் 1929 அறிமுகம் பக். 53)

“அரபு மொழியில் புனித குர்ஆன் அதிக கவர்ச்சியும் வனப்பும் வாய்ந்தது. இரத்தினச் சுருக்கமான, நளினமான கருத்துச் செறிவுமிக்க அதன் சிறு சிறு வசனங்கள் பெரும்பாலும் எதுகை மோனைகளோடு அமைந்திருக்கின்றன. அதன் கருத்து வெளிப்பாடுகளுக்கும் சக்திக்கும் சமமாக அர்த்தம் கொடுக்கக் கூடியதாக சொல்லுக்குச் சொல்மொழி பெயர்ப்பது மிகக் கஷ்டமானதாகும்.”

— (ஜோன் நெய்ஷ் எம். ஏ. டி. டி. “குர்ஆனின் விவேகம்” முன்னுரை பக்கம் 8)

“சகல அரபிகளிலும் மிகப் பெருமை பெற்றிருந்த குறைஷியரின் பேச்சு மொழியில் அனைத்துலகிலும் குர்ஆன் எழுதப்படுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டது. உண்மையில் இது அரபு மொழியில் மிகத் தரமானதென்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். குர்ஆனின் நடை, பொதுவாக அழகும்

நளினமும் வாய்ந்தது. பல இடங்களில், குறிப் பாக இறைவனின் பண்புகளை வர்ணிக்கும் இடங்களில், இதன் வார்த்தைகள் மகத்துவமும் பெருமையும் வாய்ந்தவையாக மினிர்கின்றன... இதனை ஒதக் கேட்டிருந்தவர்களின் மனதை அவர் அற்புதமான முறையில் ஆட்கொள்வதில் வெற்றி பெற்றார். எந்த அளவுக்கென்றால் இந்த வார்த்தைகளில் மாந்திரீக சக்தி இருப்பதாக இவரது எதிரிகளில் பலர் நினைத்தனர்.

— (ஜோஸ் ஸேல் ‘‘குர்ஆன்: ஆரம்ப விளக்கம்’’ ஸண்டன் நியுயோர்க் 1891 பக்கங்கள் 47-48)

குர்ஆன்: உன்னதமான தார்மீக விதி

‘‘குர்ஆனில் உன்னதமான தார்மீக அறிவுரை கரும், போதனைகளும் நிறைந்திருக்கின்றன. இதன் தொகுப்பு துண்டு துண்டானவை. சகல மக்களும் அங்கீகரிக்கக்கூடிய அறிவுரைகள் கண்ணில்படாமல் ஒரு தனிப்பக்கத்தைத் தானும் நம்மால் புரட்ட முடியாது. இந்தத் துண்டு துண்டான தொகுப்பில் பாடங்களும் போதனைகளும் பூரணமான சட்ட விதிகளும் அடங்கியிருக்கின்றன. சாதாரண மக்களின் மொத்த வாழ்க்கைச் சம்பவங்களுக்கும் இவை பொருத்தமானவையாகும்.’’

— (ஜோன் வில்வியம் டிரேப்பர் ‘‘ஜோப்பிய அறிவு வளர்ச்சியின் வரலாறு’’ வொஸ்டூம், ஸண்டன் 1875 பக்கங்கள் 343-344)

குர்ஆன்: செல்வாக்குமிக்கதும் அதிகமாகவாசிக்கப்படுவதுமான நூல்

“உலகிலுள்ள வேறெந்தக் கிரந்தத்தையும் விட அதிகமாக வாசிக்கப்படும் நூல் அதுதான் (குர்ஆன்). கிறிஸ்தவ பைபிள் உலகில் அதிகமாக விற்பனையாகும் நூலாக இருக்கலாம். ஆனால், நபி முஹம்மத் (ஸ்ல்) அவர்களைப் பின்பற்றியொழு கும் சுமார் 25 கோடி மக்கள் தங்களுக்குப் பேசத் தெரிந்த காலம் தொடக்கம் வாழ்நாள் முழுவதும் தினசரி ஐந்து நேரம் அல் குர்ஆனிலிருந்து நீண்ட பகுதிகளை ஒதுக்கிறார்கள்.”

— (சாள்ஸ் பிரான்ஸில் வாட்டர் “மனிதர் உயிர் வாழும் மத நம்பிக்கைகள்” கிங்ஸ் ஓட் சரே 1955 பக்கம் 81)

“உலகிலேயே மிக அதிகமாக ஒதப்படும் நூல் குர்ஆனேயாகும். உண்மையில், இது அதிகமாக மன்னம் செய்யப்படுவதுமாகும். இதனை விசவா சிக்கும் மக்களின் தினசரி வாழ்க்கையில் இது மிகச் செல்வாக்குப் பெற்றது. நீண்ட காலத்துக்கு முன் எழுதப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டைப் போலன்றி இதன் நடை உண்நதமானது. இது கவிதையு மல்ல. சாதாரண வசன நடையுமல்ல. இருந்தா ளும், இதனைக் கேட்பவர்களிடம் விசவாசத்தைப் பரவசப்படுத்தக் கூடிய திறமை இதனிடம் இருக்கிறது.

“மக்கா மதினை ஆகிய நகரங்களில் 610 ம் 632 ம் ஆண்டுகளுக்கிடையே முஹம்மதுக்குத்-

திருக்குர் ஆன் அருளப்பட்டது. பக்தி மிக்க எழுத் தாளர்கள் இதனைக் காகிதத் துண்டுகளிலும் மரப் பட்டைகளிலும் மிருகங்களின் வெள்ளைத் தோன் எலும்புகளிலும் எழுதி வைத்தனர். அருளாளனும் கருணையாளனுமான ஓரே இறைவன்தான் என்ற ஒளி வீசும் வாக்குறுதிகள் ஆரம்ப வெளிப்பாடுகளில் அடங்கியிருக்கின்றன. “அவன் அஸ்வாஹ், சிருஷ்டி கர்த்தா, யரிபாலிப்பவன், வானத்திலும் பூமி யிலுமிருப்பவை அவனது மகத்துவத்தைப் பிரகடனம் செய்கின்றன. அவன் வஸ்வமை மிக்கோன், விவேக மானவன்”

“கிறிஸ்தவ மதத்திலும் யூத மதத்திலும் இருக்கும் சங்கைக்குரிய பெயர்களில் பல குர் ஆனில் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக ஐந்து முக்கிய அத்தியாயங்களுக்கு நூற் (நோ ஆ) யூனாஸ் (ஜோ ஞை) யூஸாப் (ஜோஸப்) இப்ராஹிம் (எப்ரஹம்) மரியம் (மேரி) என்ற பெயர்கள் சூட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஜீஸஸ், ஆதம், டேவிட், கொலியத், ஜோப், மோஸஸ், சொலமன் ஆகிய பெயர்களுக்கு தனி அத்தியாயங்கள் இல்லாவிட்டனும் இவை முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

“நல்ல வாழ்க்கையைப்பற்றிப் பேசும்போது குர் ஆன் யதார்த்தமாக இருக்கிறது. இதன் ஆணையான்று குறிப்பிடத்தக்கது ‘எதிர்காலப் பொறுப்புகள் சம்பந்தப்பட்ட கொடுக்கல் வாங்கல்களில் நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் சடுபடுவதானால் அவற்றை எழுதிக் கொள்ளுங்கள். இரு சாட்சிகளையும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இறைவனின் பார்

வையில் இது நீதியானது? சாட்சியமென்ற முறையில் அதிகம் பொருத்தமானது. உங்களுக்கிடையே சந்தேகமேற்படுவதைத் தடுக்க மிக இலகுவான முறை.”

“ஏக இறைவனேடு நடைமுறையிலான ஆணைகளைப் பின்னிப் பினைத்திருப்பதுதான் குர்ஆனின் தனித் தன்மைக்குக் காரணமாகும். தங்களுடைய நாடு குர்ஆனின் சட்ட திட்டங்களுக்கு இன்கக் ஆட்சி செய்யப்பட்டால் மாத்திரமே சிறந்த ஆட்சி நிலவ முடியுமென்று மனப்பூர்வமாக நம்பும் பல பிரஜைகள் ஒவ்வோர் இஸ்லாமிய நாட்டிலும் இருக்கிறார்கள்.”

— (ஜேம்ஸ் ஏ. மிச்சனர் ‘‘இஸ்லாம்: தவறுக விளங்கப்பட்ட மதம்’’ ரீடர்ஸ் டைஜிட்ட் சஞ்சிகை அமெரிக்கப் பதிப்பு 1955)

‘‘கிறிஸ்தவர்களின் வாழ்க்கையில் பைபிள் இடம் பெற்றிருப்பதை விட அதிகமாக முஹம்மதி யர்களின் வாழ்க்கையில் குர்ஆன் இடம் பெற்றிருக்கிறதென்பதை நாம் மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும். அவர்களின் விசவாசத்துக்கான பிரமாணங்களை மாத்திரமன்றி, அவர்களின் மதக்கடமைகளைக் கொண்ட ஒரு பாட நாலாகவும் அவர்களின் சிவில் சட்டங்களை அடக்கியதாகவும் அது இருக்கிறது.’’

‘‘முஹம்மதின் போதனைகளின் கருவுலம் இறைவனின் ஏகத்துவமென்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது அவரது மதத்தின் எளிமைத் தன்மைதான் தன

கர்த்தர்களின் வாளாயுதங்களை விட அதிகமாக இல்லாம் பரவுவதற்குக் காரணமாக இருந்ததென்பதை மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும்.

“கிறிஸ்தவ உலகத்தை இல்லாம் பாரதூரமாகப் பாதிக்கிறதெனிலும், ஆசியாவின் பாதிக்கு அது ஒரு ஆத்மீக மதத்தைக் கொண்டு வந்தது. மத்திய ஆசியாவிலிருந்து கிளம்பி இந்தியாவையும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளையும் பல நடவைதாக்கிய துருக்கியர்கள் தோல்வி காணுதவர்களாக இருந்த போதிலும் ஈற்றில் இல்லாத்தினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு முஹம்மதிய அரசு பரம்பரைகளை உருவாக்கியது ஆச்சரியமான நிகழ்ச்சியேயாம்...”

“இவ்வாறு, பதின்மூன்று நூற்றுண்டு காலம் பல மாறுதல்களுக்கூடாக வந்தபோதிலும் குரு ஆண்துருக்கியர்களினதும் இந்திய ஜனத் தொகையில் சுமார் கால் பங்கினதும் புனித நூலாக இருந்து வந்திருக்கிறது. உண்மையில், இத்தகைய ஒரு நூல் மேற்கத்திய நாடுகளில் அதிகமாக வாசிக்கப்பட லாயக்குடையதாகும். நவீன கண்டுபிடிப்புகளைக் கொண்டு தூரமும் நேரமும் ஒழிக்கப்பட்டு வரும் இந்த யுகத்தில், பொதுஜன அக்கறை அனைத்துலகையுமே அனைத்துக்கொள்ளும் இந்தக் காலத்தில், இது விசேஷமாகத் தேவைப்பட்டதாகும்.”

— (ச. டெனிஸன் ரொஸ் “குருஞ்சுக்கு அறிமுகம்” லண்டன் பக்கங்கள் 5-8)

அல்குர் ஆன்: அறிவின் ஊற்றுக்கண்

“சாஸ்திரங்களின் ஊற்றுக் கண்ணாக அல்குர் ஆன் இருப்பதையிட்டு நாம் ஆச்சரியப் படக் கூடாது. வானம், மூழி, மனித வாழ்க்கை, வர்த தகம் பல்வேறு தொழில்கள் ஆகியவற்றேடு சம் பந்தப்பட்ட ஒவ்வொரு விஷயத்தையிட்டும் இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இது, அந்தப் புனித நாலுக்கு விமரிசனம் எழுதுவதென்ற முறையில் பலவித குறிப்புகளும் உற்பத்தியாவதற்கு இடமளித்தது. இந்தவகையில் மிகப் பெரிய கருத்துப் பரிமாற்றத்துக்கு திருக்குர் ஆன் பொறுப்பாயிருந்ததோடு, முஸ்லிம் உலகத்தில் சாஸ்திரத்தின் பல்வேறு துறைகளும் அபிவிருத்தியடைய இது மறைமுகமாகக் காரணமாகவும் இருந்தது. இந்தத் தாக்கம் அராபியர்களின் மீது மாத்திரம் படிய வில்லை. அராபியர்களின் முறைகளைப் பின்பற்றி யுத தத்துவ சாஸ்திரிகளும் மத தத்து வார்த்துப் பிரச்சினைகளைக் கடைப்பிடித்துச் செல்லத் தூண்டின. இறுதியாக, அராபிய தத்துவ சாஸ்திரத்தைக் கொண்டு கிறிஸ்தவ ஆராய்ச்சிகள் எவ்வாறு வளமடைந்தனவென்பதை மேலும் விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.”

“இல்லாமிய வட்டத்துக்குள் ஒரு முறை கிளப் பினிடப்பட்ட ஆத்மீக நடவடிக்கைகள் மதத்துறையில் மாத்திரம் நின்றுவிடவில்லை. கிரேக்கர்களின் எழுத்துகளிலிருந்து பெறப்பட்ட தத்து வார்த்த, கணித சாஸ்திர, வான சாஸ்திர, வைத்திய சாஸ்திர அறிவுகள் இத்துறைகளில் மேலும் ஆராய்ச்

சிகள் நடத்துவதற்கு அராபியர்களைத் தூண்டின. வானத்தில் இருப்பவைகளின் நடவடிக்கை களை அவதானிக்குமாறும் அவை மனிதனின் சேவைக்காக அல்லாஹ் சிருஷ்டித்திருக்கும் அவனது அற்புதங்களென்றும் ஆகவே அவற்றை வணங்கக் கூடாது என்றும் முஹம்மத் அடிக்கடி தமது வெளிப்பாடுகள் மூலம் கூறிவந்தார். பல இனங்களையும் சேர்ந்த மூலவிம் மக்கள் வான சாஸ்திரத் துறையை எவ்வளவு தூரம் ஆராய்ந்தார்களென்றால், பல நூற்றுண்டுகளாக அந்தக் கலையின் பிரதான ஆதரவாளர்களாக அவர்கள் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். இன்றும்கூடப் பல நட சஸ்திரங்களின் பெயர்களும் தொழில் நுட்பச் சொற்களும் அரபியிலேயே இருந்து வருகின்றன. ஜரோப்பாவின் மத்திய கால வான சாஸ்திரிகள் அராபியர்களின் மாணவர்களேயாவர்.”

“இதே நேரத்தில் வைத்தியசாஸ்திரத்துக்கும் திருக்குர்ஆன் தூண்டுகோலாக இருந்திருப்பதோடு பொதுவாக இயற்கையைப்பற்றிச் சிந்தித்து ஆராயுமாறும் அது சிபார்சு செய்திருக்கிறது.”

— (ஹார்ட்விக் ஹேர்ஸ்ச் பெல்ட் பி எச். டி. எம். ஆர். ஏ. எஸ். ‘‘குர்ஆனின் அமைப்பும் வியாக்கியானமும் பற்றிய புதிய ஆராய்ச்சிகள்’’ லண்டன் 1902 பக்கம் 9)

“உலகில் மகத்தான மதக்கிரந்தங்களுக்கிடையே குர்ஆன் முக்கிய இடமொன்றை வகிக்கிறதென்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இது

இலக்கியத் துறையில் மிகச் சமீப காலத்திய ஒன்றைக் கொண்டு இருந்தாலும் பெருந்தொகையான மக்களிடையே அற்புதமான தாக்கங்களை உண்டுபண்ணுவதில் அது எதற்கும் பின்னிற்கவில்லை. இது மனித சிந்தனையில் புதிய திருப்பங்களையும் புதுவிதப் பண்புகளையும் சிருஷ்டித்திருக்கிறது.”

— (ரெவரண்ட் ஜி. மார்கோலியத் “குர்ஆனுக்கு அறிமுகம்” என்ற நூலில் ரெவரண்ட் ஜே. எம். ரோட் வெளின் எடுத்துக்காட்டு. வண்டன் 1918)

“வல்லமை, ஞானம், பிரபஞ்ச பரிபாலனம், ஐக்கியம் ஆகிய பண்புகளின் தெய்வீகத் தன்மை கருக்காக உயர்ந்த பாராட்டுகளுக்கு திருக்குர் ஆன் அருக்குதையுடையதாக இருக்கிறதென்பதை ஒப்புக்கொண்டேயாக வேண்டும். வானம், பூமி ஆகியவற்றின் ஏச இறைவன் மீது அதன் நம்பிக்கையும் விகவாசமும் ஆழமானதும் உறுதியான துமாகும். அது உன்னதமான தார்மீகக் கருத்து களையும் அசரீரி போன்ற விவேகங்களையும் தன நூள் அடக்கியது. பலமிகு சமுதாயங்களையும் வெற்றி வாகை குடும் சாம்ராச்சியங்களையும் நிர்மாணித்து எழுப்பக்கூடிய அம்சங்கள் இதில் இருப்பதாக நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

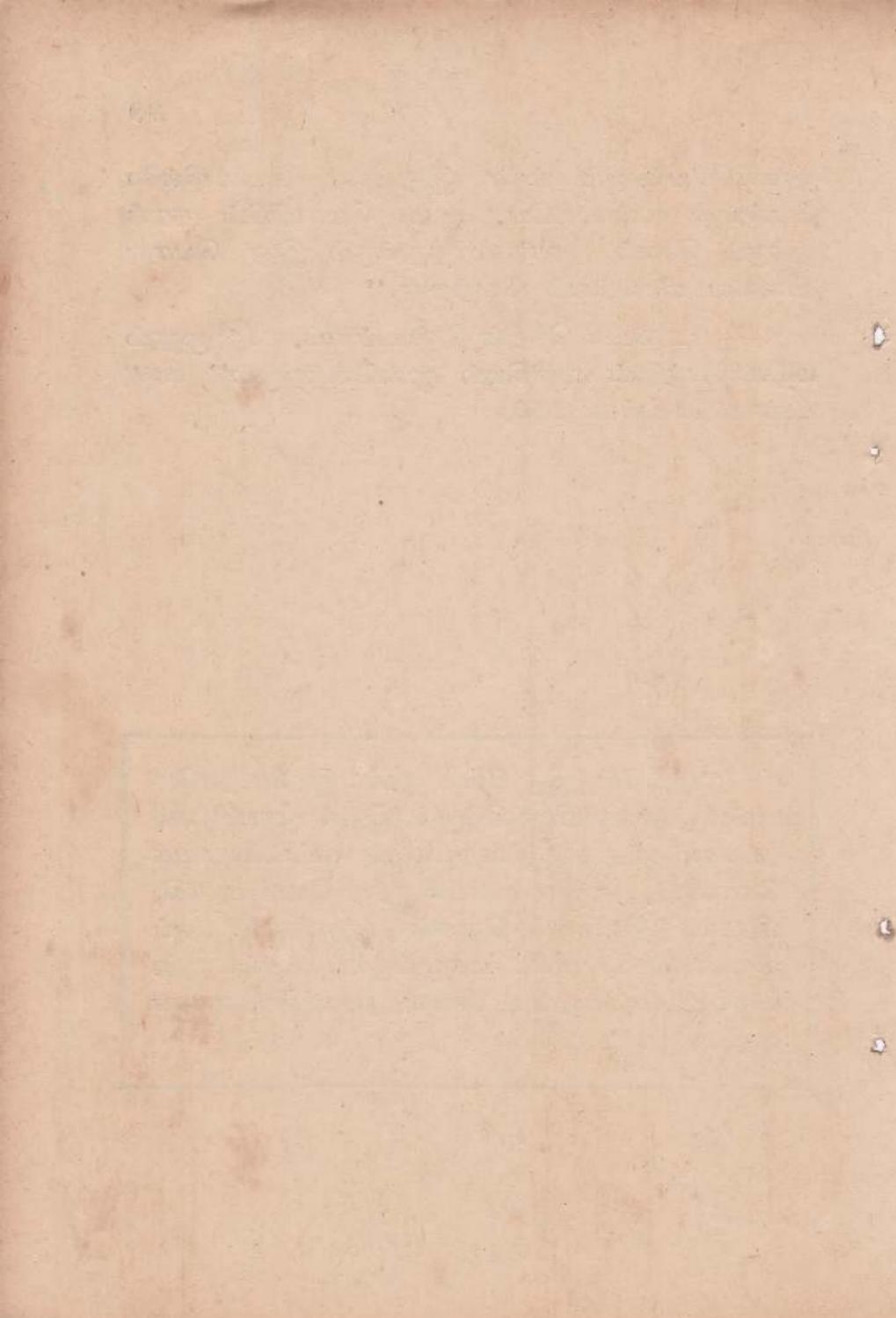
— (ரெவரண்ட் ஜே. எம். ரோட் வெல் எம். ஏ. “குர்ஆன்” வண்டன் - 918 பக்கம் - 5)

“திருக்குர் ஆனின் அலங்காரத் தன்மையை மறுத்துரைக்கக் கூடிய விளக்கம் மிகுந்த எந்த

நூலாசிரியனையும் நான் இதுவரை காணவில்லை யென்பது உண்மையே. அரபு மொழியின் தரத் துக்கும் சொல் அலங்காரத்துக்கும் இது பொது வாகவே பிரபல்யம் பெற்றது.”

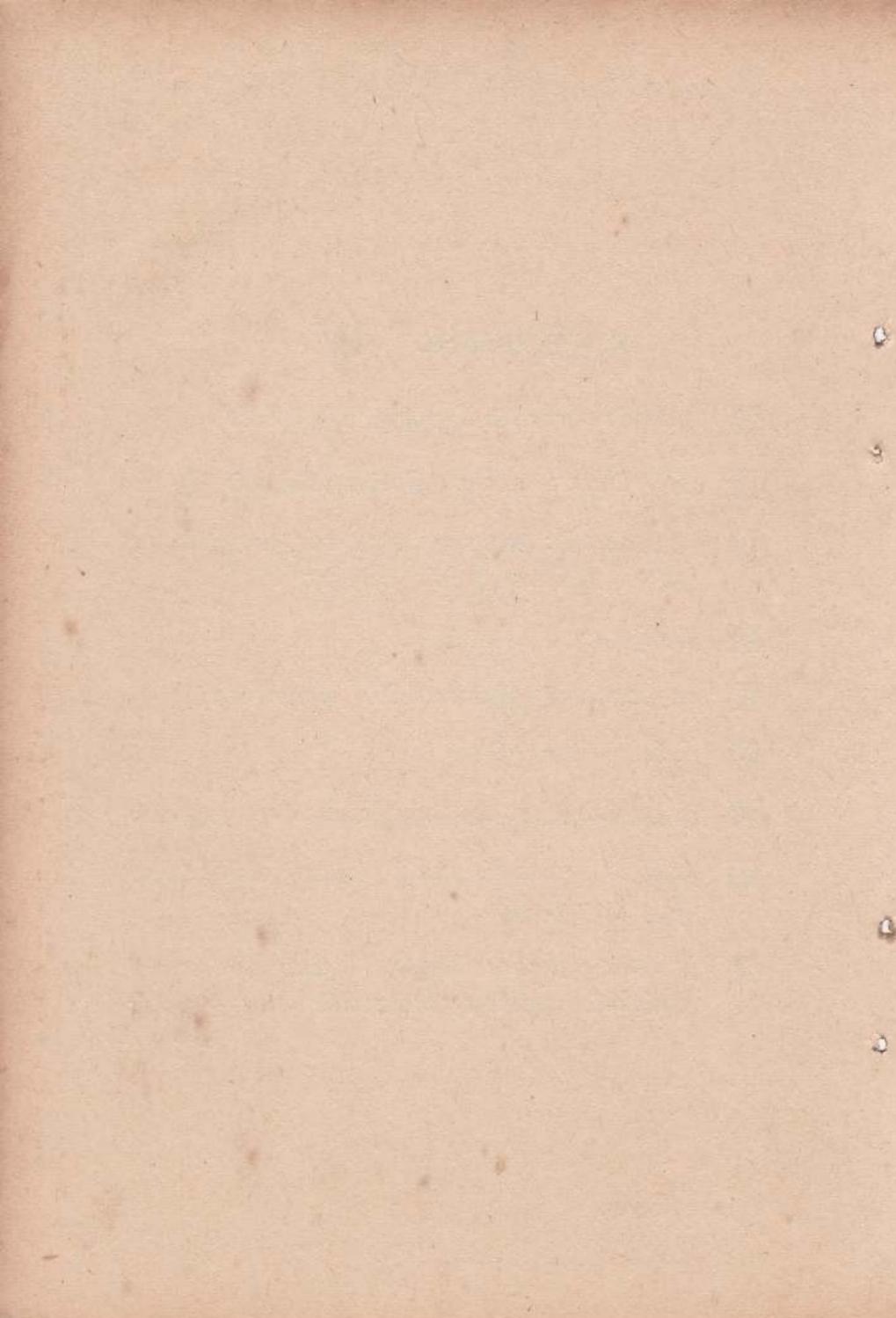
— (டாக்டர் ஹென்றி ஸ்டப் எம். ஏ. “முஹம் மதியனிலத்தின் எழுச்சியும் முன்னேற்றமும்” லண் டன் 1911 பக்கம் 158)

“(நபியே (இது வேத நூல். இதனை நாமே உம்மீது அருளியிருக்கிறோம். (இதன் மூலம்)மனி தர்களை அவர்கள் இறைவனின் கட்டளையைக் கொண்டு, நீர் இருள்களிலிருந்து வெளியாக்கி, பிரகாசத்தின்பால் கொண்டுவருவீராக! (அப் பிரகாசமோ) மிக்க புகழுக்குரிய (அல்லாஹ் வாகிய) யாவரையும் மிகைத்தவனின் நேரான வழியாகும்” (14-1)

அத்தியாயம் IV

- ❖ நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்)
- ❖ அரேபியா: உலக தீர்க்கதறிசியின் இடம்
- ❖ முஹம்மத்: அவரது பண்புகள், வாழ்க்கை, தூது ஆகியவற்றின் மந்திர சக்தி
- ❖ ஹிஜ்ரா
- ❖ முதலாவது இஸ்லாமிய அரசாங்கம்
- ❖ மக்கா வெற்றி
- ❖ முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் மகத்துவம்
- ❖ நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் சில திருமொழிகள்
- ❖ நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப்பற்றி முஸ்லிம் அல்லாதவர்களின் கருத்துகள்

அத்தியாயம் IV

நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள்

ஓவொரு மக்களுக்கும் இறைவன் அவனது தூதர்களையும் தீர்க்கதறிசிகளையும் அனுப்பி னன். ஆனால் அவர்களின் போதனைகள் குறிப் பாக ஒரு சில சமுதாயங்களுக்கு, சில சந்தர்ப் பங்களில் ஒரு சில தலைமுறைகளுக்கு, அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்திற்கு அல்லது பகு திக்கு மாத்திரமே வரையறுக்கப்பட்டிருந்தன. இந்தத் தீர்க்கத்தறிசிகளைல்லோருமே ஒரு வழி யில் தேசிய தீர்க்கதறிசிகளாகவே இருந்தனர். இவர்களது போதனைகளும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமு தாயத்தினது அல்லது கோத்திரத்தினது தார்மீக மறுமலர்ச்சிக்கு மாத்திரமே வரையறுக்கப்பட்ட வையாக இருந்தன. அதுகாலை ஓவொரு சமு தாயமும் பெரும்பாலும் வேறுபட்டே வாழ்ந்து வந்ததனாலும், பலவேறு இனங்களுக்கும் பிராந்தியங்களுக்குமிடையே போக்கு வரத்து வழிகள் இல்லாதிருந்தமையாலும் இறை தூதர்களின் பொறுப்புகள் ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களின் சீர்திருத்தத் துக்கு மாத்திரமே வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது

இயல்பேயாம். ஆனால், தெய்வீகத் திட்டத்தின் மகத்தான இறுதி லட்சியம் மனித வர்க்கம் முழு வதையும் ஜக்கியப் படுத்தி உயர்த்துவதேயாகும். இரத்தம், பூகோள அமைப்பு ஆகியவற்றின் அடிப் படையில், இன தேசிய வட்டங்களுக்குள் சிறு சிறு கோஷ்டிகளாகவும் குழுக்களாகவும் மனித வர்க்கம் சதாவுமே பிளவுபட்டிருக்க இயலாதன்றே? உண் மையில் ஒருத்தலைப் பட்சமான இத்தகைய பிளவுகள் காலஞ்செல்லச் செல்ல, பொருமை அவநம்பிக்கை, குரோதம், வெறுப்பு ஆகியவற்றை மக்களிடையே உருவாக்கின. ஒவ்வொரு மக்களும் தாங்கள்தான் இறைவனுல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் என்றும் தங்களைத் தாங்களே பெருமைப் படுத்தி உரிமை கொண்டாடினர். மனித வர்க்கம் மிக மோசமாகப் பின்னு பட்டிருந்தது. இறைவனின் தூதை ஒவ்வொரு மக்களும் இழந்திருந்தனர். இறைவன், தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் அனுப்பிய தெய்வீகத் தூது உதாசினம், மோசடி, தந்திரம் ஆகியவை காரணமாக அழிக்கப்பட்டிருந்தன. இன கோத்திர வேறுபாடின்றி, மனித வர்க்கம் முழு வதற்கும் எல்லாக் காலத்துக்கும் வழிகாட்டக் கூடிய இறுதியானதும் பூரணமானதுமான வாழ்க்கைத் திட்டமொன்றை மனித வர்க்கத்துக்கு அருள வேண்டிய காலம் வந்தது. தேசிய தீர்க்கதரிசி களின் காலம் ஓய்ந்துவிட்டது. இப்போது உலகத் தீர்க்கதரிசியின் யுகம் உதயமாகியது. நபிகள்நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களைக் கொண்டு மனித வர்க்கம் கண்ணியப் படுத்தப்பட்டது. மகத்துவத்

தின் உச்சிக்கும் லோகாயத முன்னேற்றம், தார் மீக வளர்ச்சி, சமூக உயர்ச்சி, ஆத்மீக நித்திய வாழ்வு ஆகியவற்றின் சிகரத்துக்கும் அதனை வழி நடத்திச் செல்ல அவர் அனுப்பப்பட்டார்.

அரேபியா: உலக தீர்க்கதரிசியின் இடம்

அவசியமாகத் தேவைப்பட்டிருந்த உலக மதத்துக்கு அரேபியாவை விட அதிகம் பொருத்த மான வேறோர் நாடு இருந்திருக்க முடியாது. இது ஆசியாவுக்கும் ஆபிரிக்காவுக்கும் மதத்தியில் அமைந்திருக்கிறது. ஜரோப்பாவிலிருந்து வெகு தூரத்தில் இல்லை. நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் தோன்றிய காலத்தில் ஜரோப்பிய சமுதாயங்கள் அந்தக் கண்டத்தின் தென் பாகத்தில் தான் வாழ்ந்து வந்தன. அரேபியாவிலிருந்து இந்திய மக்கள் வசித்த அதே தூரத்தில்தான், ஏறக் குறைய இந்த மக்களும் வசித்து வந்தார்கள். இந்த உண்மை காரணமாக, அரேபியாவுக்கு ஒரு மதத்திய நிலைமை கிட்டியது. ஆகவே, உலக தீர்க்கதரிசியின் பிறப்பிடமாக அரேபிய நாட்டை இறைவன் தெரிவு செய்தது அவனது விவேகத்தின் வளிப்பாடேயாகும்.

அராபியர்கள் கிலைவணங்கிகளாக இருந்தார்கள். திரும்ப எழுப்பப் படுவதையோ, மரணத்துக்குப்பிந்திய வாழ்க்கையைப்பற்றியோ, அவர்கள் விசுவாசித்தவர்களாக இருக்கவில்லை. தங்களுடைய முதாதையான நபி இப்ரூஹீம் (அலை) அவர்கள் இறை ஆணையினால் நிர்மாணித்த கஃபா என்ற

அல்லாஹ்வின் இல்லத்துக்கு யாத்திரை செய்யும் மதக் கடமையை அவர்கள் கடைப்பிடித்தார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கும் நபி இப்ரூஹீம் (அலை) அவர்களுக்கும் இடையிலுள்ள இரண்டாயிரம் வருட காலத்திலும் இந்த யாத்திரை, ஒரு வர்த் தகச் சந்தையின் அந்தஸ்த்துக்குக் கீழிறங்கியது. அதே நேரத்தில், சிலைகளுக்கு அர்த்தமற்ற பூஜை களைச் செய்யும் ஒரு வைபவமாகவும் இந்த யாத்திரை மாறியது. இது, எந்த நன்மையும் உண்டு பண்ணுவதற்குப் பதிலாக, சமூக ஆத்மீகத் துறை களிரண்டிலும் அவர்கள் மேலும் சீரழிந்து கீழடை வதற்கு மாத்திரமே உதவியது.

முஹம்மத்: அவர்களின் பண்புகளின் மந்திர சக்தி

இந்த நிலைமைக்கும் குழலுக்கும் மத்தியில் தான் கிறிஸ்துவுக்குப் பின் 570-ம் வருடத்தில் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் பிறந்தார்கள். இவர் பிறப்பதற்கு சில வாரங்களுக்கு முன் இவரின் தந்தை அப்துல் லாஹ் காலமானார். ஆகவே பாட்டனர்தான் இவரை வளர்க்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். அதுகாலை அங்கு நிலவிய பழக்கத்துக்கொப்ப, நாடோடியான ஒரு செவிவித்தாயிடம் குழந்தை ஒப்படைக்கப்பட்டது. இவரிடம் பாலை வனத்தில் சில வருட காலம் இக்குழந்தை வாழ்ந்தது. குழந்தை திரும்பக் கொண்டுவரப்பட்டபோது தாயார் ஆமினை குழந்தையை மதிஞாவிலிருந்த அதன் தாய் மாமன் மாரிடம் எடுத்துச் சென்றார். திரும்பி வரும் வழி

யில் நாயார் திமீர் மரணமடைந்தார்கள். மக்காவில் அன்பார்ந்த பாட்டனரையும் குழந்தை இழந்தது. இந்தக் கட்டத்தில் அவரது வயது எட்டு. அவரது சிறிய தந்தை ஆழதாலிபின் ஆதரவில் அவர் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்.

முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் இருபத்தைந்து வயதை அடைந்தபோது இவரது நற்குணங்களி னலும் நேர்மையினலும் நகரிலே பிரசித்தி பெற்ற வராகத் திகழ்ந்த கதீஜா என்ற ஒரு பணக்கார விதவை, அவரது வர்த்தக விவகாரங்களை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை இவரிடம் ஒப்படைத்தார். இந்தப் பெண்மணியின் பொருட்களை இவர் விற்பனைக்காக சிரியாவுக்கு எடுத்துச் சென்றார். ஜாக்கிரதையாகவும், நேர்மையாகவும் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்தார்கள். இதற்கு முன் எப்போதுமே கிடைக்காத பெருந்தொகையான லாபத்தோடு மக்காவுக்குத் திரும்பி வந்தார்கள். முஹம்மதின் நேர்மையும் பெருந்தன் மையும் கதீஜா பிராட்டியாரைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. ஈற்றில் இவரைவிவாகம் செய்துகொள்ளத் தமது விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். அப்போது அவருக்கு வயது நாற்பது. முஹம்மத் இருபத்தி ஐந்து வயதுடையவராக இருந்தார். இந்த விவாக பந்தம் மிக வெற்றியாகப் பூரணமடைந்தது.

எந்த மக்கள் மத்தியில் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் பிறந்தார்களோ, எந்த வாலிபர்களோடு அவர்கள் வளர்ந்தார்களோ, அவர்களையெல்லாம் விட்டு பூரணமாக வேறுபட்டவராகவே அவர் இருந்தார்.

அவர் ஒருபோதுமே ஒரு பொய்தானும் கூறியது கிடையாது. அவரின் சத்தியம் வழுவாமையை அந்தச் சமுதாயம் முழுவதுமே ஏக மனதாக ஏற்றுக்கொண்டது. அவரது வாழ்நாள் முழுவதிலும் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலாவது ஒரு பொய் கூறிய தாக அவரது ஜென்ம சத்துருக்கள்கூட ஒருபோதுமே குற்றம் சாட்டியதில்லை. அவர் மரியாதையாகவே பேசினார். தூஷணையான தகாத வார்த்தைகளை அவர் ஒருபோதுமே பாவித்ததில்லை. அவரைக் கடினமாகக் கண்டித்தவர்கள் கூட, இந்த உண்மையை மெய்ப்படுத்தினார். அவரிடம் கவர்ச்சியான தோற்றமும் நளினமான பழக்கங்களும் இருந்தன. இவற்றைக் கொண்டு தம்மோடு தொடர்பு கொண்டவர்களின் இருதயங்களை அவர் ஆட்கொண்டார். மக்களோடு அவர் வைத்திருந்த கொடுக்கல் வாங்கல்களில் நீதி, நியாயம் ஆகிய கொள்கைகளையே அவர் எப்போதும் பின்பற்றி னார். பல வருடங்கள் அவர் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தாரெனிலும், எந்தவிதமான நேர்மையற்ற வேவா தேவிகளையும் அவர் செய்யவில்லை. வர்த்தகத்தில் அவரோடு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டவர்களுக்கு அவரது நேர்மையையிட்டுப் பூரண நம்பிக்கை இருந்தது. “ஸாதிக்” (சத்தியவான்) என்றும் “அல் அமின்” (நம்பிக்கையாளர்) என்றும் சமுதாயம் முழுவதும் அவரை அழைத்தது. அவரது எதிரிகள் கூடத் தங்களுடைய விலையேறப்பெற்ற உடைமைகளைப் பாதுகாப்புக்காக அவரிடம் வைத்தனர். அவரும் தம்மீது வைக்கப்

பட்ட நம்பிக்கையை நேர்மையோடு பூர்த்தி செய்தார். தன்னைக் கொன்று தீர்ப்பதற்குத் தனது கொடிய சுத்துருக்களேல்லோரும் வீட்டை முற் றுகையிட்டிருந்தபோது, வீட்டைவிட்டு மதினுவக்கு விழ்ரத் செல்வதற்கு முன், முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்த உடை மைகளை அவற்றின் சொந்தக்காரர்களிடம் திருப் பிக் கொடுத்துவிடுமாறு தமது ஒன்றுவிட்ட சகோ தரர் அலியிடம் கொடுத்தார். அந்தச் சந்தர்ப் பத்தில் அவரின் கழுத்தை அறுக்கும் நோக்கத் தோடு வீட்டுக்கு வெளியே கூடியிருந்த சிலரது உடைமைகளும் அவற்றில் இருந்தன. இத்தகைய நேர்மையும், செம்மையும், கடமை உணர்ச்சியும் கொண்ட வேரெருங்கிறது.

நான்மற்ற தூர் நடத்தைகளில் ஈடுபட்டிருந்த சமூகத்தில் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் நல்லொழுக் கத்தினதும், நன்னடத்தையினதும் உருவமாகத் திகழ்ந்தார். குடிப்பதும் குதாடுவதும் நன்னடத்தைகளாகக் கருதப்பட்ட ஒரு மக்களுக்கு மத்தி யிலே பிறந்து வளர்ந்த அவர், ஒருபோதுமே மது பானத்தைத் தொட்டதில்லை. குதாட்டத்தில் இறங்கியதில்லை. அவரது மக்கள் நல்லொழுக்கமற் றவர்களாகவும் நற் பண்பற்றவர்களாகவும் அசுத்த மானவர்களாகவும் இருந்து வர, அவரோ உயர்ந்த நற் பண்புகளை உடையவராகவும் சுத்தமான அழகிய தோற்றுத்தோடும் திகழ்ந்தார். பல திசைகளிலும் இருதயமற்ற மக்களால் குழப்பட்டவ

ராக இருந்தபோதிலும், அவரது இருதயத்திலோ
 கருணையும், கழிவிரக்கமும் எப்போதுமே நிரம்பி
 வழிவதாக இருந்தன. அனைத்தகளுக்கும் விதவை
 களுக்கும் அவர் உதவி செய்தார். வழிப்போக்
 கார்களை உபசரித்தார். எவருக்கும் தீமை செய்ய
 வில்லை. மாருக, மற்றவர்களுக்காகக் கஷ்டங்களை
 அனுபவிக்க எப்போதுமே சித்தமாக இருந்தார்.
 போராடுவதை ரொட்டியும், வெண்ணென்யுமா
 கக் கருதிய மக்களிடையே வாழ்ந்த அவர், மக்கள்
 ஒருவருக்கொருவர் கழுத்துக்களை அறுத்துக்
 கொள்ள ஆயுதமேந்தியபோது இருதயம் நெக்குரு
 கும் அளவுக்கு அவர் சமாதானம் விரும்பியாக
 இருந்தார். தமது கோத்திரத்தின் சண்டைகள்
 விருந்து அவர் ஒதுங்கியிருந்தார். ஆனால், சமா
 தானம் செய்து வைப்பதில் முன்னணியில் நின்
 ரூர். சிலைவணங்கும் இனமொன்றுக்கு மத்தியில்
 வளர்ந்தவரேயாயினும், அவர் சிந்தனைத் தெளி
 வும் பரிசுத்த ஆத்மாவும் உடையவராக இருந்தார்.
 சத்திய ஏக இறைவனைத் தவிர, வணக்கத்துக்கு
 அருக்கைதயுடையவன். பூமியிலும்
 வானத்திலும் வேறேதுவும் இல்லையென்று அவர்
 நம்பினார். சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எந்த வஸ்துவுக்கு
 முன்னாலும் அவர் தலைவணங்கியதில்லை. சிலைகளுக்குப் படைக்கப்பட்ட நேர்ச்சைகளை அவர் சிறுவயதில் கூட உண்டதில்லை. இறைவனல்லாத வற்றையும் ஏனைய சிருஷ்டிப் பொருட்களையும் வணங்குவதை அவர் கடுமையாக வெறுத்தார். இவ்வாறு, முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் ஜோதி

மயமான உருவத்தை, இருள் சூழ்ந்த சுற்றுடலில் ஒரு கலங்கரை விளக்கத்துக்கு ஒப்பிடலாம். அல்லது, வெறும் கற்குவியலில் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் வெரத்தோடு உவமை கூறலாம்.

இனி, முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அடிக்கடி ஆதமீக தியானத்தில் அதிகமதிகம் ஈடுபட்டு வந்தார். ரம்மான் மாதம் முழுவதிலும் “காரி ஹிரா” என்ற ஹிராக் குகையில் தனித்திருந்து தியானம் செய்து வந்தார். அங்கு அன்னர் தொழுது, பிரார்த்தித்து தியானம் செய்தார். அந்தப் பாதையால் செல்ல நேர்ந்த பிரயாணி களோடு தமது சொற்ப உணவைப் பகிர்ந்துண்டார்.

அவருக்கு வயது நாற்பது. தொடர்ந்து ஐந்தாவது வருடமாக ரம்மான் மாதத்தில் அக்குகையில் அவர் தனித்திருந்து தியானம் செய்துகொண்டிருந்தார். ரம்மான் மாத இறுதியில் ஒருநாளிரவு ஓர் அமரர் அவரிடம் வந்தார். மனித வர்க்கம் அனைத்துக்கும் இறைவனின் தூதராக அவர் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அந்த வானவர் அறிவித்தார். “ஓழு’ செய்யும் விதத்தை அந்த வானவர் அவருக்குக் கற்பித்தார். இறைவனை வணங்கும் மாதிரியையும் தொழும் விதத்தையும் அவருக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார். பின்வரும் தெய்வீகத் தூதையும் அந்த அமரர் அவருக்கு அறிவித்தார்:-

“அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தால்

(நபியோவையும்) சிருஷ்டித்த உமதிறைவனின் திருநாமத்தால் (எனது கட்டளைகளடங்கிய திருக்குர் ஆனை) நீர் ஒதுவீராக! அவனே மனிதனை இரத்தக் கட்டியிலிருந்து சிருஷ்டிக்கிறோன். (நபியே) பின்னும் நீர் ஒதுவீராக! உமது இறைவன் மகா பெரும்கொடையாளி. அவன்தான் எழுதுகோலைக் கொண்டு (எழுதக்) கற்றுக் கொடுத்தான். அன்றி (அதன் மூலம்) மனிதன் அறியாதவைகளையெல்லாம் அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கிறோன். (96-1-5)

அதிர்ச்சி மிக்கவராக, அவர் வீடு திரும்பி நடந்தவைகளை மனைவியிடம் கூறினார். அவர் பயந்தவராகவும், பரபரப்படைந்தவராகவும், காணப்பட்டார். மனைவி அவருக்கு ஆறுதல் கூறித் தேற்றினார். அவர் எப்போதுமே தர்ம சிந்தையும் தாராள மனமும் உடையவரென்றும் ஏழைகளுக்கும், அனுதைகளுக்கும், விதவைகளுக்கும், உதவி தேவைப்பட்டவர்களுக்கும் சதாவும் உதவுபவரென்றும் மனைவி கூறி, இறைவன் அவரைச் சகல விதமான கெடுதிகளை விட்டும் பாதுகாப்பானென்றும் வாக்குறுதியளித்து அவரைத் தேற்றினார்.

வாழ்க்கையும் தூதும்

முதலாவது வெளிப்பாட்டுக்குப் பிறகு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மேலும் மேலும் தொழுகையிலும் ஆத்மீகப் பயிற்சியிலும் ஈடுபட்டார்கள். சில காலத்துக்கு வெளிப்பாடுகள் வரவில்லை. சொற்ப காலத்துக்குப் பிறகு மீண்டும் வெளிப்பாடுகள் வரத் தொடங்கின. இறைவன் அவருக்கு

நேர்வழியைக் காட்டியிருப்பதாகவும் ஆகவே அனுதைகளையும் ஆதரவற்றவர்களையும் அவர் ஆத ரிக்க வேண்டுமென்றும் இறைவன் னின் அருட கொடைகளை அவர் பிரகடனம் செய்ய வேண்டு மென்றும் இறைவன் அவருக்குக் கட்டளையிட்டான். இது உண்மையில் போதிப்பதற்கான ஆணையாகும். கெட்ட செயல்களுக்கெதிராக மக்களை எச்சரிக்குமாறும் ஏக இறைவனைத் தவிர வேறொளையும் வணங்க வேண்டாமென்று அவர்களுக்குக் கூறுமாறும் இறைவனின் வெறுப்புக்கு ஆளாகக் கூடிய சகலவற்றையும் தவிர்க்குமாறும் மற்றேர் வெளிப்பாடு ஆணையிட்டது. அவரது நெருக்கிய சுற்றுத்தாருக்கு எச்சரிக்குமாறு இன்னொரு வெளிப்பாடு மூலம் உத்தரவு கிடைத்தது.

முதலில் தமது அந்தாங்க நண்பர்களிடையே இரகசியமாக பெருமானார் (ஸ்ல) அவர்கள் தமது போதனைகளைத் தொடங்கினார். அதன்பிறகு தமது கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடையே போதித் தார். ஈற்றில் நகரிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களி லும் பகிரங்கமாகப் பிரசாரம் செய்யத் தொடங்கினார். ஏக இறைவனையும் மரணத்துக்குப் பின் எழுப்பப்படுவதையும் இறுதித் தீர்ப்பு நாளையும் விகவாசிக்குமாறு அவர் மக்களை வற்புறுத்தினார். தான் தர்மம் செய்யுமாறு அவர் மக்களுக்குக் கூறினார். தமக்குக் கிடைக்கும் வெளிப்பாடுகளை யெல்லாம் எழுதிப் பாதுகாப்பதற்கு அவர் நடவடிக்கை எடுத்ததோடு அவற்றை மனப்பாடம் செய்யுமாறும் தமது தோழர்களுக்கு உத்தரவு

இட்டார். குர் ஆன் ஒரே முறையில் இறக்கப் படாமல் சந்தர்ப்பத்துக்கேற்பத் துண்டு துண்டாக இறக்கப்பட்டதால் அவரது வாழ்நாள் முழு வதும் இது நடந்து வந்தது.

படிப்படியாக, அவரைப் பின்பற்றுபவர்களின் தொகை பெருகியது. அறியாமைக் காலப் பழக் கங்களை நிராகரிப்பவர்களின் தொகை பெருகவே தங்கள் மூதாதைகளின் நம்பிக்கைகளை விடாப் பிடியாகப் பிடித்திருந்தவர்களிடையே எதிர்ப்பும் உக்கிரமடைந்தது. காலஞ் செல்லச் செல்ல, பெரு மானூர் (ஸல்) அவர்களுக்கும் அவர்களின் மதத் தைத் தழுவியவர்களுக்கும் சரீர இம்சைகளும் சித்திர வதைகளும் செய்வதற்கு எதிரிகள் துணிந் தனர். கொதிக்கும் மண்ணின்மீது அவர்கள் ஏறி யப்பட்டு மணிக்கணக்காக வதைக்கப் பட்டனர். தணவிலிடப்பட்ட இரும்பு அவர்களின் உடலில் பாய்ச்சப்பட்டதோடு கால்களில் சங்கிலிகளும் மாட்டப்பட்டன. இத்தகைய சித்திரவதைகளின் காரணமாகச் சிலர் உயிர் துறந்தனர். ஆனால் எவரும் தாம் ஏற்றுக்கொண்ட சன்மார்க்கத்தைக் கைவிடவில்லை. இறுதியாக நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், துன்புறுத்தப்படும் தோழர்களுக்கு அவர்களின் சொந்த நகரிலிருந்து வெளியேறி அபிளீணியாவில் அடைக்கலம்புகுமாறு யோசனை கூறினார்கள். அங்கு நீதி வழுவாத ஒரு மன்னன் ஆட்சி நடத்துவதாகவும் அவருடைய ஆட்சிக் குள் எவரும் கொடுமைப் படுத்தப்படுவதில்லை என்றும் அவர் தெரிவித்தார். பல முஸ்லிம்கள்

இந்த ஆலோசனையைக் கேட்டு வெளியேறி விடு தலை பெற்றனர். இரகசியமான இந்த வெளி யேற்றத்துக்குப் பிறகு, நகரில் மீதமிருந்தோர் மீது மேலும் கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டன. பெருந்தொகையான மக்கா முஸ்லிம்கள் அபிளீனி யாவுக்குக் குடிபெயர்ந்து சென்ற பிறகு பெரு மானார் சமூகப் பிரஸ்டம் செய்யப்பட வேண்டு மென்றும் அவரைக் கொன்று ஒழிப்பதற்காகத் தங்களிடம் ஓப்படைக்க வேண்டுமென்றும் கோரி மக்கத்துக் காபிர்களின் நலைவர்கள் பெரு மானார் (ஸல்) அவர்களின் கோத்திரத்தாருக்கு இறுதி எச்சரிக்கைக் கடிதமொன்றை அனுப்பி னர். இந்தக் கோரிக்கையை அந்தக் கோத்திரத் தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் (இல்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களும்) நிராகரித்தனர். இதன் மீது அந்தக் கோத்திரத்தைப் பூரணமாகப் பகிஷ்கரிக்க மக்கா நகர வாசிகள் முடிவு செய்தனர். அவர்களோடு எவ்ரும் பேசக் கூடாது என்றும் வர்த்தக, விவாக உறவுகளெதுவும் அவர்களோடு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாதென்றும் உத்தரவிடப்பட்டது. நகரின் சிற்றுப்புறங்களில் வசிக்கும் மக்கா வாசிகளின் நண்பர்களான கோத்திரங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்தப் பகிஷ்காரத்தில் சேர்ந்தனர். இதன் விளை வாக அப்பாவிகளான குழந்தைகள், ஆண்கள், பெண்கள், வயோதிபர்கள், நோயாளர்கள் அசக்தர்கள் ஆகியோர் வெகுவாகப் பாதுக்கப்பட்டனர். ஆனால் எவரும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்

களைக் கொடுமையாளர்களிடம் ஒப்படைக்க முன் வரவில்லை. இந்தப் பகிஷ்காரம் மூன்று வருட காலம் நீடித்தது. இதன் பின், பல்வேறு கோத் திரங்களையும் சேர்ந்த இரக்க சிந்தை படைத்த நான்கு அல்லது ஐந்து மூஸ்வியல்லாதவர்கள் முன்வந்து, அநீதியானதும், மனிதத் தன்மையற றதுமான இந்தப் பகிஷ்காரத்தைப் பகிரங்கமாகக் கண்டித்தனர். கஃபாவில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்த பகிஷ்காரப் பிரகடனம் செல்லவித்துப் போயிருக்கக் காணப்பட்டது. முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் தீர்க்க தரிசனம் கூறியதுபோல் “அல் லாஹ்” “முஹம்மத்” என்ற வார்த்தைகளைத் தவிர மீதி எல்லாவற்றையுமே கறையான் அரித் திருந்தது!

பகிஷ்காரம் வாபஸ் பெறப்பட்டது. தாங்கள் சுமக்க வேண்டியிருந்த கஷ்டங்களினதும் கொடுமைகளினதும் காரணமாக அவரது மனைவி கதீஜாவும் சிறிய தகப்பஞர் அழுதாலிபும் இதன் பிறகு மரணமடைந்தனர்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் “மிஃராஜ்” (விண் னுலக யாத்திரை) நடைபெற்றது. அவர் வானுலகில் இறைவனைத் தரிசித்து அவனது அற்புதங்களை நேரில் கண்டார்.

இந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றிய செய்தி பரவிய தும் மக்கா வாசிகளின் கொடுமைகள் மேலும் அதிகரித்தன. ஆகவே, பெருமானார் (ஸல்) அவர்

கள் தங்கள் சொந்த நகரைவிட்டு வெளியேறி தமது மகத்தான் தூதைப் பிரசாரம் செய்யக் கூடிய வேறோர் ஒதுக்கிடத்தைத் தேடிச்செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

அவர் தாயிபுக்குச் சென்றார். ஆனால் அந்த நகரத்தில் வசித்த கொடிய மக்கள் அவரைத் துரத்தியதால் உடனே மக்காவுக்குத் திரும்பிவிட்டார். அம்மகான் மீது கல் எறிந்து காயங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

கஃபாவின் வருடாந்த யாத்திரை அரேபியா வின் பல பாகங்களிலிருந்தும் மக்களை மக்கா நகருக்கு வரச் செய்தது. நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் இந்த மக்களுக்கு இறை தூதை அறிவிக்க முயன்றார். இந்த மக்களில் யத்ரிப் வாசிகள் சிலரை அவர் சந்திக்க நேர்ந்தது. தீர்க்க தரிசிகளைப் பற்றியும் தெய்வீகத் தூதுகளைப்பற்றியும் அவர்கள் ஓரளவு அறிந்திருந்தனர். ஆகவே, அவர்கள் காலங் கடத்தாமல் உடனடியாக இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

ஹிஜ்ரா:

அடுத்த வருடம் மேலும் பண்ணிரெண்டு பேர் யத்ரிபிலிருந்து வந்து இஸ்லாத்தைத் தழுவிய பின் இஸ்லாமியப் பிரசாரத்துக்காக ஒரு ஆசிரியரைத் தந்துதவுமாறு பெருமானரிடம் வேண்டிக்கொண்டனர். முஸ்அப் என்பவர் அனுப்பப்பட்டார். அவர் வெற்றிகரமாக இஸ்லாமியப் பிரசாரம் செய்ததன் பயனாக புதிதாக இஸ்லாத்

தைத் தமுலியவர்களில் எழுபத்தி மூன்று பேர் அடுத்த வருடம் யாத்திரை காலத்தில் கஃபாவுக்கு வந்தனர். தங்களுடைய நகரத்துக்குக் குடி பேயர்ந்து வருமாறும் பெருமானுருக்கு உறை விடம் கொடுத்து அவரையும் அவரது தோழர் களையும் தங்கள் இனபந்துக்கள்போல் நடத்துவ தாகவும் வாக்குறுதியளித்து பெருமானுரையும் அவரது மக்காத் தோழர்களையும் அழைத்தனர்.

இரகசியமாகவும் சிறு சிறு கோஷ்டியாகவும் மக்கா மூல்லிம்கள் யத்ரிபுக்குக் குடிபெயர்ந்து சென்றனர். இதனை அறியவந்த மக்காவின் காபிரிகள் குடிபெயர்ந்து சென்றேரின் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்தது மாத்திரமன்றி, பெருமானர் (ஸல்) அவர்களைப் படுகொலை செய்யவும் சதித் திட்டம் தீட்டினர். இனி வீட்டில் தங்கியிருப்பது அசாத்தியமென்ற நிலைமை பெருமானர் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. பெருமானர் (ஸல்) அவர்களின் தூதை மக்கா வாசிகள் மிகக் குருமாக, எதிர்த்தார்களெனினும் அன்றைன் நேரமையின் மீது அளவு கடந்த விசவாசம் கொண்டிருந்தார்களென்பதும் தங்களுடைய பெறுமதி வாய்ந்த உடைமைகளையெல்லாம் அவர்கள், பெருமானர் (ஸல்) அவர்களிடம் பாதுகாப்புக்காக ஒப்படைத்திருந்தார்களென்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் இந்த உடைமைகளையெல்லாம் தங்களுடைய ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் அலியிடம் கொடுத்து அவற்றுக்குரிய சொந்தக்காரர்களிடம் அவற்றை

ஓப்படைத்து விடுமாறும் உத்தரவிட்டார்கள். இதன் பிறகு, தமது நம்பிக்கையான நண்பர் அபூபக்கருடன் இரகசியமாக நகரத்தை விட்டு வெளியேறினார்கள். பல சங்கடங்களைத் தொண்டிய பின் அவர்கள் சேமமாக யத்ரிப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். இந்நிகழ்ச்சி 622-ல் நடைபெற்றது. இதிலிருந்துதான் ஹித்ரி வருடம் ஆரம்பமாகிறது. யத்ரிபில் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் குடியேறியின் அந்த நகரம் மதீனதுன்னபி என்று அழைக்கப்பட்டது. பிற்பாடு மதீன என்று சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டது.

குடிபெயர்ந்து வந்தவர்களுக்கும் அதே தொகையினரான மதீனுப் பிரமுகர்களுக்கும் இடையே பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சகோதரத்துவத்தை உண்டுபண்ணினார்கள். இவர்கள் தங்கள் ஜீவனேபாயத்துக்காக கூட்டாக உழைத்து வாழ்க்கையில் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து கொண்டார்கள். இவ்வாறு குடிபெயர்ந்து வந்தவர்களின் புனர்வாழ்வுப் பிரச்சினை திருப்தி கரமாகத் தீர்த்து வைக்கப்பட்டது.

முதலாவது இஸ்லாமிய ஆட்சி

இதன் பின், பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் மதீன முஸ்லிம்களினதும் முஸ்லிமல்லாதவர்களினதும் பிரதிநிதிகளை அழைத்து நகரத்துக்கான 'அரசிய' வகையில் திட்டமொன்றை எழுத்துருவில் தயாரித்தளித்தார்கள். இதில் பிரஜெகளின் கடமைகளையும் உரிமைகளையும் அரசாங்கத் தலைவரின்

கடமைகளையும் வகுத்தார்கள். நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் ஏக மனதாக ஆட்சி பீடத் தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்கள். பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளின் அடிப்படைகள் இந்தத் தல்தாவேஜில் குறிப்பிடப்பட்ட பட்டன. சகலவிதமான கருத்து வேறுபாடுகளிலும் பெருமானார் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் வார்த்தையே இறுதியானதென்று அது அங்கீகரித்தது. சகல மதங்களினதும் சுதந்திரத்தையும் அது அங்கீகரித்தது.

முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களையும் அவரது தோழர்களையும் வெளியேற்றுமாறு மக்கா வாசிகள் மீண்டும் மதினு வாசிகளுக்கு இறுதி எச்சரிக்கை ஒன்றை அனுப்பினர். சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, ஹிஜ்ரி 2-ம் ஆண்டில் பலமிக்க சேனையான்றை பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்கு எதிராக ஏவிவிட்டனர். பெருமானார் இந்தச் சேனையை பத்ர என்ற இடத்தில் எதிர்த்துப் பொருதினார். முஸ்லிம்களைவிட எதிரிகள் மும்மடங்கு பலம் வாய்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் இந்த யுத்தத்தில் எதிரிகள் படுதோல்வியடைந்தனர். ஒரு வருடம் தயாரிப்புகள் செய்தபின், பத்ரின் தோல்விக்குப் பழிவாங்கு முகமாக, மதினுமீது மீண்டும் படை எடுத்தனர். இந்தத் தடவை அவர்கள் முஸ்லிம்களைவிட நான்கு மடங்கினராக இருந்தார்கள். உறுத் என்ற இடத்தில் இரு படைகளும் உக்கிரமாக மோதின. வெற்றி தோல்வி தீர்மானிக்கப்படாத நிலைமையில் எதிரிகள் யுத்தக் களத்திலிருந்து பின் வாங்கினர்.

சில காலத்துக்குப் பின் மக்கா வாசிகளோடு சமரசம் செய்துகொள்ள பெருமானூர் (ஸல்) மற்றேர் நடவை முயன்றார்கள். மக்கா வாசிகளுக்கு மதினுவக்கூடாகச் செல்ல வசதி தருவதாகவும் அவர்களிலிருந்து மதினுவக்கு வருபவர்களைத் திருப்பியனுப்புவதாகவும் மற்றும் அவர்கள் விரும்பும் ஒவ்வொரு நிபந்தனைகளையும் நிறைவேற்றுவதாகவும் பெருமானூர் (ஸல்) வாக்களித்தார்கள். ஹாதைபியாவில் சந்தித்த இரு தரப்பினரும் சமாதானத்தைப் பாது காப்பதாக மாத்திரமன்றி மூன்றாவது நரப்பொன்றுடன் ஏற்படும் சண்டையில் நடு நிலைமை வகிப்பதாகவும் ஒப்புக்கொண்டனர்.

சமாதானத்தில் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் படுத்தி, பெருமானூர் (ஸல்) அவர்கள் இஸ்லாத்தின் பிரசாரத்துக்காக விரிவான திட்டமொன்றைத் தயாரித்து அமுல் நடத்தினார்கள். வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்களை இஸ்லாத்தில் அழைத்து அவர் கடிதங்கள் அனுப்பினார்.

மக்கா வெற்றி

இந்நேரத்தில் மக்கா காபிர்கள் ஹாதைபியா ஒப்பந்தத்தின் சரத்துகளை மீறினார். இதன் மீது நபிகள் பெருமானூர் (ஸல்) அவர்கள் பத்தாயிரம் பேர் கொண்ட சேனையொன்றுக்குத் தலைமை தாங்கிச் சென்று மக்கா வாசிகள் ஆச்சரியப்படக் கூடிய விதம் இரத்தம் சிந்தாத விதத்தில் அந்தக்கரைக் கைப்பற்றினார்கள். கருணையுள்ள வற்றிடை

யாளரென்ற முறையில் பெருமானூர் (ஸல்) அவர்கள் தோல்வியுற்ற மக்களை ஒரு இடத்தில் கூடும் படி செய்தார்கள். அந்த மக்களின் தூர்ச் செயல்களையும் அவர்கள் இழைத்த மதக கொடுமைகளையும் குடிபெயர்ந்து சென்றவர்களின் சொத்துகளை அந்தியாக அவர்கள் பறிமுதல் செய்ததையும் இடைவிடாது அவர்கள் நடத்திய ஆக்கிரமிப்புகளையும் இருபது வருடகாலமாக அவர்கள் இழைத்த ஏனைய கொடுமைகளையும் பெருமானூர் (ஸல்) அவர்கள் அந்த மக்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தினார்கள். பிறகு, “என்னிடமிருந்து நீங்கள் எதிர் பார்ப்பதென்ன?!” என்று அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள். கூடியிருந்த ஓவ்வொருவரும் வெட்கித் தலைகுணிந்து நின்றபோது, “இறைவன் உங்களை மன்னிப்பானுக! சமாதானமாகச் செல்லுங்கள்! இன்று உங்கள் மீது எவ்வித பொறுப்புகளும் கிடையாது. நீங்கள் விடுதலையடைந்தீர்கள்.” என்று பிரகடனம் செய்தார்கள். மக்கா வாசிகள் பறிமுதல் செய்த முஸ்லிம்களின் சொத்துக்களைத் திரும்ப அவர்களிடம் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைக்கூட, அன்றை நிராகரித்து விட்டார். இதனால் மக்கா வாசிகளின் இருதயங்களில் ஒரு பெரிய மானசிக மாறுதல் ஏற்பட்டது. இந்தப் பொது மன்னிப்பைக் கேட்டபிறகு மக்காத் தலைவர்களில் ஒருவர் பெருமானரை முன்னேக்கிக் கென்று, தாம் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டதாகப் பிரகடனம் செய்தார். உடனே பெருமானர் அவரைப் பார்த்து “என் பங்குக்கு

உம்மை நான் மக்காவின் கவர்னராக நியமிக்கி ரேன்” என்று கூறினார்கள். கைப்பற்றப்பட்ட நகரில் ஒரு சேனை வீரனைத்தானும் வைக்காமல் எல்லோருடனும் பெருமானே (ஸ்ல்) அவர்கள் மதினைவுக்குத் திரும்பினார்கள். ஒரு சில மணி நேரங்களுக்குள் மக்கா நகர் முழுவதும் இல்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டது.

பத்து வருட காலம் நடைபெற்ற சகல யுத்தங்களிலும் யுத்தக்களத்தில் முஸ்லிம்ஸாதவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஆட்சேதம் சுமார் 250 பேர்மாத்திரமே. இதைவிடவும் குறைவானவர்களே முஸ்லிம்களில் கொல்லப்பட்டார்கள்.

ஹிஜ்ரா 10வது வருடத்தில் பெருமானை ஹஜ்ஜாக்காக மக்காவுக்குச் சென்றபோது அரேபியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் மதக் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காக வந்திருந்த 140000 முஸ்லிம்களைச் சந்தித்தார்கள். இவர்களுக்கு அன்னர் நிகழ்த்திய பிரசித்திபெற்ற சொற்பொழிவில் தமது போதனைகளின் சுருக்கத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள்.

மதினைவுக்குத் திரும்பியதும் அவர் நோய் வாய்ப்பட்டு சில வாரங்களுக்குப்பின் இறையடி சேர்ந்தார்கள். உலக மக்களுக்குப் போதிப்பதற்காகத் தாம் ஏற்றுக்கொண்ட பொறுப்பை இனிதே நிறைவேற்றிய திருப்தி அன்னரிடமிருந்தது.

முஹம்மத் (ஸ்ல்) அவர்களின் மகத்துவம்

உலக வரலாற்றின் கண்ணேட்டத்தில் அற்புதமான இந்த மகானின் தோற்றம், எல்லாக்

காலங்களிலும் வாழ்ந்த பெரிய தலைவர்களின் தோற்றங்களைவிட உயர்ந்து நிற்கிறது. பல்வேறு சமுதாயங்களினதும் வீரர்களாக வரலாற்றில் தோன்றுபவர்களை இந்த மகானுடன் ஒப்ப நோக்குவோமாயின், இவர் பர்வதம்போல் உயர்ந்து நிற்பதை அவதானிக்கலாம். இந்த மனிதர்களைவல்லாம் மனித வாழ்க்கையின் ஒரிரு அம்சங்களில் மாத்திரமே தங்கள் திறமையைப் பதிய வைக்கும் சக்தியைப் பெற்றிருந்தார்கள். சிலர் கொள்கைகளையும், கோட்பாடுகளையும் வெளிப் படுத்தியவர்களாக மாத்திரமே தவிர, சாதனைகள் அற்றவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் இன்னும் சிலர், செயல் வீரர்களாக இருந்து அறிவின் பொக்கிஷும் அற்றவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். மற்றும் சிலர், ராஜ தந்திரிகளாக மாத்திரமே பிரபஸ்யமடைந்தவர்கள். எனைய சிலர், உபாயம் சாமர்த்தியம் ஆகிய துறைகளில் சமர்த்தர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களோ, இந்த ஆற்றல்களைவல்லர்ம் ஒருங்கு சேர்ப்பெற்ற ஒரு மேதாவியாக விளங்கினார்கள்.

முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் முன் மாதிரி மூலம் பல்லாயிரக் கணக்கான தங்களைடைய சிஷ்யர்களின் இருதயங்களில் அழிக்க முடியாத இடத்தைப் பெற்றுவிட்டார்கள். தாம் விரும்பியபடி அவர்களை உருவாக்கினார்கள். தமது உறுதியான ஆத்ம சக்தி மூலம் புரட்சிக்கான அடிப்படையைத் தயாரித்து அதன் போக்கையும் ஏனைய அம்சங்களையும் உருவாக்கி தாம் விரும்பிய

வழியில் அதனை நடத்திச் சென்றார்கள். அவரது தன்மை ஒப்புவமையற்ற தனித்துவம் வாய்ந்த தாக இருந்தது.

**நபிகள் நாயகம் (ஸ்ல) அவர்களின்
திருமொழிகள் சில**

அறிவு

“அறிவைத் தேடுபவர் மரணிக்கமாட்டார்”

“அறிவைத் தேடுவதில் நீண்ட நேரத்தைச் செலவிடுவது தொழுகையில் நீண்ட நேரத்தைச் செலவிடுவதைவிடச் சிறந்ததாகும். மதத்தின் அத்திவாரம் தன்னடக்கமாகும். இரவில் ஒரு மணி நேரம் கற்பிப்பது, இரா முழுவதும் தொழுவதை விடச் சிறந்ததாகும்.”

“ஓர் அறிஞன், ஆயிரம் அறிவற்ற வணக்க வாளிகளைவிட ஷஷ்த்தானுக்குக் கடினமானவ னுவான்.”

“அறிவைத் தேடுவது ஒவ்வொரு முஸ்லிம் ஆணின் மீதும் பெண்ணின் மீதும் கடமையா கும்.”

“அறிவைத் தேடி வீட்டை விட்டுச் செல்ப வன் அல்லாஹ்வின் பாதையில் செல்பவானான்”

அறிஞனின் மை

“அறிஞனின் மை தியாகியின் இரத்தத்தை விடப் புனிதமானதாகும்.”

மனச்சாட்சி

“தனது விசுவாசத்தின் உண்மைத் தன்மையை எதன் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாமென்று ஒரு மனிதன் முஹம்மத் (ஸ்ல) அவர்களிடம் கேட்டார்கள். “நீர் ஒரு நற்செயல் செய்து அதன் மூலம் மகிழ்ச்சியடைவீராயின், நீர் ஒரு துர்ச் செயல் செய்து அதன் மூலம் மனம் வருந்துவீராயின் நீர் உண்மையான ஒரு விசுவாசியாவீர்.” என்று முஹம்மத் (ஸ்ல) அவர்கள் கூறினார்கள். “ஒரு தவறு எதில் தங்கியிருக்கிறது? என்று அந்த மனிதன் கேட்க, “ஒரு செயல் உமது மனச்சாட்சி யை நோகப் பண்ணுகிறதென்றால் அதனைத் தவிர்த்துக்கொள்வீராக!” என்று பெருமானார் (ஸ்ல) அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள்.”

எது சிறந்தது?

“தீயவர்களின் தோழமையை விடத் தனிமையாக உட்கார்ந்திருப்பது சிறந்தது. தனிமையாக இருப்பதைவிட நல்லவர்களோடு சேர்ந்திருப்பது சாலச்சிறந்தது. அறிவைத் தேடி வருபவரோடு பேசுவது மௌனமாக இருப்பதைவிடச் சிறந்தது. வீண் சொற்களைவிட மௌனமாக இருப்பது மிகவும் சிறந்தது.”

பழக்கங்களும் மரியாதையும்

“நிச்சயமாக தனது குழந்தைக்கு ஒருவன் நற்பழக்கங்களைப் படிப்பிப்பது ஒரு புஷ்ட தானியத்தை தர்மம் கொடுப்பதைவிடச் சிறந்ததாகும்.”

“நல்ல பழக்கங்களைவிடச் சிறந்த எதையும் ஒரு தகப்பன் தன் குழந்தைக்குக் கொடுக்க முடியாது.”

“மக்களுக்கு அவர்களின் அந்தஸ்துக்கேற்ப மரியாதை கொடுப்பீராக!”

“தாழ்மையான சுபாவமும், மரியாதையும் நற்செயல்களேயாம்.”

சிரேஷ்ட கொள்கைகள் ஆறு

“ஆறு விசயங்களுக்கு எதிராக உங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுங்கள்! நான் சவர்க்கத்தையிட்டு உங்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறேன். நீங்கள் பேசும்போது உண்மையைப் பேசுங்கள்! நீங்கள் வாக்குறுதியளித்தால் அதை நிறைவேற்றிறங்கள்! உங்கள்மீது வைக்கப்பட்ட நம்பிக்கையைக் கடைப்பிடியுங்கள்! சிந்தனையிலும் செயலிலும் தூய்மையாய் இருங்கள்! சட்ட விரோதமானவைகளையும் கெட்டவைகளையும் தொடாது உங்கள் கைகளைத் தவிர்த்துக்கொள்ளுங்கள்!”

நல்லொழுக்கம்

“நல்லொழுக்கத்தில் சிறந்தவர்கள்தான் விசாசிகளில் பூரணமானவர்களாவர்.”

மற்றவர்களுக்காக விருப்பம்

தனக்கு விருப்பமானதைத் தன் சகோதர ஞுக்கும் விரும்பாதவரை ஒருவர் பூரண விசாசியாக மாட்டார்.”

“தனக்கு விருப்பமானதைத் தன் சகோதர னுக்கும் விரும்பும்வரை ஒருவர் விசுவாசம் கொண்டவராக மாட்டார்.

அன்பு

“இறைவனின் சிருஷ்டிகளெல்லாம் அவனது கடுமெபத்தினர். இறைவனுக்கும் அவனது சிருஷ்டிகளுக்கும் நன்மை செய்பவனே இறைவனுல் அதிகம் நேசிக்கப்படுபவனுவான்.”

ஐக்கியம்

“சகல முஸ்லிம்களும் ஓர் உடம்பைப் போன்றவர்கள். ஒரு மனிதனுக்குத் தலையில் வலி ஏற்பட்டால் உடம்பு முழுவதிலும் வலி ஏற்படும். கண்ணில் வலி கண்டால் சர்ரம் முழுவதும் வலிக்கும்.”

“விசுவாசிகள் ஒருவருக் கொருவர் ஒரு கட்டடத்தைப் போன்றவர்கள். ஒரு பாகம் மற்றப் பாகத்துக்குப் பலத்தை ஊட்டுகிறது.”

தன்னடக்கம்

“தன்னடக்கம் தான் ஜிஹாது (புனித யுத்தம்) களில் மிகச் சிறந்தது.”

“ஒரு மனிதனின் இருதயமும் நாவும் முஸ்லிமாகும்வரை அவர் முஸ்லிமாக முடியாது.”

பொறுமையும் சந்தேகமும்

“பொறுமையும் சந்தேகமும் சமூகத்தைச் சிதைத்துவிடுகின்றன. சந்தேகம் மிகக் கடுமையான பொய்யாகும். மற்றவர்களின் குற்றங்களைத் தேடாதீர்கள்”

மனத் திருப்பதி

“செல்வத்திலும் அழகிலும் உங்களை விட உயர்ந்தவர்களை நீங்கள் கண்டால் அவற்றில் உங்களை விடக் குறைவானவர்களை நீங்கள் பாருங்கள்! ”

தர்மம்

“வலதுகை கொடுப்பதை இடதுகை அறியாதிருப்பதுதான் தர்மமாகும்.”

“தர்மம் ஓவ்வொரு மூஸ்லிம் மீதும் கடமையாகும். தர்மம் கொடுக்கச் சக்தியற்றவர் ஒரு நன்மையான செயலைச் செய்யட்டும்! அல்லது கெடுதியான செயலிலிருந்து விலகிக் கொள்ளாட்டும்! அது அவருக்குத் தர்மமாகும்.”

‘விரலின் ஓவ்வொரு எலும்பிலும் ஓவ்வொரு நாளும் தர்மம் கடமையாகிறது. ஒருவர் மற்றொருவருக்கு அவரது மிருகத்தின் மீது ஏற உதவி செய்வாரானால் அல்லது அவரது சாமான்களைத் தோக்குவதில் உதவி செய்வாரானால் அது தர்மமாகும். ஒரு நல்வார்த்தை தர்மமாகும். தொழுகைக்காகப் பள்ளிவாசலை நோக்கி நடந்து செல்லும் போது எடுத்து வைக்கும் ஓவ்வோர் அடியும் தர்மமாகும். மற்றொருவருக்கு வழிகாட்டுவதும் தர்மமாகும்.’’

“பாதையிலிருந்து அபாயகரமானவைகளை அகற்றுவதும் தர்மமாகும்.”

“ஓவ்வொரு நற்செயலும் தர்மமே. உங்கள் சகோதரரைப் புன் சிரிப்போடு சலாம் சொல்லி

வரவேற்பதும் நற்செயலே. உங்கள் சகோதரனின் பாத்திரத்தில் தண்ணீர் வார்த்துக் கொடுப்பதும் நற்செயலேயாம்.”

“மனைவியை அன்பாக நடத்தி அவளது வாயில் ஒரு கவளம் உணவு ஊட்டுவதும் தர்மச் செயலேயாம்.”

“குழந்தைகளை அன்போடு நடத்தி அவர்களுக்கு முத்தம் கொடுப்பதும் தர்மச் செயல்களாகும்.”

“அயலாரைக் கவனிப்பதும் அவர்களுக்கு வெகுமதிகள் அளிப்பதும் தர்மச் செயல்களாகும்” கற்பு

“நாணமும் கற்பும் விசுவாசத்தின் பகுதிகளாகும்.”

“ஆனாலும் பெண்ணாலும் விபசாரம் செய்வதை விட வேறொதையும் இறைவன் இவ்வளவு கண்டிக்க மாட்டான் என்று நான் சத்தியம் செய்கிறேன்.”

சமாதானம் செய்தல்

“நோன்பு வைத்தல், தர்மம் செய்தல், தொழுதல் ஆகியவற்றை விடச் சிறந்த ஒரு செயலை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கவா? அதுதான் இருவருக்கிடையே சமாதானம் செய்து வைப்பது. விரோதமும், குரோதமும் சுவர்க்கத்தின் வெகுமதிகளை வேரோடு பிய்த்து விடுகின்றன.”

சுத்தம்

“இறைவன் தூய்மையானவன். தூய்மையை யும் சுத்தத்தையும் விரும்புகிறேன்.”

முஸ்லிமுக்கு முஸ்லிமின் கடமைகள்

“ஓரு முஸ்லிமுக்கு மற்றொரு முஸ்லிமின் மீது ஆறு கடமைகள் இருக்கின்றன. அவரைச் சந்திக் கும்போது அவருக்குச் சலாம் சொல்லுதல். அவர் அழைத்தால் அவரது அழைப்பை ஏற்றுக்கொள் னுதல், அவர் துழமும்போது அவருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தல், அவர் நோய்வாய்ப்பட்டால் அவரைப் போய்ப் பார்த்தல், அவர் இறந்தால் அவரது ஜனைஸாவைத் தொடர்ந்து செல்லல், தனக்காக விரும்புவதை அவருக்காகவும் விரும்புதல்.

ஓரு முஸ்லிமின் கடமைகள்

பசித்திருப்போருக்கு உணவளியுங்கள்! அநீதி யாகச் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்தால்கூட அவரை விடுதலை செய்யுங்கள்! முஸ்லிமாயிருப்பினும் சரி, முஸ்லிமல்லாதவராக இருப்பினும் சரி, ஒடுக்கப் பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள்.”

ஒவ்வொரு குழந்தையும் முஸ்லிமாகவே பிறக்கிறது

“பிறக்கும் குழந்தைகள் எல்லாம் இஸ்லாத் தின் இயற்கை விதிகளிலேயே பிறக்கின்றன. பெற ஞேர்கள்தான் அதனை யூதனாகவும், கிறிஸ்தவனாகவும், மஜுமலியாகவும் மாற்றுகின்றனர்.”

தொழுகை

“உடம்போடு இருதயம் இனங்கிவராத தொழு
கையை இறைவன் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டான்.”

“நின்ற நிலையில் தொழுங்கள்! உங்களால்
இயலாவிடின் இருந்த நிலையில் தொழுங்கள்! அது
வும் இயலாவிடில் பக்க வாட்டில் சாய்ந்த நிலை
யில் தொழுங்கள்!

**ஓவ்வொருவரும் அவரது சகோதரருக்குக்
கண்ணேடிபோன்றவர்**

“நிச்சயமாக உங்களில் ஓவ்வொருவரும் உங்கள் சகோதரருக்குக் கண்ணேடி போன்றவர். ஆயின், அவரது சகோதரரிடம் ஒரு கெடுதி தென் படின் அதைவிட்டும் தவிர்த்துக்கொள்ளுமாறு அவருக்குச் சொல்ல வேண்டும்.”

இருதயம்

“எச்சரிக்கையாய் இருங்கள்! நிச்சயமாக மனிதனின் உடம்பில் ஒரு சதைக்கட்டி இருக்கிறது. அது நன்றாயிருந்தால் உடம்பு முழுவதும் நன்றாயிருக்கும். அது கெட்டுவிடின் உடம்பு முழுவதும் கெட்டுவிடும். அதுதான் இருதயம்.

முதியோர்

“நிச்சயமாக வயதில் முதியோரைக் கண்ணி
யப்படுத்துவது இறைவனுக்கு மரியாதை காட்டு
வதாகும். வயதில் முதிர்ந்தவர்களை கண்ணியப்
படுத்தும் ஓவ்வொரு இளைஞருக்கும், அவர் வயதில் முதிரும்போது கண்ணியப்படுத்துபவர்களை
இறைவன் நியமிப்பான்.”

ஒடுக்கப்பட்டவர்கள்

“தவறிமூக்கப்பட்டவரின் பிரார்த்தனைக்கு அஞ்சிக்கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக இறைவனுக்கும் அவருக்குமிடையே மறைப்புக் கிடையாது.”

ஒவ்வொருவரும் ஒரு ஆட்சியாளர்

“உங்களில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு ஆட்சியாளராவீர்! ஆகவே, தங்கள் ஆட்சிக்குப்பட்டவர்களைப் பற்றி ஒவ்வொருவரும் கேட்கப்படுவார்கள். அமீர் ஒரு ஆட்சியாளனாதலால் அவரது பிரஜைசௌப்பற்றிக் கேட்கப்படுவார். குடும்பத் தலைவன் அவனது குடும்பத்தின் ஆட்சியாளனாதலால் தனது பாதுகாப்பின் கீழ் இருப்பவர்களைப்பற்றிக் கேட்கப்படுவான். பெண், அவனது பொறுப்பிலுள்ள விஷயங்களைப்பற்றிக் கேட்கப்படுவாள். வேலைக்காரன் எஜானின் சொத்துக்களைப்பற்றி ஒரு ஆட்சியாளனாதவின் அவனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டவை பற்றி அவனிடம் கேட்கப்படும்.”

பெற்றோர்

“சுவனம் உங்கள் தாயின் பாதங்களின் கீழ் இருக்கிறது.”

“தனது பெற்றோர் வயது முதிர்ந்த நிலையில் அவர்களைக் கவனியாது விடும் இளைஞன் சுவன்த்தை அடையாட்டான்.”

“அல்லாஹ்வின் திருப்தி ஒரு தந்தையின் திருப்தியில் இருக்கிறது. அல்லாஹ்வின் அதிருப்தி கிந்தையின் அதிருப்தியில் இருக்கிறது.”

பெண்கள்

“பெண்கள் ஆண்களின் பாதியாவார்.”

“ஒரு பெண் ஐந்து நேரம் தொழுது ரம்மான் மாதத்தில் நோன்பு பிடித்து கற்புடையவளாக இருந்து அவளது கணவனுக்குக் கீழ்ப்படியவளாய் இருப்பின் அவள் விரும்பும் வாசலால் சுவனபதி யில் பிரவேசிக்குமாறு அவளுக்குச் சொல்லுக!”

“தங்கள் குடும்பத்தினருக்கு அன்போடிருப்ப வர்தான் உங்களில் சிறந்தவர்.”

விவாகம்

“மிகக் குறைந்த தகராறும், மிகக் குறைந்த செலவும் ஏற்படும் விவாகந்தான் சிறந்த விவாகம்.”

“விதவையைக் கலந்தாலோசிக்காமல் அவரை விவாகம் செய்து வைக்கக் கூடாது. கன்னியின் விருப்பம் பெறப்படும்வரை அவளுக்கு விவாகம் செய்து வைக்கக் கூடாது.”

விவாகரத்து

“அல்லாஹ்வினால் அனுமதிக்கப்பட்ட காரியங்களில் அவனுல் அதிகம் வெறுக்கப்படுவது விவாகரத்தாகும்.”

“நற்கிரியைகளில் சிறந்ததை நான் உங்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டட்டுமா? அதுதான் தன் கணவனுல் விவாகரத்துச் செய்யப்பட்ட உங்கள் புத்திரி உங்களிடம் திரும்பி வரும்போது அவளை இரக்கமாக நடத்துவதாகும்.”

விதவைகள்

“விதவைகளுக்கும் ஏழைகளுக்கும் ஜீவன உதவியளிப்பவர் இறைவனின் பாதையில் செலவிடுபவருக்கும், இரவு முழுவதும் தொழுகையில் ஈடுபட்டிருப்பவருக்கும் தொடர்ச்சியாக நோன்பு வைத்திருப்பவருக்கும் சமமாவார்.”

“விதவையினதும், ஏழையினதும் விஷயங்களை நிர்வகிப்பவர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் கடினமாக உழைப்பவருக்கும் இரவில் தொழுகையில் நின்று வணங்கிப் பகவில் நோன்பு பிடிப்பவருக்கும் சமமாவர்.”

பெருமானர் (ஸல்) அவர்களைப்பற்றி முஸ்லிம்ஸர்தவர்களின் கருத்துகள் வரலாற்றில் முஹம்மதின் இடம்

“ஒரு ஞானியாகவோ, அமரங்கவோ இல்லாத நிலையில், மனித அம்சங்கள் அல்லாத அமசங்கள் எதுவும் இல்லாத நிலையில், தமது சாதனையெல்லாம் அவர் சாதித்த உண்மைதான் மதவரலாற்றில் முஹம்மதுக்குத் தனி இடத்தை அளித்திருக்கிறது. அவரது மகத்தான் தனித் தன்மைக்கு வெளியே ஏனைய முஸ்லிம்களை விட்டும் அவரைப் பிரித்துக் காட்டக்கூடிய வேறொதுவும் அவரது வாழ்க்கையில் கிடையாது.”

— (ஆர். வி. எஸ். போட்டி) “தூதன்” லண்டன் 1946 பக்கம் 338)

“தமது சகாக்களின் மன உணர்ச்சிக்கும் விளக்கத்துக்கும் அவர்களின் நாட்டில் நிலவிய பழக்கங்களுக்கும் பொருத்தமான விதத்தில் மாத்திரமன்றி, மனித இனத்தின் பொதுவான என்னங்களுக்கு இனங்கவும் முஹம்மத் அவரது மதக் கோட்பாடுகளை ஸ்தாபித்தார். நாற்பது வருடங்களுக்கும் குறைந்த ஒரு கால வரையறைக்குள் மனித வர்க்கத்தில் பாதிப்பேருக்கு மேற்பட்டோரின் மனதை அவர் மாற்றினார்.

— (லீ கோம்டி ஐ. பொலயின் விலியர்ஸ் “லா வெய்ம் மூஹம்மத்” அமஸ்டர்டாம் 1731. பக்கங்கள் 143-144.)

“ஜஸ்ஹனியனின் மரணத்துக்கு நான்கு வருடங்களுக்குப் பிறகு கி. பி. 569-ம் ஆண்டு மனித சமூகத்தில் தனது மகத்தான செல்வாக்கைப் பிரயோகித்த மனிதர் அரேபியாவிலுள்ள மக்காவில் பிறந்தார்.”

— (ஜோன் வில்லியம் டிரேப்பர் எம்.டி.எல்.ஐ.ஐ. “ஜரோப்பாவின் அறிவு வளர்ச்சியின் ஒரு வரலாறு” ஸண்டன் 1875 வால்யூம் பக்கம் 329.)

இறைவனின் செய்தி

“பல சாம்ராஜ்யங்களின் தலை விதியை ஒரு தடவைக்குமேல் முடிவுகட்டிய கூட்டுப் பண்புகளை முஹம்மத் பெற்றிருந்தார். இந்த நித்தியசத்தியத்தை வற்புறுத்தி அவர் வெறும் வரட்டு வேதாந்தத்தில் காலங் கடத்தவில்லை. தொழுகை, நோன்பு, தெளிவான சிந்தனை, சுத்தம் ஆகிய

வற்றை மதிக்கும் விதிகள் மூலம் தமது மக்களின் சமூக நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்யும் பணியில் அவர் தம்மை ஈடுபடுத்தினார். எத்தகைய விச வாசமுடையவர்களும் நல்லொழுக்கமுடையவர்களாயின், அவர்கள் விமோசனத்துக்கு அருகதை யுடையவர்கள்தானென்ற தாராளத் தன்மையை அவர் உலகில் அறிமுகப்படுத்தினார். “இறைவன் ஒருவனே” என்ற பிரகடனத்தோடு “முஹம்மத் அவனது தூதராவர்” என்பதையும் அவர் சேர்த் தார். துணிச்சல் மிகுந்த இந்த அறிவிப்பினால் பலன் கிட்டியதா என்று சிந்திப்பவர்கள் நமது சொந்தக் காலத்தின் உலகப் படத்தைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கட்டும். இது ஒரு ஏமாற்று முயற் சியல்ல என்பதற்கான அடையாளங்களை அவர்கள் கண்டுகொள்வார். பல சாம்ராச்சியங்களின் மதத் தலைவராக இருப்பதற்கும் மனித வர்க்கத் தில் மூன்றிலொரு பங்கினரின் அன்றூட வாழ்க்கையை வழிநடத்திச் செல்வதற்கும் “இறைவனின் தூதர்” என்ற பட்டம் அவருக்கு நியாய மாகப் பொருந்தக் கூடியதுதானென்பது புலனுகும்”

— (ஜோன் வில்வியம் டிரேப்பர் எம். டி. எல். ஐ. டி. “ஜோப்பாவின் அறிவு வளர்ச்சியின் வரலாறு” லண்டன் 1875 பக்கங்கள் 329-330)

“முஹம்மத் ஒரு தீர்க்க தரிசியாக இருந்தார். அவர் ஒரு வேத சாஸ்திரியல்ல. இந்த உண்மையை எவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அவரைச் சூழ்ந்திருந்தவர்களும் ஆரம்பகால

முஸ்லிம் சமூகத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த வர்களும் அல்லாஹ்வின் பெயரால் அவர் பிரகடனம் செய்த சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதிலும் அவரது முன்மாதிரிகளைப் பின்பற்றி நடப்பதிலும் திருப்தியடைந்தனர். எளிமையும் திண்மையும் கொண்ட ஒரு மதம் அவர்களிடம் இருந்தது. மிகச் சொற்பமான மதக் கடமைகளுடனும் சடங்குகளுடனும் இருந்த அந்த மதத்தையிட்டு அவர்கள் திருப்தியடைந்தனர்.”

— (மொரிஸ் கோடி பிரோயடெமோமினஸ் “முஸ்லிம் ஸ்தாபனங்கள்” லண்டன் 1950 பக்கம் 20

“தமது விசவாசங்களுக்காக மதக் கொடுமை களுக்குட்பட அவர் தயாராயிருந்தமை, அவரை விசவாசித்துத் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்ட மக்களின் உயர்ந்த தார்மீகப் பண்புகள், அவரது இறுதிச் சாதனையின் மகத்துவம் ஆகியவையெல்லாம் அவரது அடிப்படையான நேர்மையையே நிருபிக்கின்றன. முஹம்மத் ஒரு வேஷ்தாரி என்று சொல்வது பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக, மேலும் அதிகப்படுத்துகின்றன. அன்றியும், வரலாற்றில் இடம்பெற்ற பெரிய தலைவர்களெல்லாம் முஹம்மதைப் போல் மேற்கத்திய நாடுகளில் மிகக் குறைவாகப் பாராட்டப்படுவர் வேறொருமில்லை... அடிப்படையான நேர்மையையும் ஸ்தாபிய சுத்தியையுமிட்டு முஹம்மதை நாம் பாராட்ட வேண்டும். அவரை நாம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டுமாயின், கடந்த காலத்திலிருந்து நாம் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பெற்று

வந்த தவறுகளை நாம் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமாயின் அவரது அந்தரங்க சுத்தியை உறுதியாக நாம் நம்பவேண்டும். இதற்கு மாருக நிரூபிப்பது மிகக் கஷ்டமான ஒரு வேலையாக இருக்கும்.”

— (டப்ஸியு. மொன்ட் கொமரிவாட் “மக்காவில் முஹம்மத்” ஓகஸ்போட் 1953 பக்கம் 52)

முஹம்மத் எளிய, அந்தரங்க சுத்தியான, மானுஷிகப் பிரமுகர்

“மனித வர்க்கத்தில் கோடிக்கணக்கானேரின் இருதயங்களில் இன்று எதிர்ப்பின்றித் தன்னுதிக்கம் செலுத்தும் ஒருவரின் வாழ்க்கையின் சிறப்பம்சங்களை நான் அறிய விரும்பினேன்... அந்தக் காலத்தில் இல்லாத்துக்கு ஒரு இடத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தது வாளாயுதமல்லவென்பது வரவர என் மனதில் மேலும் மேலும் உறுதியாகியது. அவரது கண்டிப்பான எளிமையும், தன்னலமின் மையும், வாக்குறுதிகளை நேர்மையாக மதிக்கும் குணமும், நண்பர்கள் சிஞ்யர்கள் மாட்டு அவர்காட்டிய அளவிலாப் பாசமும், அவரது துணி வும், அவரது நிர்ப்பயமும், இறைவன் மீதும் தமது சொந்தத் தூதின் மீதும் அவருக்கிருந்த அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையும்தான் இதற்குக் காரணங்களாகும். அவருக்கு எதிர்ப்பட்ட தடைகளை எல்லாம் தாண்டி முன் செல்வதற்குக் காரணமாய் அமைந்தவை இவைகளே தவிர வாளாயுதமல்ல. பெருமானுரின் வாழ்க்கை வரலாறு பற்றிய இரண்டாவது வால்யூமை நான் வாசித்து முடித்ததும்

இந்த மகத்தான் வாழ்க்கையைப்பற்றி மேற் கொண்டு வாசிக்க இல்லையே என்று நான் மனம் வருந்தினேன்.”

— (எம். கே. காந்தி “யங் இந்தியா” சஞ்சிகையின் எடுத்துக்காட்டு லாஹூர் 16 செப்டம்பர் பர் 1924 “த லைட்”)

“மக்கா வெற்றிகொள்ளப்பட்ட சம்பவத்தில் இயற்கையாகவே பழிவாங்கும் உணர்ச்சியால் தூண்டப்பட வேண்டிய அவர், இரத்தம் சிந்த வேண்டாமென்று தமது சேனை வீரர்களைக் கட்டுப் படுத்தியது மாத்திரமன்றி, அகங்காரத்தை ஒழித்து அல்லாற்றுவுக்கு நன்றி செலுத்தினார்... முன்பு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் மிருக உணர்ச்சியோடு நடந்துகொண்ட பத்து அல்லது பன்னிரண்டு பேர் தடைப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டனர். இவர் களில் நால்வருக்கு மரணதன்டனை நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் ஏனைய வெற்றியாளர்களின் செயல்களோடு ஒப்பிடும்போது இது மிகவும் மானு ஷீகத் தன்மையானது. உதாரணமாக, சிலுவை யுத்த வீரர்கள் இழைத்த கொடுமைகளைக் குறிப்பிடலாம். 1099-ல் ஜெருஸலம் நகர் அவர்களின் கைகளில் வீழ்ந்தபோது ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் ஆகியோரைக் கொண்ட எழுபதினாறிம் மூல்லிம்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். அன்றியும் 1874-ல் சிலுவையைத் தாங்கிக் கொண்டு போராடிய ஆங்கிலேய சேனை, கோல்ட் கோஸ்டில் ஆபிரிக்க தலைநகர் ஒன்றைச் சுட்டெடுத்தது. மூலமூமதின், வெற்றி, உண்மையில் ஒரு மத வெற்றியே ஒழிய. அர

சியல் வெற்றியல்ல. மனிதனைப் பெருமைப் படுத்தும் சகல அடையாளங்களையும் அவர் நிராகரித்தார். அரசு அதிகாரங்களையெல்லாம் ஏற்க மறுத்தார். இறுமாப்புக்கொண்ட குறைவித் தலைவர்கள் அவர் முன் தோன்றிய போது, என் கைகளிலிருந்து நீங்கள் எதை எதிர் பார்க்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

"இரக்கத்தைத்தான் தாராளமனம் படைத்தச்சோதுரரே" என்று அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள்.

"சரி அப்படியே ஆகட்டும், நீங்கள் விடுதலையானீர்கள்" என்று பெருமானார் கூறினார்கள்.

— (ஆர்தர் கிள்மன் "த ஸ்ரஸன்ஸ் லண்டன் 1887 பக்கங்கள் 184—185)

"முஹம்மத் நடுத்தர உயரமுடையவராக இருந்தார். மெலிந்தவராயினும் அகன்ற தோனும் விசாலமான மார்பும் பலமான எலும்பும் தசையும் அவரிடமிருந்தன. சற்றுச் சுருண்ட கருமையான மயிர் அவரது தோள்களைப் பெரும்பாலும் தொட்டுக்கொண்டிருந்தது. முதிர்ந்த வயதிலும் கூட அவரது தலையில் சுமார் இருபது நரைமயிர்களே இருந்தன. இவை தெய்வீக வெளிப்பாடுகளின் நோவினால் ஏற்பட்டவையாகும். முட்டைவடிவில் அமைந்த இவரது வதனம் கபில நிறமுடையதாயிருந்தது. நீண்ட வில் வடிவிலமைந்த புருவங்கள் ஒரு நரம்பினால் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. உணர்ச்சி ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில், இந்த நரம்பு

கிளம்பித் தென்பட்டது. கருமையான கண்கள், நீண்ட பாரமான கண் மடல்களுக்குக் கீழ் பிரகாசித்தன. அவரது மூக்கு சற்று வளைந்து பெரிதாக இருந்தது. தமது நன்கமைந்த பற்களைத் துலக்குவதில் அவர் அதிக கவனம் செலுத்தி வந்தார். அவை வெண்ணிறமாக மின்னின. ஆண்மைத் தோற்றம் கொண்ட அவரது முகத்தில் பூரணமான தாடி வளர்ந்திருந்தது. அவரது தோல் மாசுமறுவற்றதாகவும் மென்மையான தாகவும் இருந்தது. அவரது நிறம் சிவப்பும் வெண்மையும் கலந்தது. அவரின் கைகள் பட்டுப்போல் பெண்களின் கைமாதிரி மெதுவாக இருந்தன. அவரது நடை அவசரமானதாகவும் நெகிழ்ச்சியானதாகவும் இருந்தது. உயர்ந்த இடத்திலிருந்து தாழ்ந்த இடத்துக்கு அடி வைப்பது போல் தோற்றமளித்த அவரது அடிகள் உறுதியானவையாக இருந்தன. முகத்தை அவர் திருப்பும்போது முழு உடலையுமே திருப்பினார். அவரது நடையும் பிரசன்னமும் மகத்தானதாகவும் மனதில் பதிவு தாகவும் இருந்தன. சாந்தம் நிறைந்த அவரது வதனம், சதா சிந்தித்த வண்ணமிருந்தது. அவரது சிரிப்பு பெரும்பாலும் புன் சிரிப்பாகவே இருந்தது.”

“அவரது பழக்கங்கள் மிக மிக எளிமையான வையாக இருந்தன. தமது உடலில் அவர் அதிக கவனம் செலுத்தினார். பூரண அதிகாரத்தைப் பெற்ற பின்னும் கூட உண்பதிலும், உடுப்பதிலும் பருகுவதிலும் தளவாடங்கள் பாவிப்

பதிலும் ஆரம்பகாலத்திலிருந்தது போலவே இருந்தார். அவர் அதிகமாக வாங்கிய டாம்பி கப் பொருள் ஆயுதங்களேயாகும். அவற்றுக்கு அவர் உயர்ந்த மதிப்புக் கொடுத்திருந்தார். அபி ஸீனிய நீக்ஸ் மண்ணன் அவருக்கு வெகுமதியாக அனுப்பியிருந்த மஞ்சள் நிற சப்பாத்து ஜோடி ஒன்றையும் அவர் அருமையாகப் பாதுகாத்தார். மணங்களை அவர் அதிகமாக விரும்பினார். சுகந்தத்தை நுகரும்போது அவர் பெரும்பாலும் உணர்ச்சி வசப்பட்டார். மது பானத்தை அவர் வன்மையாக வெறுத்தார்.”

“அவரிடம் அபாரமான கற்பனைசுக்கி இருந்தது. அவரது உள்ளம் வளர்ச்சியடைந்து தெளிவான உணர்ச்சிகளைக் கொண்டதாக இருந்தது. “திரைக்குப் பின்னாலிருக்கும் கண்ணியை விட அவர் அதிகம் ஒழுக்கம் நிறைந்தவராக இருந்தார்” என்று அவரைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “தமக்குக் கீழ் உள்ளவர்களை அவர் அதிகம் மன்னிப்பவராக இருந்தார். என்ன செய்தாலும் அவரது பணியாளைத் தூஷிப்பதற்கு அவர் ஒருபோதும் இடமளிக்கவில்லை. “பத்து வருட காலம் நான் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களோடிருந்தேன். அவர் ஒரு போதுமே “சீ” என்றுகூட என்னை விளித்தது கிடையாது.” என்று அவரது பணியாளராய் இருந்த அனஸ் கூறுகிறார். அவர் குடும்பத்தின் மீது அதிக பாசமுடையவராக இருந்தார். அவரது ஆண் குழந்தைகளில் ஒன்று அதனை வளர்த்து வந்த செவிலித் தாயா

கிய ஒரு கருமானின் மனைவியின் புகை நிறைந்த வீட்டில் அவரது மார்பிலேயே உயிர் துறந்தது. குழந்தைகள் மாட்டு அவருக்கு அதிகம் பிரிய மிருந்தது. அவர்களை வீதியில் நிறுத்தி அவர்களின் சின்னத் தலைகளில் பாச மிகுதியால் அவர் தட்டிக் கொடுப்பார். அவரது வாழ்க்கையிலேயே அவர் ஒருபோதுமே எவரையும் அடித்தது கிடையாது. சம்பாஷணையின்போது அவர் எப்போதாவது பாவித்திருக்கும் கடினமான சொற்கள் “இவருக்கு என்ன நடந்திருக்கிறது” “இவர் நெற்றி சகதியினால் கருமையடையட்டும்” என்பவைதான். சபிக்குமாறு அவரிடம் கேட்கப்பட்டபோது “நான் சபிப்பதற்காக அனுப்படவில்லை. மனித வர்க்கத்துக்குக் கருணையாகவே அனுப்பப்பட்டுள்ளேன்” என்று அவர் பதிலளித்தார். நோயாளிகளை அவர் போய்ப் பார்த்ததோடு ஜனஸாக்களை அடக்கஸ்தலத்துக்குத் தொடர்ந்தும் சென்றார். இராப் போசனத்துக்காக ஒரு அடிமை விடுத்த அழைப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டார். தாமே தமது உடைகளிலிருந்த கிழிசல்களைத் தைத்துக்கொண்டதோடு, ஆடுகளிலிருந்து பாலும் கறந்தார். தமது வேலைகளை அவர் தாமே செய்துகொள்வார். இவ்வாறு, அவரைப்பற்றிய ஹதீஸ்கள் சுருங்க விளக்கியிருக்கின்றன. ஒருவரின் கையைப்பிடித்துக்கு குலுக்கிய பிறகு மற்றவர் கையை முதலில் இழுத தெடுக்கும்வரை, இவர் கையை இழுத்தெடுக்க மாட்டார். மற்றவர் திரும்பு முன் இவர் திரும்பவும் மாட்டார்.”

“தமது பாதுகாப்பிலிருந்தவர்களின் மிக விசு வாசமான பாதுகாவலராக அவர் திகழ்ந்தார். சம்பாஷித்துக்கொண்டிருப்பதற்கு மிக இனியவ ராகவும் மிக இனக்கமானவராகவும் காணப்பட்டார். அவரைக் கண்டவர்களுக்குத் திடீரென அவர் மீது மரியாதை பிறந்தது. அவரோடு நெருங்கிப் பழகியவர்கள் அவர்மீது அன்பு சொரிந் தார்கள். “இவரைப் போன்ற ஒருவரை முந் தியோ பிந்தியோ நான் கண்டதில்லை.” என்று தான் அவரைப்பற்றி வர்ணித்தவர்கள் குறிப்பிட டிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் மென்னமாகவே இருக்கும் அவர், பேசும்போது அழுத்தம் திருத்த மாகவும் வற்புறுத்தியும் பேசவார். அவர் பேசக் கேட்ட எவரும் இவரது பேச்சுக்களை மறக்க இயலாதவர்களாக இருந்தார்கள்.”

— (ஸ்டான்லி லென்பூல் “நபி முஹம்மதின் பேச்சுக்களும், சம்பாஷினைகளும்” லண்டன் 1882 அறிமுகம் பக்கங்கள் 27-29)

“தாம் என்றும் தவறு செய்பவரல்லவென்று முஹம்மத் ஒருபோதும் உரிமை கொண்டாட வில்லை. தமது சமூகத்தைச் சேர்ந்த பிரமுகரொரு வருடன் பேசுவதற்காக ஒரு யாசகரிடமிருந்து ஒருதடவை அவர் முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டார். இதற்காக, ஒரு தெய்வீக வெளிப்பாட்டின் மூலம் அவர் கண்டிக்கப்பட்டார். இந்தக் கண்ட நித்தையும் அவர் வெளிப்படுத்தினார். அறியாமை மிக்க கிரிஸ்தவர்கள், பெருமையிக்க இந்த அரசிலே

யைப்பற்றிக் கூறுவதுபோல், இவர் ஒரு வேஷதாரியாக இருந்திருப்பின் தாம் கண்டிக்கப்பட்டதை இவர் ஒருபோதும் வெளிப்படுத்தியிருக்கமாட்டார்.”

— (ஜி. டப்ளியூ. லெயிட்னர் என். எல். மெ. எ. பி. எச். மெ. ஓ. எல். “முஹம்மதனிஸம்” லாஹூர் 1893 பக்கம் 4)

“முஹம்மதின் தத்துவத்தைப் பற்றியோ, இஸ்லாத்தின் ஜீவனைப்பற்றியோ சரிவர அறிந்து கொள்வதற்கு, வரலாற்று மாணவன், முஹம்மத் ஒரு ஆத்மீக அங்காடி வியாபாரியல்லவென்பதை யும் அர்த்தமற்ற விதத்தில் காலங்கடத்திய ஒரு நாடோடியல்லவென்பதையும் ஆனால் எந்துக் காலத்திலும் தோன்றியிராத அந்தரங்க சுத்தி படைத்த ஒருவரென்பதையும் முதற்கண் அங்கீ கரிக்க வேண்டும். அவர் ஒரு பெரிய மனிதர் மாத்திரமன்றி, மனித வர்க்கத்தில் என்றுமே தோன்றியிராத மகத்துவமிக்க சத்தியவானுமா வர். ஒரு பெரிய சமுதாயத்தையும் ஒரு பெரிய சாம்ராஜ்யத்தையும் நிர்மாணித்த ஒரு ஆத்மீக நிர்மாணி மாத்திரமன்றி, இந்த மூன்றையும் விட மேலாக ஒரு பெரிய மதத்தையும் அவர் நிர்மாணித்தார். அவரது மகத்துவத்துக்கு அவர் தமக்கும் தம் மக்களுக்கும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, தமது இறைவனுக்கும் சத்தியவானுக இருந்ததுதான் காரணம். வரலாற்று மாணவன் இவற்றை அங்கீகரிக்கும்போது, இஸ்லாம் உண்மையானதும் அப்பழுக்கற்றதுமான ஒரு மதமென்

மென்பதையும் அது தனது பக்தர்களை இருளின் அடித்தளத்திலிருந்து ஒளியின்பாலும் சத்தியத் தின்பாலும் உயர்த்திவிடமுயலுகிறதென்பதையும் ஒப்புக்கொள்வான்”

— (மேஜர் ஆர்தர் கிளீன் வியனூர்ட் “இஸ்லாம்: அதன் தார்மீக ஆத்மீக அம்சங்கள்” லண்டன் 1927 பக்கங்கள் 20-21)

“பல்வேறு குழ்நிலைகளிலும் முஹம்மத் எவ்வளவு அதிகமாக, அல்லது எவ்வளவு சொற்பு மாக தமக்குள் முரண்பட்டிருந்தாரென்பதுதான் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பாலைவன மேய்ப்பாளனுகவும் சிரியா வர்த்தகராகவும் ஹிரா மலையில் தனித்திருந்த தியாகியாகவும் தன்னந் தனியே நின்ற சர்திருத்தவாதியாகவும் மதினு வுக்குக் குடிபெயர்ந்து சென்றவராகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வெற்றியாளராகவும் பெர்ஷிய கொஸ் ரோஸாக்கும் கிரேக்க ஹிரகுலஸாக்கும் சமமான வராகவும் அவர் பல்வேறு குழ்நிலைகளிலும் இருந்த போதிலும் அவரிடம் அடிப்படையான ஒற்றுமையொன்றை நாம் காண முடிகின்றது. வெளிநிலைகளில் இத்தகைய மாறுதல்களைக் கண்ட வேறெந்த மனிதனும் அந்த நிலைமைக்கேற்பத் தன் நிலையில் மாறுதலடையாதிருப்பாரோ என்று நான் சந்தேகமுறுகிறேன். அவரது குழ்நிலைகள் மாறுதலடைந்த போதிலும் அடிப்படை ஒன்று கவே எனக்குத் தோன்றுகிறது.”

— (ஆர். போஸ்வேர்த் ஸ்மித் எம். ஏ. “முஹம்மதும் முஹம்மதனிலமூம்” லண்டன் 1874 பக்கம் 93)

முஹம்மத் வெற்றியாளர்களுள் பெரியவர்: உணர்ச்சியூட்டும் மேதாவி

“முஹம்மத் அவரது எதிரிகள்மீது மகத்தான வெற்றியீட்டிய அன்று தினம், அவர் தம்மீதும் பெரிய வெற்றியை நிலை நாட்டிய தினமாகும். பல வருடங்காலம் தம்மைக் குரூரமாகக் கொடு மைப்படுத்திய குரைஷியரை அவர் சுயேச்சையாக மன்னித்ததோடு, மக்காவின் ஜனத்தொகை முழுவதற்கும் ஒரு பொது மன்னிப்பும் அளித்தார். தமது ஜென்ம சத்துருக்களின் நகருக்குள் அவர் ஒரு வெற்றியாளராகப் பிரவேசித்தபோது கிரிமினல் குற்றவாளிகள் நால்வருக்கே தண்டனையளிக்கப்பட்டது. அவரது முன்மாதிரியை அவரது சேனே வீரர்களும் பின்பற்றி அமைதியரகவும், சமாதானமாகவும் நகருக்குள் பிரவேசித்தனர். எந்த வீடும் கொள்ளொயடிக்கப்படவில்லை. எந்தப் பெண் னும் நிந்திக்கப்படவும் இல்லை. ஒன்றே ஒன்று மாத்திரம்தான் அழிக்கப்பட்டது. அதுதான் கஃபாவிலிருந்த சிலைகள், கஃபாவுக்குள் பிரவேசித்த முஹம்மத், அங்கிருந்த முன்னூற்றி அறுபது சிலைகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் முன்னால் நின்று தமது கைத்தடியை அவற்றுக்கு நேராக நீட்டியவராக “சத்தியம் வந்துவிட்டது. அசத்தியம் ஒடிவிட்டது” என்று கூறினார். இந்த வார்த்தைகளோடு அவரது சேனே வீரர்கள் அச்சிலைகளைத் தரையில் வீழ்த்தினர். எல்லாச் சிலைகளும், மக்காவில் வீடுகளில் வைக்கப்பட்டிருந்த குடும்பக் கடவுளர்களின் உருவங்களும்கூட அழித்தொழிக்கப்பட்டன”

“இவ்வாறுதான் முஹம்மத் அவர்கள் பிறந்த நகருக்குள் பிரவேசித்தார். வெற்றிகளின் வரலாறுகளில் இந்த வெற்றியோடு ஒப்பிடக்கூடிய வேறேர் வெற்றி கிடையாது”

— (ஸ்டாண்லி லென் பூல் “நபி முஹம்மதின் பேச்சுகளும் சம்பாஷ்ணைகளும்” லண்டன் 1892 அறிமுகம் பக்கங்கள் 46-47)

“தத்துவ மேதை, நாவலர், தீர்க்கதரிசி, சட்டத் தயாரிப்பாளர், போர் வீரர், வெற்றியாளர், தர்க்க ரீதியான கோட்பாடு நிலை நாட்டியவர், உருவங்களற்ற ஒரு மதத்தைத் தோற்றுவித்த வர், இருபது பிரதேச சாம்ராஜ்யங்களையும், ஒரே ஆத்மீக சாம்ராஜ்யத்தையும் ஸ்தாபித்தவர், இவர்தான் முஹம்மத். மனிதனின் பெருமையை அளவிடக்கூடிய எந்தத் தரத்திலிருந்து பார்ப்பி னும் இவரைவிடப் பெரிய வேறொருவர் இருக்கிறாரா? என்று நாம் கேட்க முடியும்”

— (லாமாட்டின் “ஹிஸ்டரிலா தூர்க்கி” பாரிஸ் 1854 வால்யும் II பக்கம் 276)

“அல்லாஹ்வாகிய ஏக இறைவனை வணங்குவது கொண்டு அரேபியாவின் கோத்திரங்களை ஒன்று படுத்துவதில் முஹம்மத் ஈட்டிய குறிப் பிடத்தக்க வெற்றியும் அல்லாஹ்வின் தூதரென்று தமது சொந்தப் பெயரை இனைத்துக்கொள்வதில் அவர் கண்ட வெற்றியும் ஏக காலத்தில் எவருக்கும் ஆச்சரியத்தையும் பிரமிப்பையும் கிளப்பத் தவறமாட்டா. மதினாவில் அவர் தைரியமாக

எதிர்த்து நின்ற கொடிய வறுமை பிரசித்தமானது. அவரது வசிப்பிடம் ஒரு குடிசையாகவே இருந்தது. அங்கு சொற்ப தளவாடங்களே இருந்தன. இந்த மனிதர்தான் அவரது சிஷ்யர்களை உத்வேகம் கொள்ளத் தூண்டவும் தமிழ்து அன்பு காட்டச் செய்யவும் கூடியவராக இருந்தார். ஆபத்தில் அவர் அமைதியாக இருந்தார். ‘தெளர்’ குகையில் அவர் பதுங்கி இருக்கையில் இறைவனும் தங்களோடு இருப்பதாக அவர் அழைப்பக்கருக்கு உறுதியளித்தார். கொடிய வறுமையிலும் அவர் வீரவாழ்க்கை வாழ்ந்து காட்டினார். மதினவில் அவர் தமது மதத்தைத் தழுவியவர்களோடு இந்த வாழ்க்கையைப் பகிர்ந்து கொண்டார். மது பானத்தையும் விபசாரத்தையும் அடியோடு ஒழிப்பதுகொண்டு அரேபியாவின் வாழ்க்கையில் அவர் சந்தேகமின்றி சீர் திருத்தத்தை நிலைநாட்டினார்.”

— (ரெவரண்ட் ஆர். மக்கிரெவர் “யோர்க் ஷெயர் போஸ்ட்” 8 ஜூன் 1935)

அத்தியாயம் V

ஆட்சேபனைகளும் அவற்றின் மறுப்புகளும்

(1) யுத்தமும் ஜிஹாதும்

ஜிஹாதின் உண்மையான கருத்து

ஜிஹாத்: பல கருத்துகள்

மதத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லை

யுத்தம் சகிப்புத்தன்மைபற்றி குர் ஆன்

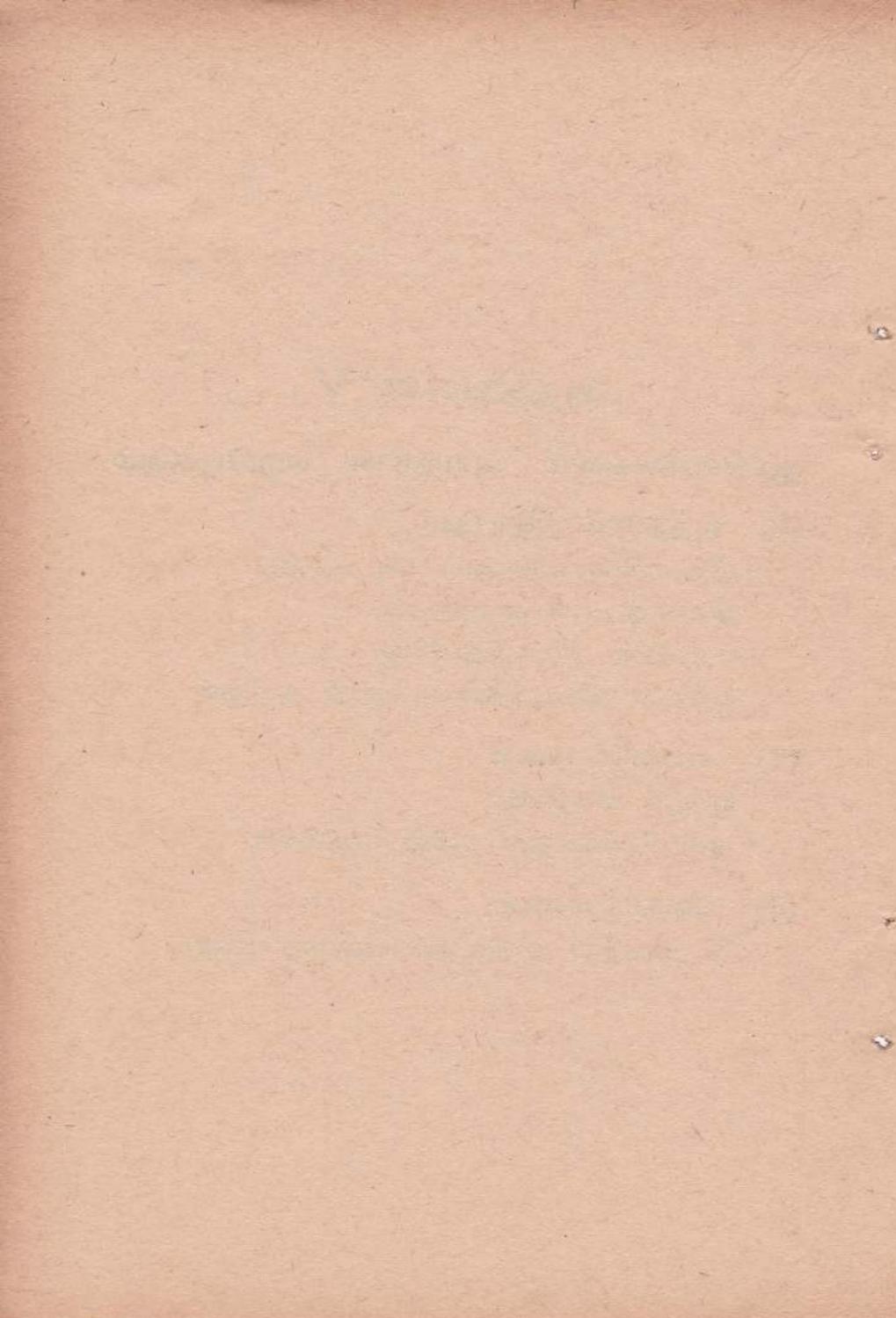
(2) அடிமை முறை

யுத்தக் கைதிகள்

முஸ்லிமல்லாதவர்களின் சாட்சிகள்

(3) பலதார மணம்

மேற்கத்திய நாடுகளில் பலதார மணம்

அத்தியாயம் V

ஆட்சேபனைகளும் அவற்றின் மறுப்புகளும்

இஸ்லாத்தின் மீது மேல்நாட்டு நூலாசிரியர் கள் சர்வ சாதாரணமாகத் தெரிவிக்கும் சில ஆட்சேபனைகளையும் கண்டனங்களையும் இந்த அத்தியாயத்தில் பரிசீலனை செய்ய உத்தேசிக்கிறோம். ஜிஹாத், அடிமை முறை, பலதாரமணம் ஆகிய பிரச்சினைகளுக்குள் எமது பரிசீலனையை நாம் வரையறுத்துக்கொள்வோம்.

தூர் அதிர்ஷ்டவசமாகப் பெரும்பாலான கண்டனக்காரர்கள், விஷயத்தை ஆராயும் நோக்கத் துடனன்றி, சிலுவை யுத்தகாலம்தொட்டு கட்டுப் பாடின்றி நடைபெற்று வந்திருக்கும் நாசகார பிரசாரத்துக்குப் பலியாகியிருக்கிறார்கள். குர் ஆன், இஸ்லாம், பெருமானூர் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கையும் சாதனைகளும் ஆகியவைபற்றிய அவர்களின் எழுத்துகள் சில, கேவிக் கூத்தாக இருப்பது மாத்திரமன்றி நிந்தையும் அவதூறும் நிறைந்த வையாகவும் இருக்கின்றன. உண்மைகள் பெரும் பாலும் உதாசினம் செய்யப்பட்டு பொய்களுக்கும் கட்டுக்கதைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி, சுயேச்சையான வாத
 விவாதம், இன்னும் மனித முயற்சியின் பல துறை
 களிலும் விமரிசன ரீதியான ஆராய்ச்சி, ஆகிய
 வற்றுக்கு மேற்கத்திய நாடுகள் அதிகம் உதவி
 யிருக்கின்றனவென்பது உண்மைதான். ஆனால்
 இஸ்லாமிய போதனைகளை ஆராயவும் பரிசீலனை
 செய்யவும் அவர்கள் முன்வரும்போது, அவர்களில்
 பலருக்கு விசித்திரமாக ஏதோ நடந்து விடுகிறது.
 சாஸ்திரீய லட்சிய வழி, ஆழமான ஆராய்ச்சி,
 கவனமான பரிசீலனை, ஓரங் சாராத பரிசோதனை,
 உண்மைகளை நுனுக்கமாக நிறைபோடல், ஆதி
 யன திடீரென அவர்களை விட்டு அகன்று விடுகின்
 றன். அவற்றின் இடத்தை குரோத சிந்தை, முன்
 கூட்டி முடிவுகட்டப்பட்ட கருத்துகள், உண்
 மைக்கு மதிப்பளிக்காத வெறி, உண்மைகளை மிரு
 கத்தனமாகத் திரித்துக்கூறல் ஆகிய பிடித்துக்
 கொள்கின்றன. சுருங்கக் கூறின், இஸ்லாத்துக்கும்
 இஸ்லாமிய மக்களுக்கும் எதிராக வெறுப்புணர்ச்சி
 அவர்களிடம் தலைதூக்கிவிடுகிறது. இஸ்லாமியத்
 தூதின் உண்மையான நத்துவம்பற்றி குறிப்பா
 கத் தங்கள் சொந்த நாட்டினருக்கும் பொதுவாக
 உலகத்துக்கும் தவறாக விளக்குவதற்கு வேண்டு
 மென்று எடுக்கப்படும் ஒரு முயற்சியே இது. உதா
 ரணத்துக்காக ஒன்றைக் குறிப்பிடுவோம். வர
 லாற்று ரீதியாக ஏதாவதொன்றை அவர்கள்
 ஆராய முயலும்போது இஸ்லாமிய வரலாற்றின்
 மக்கத்துவமிக்க காலம் முழுவதையும், பெரும்பா
 லும் வேண்டுமென்றே உதாசினம் செய்துவிடு

கிறூர்கள். மனித வர்க்கத்தின் நாகரிக வரலாறு றில் இஸ்லாம் ஆற்றியிருக்கும் மகத்தான தொண் குகளைப்பற்றி யாதொன்றும் குறிப்பிடாமல் நுட்ப மாகத் தவிர்த்துவிடுகிறூர்கள். தங்களால் உண் மையை ஒப்புக்கொள்ள முடியாதென்பதைக் காணும் அவர்கள் அந்த யுகம் முழுவதையுமே உதாசீனம் செய்துவிடுகிறூர்கள். அந்த யுகம் மனித சமூகத்துக்கு ஒரு அருட்கொடையாக இருந்த யுகம். அறிவு வளர்ச்சிக்கான பாதையைச் செப்பனிட்ட யுகம். மனித உணர்ச்சிக்கு விடுதலையும் சுதந்திரமும் அளித்த யுகம். ஐரோப்பாவில் இருஞும் இஸ்லாமிய கிழக்கிஸ் ஓளியும் தாண்டவமாடிய யுகம். அறிவின் நல்லை முன்னிட்டும், உலக மக்களிடையே சௌஜன்யம், வளர வேண்டுமென்பதை முன்னிட்டும் இந்த இருள் அகற்றப்பட்டு, உண்மையை அதன் உண் மையான உருவில் எடுத்துக்காட்ட அனுமதிக்கப் படவேண்டும். இஸ்லாத்தின் உண்மை நிலையை எடுத்துக்காட்ட அடுத்துவரும் பக்கங்களில் ஒரு முயற்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கு நாடுகளில் காலத்துக்காலம் மிக மோசமாகத் திரித்துக் கூறப்படும் மூன்று முக்கிய விஷயங்கள் இதற்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

யுத்தமும் ஜிஹாதும்

இஸ்லாத்தில் ஜிஹாத் சம்பந்தமாக விசேஷமாக மேற்கத்திய நாடுகளில் ஒரு பெரிய தவறான விளக்கம் நிலவுகிறது. இஸ்லாத்தைப் பரப்புவதற்கான “யுத்தம்” என்று இது ஒப்பிடப்படுகிறது. “ஜிஹாத்” என்ற சொல்லின் உண்மை

யான கருத்தையும் தத்துவத்தையும் கண்டு பிடிக்க திருக்குர் ஆணையோ அல்லது அரபு மொழி அகராதி ஒன்றையேர் இந்த ஜோப்பிய ஆராய்ச்சி யாளர்கள் திருப்பிப் பார்க்காமல் இருப்பது, உண்மையில் பேரதிர்ச்சியாக இருக்கிறது. இந்தத் தவறான விளக்கம் எவ்வளவு தூரம் பரவியிருக்கிற தெனில், ஏ. ஜே. வென்னிங்க் என்ற பிரபல கல்வி மாண்கூட இந்த வலையில் விழுந்திருக்கிறார் “ஆரம்ப முஹம்மதிய பாரம்பரியங்களின் ஒரு கை நூல்” என்ற ஹதிஸ் தொகுப்பில் “ஜிஹாத்” “யுத் தம்” என்ற இரு சொற்களும் ஒரே கருத்துடைய சொற்களென்ற அடிப்படையில் “ஜிஹாத்” என்ற சொல்லுக்கு “யுத்தம்” என்ற அர்த்தத்தையே பாவித்திருக்கிறார். மற்றொர் பிரபல நூலாசிரியரான கிளையின் “இஸ்லாமிய மதம்” என்ற நூலில் இதேபோன்ற ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார், “ஜிஹாத்” — அவிசவாசிகளை இஸ்லாத்தில் எடுக்கும் நோக்கத்தோடு அல்லது அவர்கள் முஸ்லிம்களாவதற்கு மறுக்கும் பட்சத்தில் அவர்களைக் கீழ்ப்படுத்தி அழிக்கும் நோக்கத்தோடு போராடுவதாகும். இவ்வாறு ஏனைய எல்லா மதங்களையும் வெற்றிகொண்டு இஸ்லாம் பரவுவதற்கு வழிசெய்வது முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் பரிசுத்தகடமையாகக் கருதப்படுகிறது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்

உண்மைகள் இவ்வாறுதான் தவறாகத் திரித்துக் கூறப்படுகின்றன. இதன் மூலம் இஸ்லாத்தின் சிறப்பியல்புகள், நம்பிக்கைகள், கொள்கை

கன் பற்றி அனுவசியமான கண்டனங்களும் பல தரப்பட்ட ஆதாரமற்ற ஆட்சேபனைகளும் பரவு வதற்கு வாசல் திறக்கப்படுகிறது.

ஜிஹாதின் உண்மையான கருத்து

“ஜிஹாத்” என்ற சொல்லின் உண்மையான அர்த்தமும் நோக்கமும் பின்வருமாறு:

“ஜிஹாத்” என்ற சொல் “ஐஹத்” அல்லது “ஐ-ஹத்” என்ற சொற்களிலிருந்து பிறந்தது. ஆற்றல், முயற்சி, அதிகாரம் என்பவை இவற்றின் அர்த்தங்களாகும். “ஜிஹாத்” “முஜாஹதா” என்ற சொற்கள் ஒருவரின் சக்தியைப் பிரயோகித்து முயலுதல், எதிரியைப் பின்தள்ளல், என்ற கருத்துகளைக் கொடுக்கின்றன.

இஸ்லாத்தின் தற்காப்பின் முக்கியத்துவத்தையும் அவசியத்தையும் குர் ஆனும், ஹதீஸாம் அடிக்கடி வற்புறுத்தியிருக்கின்றன. இஸ்லாத்தின் இந்தப் பாதுகாப்பில் ‘ஜிஹாத்’ ஒரு பாகமாகும். ஜிஹாத் என்பது ஒருவரின் ஆற்றல் முழுவதையும் திரட்டிப் போராடுவதாம். உடலாலும், மனதாலும் ஒருவர் பிரயாசைப்படுவதும் அல்லாஹ் வின் பாதையில் ஒருவர் அவரது செல்வத்தைச் செலவிடுவதும் உண்மையில் ஜிஹாதில் ஈடுபடுவதாகும். ஆனால் ஷரீஅத்தின் பாணுஷ்யில் முழுக்கமுழுக்க அல்லாஹ்வின் பெயரால் நடத்தப்படும் யுத்தத்துக்கே குறிப்பாக இந்தச் சொல் பாவிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய யுத்தம் அதற்காகக் குறிப்பிடப்பட்ட கோட்பாடுகளுக்கிணங்க, இஸ்

லாத்துக்கெதிரான அடக்கு முறையையும் ஆக்கிர மிப்பையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் நோக்கத் தோடு நடத்தப்படுவதாக இருக்க வேண்டும். இத் தகைய யுத்தத்தின் நோக்கம் இஸ்லாத்தைப் பிரசாரம் செய்வதல்ல; ஆனால் இஸ்லாத்துக்கு விரோதமான சகலருக்கும் நியாயம் வழங்கத் தயாராயில் லாத கொடுங்கோன்மைச் சக்திகளை அகற்றுவதேயாகும்.

ஆகவே ஜிஹாதும் யுத்தமும் ஒரு பொருட் சொற்களால்ல. ஜரோப்பிய நூலாசிரியர்கள் கூறுவதுபோல், இஸ்லாத்தின் பிரசாரத்துக்காக நடத்தப்படும் யுத்தமுமல்ல “ஜிஹாத்”. அரபு மொழி யிலும் திருக்குர்ஆனின் போதனைகளிலும் இத் தகைய ஒன்று கிடையாது.

திருக்குர்ஆனில் “ஜிஹாத்” என்ற சொல் பாவிக்கப்பட்டிருக்கும் விதமும் முக்கியமாக, கவனிக்கப்படவேண்டியதாகும். முஸ்லிம்கள் மதினா வுக்குக் குடிபெயர்ந்து சென்ற பிறகு, திட்டமாகச் சொல்வதானால், அவர்கள் மக்காவிலிருந்து வெளிக்கிளம்பவிருந்த சந்தர்ப்பத்தில், யுத்தம் செய்வதற்கான முதலாவது ஆணையும் அனுமதி யும் முஸ்லிம்களுக்குக் கிடைத்ததென்பது யாவருமறிந்த ஒன்றாகும். ஆனால் ஜிஹாது சம்பந்தமான ஆணைகள், முதலில் கிடைத்த மக்கா வெளிப்பாடுகளிலும் அடங்கியிருக்கின்றன. பெருமானுரின் இஸ்லாமிய அழைப்பின் ஜந்தாம், ஆரூம் வருடங்களில்தான் “ஸ்ரூ அன்கபூத்” இறக்கப்பட்டது. இந்த ஸ்ரூவில் “ஜிஹாத்” என்ற சொல்தாராளமாகப் பாவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால்

“யுத்தம்” என்ற கருத்தில்ல. ஒருவரின் ஆற்றலும் சக்தியும் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்திலேயே “ஜிஹாத்” என்ற சொல் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் இவ்வாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது:-

“எவர்கள் நம்முடைய வழியில் (செல்ல) முயற்சிக்கிறார்களோ, அவர்களை நிச்சயமாக நாம் நம்முடைய (நேரான) வழியில் செலுத்துகின்றோம். (பிறருக்கு) நன்றி செய்வோர்களுடன் நிச்சயமாக அல்லாஹ் இருக்கிறான்” (26-69) இந்த வசனத்தில் பாவிக்கப்பட்டிருக்கும் “ஜாஹுதா” என்ற சொல், அல்லாஹ்வை நெருங்குவதற்காகச் செய்யப்படும் ஆத்மீக முயற்சியையே குறிக்கிறது. அல்லாஹ்வின் பாதையில் முயலுபவர்கள் அல்லாஹ்வினால் நேரான வழியில் செலுத்தப்படுவார்களென்பதுதான் இந்த ஜிஹாதின் பல ணென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பொதுவாக நிலவும் மற்றொரு தவறான விளக்கம் யாதெனில், மக்காவில் பொறுமையை (ஸ்பர்) கடைப்பிடிக்குமாறும் மதிஞாலீல் ஜிஹாதைக் கடைப்பிடிக்குமாறும் திருக்குர் ஆன் ஆணையிட்டிருக்கிறதென்பதாம். பொறுமையும் ஜஹாதும் ஒன்றுக்கொன்று முரணான இரு விஷயங்களென்ற தப்பான விளக்கத்தில் இது சொல்லப்படுகிறது. “ஸாருஷல் நஹல்” என்ற அத்தியாயத்தை நாம் பார்ப்போமாயின், இக்கருத்திலடங்கியிருக்கும் தவறு வெளியாகிறது. பின்வரும் வார்த்தைகளைக் கொண்டு அந்த வசனம் முடிவடைகிறது:-

“(நபியே!) எவர்கள் (விரோதிகளால்) துன் புறுத்தப்பட்டதன் பின்னர் தங்கள் (இல்லத்தை விட்டு) வெளிப்பட்டு கடினமாகப் பாடுபட்டு (ஜாஹதா) (பல கஷ்டங்களையும்) உறுதியாக சகித்துக்கொண்டிருந்தார்களோ அவர்களுக்க(கருள் புரிவதற்) காகவே நிச்சயமாக உம்முடைய இறை வன் இருக்கிறுன். நிச்சயமாக உம்முடைய இறை வன் இதற்குப் பின்னரும் (அவர்களை) மிக்க மன் னிப்போனும் கிருபையுடையோனுமாக இருக்கிறுன்.” (16-110)

முஸ்லிம்கள் மதினுவை அடைந்த பிறகு பல படையெடுப்புகளையும் எதிர்த்துத் தங்களுடைய உயிர் வாழ்வுக்காகப் போராட அவர்கள் நிர்ப் பந்துக்கப்பட்டார்கள். பெருமானுரைப் பின்பற்றியவர்களை ஒழித்துக்கட்டுவதற்காக எதிரிகள் அவர்களுடைய பலம் முழுவதையும் திரட்டிவந்து தாக்கினார்கள். தற்காப்புக்காக முஸ்லிம்கள் ஆதம் தாங்கவேண்டிய கடமைக்குள்ளானார்கள். இந்தப் போராட்டமும் “ஜிஹாத்” என்றுதான் அழைக்கப்பட்டது. சொற்களாலோ, செயல்களாலோ நடத்தப்படும் போராட்டத்தின் விரி வான் கருத்தில்தான் இச்சொல் பாவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின்வரும் திருக்குர் ஆன் வாக்கியங்களை இப்போது கவனியுங்கள்:-

“நபியே! நிராகரிப்போருடனும், நயவஞ்சக களுடனும் நீர் யுத்தம் செய்வீராக! அவர்களை (தாட்சயமின்றி) கண்டிப்பாக நடத்தும். அவர்கள் தங்குமிடம் நரகந்தான். (அது) தங்குமிடங்களில் மிகக் கெட்டது. (9-73)

இங்கு அவிசுவாசிகள், நயவஞ்சகர்கள் ஆகிய இருசாரருக்குமெதிராக “ஜிஹாத்” செய்யுமாறு பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்குக் கட்டளை பிறப் பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெளித் தோற்றத்தில் முஸ்லிம்களாக இருந்து, முஸ்லிம்களிடையே வசித்து, எல்லா அம்சங்களிலும் முஸ்லிம்களைப்போல் நடத்தப்பட்டவர்கள்தான் நயவஞ்சகர்கள். இவர்கள் பள்ளிவாசலுக்கு வந்து முஸ்லிம்களுடன் சேர்ந்து தொழுதார்கள். இவர்கள் ஸகாத் கொடுக்கவும் செய்தார்கள். இஸ்லாமியக் கல்விமாண்கள் சிலரின் கருத்துப்படி, இவர்களுக்கெதிராக யுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தைக்கொள்ளவில்லையென்றும் ஆனால் மக்காவில் கிடைத்த வெளிப்பாடுகளில் குறிப்பிடப்பட்டதுபோல் இவர்களைப் பரிசுத்தப் படுத்தி இஸ்லாத்தின் பால் இவர்களை ஈர்க்கவேண்டுமென்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறதென்றும் ராஸ்ஸுப்படுகிறது. உண்மையில் இந்தச் சொல் வர்வான விதத்தில் பாவிக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் இருக்கின்றன. “ஜிஹாத்,” என்றால் யுத்தம் செய்வது என்று மாத்திரமே அர்த்தமென்று நினைப்பது தவறானதாகும். கடுமையாக முயற்சி செய்வதென்ற பொதுவான கருத்தில்தான், அவசியம் நேரும்போது போராடுவதுப்பட, இந்தச் சொல் எப்போதும் பாவிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. “எவர்கள் மெய்யாக விசுவாசம் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களும், எவர்கள் (காபிரிக் கிண் துன்பத்தால் மக்காவாகிய) தம் ஊரைவிட்டும் வெளிப்பட்டார்களோ அவர்களும், எவர்கள்

அல்லாஹ்வின் பாதையில் யுத்தம்புரிகின்றூர்களோ அவர்களும்தான் அல்லாஹ்வின் கருணையை நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கலாம். மேலும் அல்லாஹ் மிக மன்னிப்போனும் பேரன்புடையோனுமாக இருக்கிறான். (2-218) என்று திருக்குர்ஆன் கூறுகிறது. இந்த வசனம் யுத்தம் செய்பவர்களை மாத்திரமன்றி அவிகவர்சத்தையும் ஏனைய விதமான கெடு திகளையும் எதிர்த்துப் போராடுபவர்களையும் குறிக்கிறது. “ஸாபிரீன்” (பொறுமையுடன் முயற்சி செய்பவர்) களையும் முஜாஹிதீன் (கடினமாகப் போராடுபவர்) களையும் மதினுவில் இறங்கிய ஒரு வஹியில் ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பேசப்பட்டிருக்கிறது:-

“(விசுவாசிகளே!) உங்களில் (அல்லாஹ்வுக்காக யுத்தம் புரிபவர்கள் யார்? (கஷ்டங்களைப் பொறுமையுடன்) சகித்துக்கொள்பவர்கள் யார்? என்பதை அல்லாஹ் பரிசோதித்து அறிவதற்கு முன் நொகவே நீங்கள் சுவர்க்கம் நுழைந்துவிடலா மென்று என்னிக்கொண்டிருக்கிறீர்களா”??

(3-142)

ஜிஹாதின் காகருத்துக்கள்

ஹதிலில்கூட “ஜிஹாத்” என்ற சொல் சண்டையிலுமெதற்கு மாத்திரம் பாவிக்கப்பட வில்லை. உதாரணமாக, ஹஜ் ஒரு “ஜிஹாத்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. “எல்லா ஜிஹாத்களிலும் அதிக உன்னதமானது ஹஜ் ஆகும்” என்று பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். ஒருவரைச் சாதாரணமாக இஸ்லாத்

தில் அழைப்பதைக்கூட நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் “ஜிஹாத்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “வேதத்தைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு முஸ்லிம் நேர்வழியைக் காட்டட்டும்! அல்லது அவர்களுக்கு அதன் பலன்களை அவர் போதிக்கட்டும்” (புகாரி). எந்தவகையிலாவது, வாய்ச்சொல் மூலமோ, பேனேவின் மூலமோ, வாளின் மூலமோ இஸ்லாத்துக்காகச் சேவை செய்வதும் ஜிஹாதில் சேருகிறதென்பதைத்தான் இந்த ஹதிஸ்கள் காட்டுகின்றன.

இஸ்லாத்தைப் பிரசாரம் செய்வது ஓவ்வொரு முஸ்லிமின் மீதும் ஒரு மதக்கடமையாகுமென்பதில் ஐயமில்லை. இவர்கள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்ற கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பலவந்தம் மூலம் இஸ்லாத்தைப் பரப்புவது இஸ்லாத்தின் கொள்கைக்கும் நடைமுறைக்கும் ஒத்ததல்ல. “மதத்தில் பல வந்தமில்லை. ஏனென்றால், வழிகேட்டிலிருந்து (விலகி) நேர்வழியடைவது எவ்வாறென்பது) தெளிவாகிவிட்டது.” (2-256) யுத்தத்துக்கு அனுமதி கிடைத்ததற்குப் பிறகு இந்த வஹி இறக்கப் பட்டது. ஆகவே, யுத்தத்துக்கு அளிக்கப்பட்ட அனுமதிக்கும் மதப் பிரசாரத்துக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லையென்பது நிச்சயமாகிறது.

உண்மையை அங்கீகரித்தல்

இஸ்லாத்தைப் பரப்புவதற்காக முழு முச்சான யுத்தத்தை நடத்துவதென்ற கோட்பாடு இஸ்லாத்தில் ஒருபோதுமே இடம்பெறவில்லை யென்ற உண்மையை மேல் நாட்டுச் சிந்தனையாளர்கள் இப்போது படிப்படியாக அங்கீகரித்து வரு

கிரூர்கள். “என்சைகிலோ பீடியா ஓப் இஸ்லாம்” என்ற கலைக்களஞ்சியத்தில் ஜிஹாதைப்பற்றிய தமது கட்டுரையில் “ஆயுதங்கள் மூலம் இஸ்லாத் தைப் பரப்புவது பொதுவாக முஸ்லிம்கள் மீதுள்ள மதக்கடமையாகும்.” என்று ஆரம்பித்திருக்கும் டி. பி. மக்டோனுஸ்ட் தமது சொந்தக் குற்றச் சாட்டே சரியானதுதான் என்ற கேள்வியை ஒரு விதத்தில் எழுப்பியுள்ளார். திருக்குர் ஆனில் இக் கருத்தை ஆதரிக்கக்கூடிய வார்த்தைகள் எதுவும் இல்லையென்றும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் மனதில்கூட இத்தகைய எண்ணமெதுவும் இருக்கவில்லையென்றும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். “திருக்குர் ஆனின் மக்கா ஸமருக்களில் தாக்குதல் களைப் பொறுமையோடு சகித்திருக்குமாறு போதிக் கப்பட்டிருக்கிறது. வேறொவ்வித வழியும் சாத்திய மாயிருக்கவில்லை. ஆனால் மத்தீவில் தாக்குதலை எதிர்க்கும் உரிமை அளிக்கப்படுகிறது. இது படிப் படியாக மக்கா வாசிகளான விரோதிகளை எதிர்த்துச் சண்டையிட்டு அவர்களை அடிப்படுத்தும் கடமையாக ஆகிவிடுகிறது. அவிசவாசிகள் அபாயகர மானவர்களாதலால் அவர்கள் அடக்கப்படவேண்டுமென்று குர் ஆனின் வாக்கியங்கள் எப்போதுமே குறிப்பிடுகின்றன.” என்று அவர் கூறுகிறார்.

உண்மையான நிலை யாதெனில், சகல அவிச வாசிகளையும் இஸ்லாத்துக்கு அடிப்படுத்தக்கூடிய விதமாக அவர்கள்மீது போர்தொடுக்க வேண்டுமென்று குர் ஆன் உத்தரவிடவில்லை. அன்றியும் இத்தகைய எண்ணமொன்று பெருமானார் (ஸல்)

அவர்களின் மனதில் இடம் பெறவுமில்லை. ஆனால், தாக்கப்படும்போது வேறு வழி இல்லாததால் பொறுமையாக இருக்குமாறு மக்காவில் போதிக் கப்பட்டதென்றும் தாக்குதலை எதிர்க்கும் உரிமை மதினுவில் அளிக்கப்பட்டதென்றும் சொல்வது உண்மையைத் தவறாகத் திரித்துக் கூறுவதாகும். இரு இடங்களிலும் பின்பற்றப்பட்ட போக்கு மாறுபட்டவைதானென்னிலும் இவை, மாறுபட்ட சூழ்நிலை காரணமாக ஏற்பட்ட மாறுதலேயாகும். மக்காவில் தனித்தனியாக மதக்கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டன. ஆகையால் அங்கு பொறுமை போதிக்கப்பட்டது. எதிரி ஏற்கனவே வானை ஏந் திய பிறகு, அல்லது அவ்வாறு செய்யத் தீர்மானித்த பிறகு, தாக்குதலை எதிர்ப்பதற்கு முதல் அனுமதி வழங்கப்பட்டதென்பதை கூர்ஆனின் வாக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. ("நிராகரிப்போரால்) அநியாயத்தில் சிக்கி, யுத்தத்துக்குள்ளான (விசவாசங்கொண்ட) வர்களுக்கு அவர்களை எதிர்த்து யுத்தம் புரிய அனுமதியளிக்கப்பட்டுவிட டது. நிச்சயமாக அல்லாஹ் இவர்களுக்கு உதவி செய்ய பேராற்றலுடையோனக இருக்கிறான்" (22-39) தங்கள் மீது சத்துருக்கள் போர் தொடுத்த ஒரு மக்களுக்கு இந்த அனுமதியளிக்கப்பட்டது. முஸ்லிம்ஸ்தாத எல்லோர் மீதும் போர் தொடுப்பதற்கு அளிக்கப்பட்ட ஓர் அனுமதியல்ல. முஸ்லிம்களுக்கெதிராகப் போர் தொடுத்த, அல்லது பலவீனமான வர்களுக்கெதிராக மதக் கொடுமைகளும் ஆக்கிரமிப்புகளும் நடத்தி அவர்களின் சுதந்திரங்களைப்

பிடுங்கிக் கொடுங்கோலாட்சிகளை நிலைநாட்டிய மக்களுக்கும் எதிராக மாத்திரமே போராடுமாறு அளிக்கப்பட்ட அனுமதியாகும். கெடுதியை எதிர்த்து கொடுங்கோன்மைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க பலாத் காரம் பிரயோகிக்கப்படவேண்டுமென்று ஒருபோதுமே சொல்லப்படவில்லை. ஏனெனில் இஸ்லாத்துக்குத் தாங்களாகவே பணிவதுமூலம்தான் மதமாற்றம் ஏற்பட முடியும்.

சண்டையிடுவதற்கு முஸ்லிம்களுக்கு அனுமதி யளிக்கப்பட்ட இரண்டாவது வாக்கியம் பின்வருமாறு:-

“உங்களை எதிர்த்து யுத்தம்புரிய முற்பட டோரை, அல்லாஹ்வடைய பாதையில் நீங்களும் எதிர்த்து யுத்தம் புரியுங்கள். ஆனால், நீங்கள் (வரம்பு) கடந்துவிடவேண்டாம். ஏனென்றால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் (வரம்பு) மீறியவர்களை நேசிப்பதில்லை.” (2-190)

முதலில் தாக்துபவர்கள் முஸ்லிம்களாக இருக்கக் கூடாது என்று இங்கு மீண்டும் தெளிவாக நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக்கிரமிப்பு தெளி வாகத் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் தற்பாது காப்புக்காகப் போராடுவது உத்தமமானதும் நீதியானதுமான ஒன்றென்று எல்லா இடங்களிலும் எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு, தற்பாதுகாப்புக்காகவும் தங்களின் உயிர் வாழும் உரிமையைப் பாதுகாக்கவும் மதக் கொடுமையையும் கொடுங்கோன்மையையும் எதிர்

க்கவும் சண்டையிடுவதற்கு முஸ்லிம்கள் அனுமதிக் கப்பட்டிருக்கிறார்களென்பது தெளிவாகிறது. சமாதானம் இல்லாத்துக்கு மிக நெருங்கிய ஒன்று. யுத்தம் நடந்துகொண்டிருக்கும்போது சமாதானம் செய்துகொள்ள சத்துரு விரும்பினால், சமாதானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு முஸ்லிம்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “அவர்கள் சமாதானத்தின் பக்கம் சாய்ந்தால், நீங்களும் அதன் பக்கம் சாயுங்கள். அல்லாஹ்வையும் நம்புங்கள். நிச்சயமாக அவன் செவியறுவோனும் (யாவையும்) நன்கறிந்தோனுமாயிருக்கிறஞ். (நபியே) அவர்கள் உமக்குச் சதி செய்யக் கருதினால் (உம் மைரட்சிக்க) நிச்சயமாக அல்லாஹ் உமக்குப் போதுமானவாக இருக்கிறஞ். அவன்தான் உம்மை தன் உதவியைக் கொண்டும் விசவாசிகளைக்கொண்டும் உம்மைப் பலப்படுத்தினான்.” (8-61-62) என்று திருக்குர் ஆன் தெளிவாக ஆணையிட்டிருக்கிறது. சத்துருவின் அந்தரங்க சுத்தி சந்தேகத்துக்கு இடமாயிருப்பினும் கூட சமாதானம் இங்கு சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

யுத்தம் சம்பந்தமாக நமது நிலை இதுதான். இல்லாம் இவ்வாறு இருக்கும் நிலைக்காக நாம் மன்னிப்புக் கோரவில்லை. அது கலப்படமற்ற சத்திய வேதம். இல்லாத்தில் இல்லாதவைகளைப் பொய்யாகவோ, தவறுதலாகவோ, அதனேடு இனைப்பவர்களைத்தான் நாம் எதிர்க்கிறோம். நமது நிலைமை பின்வருமாறு:-

மதத்தில் பலவந்தமில்லை

இஸ்லாம் போதனை மூலம் பரப்பப்படவேண்டிய ஒரு மதம். தங்களுடைய மதத்தைப் போதிக்குமாறும் இந்த மண்ணுலகில் இறைவனின் சொல்லை நிலைநாட்டுமாறும் முஸ்லிம்கள் பணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பணியில் இரு அமசங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, நன்மையையும் நேரவழியையும் கடைப்பிடிப்பது; மற்றது, தீமையையும் அடக்கு முறையையும் தடுப்பது. மதத்தில் பலவந்தம் இருக்கக் கூடாதென்பதும் ஏனைய மதத்தினர்கள் பலவந்தமாக இஸ்லாத்தில் சேர்க்கப்படக் கூடாதென்பதும் இஸ்லாத்தின் ஆகியாகும். ஆனால் மதக்கொடுமை, அடக்கு முறை, சகிப்புத்தன்மையின்மை ஆகியவற்றின் மூலங்களான சண்டை, ஆக்கிரமிப்பு, அக்கிரமம் ஆகிய வற்றை ஒழிப்பதற்காக பலாத்காரத்தைப் பாவிக்கலாம்; பாவிக்கவும் வேண்டும். சகிப்புத்தன்மையற்றவர் மீதும் அடக்கு முறையைக் கடைப்பிடிப்பவர் மீதும் சகிப்புத் தன்மை காட்டுமாறு இஸ்லாம் பணிக்கவில்லை “அல் ஜிஹாத் பி அல் இஸ்லாம்” என்ற தமது பிரபல நூலில் மௌலானு அபுல் ஆலா மௌதூதி இதனைப் பின்வருமாறு மிகத் தெளிவாக விளக்குகிறார்:-

“ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் விஷயத்திலும் இஸ்லாத்தையும், முஸ்லிம்களையும் ஒழித்துக்கட்ட விரும்புகிறவர்கள் விஷயத்திலும் உலகத்தில் சீர்குலைவை உண்டுபண்ணி அடக்கு முறையையும் மதக் கொடுமைகளையும் இழைப்பவர்கள் விஷயத்திலும் இஸ்

லாத்தின் வாள் மிகக் கூர்மையாக இருக்கிறது. ஆனால் அடக்குமுறையாளராகவோ, ஆக்கிரமிப் பாளராகவோ, மதக்கொடுமை இழைப்போரா கவோ இல்லாதவர்கள் விஷயத்திலும் இஸ்லாத்தை இல்லாதொழிக்கக் கங்கணம் கட்டாத வர்கள் விஷயத்திலும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் முட்டுக்கட்டை போடாதவர்கள் விஷயத்திலும் மனித சமூகத்தின் சமாதானத்தையும் அமைதி யையும் நாசப்படுத்தாதவர்கள் விஷயத்திலும் இஸ்லாத்தின் வாளாயுதம் பாவிக்கப்படக்கூடாது இக் கொள்கையின் அப்பழக்கற்ற தெளிவான தன்மையை எவரானும் மறுக்க இயலாது. மேலே குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பினும் சரி, இஸ்லாத்துக்கு முரானை எத்தகைய நம்பிக்கைகளையும் தவறுகளையும் உடையவர்களாக இருப்பினும் சரி, இஸ்லாம் இவர்களின் நிலையைச் சீர் குலைக்காது. இவர்களின் உயிரும் சொத்தும் மூஸ்லிம்களுக்கு “ஹரும்” (தடுக்கப்பட்டவை) ஆகும். இஸ்லாத்தின் வாள் இவர்களுக்கெதிராகச் சக்தியற்றது.”

யுத்தம், சகிப்புத்தன்மை ஆதியனபற்றித் திருக்குர்ஆன்

நாம் மேலே குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் திருக்குர்ஆனின் பின்வரும் ஆணைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவைகளாகும்:-

“எவ்வெஞ்சென் மற்றெரு ஆத்மாவைக் கொலைக்குப் பிரதியாகவோ, அல்லது பூமியில்

குழப்பத்தைத் தடை செய்வதற்காகவோ அன்றி (அநியாயமாகக்) கொலை செய்கின்றானே அவன் மனிதர்கள் யாவரையுமே கொலைசெய்தவன் போலாவான்.” (5-32)

“அன்றி (இல்லாத்துக்கு விரோதமாகச் செய்யப்படும்) கலகம் (முற்றிலும்) நீங்கி, அல்லாஹ் வுடைய மார்க்கம் உறுதியாக நிலைபெறும்வரை அவர்களை எதிர்த்து யுத்தம் புரியுங்கள். ஆனால் அவர்கள் (கலகஞ் செய்யாது) விலகிக்கொண்டால் (அவர்களிலும்) அக்கிரமம் செய்தவர்களைத் தவிர (மற்றவர்களை வெட்டி) வரம்பு மீறுதிர்கள்” (2-193)

“உங்களை எதிர்த்து யுத்தம் செய்ய முற்பட்டோரை, அல்லாஹ் வுடைய பாதையில் நீங்களும் எதிர்த்து யுத்தம் புரியுங்கள். ஆனால், நீங்கள் (வரம்பு) கடந்துவிட வேண்டாம். ஏனென்றால் நிச்சயமாக அல்லாஹ் (வரம்பு) மீறுபவர்களை நேசிப்பதில்லை. (2-190)

“எவ்ரேனும் (தனக்கிழைக்கப்பட்ட) அக்கிரமத்திற்கு (அதேயளவு) பழிவாங்கினால் அதனால் அவன் மீது யாதொரு குற்றமும் இல்லை. குற்ற மெஸ்லாம் அளவு மீறி மனிதர்கள் மீது அக்கிரமம் செய்து, நியாயமின்றி பூமியில் கொடுமை செய்வோர் மீதுதான். இத்தகையோருக்கு மிக்க துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.” (42-41-42)

“(விசவாகிகளே!) மார்க்க விஷயத்தில் உங்களுடன் எதிர்த்து யுத்தம் புரியாதவர்களுக்கும்

உங்கள் இல்லங்களிலிருந்து உங்களை வெளிப்படுத் தாதவர்களுக்கும் நீங்கள் நன்றி செய்ய வேண்டா மென்றும் அவர்களுடன் நீங்கள் நீதமாக நடந்து கொள்ளக் கூடாதென்றும் அல்லாஹ் உங்களைத் தடுக்கவில்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதிமான்களை நேசிப்பவனுகவே இருக்கிறார்கள். அல்லாஹ் உங்களைத் தடுப்பதெல்லாம், மார்க்க விஷயத்தில் உங்களுடன் யுத்தம் புரிந்தவர்களுடனும், உங்கள் இல்லங்களிலிருந்து உங்களை, வெளிப்படுத்தியவர் களுடனும் வெளிப்படுத்துவதில் (விரோதிகளுக்கு) உதவி செய்தவர்களுடனும் நீங்கள் சிநேகிதமாக இருக்கக் கூடாது என்பதுதான். (ஆகவே) எவர்கள் அவர்களுடன் சிநேகிதம் பாராட்டுகிறார்களோ அவர்கள் அக்கிரமக்காரர்கள்தான். ' (60-8, 9)

இந்த ஆணைகள் மிகத் தெளிவானவை. இஸ்லாத்தைப் போதிக்கும் விஷயத்தில் பலவந்தமும் பலாத்காரமும் பாவிப்பது அனுமதிக்கப்படவில்லை. அல்லாஹ்வின் மறை நூலில் மேலும் பின்வருமாறு வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது:-

“(இஸ்லாம்) மார்க்கத்தில் நிர்ப்பந்தமேயில்லை. ஏனென்றால், வழிகேட்டிலிருந்து (விலகி) நேர்வழி யடைவது எவ்வாறென்று) தெளிவாகினிட்டது. ஆகவே, எவன் ஷைத்தானை நிராகரித்துவிட்டு, அல்லாஹ்வை விசுவாசிக்கின்றாரே, அவன், நிச்சயமாக அறுபடாத பலமானதொரு கயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டான். அல்லாஹ் செவியுறுவோ னும் அறிவோனுமாக இருக்கிறார்கள்.” (2-256)

இந்த வசனம் மதினைவில் இறக்கப்பட்டது. இது இறக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பம் இதன் கருத்தை விளக்குவதாக இருக்கிறது. ஹிங்ராவின் நான்கா வது வருடத்தில் விஷமம் செய்ததற்காக பனு நதீர் கோத்திரத்தாரை பெருமானூர் (ஸல்) அவர்கள் வெளியேற்றினார்கள். வெளியேற்றப்பட்ட வர்களில் அப்போது யூதர்களாக இருந்த “அன்ஸார்” களின் குழந்தைகளும் இருந்தார்கள். எந்தப் பெண்ணின் குழந்தையும் சேவைசெய்யவில் ஈலையென்றால் அந்தக் குழந்தையை ஒரு யூதனுகை மதமாற்றம் செய்ய அவள் சத்தியம் செய்ய வேண்டுமென்று மதினை வாசிகளிடம் ஒரு பழக்க மிருந்தது. இந்தக் குழந்தைகள்தான் பனுநதீர் கோத்திரத்தினருடன் மதினைவெளிட்டு வெளியேறியவர்கள். இஸ்லாம் பூரணமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டபோது தங்கள் குழந்தைகள் யூத மதத்துக்கு மாற்றப்படுவதைத் தாங்கள் அனுமதித்ததாக அன்ஸார்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். அப்போது இஸ்லாத்தின் கட்டுக்கோப்புக்குள் தாங்கள் வரவில்லை என்றும் தங்களுடைய மதத்தைவிட யூதமதம் உயர்வானதென்று தாங்கள் நினைத்ததாகவும் அவர்கள் கூறினர். ஆனால், இஸ்லாத்தைத் தழுவிய பிறகு இத்தகைய எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. இஸ்லாத்தில் அவர்களுக்குப் பூரண விசுவாசம் ஏற்பட்டது. தங்கள் குழந்தைகள் யூதர்களாகத் தொடர்ந்து இருந்துவர அனுமதிக்க எவ்விதத்திலும் தாங்கள் தயாராக இல்லையென்று இஸ்லாத்தைத் தழுவுமாறு தங்கள் குழந்தைகளை நிர்ப்பந்திக்க அவர்கள் விரும்பினர். இந்தச் சூழ-

நிலையில்தான் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட வசனம் இறக்கப்பட்டது. “மார்க்கத்தில் நிர்ப்பந்தமேயில்லை” என்று அந்த வசனம் தெளிவாகக் கூறியது. (அடுதாலுத், நஸயீ, இப்னு அபீ ஹாதிம், இப்னு ஹய்யான்) (நேரடியான விவரத்துக்கு மௌலானு மௌதாதியின் “அல் ஜிஹாத் பீ அல் இஸ்லாம்” பக்கங்கள் 122-123 பார்க்கவும்)

சகிப்புத்தன்மைப்பற்றி முஸ்லிம் சட்ட நிபுணர்கள்

இந்த வசனத்தின் அர்த்தத்தை முஸ்லிம் சட்ட நிபுணர்களும் ஷரீஅத் சட்டத்தில் பான் டித்தியம் பெற்றவர்களும் மிகத் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார்கள். இஸ்லாத்தின் மிகப் பெரிய அறி ஞான இப்னல் கதீர் பிரசித்தி பெற்ற தமது குர் ஆனின் விமரிசன நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:-

“இஸ்லாத்தைத் தழுவுமாறு எவரையும் நிர்ப்பந்திக்க வேண்டாம். ஏனெனில், இந்த மதம் தெளிவானதும் விளக்கமானதுமாகும். இதன் தர்க்க வாதங்கள் எவரது மனதையும் ஆட்கொள்ளக்கூடியவை. ஆகவே நனது கட்டுக்கோப்புக்குள் பிரவேசிக்க அது எவரையும் நிர்ப்பந்திக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. எவருக்கு அல்லாஹ் நேர்வழி காட்டுகிறானே, எவரது இருதயம் சத்தியத்தின்பால் திறக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அவர் சுதந்திர விருப்புடனேயே அதனைத் தழுவிக்கொள்வார். அதேபோல் எவரது உணர்ச்சிச் சக்திக

ஞக்கு முத்திரையிடப் பட்டிருக்கிறதோ அவரை இஸ்லாத்தைத் தழுவுமாறு நிர்ப்பந்திப்பதால் எவ்வித பயனுமில்லை. “(தப்ஸீர் இப்னு கதிர்) உர்து மொழி பெயர்ப்பு கராச்சிவால்யும் III பக்கம்7)

குர்ஆனின் பிரசித்தி பெற்ற விமரிசகர் ஸமக்ஷி இந்த வசனத்தின் அர்த்தத்தை விளக்கும் போது பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:-

“ஸமானின் (விசுவாசம்) சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் பலாத்காரமோ, நிர்ப்பந்தமோ உபயோகிப்பதற்கு அல்லாஹ் அனுமதிக்கவில்லை. இது மக்களின் சுதந்திரமான விருப்பத்துக்கு ‘விடப்பட்டிருக்கிறது. திருக்குர்ஆனின் மற்றொரு வசனத்தின் மூலம் இந்த வசனம் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது:-

“அல்லாஹ் விரும்பியிருந்தால் மனித வர்க்கம் முழுவதுமே இஸ்லாத்தைத் தழுவியிருக்கும். நபியே! ஆயின் மக்களை முஸ்விம்களாவதற்கு நிர்ப்பந்திப்பீராக!”

எல்லா மக்களையும் முஸ்லிம்களாக்குவது அல்லாஹ்வின் விருப்பமாயின் அவன் அவ்வாறு செய்திருப்பான் என்பதுதான் இந்த வசனத்தின் அர்த்தம். ஆனால் அவன் இந்த வழியைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. மக்களின் சுதந்திரமான விருப்பத்துக்கும், எண்ணத்துக்கும் இந்தப் பிரச்சினை முழுவதையுமே விட்டுவிட்டான்.”

(“ஸமக்ஷி “தப்ஸீர் கஷ்ஷாப்” மௌலானுமௌதுதியின் எடுத்துக்காட்டு)

புகழ்மிக்க முஸ்லிம் தத்துவ ஞானியாகிய பக்ருதின் ராவி தமது தப்ளீரில் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:

“மதத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லை என்ற இந்தக் கருத்து இதனைத் தொடர்ந்து வரும் வசனத்தின் மூலம் மேலும் ஊர்ஜிதம் செய்யப்படுகிறது. “தவரை வழியினின்று நிச்சயமாக நேர்வழி வேறு பட்டதாக இருக்கிறது.” என்று அல்லாஹ் கூறுகிறான். இவ்வாறு நியாயங்கள் வெட்ட வெளிச்சமாகக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றன. தர்க்கவாதங்கள் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நிர்ப்பந்தமுறை பொருத்தமற்றதனால் அது அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் இது மனிதப் பொறுப்புகளின் கோட்பாடுகளுக்கு முரண்பட்டது.”

(இமாம் ராவி மெளவானு மெளதூதியின் எடுத்துக்காட்டு)

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட விஷயங்கள் சகிப்புத்தன்மை சம்பந்தமாக இஸ்லாத்தின் கொள்கையை மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. கூரூப்புனில் கூறப்பட்ட இந்தக் கருத்தை ஒவ்வொரு யுகத்திலும் வாழ்ந்த தலைசிறந்த முஸ்லிம் சிந்தனையாளர்கள் எல்லோரும் ஆதரித்து நின்றிருக்கிறார்கள். இது சகிப்புத்தன்மையின்மையா? நமது கண்டனக்காரர்களின் கூற்றில் ஏதாவது உண்மையிருக்குமாயின் அவர்களின் குற்றச்சாட்டை அவர்கள் நிருபிக்க வேண்டும்.

அடிமைத்தனம்

இஸ்லாத்தின் சத்துருக்கள் கூலிக்காகக் கிளப் பும் ஆட்சேபனைகளில் ஒன்று, நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அடிமை முறையை ஸ்தாபித்து ஆதரித்தார் என்பதாகும். இதைப் போன்ற விஷமத்தனமான கூற்று வேறொன்றும் இருக்க முடியாது. வரலாற்றில் ஞாபகத்துக்கு அப்பாற்பட்ட காலந் தொடுத்து அடிமை முறை இருந்து வந்திருக்கிறது. இஸ்லாத்துக்கு முந்திய எந்த மதமும் இதனை ஒழிப்பதற்கு ஒருபோதும் முயலவில்லை. மாருக, அந்த மதங்களைல்லாம் இதனை அங்கீகரித்தன.

உலகிலேயே மிகவும் தாராளமான மத மென்று உரிமை கொண்டாடும் கிறிஸ்தவ மதம் கூட, ஞேமர்கள் அடிமை முறையைக் கைவிட விருந்த சமயத்தில் அம்முறைக்குப் புத்துயிர் அளித்தது. உலகின் பெருந்தொகையான மனிதர்களை பல நூற்றுண்டுகளாகக் கீழ் நிலையில் வைத்திருப்பதற்கு கிறிஸ்தவர்கள் இந்த முறையைப் பயன் படுத்தினர். ஆபிரிக்காவிலும் ஏனைய பிரதேசங்களிலும் வசித்த அப்பாவிகளான ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் மீது தங்களுடைய குடியேற்ற நாடுகளுக்கு அடிமைகளைப் பெறுவதற்காக கிறிஸ்தவர்கள் இழைத்திருக்கும் கொடுமைகளின் வர்ணனைகளைத் திரும்பவும் படிப்பது அவ்வளவு சுவையாக இருக்காது.

கொண்டஸ்டன்டென் மன்னனின் காலத்திலிருந்து கி. பி. 1850 ஆண்டுவரை கிறிஸ்துவத்தின்

மிகப் பெரிய நகரங்களைல்லாம் உலகின் பிரசித்தி பெற்ற அடிமைச் சந்தைகளாகவே இருந்தன வென்பதையும் கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் பல நூற்றுண்டு காலம் அடிமை வியாபாரத்தில் ஈடுபட்ட வைராக்கியம் மிகுந்த அடிமை வியாபாரிகளாக இருந்தார்களென்பதையும் எவராலும் மறுக்க முடியாது. அடிமை முறை இயேசு கிறிஸ்து நாதரின் போதனைகளுக்கும் பழைய புதிய வேதாக மக்களுக்கும் இனங்கியதென்றும் அடிமை முறையை அவை ஆதரிப்பவையென்றும் அவர்கள் நம்பினர்.

“விட்டரரிகைட்” என்ற நூலில் ஜோசப் மக்காபே என்பவர் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்:-

“கிறிஸ்தவ மதத்தின் வரலாறு முழுவதும் திருப்பி எழுதப்பட வேண்டும். மக்கள் மீது கிறிஸ்தவ மதம் பூரண ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த ஆயிரம் வருடகாலமும் மக்களுக்கும் கிறிஸ்தவ மதத்துக்கும் இடையிலிருந்த உறவின் உண்மையானதும் பூரணமானதுமான வரலாறு மக்களின் முன்னார்போதும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. கிறிஸ்தவ மதம் எவ்வாறு அடிமை முறையை ஒழித்ததென்றும் பிரபுக்கள் எவ்வாறு சாதாரண பொது மக்களோடு சகோதரபாவத்துடன் பழகினார்கள் என்றும் வைரம் பாய்ந்த முதலாளித்துவ உலகமொன்றில் கிறிஸ்து நாதர் எவ்வாறு முதன் முதலாக சமூக நீதியைப் பற்றிப் பேசினார் என்றும் இன்னும் இவைபோன்ற பலவும் ஓவ்வொறு ஞாயிறு

தோறும் மக்களுக்குச் சொல்லப்பட்டன. இந்த பூதாகாரமான பொய்களுக்குத் திட்டவட்டமாக முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட வேண்டும்."

ஒரு மதமென்ற முறையில் கிறிஸ்தவ மதம் தான் அடிமை முறையை சட்டபூர்வமானதாக கியதென்பதையும் அடிமை முறையை ஒழிக்க விரும்பிய அறிவு ஞானம் படைத்த ஐரோப்பி யர்களின் வழியில், ஏனைய சத்திகளைவிட கிறிஸ்தவ மதம்தான் உண்மையான முட்டுக் கட்டையாக இருந்ததென்பதையும் நிருபிக்க இன்னும் பல எடுத்துக்காட்டுகளைக் குறிப்பிடலர்ம்.

அடிமை முறையை ஒழிப்பதற்கான அத்தி வாரத்தைப் போட்ட பெருமை இஸ்லாத்தையே சாரும். அதன் கோட்பாடுகளைப் பூரணமாக அமுல் நடத்தச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டிருக்குமாயின் அடிமைமுறை இறுதியாக ஒழிக்கப்பட்டிருக்கும். அடிமை முறையை எதிர்த்துப் புனிதப் போர் நடத்திய ஒரே ஒரு சமுதாயம் இஸ்லாமிய சமுதாயந்தான். இஸ்லாத்துக்கு முன் அடிமைச் சிறுமிகள், ஒன்றில் எஜமானின் காம இச்சைகளைத் திருப்தி செய்ய, அல்லது விபசாரத்தின் மூலம் அவருக்குப் பணம் சம்பாதித்துக் கொடுக்கபயன்படுத்தப்பட்டனர். அடிமை முறை, வரலாற்றின் ஞாபகத்துக்கு அப்பாறப்பட்ட காலந் தொடுத்து இருந்துவந்த ஒன்றுதலினால் இஸ்லாத்தின் முன்னுலிருந்த பணி, மிக மிகக் கஷ்டமான தாக இருந்தது. ஒரே முறையில் அதனை ஒழித் திருக்க முடியாது. ஏனெனில், அடிமைமுறை ஆழ

மாக வேரோடியிருந்த ஒரு நாட்டில், இத்தகைய நடவடிக்கை குழப்பத்தை உண்டுபண்ணும் அவி விவேகமான அவசரச் செயலாகவே இருந்திருக்கும். சாதனை பூர்வமான தெய்வீக சீர்திருத்தவாதி யென்ற முறையில் பெருமானுர் முஹம்மத் (ஸ்ல) அவர்கள் முறையாகவும், படிப்படியாகவும் இதனை ஒழிப்பதற்கு நடைமுறையில் சாத்தியமான பல தரப்பட்ட நடவடிக்கைகளையும் எடுத்தார்கள்.

- (1) அடிமைகளைப் பின்னக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் என்று அழைக்கக் கூடாதென்று தமது சிறீயர்களை அவர் நடுத்தார்.
- (2) அடிமைகளை விடுதலை செய்வதை உத்தமமான நற்செயலாக ஆக்கினார்.

“மேற்கிலோ, கிழக்கிலோ, உங்கள் முகங்களை நீங்கள் திருப்பி விடுவதனால்மட்டும் நன்மை செய்தவர்களாக ஆகிவிடமாட்டார்கள். (உங்களில்) எவர் அல்லாஹ்வையும், கடைசி நாளையும், மலக்குகளையும், வேதங்களையும், நபிமார்களையும் மெய்யாகவே விசுவாசித்து (தனக்கு விருப்பமுள்ள) பொருளை அல்லாஹ்வுக்காக பந்துக்களுக்கும், அநாதைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும் வழிப்போக்கர்களுக்கும், யாசகர்களுக்கும் விடுதலையை விரும்பிய (அடிமைகள், கடன்காரர்கள் முதலிய) வர்களுக்கும் கொடுத்துதவிசெய்து தொழுகையையும் கடைப் பிடித்து. ஸகாத்தும் (மார்க்கவரியும்) கொடுத்து வருகின்றாரோ, அவரும், வாக்குறுதி செய்த சமயத்தில் தங்களுடைய வாக்குறுதியைச் (சரிவர)

நிறைவேற்றுபவர்களும் நஷ்டத்திலும், கஷ்டத் திலும் கடுமையான யுத்தநேரத்திலும் பொறுமையைக் கைக்கொண்டவர்களும் ஆகிய இவர்கள் தாம் நல்லோர்கள், இவர்கள்தாம் பரிசுத்தவான் கள்" (2-177)

- (3) அடிமைகளைச் சமமாக நடத்துமாறு நபிகள் நாயகம் (ஸ்ல) அவர்கள் ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள், தங்களுடைய எஜமானர்களுக்குச் சமமான ஒரு அந்தஸ்து அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. தங்களுடைய எஜமானர்களைப் போலவே அவர்களுக்கும் உணவும் உடையும் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
- (4) அடிமைகளை விவாகம் செய்யுமாறு சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அடிமைகளுக்குக் கல்வியூட்டப்பட வேண்டுமென்றும் ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது.

"(ஆணையினும் பெண்ணையினும்) உங்களில் ஏவர்க்கும் வாழ்க்கைத் துணையில்லாவிட்டால் அவர்க்கும் (விதவைகளுக்கும்) விவாகஞ்செய்து விடுங்கள். (அவ்வாறே) உங்கள் அடிமையிலுள்ள நல்லோர்கள் ஆணையினும் பெண்ணையினும் சரி (வாழ்க்கைத் துணைவரில்லாத) அவர்களுக்கும் விவாகம் செய்து வையுங்கள். அவர்கள் ஏழைகளாயிருந்தாலும் அல்லாஹ் தன்னுடைய அருளைக் கொண்டு அவர்களுடைய தரித்திரத்தை நீக்கி விடுவான். (கெர்டைகொடுப்பதில்) அல்லாஹ்

மிக்க விசாலமானவனும் (மனிதர்களின் நிலைமையை) நன்கறிந் தோனுமாக இருக்கிறோன்.” (24-32)

நபிகள் நாயகம் (ஸ்வ) அவர்கள் கூறினார்கள்:— “ஓருவரிடம் ஒரு அடிமைப்பெண் இருந்து அவளுக்கு அமைதியான உத்தரவுகள் கொடுத்து, அவளுக்கு நல்ல கல்வியூட்டி, அவளைத்தண்டிக்கா மலும் இருந்து பின்பு அவளை விடுதலை செய்து விவாகம் செய்து கொண்டால் அவருக்கு இரட்டை வெகுமதிகள் வழங்கப்படும்.”

(5) ஒரு அடிமையைக் கொடுரோமாக நடத்துவது அவன் அல்லது அவள் விடுதலையாவதற்குப் போதிய காரணமாகும்.

“குற்றமின்றித் தனது அடிமையை அடிப்பவன், அல்லது அவனது முகத்திலறைபவன் பாவமன்னிப்புத் தேட வழி, அந்த அடிமையை விடுதலை செய்வதுதான்” என்று மகான் முஹம்மத் நபி (ஸ்வ) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். (முஸ்லிம்)

(6) ஒரு அடிமை அவனது அல்லது அவளது சுதந்திரத்தை வாங்க விரும்பினால் அந்த வேண்டுகோள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுமட்டுமன்றி, பணத்தைக்கொண்டும் அவர்களுக்கு உதவி செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. திருக்குர்மூனில் இந்த உத்தரவு அடங்கியிருக்கிறது.

- (7) சில பாவங்களுக்கு விமோசனம், அடிமைகளை விடுதலை செய்வதுதான் என்று பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.
- (8) எந்த ஒரு முஸ்லிமும் அடிமையாக்கப்பட முடியாதென்பது சட்டமாக்கப்பட்டிருக்கிறது நன்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்த அடிமை முறை யை பெருமானர் (ஸ்ல) அவர்கள் இவ்வாறு தான் பல பக்கங்களாலும் தாக்கி, காலக் கிர மத்தில் அதன் ஓழிப்புக்கான நடவடிக்கையை இயங்கச் செய்தார்.

யுத்தக் கைதிகள்

இஸ்லாத்துக்கு முந்திய யுத்தகால விதிகள் பொதுவாகக் குருரமானவையாகவும் கொடுங்கோ ன்மையானவையாகவும் இருந்தன. தோற்கடிக்கப்பட்ட சத்துருக்களில் ஆண்களை வெட்டியும், ஏரித் தும் ஓழித்துவிட்டு, பெண்களையும் குழந்தைகளையும் அடிமைகளாக்குவது பொதுவான வழக்கமாக இருந்தது. இந்தக் கொடுமைகளுக்கெல்லாம் இஸ்லாம் முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டு, தோல்வியற்ற ஆக்கிரமிப்பாளரைச் சிறையில் வைக்கும் அளவுக்கு மட்டும் இத்தண்டனையை வரையறுத்தது. அத்தோடு, ஒன்றில் கைதிகளைத் தாராளமாக விடுதலை செய்யுமாறு அல்லது ஆள் மீட்புக் கிரயம் பெற்று விடுவிக்குமாறு இஸ்லாம் தன் மக்களுக்குக் கற்பித்தது.

“(விசுவாசிகளே! உங்களுடன் யுத்தம் புரியும்) நிராகரிப்போரை நீங்கள் சந்திப்பீர்களாயின்

(குயக்கமின்றி) அவர்களுடைய கழுத்துக்களை வெட்டுங்கள். அவர்களை முறியடித்துவிட்டால் மிஞ்சியவர்களை (சிறை) பிடித்துக் கட்டுங்கள். ஆதன் பின்னர் அவர்களுக்குப் பதிலாக யாதொரு கடு பெற்றேனும் அல்லது (சடின்றி அவர்கள் மீது) நன்றியாகவேனும் விட்டு விடுங்கள்" இவ்வாறு (எதிரிகள்) தம் ஆயுதத்தைக் கீழே வைக்கும் வரையில் யுத்தம் செய்யுங்கள். (47-4)

கைதிகள் தங்களைத் தாங்களே மீட்புப் பணம் கொடுத்து விடுவித்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு இஸ்லாம் யுத்தச் சட்டங்களை மென்மைப் படுத்தியது மாத்திரமன்றி, இந்தக் கைதிகளுக்கு உதவி செய்வதற்காக முஸ்லிம்கள் தங்கள் சொந்தப் பணத்தைக்கூடச் செலவிட வேண்டுமென்றும் சட்டமியற்றியது.

அந்தக் காலத்தில் சமூகத்தில் நிலவுக்காணப் பட்ட அடிமை முறைக்கு நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் கொஞ்சமும் இடமளிக்க வில்லை. அவரைப் பின்பற்றியவர்களில் யோக்கிய மற்ற சிலர் வட ஆபிரிக்காவில் அடிமை வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்திருப்பின், தங்களுடைய குடியேற்ற நாடுகளுக்கு அடிமைகளைக் கொண்டு செல்ல விரும்பிய ஏகாதிபத்திய கிறிஸ்தவ அடிமை வியாபாரிகளின் நேரடியான செல்வாக்குத்தான் இதற்குக் காரணமாகும்.

உண்மையில், நபிகள் பெருமானை (ஸல்) அவர்கள் தான் உலகம் இதுவரை அறிந்த அடிமை

களின் மகத்துவமிக்க ரட்சகராவர். அவர் தமது சிஷ்யர்களுக்கு அளித்த இறுதி அறிவுரைகளில் ஒன்று, அடிமைகளும் பணியாட்களும் சம்பந்தப் பட்டதாகுமென்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களின் ஆவி பிரியமுன் அன்னரின் வாயிலின்து வெளியான கடைசி வார்த்தைகள் இவை தான்:-

“தொழுகையின் விஷயத்திலும் உங்கள் வலது கரங்கள் கைப்பற்றிக்கொண்டவர்கள் விஷயத்திலும் நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயப்படுங்கள்”.

முஸ்லிமல்லாதவர்களின் சாட்சியங்கள்

அடிமை முறைபற்றி இல்லாம் கொண்டிருக்கும் கருத்து சம்பந்தமாக முஸ்லிமல்லாதவர்களின் கருத்துகளிலிருந்து சில எடுத்துக்காட்டுகள் பின்வரும் பந்திகளில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன:-

கிழமுத் தேயக் கல்வி விவகாரங்களில் வல்லுனரான டாக்டர் லெயிட்னர் என்ற ஆங்கிலேயர், பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்:-

“சத்திய சன்மார்க்கத்தை ஓழிக்க முயலும் அவிஸவாசிகளின் நாட்டில் கொடுரமான யுத்த மொன்றை நடத்தி முடிந்த பிறகே அல்லாது எவரையும் அடிமையாக்க முடியாதென்று குர் ஆன் கூறுகிறது. உண்மையில் குர் ஆனில் அடிமை என்ற சொல் வரும் இடங்களில் எல்லாம் ‘உங்களுடைய வலது கைகளால் வெற்றிகொள்ளப்பட்டவர்’ என்றும் ‘எவருடைய கழுத்து காப்பாற்றும்

பட்டதோ அவர்” என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு ஒருவரின் செயலினால் மாத்திரமன்றிப் பலருடைய செயலினால் யுத்தத்தில் கைதியாக்கப்பட்டவரென்பது தெளிவாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. குர்ஆனின் ஆணைகளுக்கிணங்க அடிமைகளின் சட்ட ரீதியான நிலை வரையறுக்கப்பட்டிருந்தாலும் “யுத்தம் முடிவுக்கு வந்தால் அடிமைகளை அல்லது கைதிகளை விடுதலை செய்து விடுங்கள்! அல்லது ஆள்மீட்டுப் பணம் பெற்று அவர்களை விட்டுவிடுங்கள்” என்றும் அரேபியாவில் தோன்றிய தீர்க்கதறிசி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.”

“மீண்டும் குர்ஆனின் 16-வது ஸஹிலே அந்தக் காலம் நிலவிய சமூகத்தின் நிலைமையை முஹம்மத் துணிவோடு எதிர்த்து நின்றாரென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதுகாலே மரணமடைந்த ஒருவரின் பெண்கூட அவரது சொத்து களில் ஒரு பாகமென்ற முறையில் விற்கப்பட்டது, அல்லது பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டது. இந்த நிலைமையிலிருந்து அவர் பெண்களை உயர்த்தி எடுத்து மூல்லிம் சட்ட அமைப்பில் சட்ட ரீதியான பங்காளிகள் என்ற அந்தஸ்தை அவர்களுக்கு வழங்கினார். விரோத மனப்பான்மை படைத்த பலமிக்க உறவினர்களும் கோத்திரத்தாரும் அடிமைகளுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்ததனால் அவரைச் சூழ்ந்திருந்த அக்கும்பல் அவரை ஒழித்துக்கட்ட ஒரு காரணத்தைத் தேடிக் கொண்டிருந்தனர். இந்தச் சூழ்நிலையில் கூட, தங்கள்

சுஞ்சைய வருமானத்தையும் பொருட்களையும் சம பங்குகளாக அடிமைகளோடு பகிர்ந்துகொள் னுமாறு அவர் அவர்களை அழைத்தார். “சிலரை விடச் சிலரை செல்வத்தில் அல்லது வருமானத் தில் இறைவன் உயர்த்தி வைத்தான். இருப்பி னும், பாக்கியசாலிகளான சிலர் தங்களுடைய வலது கைகள் வெற்றி கொண்டவர்களோடு இரு தரப்பாருக்கும் (எஜமானுக்கும் அடிமைக்கும்) சம பங்கு கிடைக்கக் கூடியதாக தங்கள் வருமானத் தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்களில்லை. இறைவனின் நன்மைகளை மறுத்துரைக்க இவர்களுக்கு என்ன துணிச்சல்”?

“டாக்டர் லெயிட்னர் முஹம்மதனிஸம்” பக்கங் கள் 17-18)

அதே நூலில் அவர் மேலும் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்:-

“முஹம்மதிய சட்டத்தின் இரண்டாவது ஊற்றுக் கண்ணுகிய ஹதிலைக் கவனிக்கும்போது “மனிதர்களில் மிக மோசமானவன், மனிதனை விற்பவனுவான்” என்று முஹம்மத் கூறியிருப் பதை நாம் காண்கிறோம். தங்கள் எஜமானர்களின் “அதிருப்திக்கு உட்பட்ட அடிமை நாளொன்றுக்கு எழுபது தடவை மன்னிக்கப்படவேண்டும். விசுவாசம் கொண்ட எவரையும் அடிமையாக்க முடியாது. ஒருவர் எத்தனை அடிமைகளை விடுதலை செய்திருக்கிறாரோ, அவரைச் சேர்ந்த அத்தனை பேர் நாகத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவார்.” என்றும் முஹம்மத் கூறியுள்ளார்.

“மதம் மாறிய அடிமைகள் முஹம்மதிய சமூகத்தில் சம அந்தஸ்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட பல முஹம்மதிய நாடுகளில் அரசாங்கத்தின் மிக உயர்ந்த அந்தஸ்துக்கு நிற வேறுபாடின் றி தனித் தனியாகவோ, கூட்டாகவோ உயர்ந்திருக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவ நீக்ரோக்களிடம் இதே அளவுக்கு இந்தச் சூழ்நிலை இருக்கவில்லை. முஹம்மதிய மதத்தின் சகோதரத்துவம் வெறும் சொல் அளவில் மாத்திரம் நின்ற ஒரு சகோதரத்துவமல்ல. விசாசிகளெல்லோரும் சமத்துவம் பெற்றவர்களாக இருந்தார்கள். முன்னெநாள் அடிமையாகிய ஸெய்த், முஹம்மதின் படைகளுக்குத் தலைமை தாங்கிச் சென்றிருக்கிறார். கஸ்னவி அரச பரம் பரை ஸ்பக்தஜின் என்ற அடிமையினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. டில்லியின் முதலாவது மன்னன் குதுபுத்தின் ஒரு அடிமையாயிருந்தவராவர்.”

“இந்திய சட்டக் கமிஷன் பற்றிய ஒக்லன்ட் பிரபுவின் அறிக்கையில் முஹம்மதியர்களின் சொந்தச் சட்டப்படி எல்லாவிதமான அடிமை முறை கரும் மிகக் கண்டிப்பாக ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆங்கில ஆட்சியாளர்களின் அடிமை ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு மதிப்புமிக்க சுதேச சமூகத்தினர் அன்றும் இன்றும் ஆதரவளித்திருக்கின்றனர் என்பதை இது காட்டுகிறது. அடிமைகளைக் கொடுரமாக நடத்தியது ஜரோப்பியர்களே தவிர கீழைத்தேய சமூகாயங்கள்லை.” (பக்கங்கள் 17-18)

“வெஸ்மினிஸ்டர்ரிவியூ” (இலக்கம் 9, பக்கம் 221) வெளியீட்டில் மற்றொரு மேற்கத்திய அறி ஞர் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்:-

“உங்களிடம் அடிமைகள் வந்தால் அவர்களை நிங்கள் விடுதலை செய்து விடுங்கள்! அவர்களை விற்பதற்கு வெளியே அனுப்பிவிடுவது உங்களுக்குத் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் அடிமை முறை பற்றிய அவரது (முஹம்மதின்) சட்டம்-பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில் கிறிஸ்தவ இங்கிலாந்திலும் அதன் மாகாணங்களிலும் இருந்தது போல் அவர்களைச் சிறையில்லடைத்துப் பகிரங்க ஏலத்தில் விற்பதல்ல. இந்த மனிதர்தான் அரே பியப் பாலைவனத்தில் ஏழாவது நூற்றுண்டில் துணிவோடு எழுந்து நின்றவர்.”

பலதாரமணம்

இஸ்லாத்தில் பலதார முறைபற்றி பொறுப் பற்ற கண்டனங்களும் பேச்சுகளும் அதிகமாக இருந்து வந்திருக்கின்றன. (இந்த விஷயம் முதலாவது அத்தியாயத்தில் இஸ்லாத்தில் பெண்களின் அந்தஸ்து பற்றிய நமது கருத்துக்களோடு சேர்த்து வாசிக்கப்பட வேண்டும்.) பலதார முறை ஒரு சாபக் கேடென்று கண்டனக்காரர்கள் பட்டை நாமம் தீட்டுகிறார்கள். “ஓமுக்கக் கேடானதும் கண்டிக்கத்தக்கதுமான முறை” என அவர்கள் வர்ணிக்கும் இந்த வழக்கம், குடும்ப வாழ்க்கையின் பல கஷ்டங்களுக்கும் காரணமாகும் மென்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். மனிதனின் கீழ்த்

தர உணர்ச்சிகளிலிருந்து தூண்டப்பட்டதுதான் பலதார முறையென்றும் அவர்கள் குற்றம் சாட்டு கிறார்கள். பண்பட்ட உணர்ச்சிகள் இல்லாதவர்களும் அடிப்படையான நீதி விதிகளுக்குச் சூடு மதிப்பளிக்காதவர்களும்தான் பலதாரமணத்தில் இறங்குகிறார்களென்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இல்லாததையும் அதன் நபி பெருமானார் (ஸல்) அவர்களையும் தாக்குவதற்கு அவர்கள் இவ்விதம் தான் வழி அமைத்துக்கொள்கிறார்கள்.

உண்மை யாதெனில், இந்தக் கருத்துகள் மேல்வாரியானதும் முதிர்ச்சியடையாததுமான சிந்தனைகளிலிருந்து பிறந்தவையாகுமென்பதே. கிறிஸ்தவ மதம் பல காரணங்களுக்காகப் பலதாரமணத்தை எதிர்க்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கருத்து மேனுட்டுக் கலாசாரத்தின் ஒரு பகுதியாகியது சகஜமேயாம். இந்தப் பிரச்சினையைப் பார பட்சமின்றி நாம் பரிசீலனை செய்வோமாயின் மேனுட்டினரின் இந்தப் போக்கு நியாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதா? அல்லது வடிகட்டிய குரோத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதா? என்பது தெளிவாகப் புலனாகும். ஆரம்பத்திலேயே ஒரு விஷயத்தை மிகப்பட்டவர்த்தனமாக நாம் சொல்லியாக வேண்டும். ஒரு முஸ்லிம் ஆண்மகன், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மனைவிமாரை மணம் செய்ய வேண்டுமென்று இல்லாம் உத்தரவு விடவோ, கட்டாயப்படுத்தவோ இல்லை. மாருக, இல்லாம் பலதாரமணத்தை அனுமதிக்கிறது. அவ்வளவுதான். காலாகாலமெல்லாம் மனித சமூகத்

துக்கு வழிகாட்டுவதற்கான இறுதி இறை வாக்கியங்களை குர்ஆன் தன்னுள் அடக்கி இருப்பதால் மனிதர்களின் பலதரப்பட்ட சூழ்நிலைகளையும், தேவைகளையுமிட்டு அது உதாசினமாகவும் அக்கறையற்ற விதமாகவும் இருக்க முடியாது. சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை ஏற்படும்போது பலதார முறை, அதன் சொந்தச் சமூகக் கடனை நிறைவேற்று மென்பது நமது பரிசீலனைகளிலிருந்து தெரிய வரும். நாம் வாழும் இக் காலத்தில் இருந்து வரும் நிலைகளும் இந்த முறைக்கு ஆதாவுகாட்டுகின்றன.

ஓரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே ஐக்கியம் ஏற்படுவதையே விரும்பத் தகுந்த விவாக மென்று பொதுவாக இல்லாம் அங்கீகரிக்கிறது. இருந்தாலும், சில விசேஷ சூழ் நிலைகளில், மனிதன் சூடியபட்சம் நான்கு மணிவியர்வரை எடுத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கிறது.

மனித வர்க்கத்தின் உத்தமமான சமூகத் தேவையான்றை பலதாரமுறை நிறைவேற்றி வைப்பதாக இருப்பதால் பின் வரும் குர்ஆன் வாக்கியம் இந்த விஷயத்தில் மிகக் கண்டிப்பான நாக இருக்கிறது. இந்த இறைவாக்கு இறக்கப்பட்ட சூழ் நிலையை மனதில் வைத்து இந்த வசனத்தை வாசிக்கும்போது பலதார முறையின் முக்கிய சமூகப்பணி தெற்றெனப் புலப்படுகிறது. அந்தக் குர்ஆன் வசனம் பின்வருமாறு:-

“அநாதைப் (பெண்களை விவாகம் செய்வது கொண்டு அவர்) கள் விஷயத்தில் நீதமாக நடக்க மாட்டோம் என்று நீங்கள் அஞ்சினால், மற்றப் பேண்களில், உங்களுக்கு விருப்பமானவர்களை இரண்டிரண்டாகவோ, மும்முன்றுகவோ, நான்கு நான்காகவோ, நீங்கள் விவாகம் புரிந்துகொள்ள வாம். (அவ்வாறு பலரை விவாகம் புரிவதால் அப்போதும் அவர்களுக்கிடையில், நீங்கள் நீதமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும்.) அவ்வாறு நீங்கள் நீதமாக நடக்க முடியாதெனப் பயந்தால், ஒரே பேண்ணேயே (விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.) (4-3)

உஹாத் யுத்தத்துக்குப் பிறகு முதல் தடவையாக இந்த வார்த்தைகள் இறக்கப்பட்டன. அந்த யுத்தத்தில் எழுநூறு மூஸ்லிம்கள் மரணித்தார்கள். இவ்வாறு, விதவைகளையும் அனைத்துகளையும் பாதுகாக்கும் மிகப் பெரிய சமூகப் பிரச்சினை கிளம்பியது. பலதாரமுறை, அக்காலத்தில் மனிது சமூகத்தில் நன்கு வேறுன்றிய ஒரு வழக்கமாக இருந்தது. அரேபியாவிலும் இந்த வழக்கம் இருந்து வந்தது. ஆகவே. பலதாரமுறை இந்த இறைவாக்கு மூலம்தான் முதன் முதலாகப் புகுத்தப்படவில்லை யென்பதும் ஏற்கனவே இருந்து வந்த ஒரு வழக்கத்தை பிரச்சினைக்கு இலகுவான ஒரு தீர்வு கானும் வழியாகவே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறதென்பதும் புலனுகிறது. பலதார முறையைத் திருத்தி ஒழுங்கு படுத்தியது மாத்திரமே இல்லாம் ஆற்றிய பளி. அத்

துடன் தங்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ள இந்த முறையைக் கடைப்பிடிக்குமாறும் அது முஸ்லிம்களைக் கேட்டிருக்கிறது. அன்றியும் ஒருவர் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய மனைவிமாரின் தொகைக்குக் கூடியபட்சவரம்பையும் அது நிர்ணயித்திருக்கிறது. அவர்களைல்லோருக்குமிடையில் நீதியுடன் நடந்துகொள்ளுமாறும் அது கண்டிப்பாக ஆணையிட்டிருக்கிறது. ‘நீதி’ ஒரு தார்மீகக் கடமையென்ற முறையில் மீற முடியாத ஒரு நிபந்தனையாகும். இதனை நீதிமன்றங்களின் மூலமும் மீற முடியாது,

அன்றியும், இந்த வசனம் இறங்கிய சூழ்நிலையும் அதன் கருத்துக்களும் பலதார முறையின் சமூகப் பயனையும் மனித சமூகத்துக்கு ஏற்படக் கூடிய கணக்கற்ற நோய்களைத் தீர்ப்பதில் அதன் மகத்தான பங்கையும் மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. கிறிஸ்தவ மேற்கு நாடுகளும், கம்யூனிஸ்ட் உலகமும் இந்நோய்களால் இன்று உண்மையில் பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நமது காலத்தில் பெண்கள் உபரியாக இருக்கும் பிரச்சினையை உலகம் எதிர்நோக்கி இருக்கவில்லையா? சில நாடுகளில் இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்க முடியாத அளவுக்கு உக்கிரமடைந்திருக்கிறது. “மேற்கத்திய நாகரிகத்தில் விவாகத்தின் எதிர்காலம்” என்ற நூலில் அதன் ஆசிரியர் டாக்டர் வெஸ்டர் மார்க் எழுதியிருப்பது இந்தப் பிரச்சினையின் உக்கிரத்தன்மையை எடுத்துக் காட்டுகிறது:- “விவாக வயதை இருப்பது தொடக்கம் இருபத்தைந்தாக

நாம் கணக்கிடுவோமாயின் ஆண்பாலாருக்கும் பெண்பாலாருக்கும் இடையிலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வு சாதாரண சூழ் நிலையில் அதிகமானதாக இருக்கும். அதாவது, நமது கண்டிப்பான ஏதார முறையின் விளைவாக மூன்று அல்லது நான்கு வீதம் பெண்கள் தனித்து வாழ்க்கை நடத்த நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள்.”

பல மேல்நாடுகளில் வசிக்கும் ஆண், பெண்களின் தொகையை ஆராயும்போது இவரது கருத்து மேலும் பலமடைகிறது. ஆனால் இந்த நிலைமை யுத்தத்துக்குப் பின்திய காலத்தில் மேலும் உக்கிரம் அடைந்தது. பிரிட்டிஷ் பத்திரிகையிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பின்வரும் புள்ளி விவரங்கள் உண்மையை வெளிப்படுத்துவனவாக இருக்கின்றன:-

“புருஷங்களே, குழந்தையோ, உண்மையான வீடோ, இல்லாமல் முப்பது லட்சத்துக்கு மேற் பட்ட பெண்கள் பிரிட்டனில் தனித்த வாழ்க்கை நடத்தவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். கடந்த நூற்றுண்டில் மேலதிகமான பெண்களின் தொகை படிப்படியாக அதிகரித்து வந்திருக்கிறது. 1939 செப்டம்பர் மாதம் பிரிட்டனில் ஆண்களைவிட 2,81,8343 பெண்கள் அதிகமாக இருந்திருக்கிறார்கள். இப்போது, யுத்தத்தின் விளைவாக சுமார் மூன்றுலட்சம் பேர் மரணமடைந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கானேர் ஆதரவற்ற முடங்களாகியிருக்கிறார்கள். தங்கள் கட்டிலிலி

ருந்து இவர்கள் ஒருபோதும் எழுந்திருக்க மாட்டார்கள். தங்கள் கணவர்களையும் காதலர்களையும் இழந்த பல்லாயிரக் கணக்கான சிறுமிகளுக்கு என்ன நடக்கப் போகிறதென்பது பிரிட்டன் சமாளிக்க வேண்டிய யுத்தப் பிற்காலப் பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும்.” (“ஸண்டே கிரோனிக்ஸ்” பத்திரிகையில் ஒரு பெண் நிருபர்)

“ஒவ்வொரு ஆணும் ஒரு மனைவியை விவாகம் செய்துகொள்ளத் தீர்மானித்தாலும் கூட மேலும் சுமார் 40 லட்சம் பெண்கள் கணவனின்றி வாழவேண்டியிருக்கிறது” என்றும் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்.

“ஆண்களுக்கான தட்டுப்பாடு பிரிட்டனில் மாத்திரமுள்ளதல்ல. அமெரிக்காவிலும் இந்தத் தட்டுப்பாடு இருந்து வருகிறது. அங்கு ஒரு கோடியே இருபது லட்சம் கண்ணிகளுக்கு 90 லட்சம் பிரமச்சாரிகளே இருக்கிறார்கள். பல ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் ஆண்கள் பற்றாக் குறையாக இருந்து வருகிறார்கள்.” (டில்லி ஸ்டேட்ஸ்மன் “இஸ்லாமும் சோஷலிஸமும்” என்ற நூலில் எம். எம். ஹாஸன் எடுத்துக்காட்டு பக்கம் 194)

இந்தக் காரணத்தையிட்டுத்தான் டாக்டர் மக்பார்லேன் என்பார் பலதார முறையை ஆதரித்து எழுதியுள்ள “பலதார முறைக்கான ஆதாரங்கள்” என்ற கணதிறக்கும் நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:-

“சமுக ரீதியாகவோ, மத ரீதியாகவோ பரி சிலனை செய்யப்பட்டாலும் பலதார முறை நாகரிகத்தின் உயர்ந்த தரத்துக்கு முரண்பட்டதல்ல தென்பதை நிருபிக்க முடியும். அனுதரவான பெண்கள், வேண்டப்படாத பெண்கள் ஆகிய மேநாட்டுப் பிரச்சினைகளுக்கு இந்த யோசனை நடை முறையில் சாத்தியமான நிவாரணம் அளிக்கிறது. இது ஏற்றுக் கொள்ளப்படவிடில் விபசாரிகள் வைப்பாட்டிகளின் பெருக்கமும் கவலை தரும் கண்ணித்துவழும் தொடர்ந்து இருந்து வருவதன்றி வேறு வழியில்லை.

“ஆண், பெண்பாலார்கள் ஓரே விகிதாசாரத்தில் இருந்து வரவில்லையென்பதை பலதார முறை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறதென்ற உண்மை ஒன்றே நிருபிக்கிறது. இந்தப் பழக்கத் தின் விளைவாக, கடந்த காலத்தில் பெண்களுக்குப் பெருமளவில் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டதென்று நான் இதுவரை கேள்விப்பட்டதில்லை. ஆண்களும் பெண்களும் உலகில் சமதொகையினராக இருந்தாலும்கூட, ஏகாதார முறையை அழுல நடத்தும் போது ஒவ்வொருவரும் விவாகம் செய்ய வேண்டிய நிரப்பந்தத்துக்குள்ளாவதுதான் அதன் தர்க்க ரீதியான விளைவாகும். ஏனைய தர்க்க வாதங்களின் உதவியின்றி, இந்த ஒரு காரணத்தை மாத்திரம் வைத்துப் பார்க்கும்போது, ஒரு சர்வதேச முறையென்ற விதத்தில் ஏகாதார முறை கண்டித்து ஒதுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றுக் கிறது.” (பக்கம் 79)

துடிதுடிப்பான இந்த உண்மைகளும் மனந் திருப்பக்கூடிய தர்க்க வாதங்களும் பல நவீன சிந்தனையாளர்களை, பலதார முறையின் பயனை யும் சமூக நலனையும் உணரப்பண்ணியிருக்கின்றன. சர் ஜோர்ஜ் ஸ்கோட் “நமது இந்த நூற்றுண்டில் பெண்களின் அபரிமிதமான தொகையை அவதா னித்த பலர், ஒரு ஆண் அதிகமான பெண்களை விவாகம் செய்யவேண்டுமென்பதை ஆதரித்திருக்கிறார்கள்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

— (என் சைகிளோ பீடியா ஓப் மொடேன் நொலேஜ்) வாஸ்யும் 5 பக்கம் 2572)

சில சந்தர்ப்பங்களில் குடும்ப வாழ்க்கையைப் பராமரிக்கவும் பாதுகாக்கவும் பலதார முறை இன்றியமையாததாகிறது. குடும்பத்தில் ஏற்படும் சில நெருக்கடியான நிலைமேகளைச் சமாளிப்பதற் காக இரண்டாவது மனைவியொருவரை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக, குடும்பத்தைச் சேர்ந்த விதவையொருவரையும் அவரது குழந்தைகளையும் ஆதரிப்பதற்காக, ஒருவர் அந்த விதவையை விவாகம் செய்யவேண்டியேற்படுகிறது. மலடியின் மலடுத்தனமும் மந்த குணமும் அல்லது சிலவகைத் தொற்று நோய்களும் பலதார மனத்தை அவசியமாக்கி விடுகின்றன. ஒரு மனிதனின் சட்டரீதியான சம்போகத் தேவைகள் பலதார முறைக்கு அவைன நிர்ப்பந்திக்கலாம். சோரத்தனம், வைப் பாட்டி முறை, விபசாரம், தூர்நடத்தை ஆகிய வற்றிலிருந்து சமூகம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டு

மானால் நாட்டின் சட்டங்களும் பழக்கங்களும் மனித இயற்கையையும், அவனது தேவைகளையும் பூரணமாகக் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதனால்தான் டாக்டர் ரொம்லன்டோ பின்வருமாறு கூறுகிறார்:-

“நாம் வசிப்பது போன்ற பூரணமற்ற உலகத்தில் பலதாரமுறை இயற்கையானதும் சட்டர்தியானதுமாகக் கருதப்பட வேண்டும். பலதாரமுறையைப் பூரணமாக ஒழிப்பதற்கு முன் நாம் முதலாவதாக நமது நாகரிகத்தின் தன்மை முழுவதையும் மாற்றி அதன் பின் மனித சுபாவத்தை மாற்ற வேண்டும். இறுதியாக இயற்கையை மாற்றி யமைக்க வேண்டும்.” “பாலியல், வாழ்க்கை விசுவாசம்—பாலியலின் நவீன தத்துவார்த்தம்” பேயர் விமிடெட் 1946 பக்கம் 136)

இந்த அபிப்பிராயத்துக்கான காரணங்களை அவர் விளக்கும்போது இவ்வாறு கூறுகிறார்:-

“நவீன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடையே பலதாரமுறை நிலவி வருவதற்கான பிரதான காரணங்களை ஆராயும் பல சந்தர்ப்பங்கள் என்சொந்த அனுபவத்தில் எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. பெரும்பாலும் பலதார நடத்தை அல்லது பலதார அவா, கண்டிப்பான ஏகதார முறையோடு கைக்குக் கை கோர்த்ததாக இருக்கிற தென்பதை நான் கண்டிருக்கிறேன்” (அதே நூல் பக்கம் 131)

“வரலாறும் விஞ்ஞானமும் வழங்கும் எல்லாச் சாட்சியங்களின்படியும் பலதார முறை மேலும் அதிக நேரமையோடும் அந்தரங்க கத்தி யோடும் அங்கீகரிக்கப்படவேண்டுமென்பது கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறது” என்ற வார்த்தைகளோடு அவர் தமது கருத்தை முடித்திருக்கிறார்.

பாலியல் பற்றிய பிரசித்தி பெற்ற நிபுணர் ஜோர்ஜ் ரைலேஸ்கோட் மனிதனின் இயற்கைத் தன்மையைப்பற்றி விவாதிக்கையில், “மனிதன் அடிப்படையிலேயே பலதார விரும்பியவான். நாகரி கத்தின் வளர்ச்சி இந்த இயல்பான பலதார முறையை விஸ்தரிக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். (“விபசாரத்தின் வரலாறு” பக்கம் 21)

“இதேபோல் மனிதன் இயற்கையிலேயே பலதார அவாவுடையவன்” என்று மோர்டே பிரடு கூறுகிறார். இந்தக் கூற்றைப்பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கையில் “வேறுபட்ட பாலுணர்வுகளோடு கூடிய ஏதார இயல்புடைய ஒரு மிருகம்தான் மனிதன் என்பது இந்தக் கூற்றின் அர்த்தமென்று நாம் வியாக்கியானம் செய்வோமாயின், இதற்கு ஆதரவாகப் பல சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன.” என்று ஹவ்லொக் எலிஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

- (“பாலியலின் உள் நூற்கலை” வால்யூம் 4 பக்கம் 495)

பிரேகைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் வி. வொன். ஹெரன் பெஸ்ஸ் “பலதாரமுறை ஏதாரமுறையைவிட எவ்வளவோ சிறந்தது” என்று பகிரங்

கமாகச் சொல்லும் அளவுக்குச் சென்றிருக்கிறார். விஞ்ஞான அடிப்படையிலான காரணங்களை வைத்து “பலதார விவாக விதி அவசியமாய் இருக்கிறது. பலதாரமுறை தார்மீக ரீதியில் உயர்ந்ததாக இருப்பதால் அது ஏதார முறையின் இடத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளும்” என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். (ஹவ்லோக் எவிளின் எடுத்துக்காட்டு பக்கம் 502)

எதிர் காலத்தில் ஐரோப்பியச் சட்டம் பல தாரமுறையை அங்கீகரிக்குமென்று பிரெஞ்சுப் பாலியல் நிபுணரான டாக்டர் லேபோன் ஹேஸ்யம் கூறியிருக்கிறார். அவர் கூறுகிறார்:-

“ஆண் பெண் பாலாருக்கிடையே இயற்கையான உறவை உண்டுபண்ணும் பலதார முறைக் குத் திரும்புவது, விபசாரம், மேக நோய்கள், கருச்சிதைவு, சட்ட விரோதமாகப் பிறக்கும் குழந்தைகளின் துயரங்கள், ஆண் பெண் பாலாரின் சனத்தொகை வேறுபாட்டின் காரணமாக ஏற்படும் விவாகமாகாத கோடானு கோடிப் பெண்களின் தூர்அதிர்ஷ்டம், சோரத்தனம், பொருமை ஆதியாம் கெடுதிகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதாகும்.”

மேனூட்டுக் கண்டனக்காரர்கள் கிளப்பும் மற்றோர் ஆட்சேபனை “பலதாரமுறை நாகரிகமற்றது, நவீன காலத்துக்கு ஒத்து வராதது” என்பதாம். உண்மை என்னவெனில், எல்லாக் காலங்களிலும் மனித நாகரிகத்தின் எல்லா யுகங்களிலும் பல

தாரமுறை இருந்து வந்திருக்கிறதென்பதை வரலாறு காட்டுகிறது என்பதாம். ஒரு முக்கிய சமூகப் பழக்கமாக இன்றுகூட பலதாரமுறை இருந்து வருகிறது. “ஒரு பழக்கம் என்ற முறையில் பலதார முறை உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலும் இருந்து வருகிறது.” என்ற உண்மையை “என்னைகளோ பீடியா பிரிப்டானிக்கா” சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. (14-வது பதிப்பு வால்யும் 14 பக்கம் 949)

எம். ஸெல்லி டாகே “விவாகத்தின் பரிணமம்” என்ற தமது பிரசித்தி பெற்ற நாலில், “மிக நாகரிகமடைந்த சமுதாயங்கள் பலதாரமணத்தோடு ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். உண்மையில், அந்த முறை எல்லா இடங்களிலும் எப்போதுமே இருந்து வந்திருக்கிறது. அது மிகச் சொற்ப விதிவிலக்குகளைக் கொண்ட ஒரு சட்டமாகும்.” (பக்கம் 154)

“பாலியலின் உயிரியல்” என்ற தமது கட்டுரையில் பேராசிரியர் என். டபிளியூ. இன்ஜெஸ்ஸின்வருமாறு எழுதுகிறார்:-

“மனிதன் எப்போதுமே ஏதார விரதியாக இருந்து வந்திருக்கிறான்? அவ்வது குழப்பமான ஒரு நிலைமையிலிருந்து வந்திருக்கிறான்? அவன் குழப்பமான ஒரு நிலைமையிலிருந்து வந்தவன் என்பதைத்தான் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சாட்சியங்களெல்லாம் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. பாலியல் அமைப்பிலும், பாலுறவின் தொடக்கத்திலும் ஒரு மிருகம் என்ற முறையில், மனிதன் எதுவாக

இருந்திருந்தாலும், நாம் அறிந்தவரை, ஏதார விரதியாக இருந்ததே இல்லை. ஒரே மனைவியின் பால் மனிதன் தன் இருதயத்தைத் திடீரென மாற்றலாம் என்பதை உயிரியல் ரீதியாக விளக்குவது மிகக் கஷ்டமானதாகும்.”

(“விவாகமாகாத வளர்ந்தவரின் பாலியல் வாழ்க்கை” டாக்டர் ஜாராஜி வைல் 1946 பக்கம் 88)

நாகரிகமடைந்த ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் பலதாரமுறை நிலவி வந்திருக்கிறதென்று அப் பழக்கற்ற சாட்சியங்களை வைத்து டாக்டர் வெஸ்டர்மார்க் கூறுகிறார்:- “கிரேக்கர்கள் கூட இந்த முறையை அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். அதெனியர் கள் மனிதனின் பலதார மனப்பான்மையை அங்கீகரித்து அதற்கிணங்க நடந்திருக்கிறார்கள்” என்று “புராதன கிரீஸின் பாலியல் வாழ்க்கை” என்ற தமது புகழ் பெற்ற நூலில் பேராசிரியர் எச். லிச்ட் கூறுகிறார். (பக்கம் 59)

மேற்கு நாடுகளில் பலதார முறை

பலதார முறையைக் கண்டித்துத் தம்பட்ட மடிக்கும் நவீன மேலைத்தேய நாடுகள் கூட பலதார முறையைப் பின்பற்றுகின்றன என்பதற்குச் சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன. டாக்டர் ரோம்வண்டோ பின்வருமாறு கூறுகிறார்:-

“பலதார மனத்தை மேலைத் தேயங்களின் சட்டம் தடைசெய்கிறதெனினும் விவாகரத்துக்கள் மூலம் இந்த முறை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. அதா

வது, விவாகரத்துக்களின் இடைவெளியின் காலமும் பலதார முறையைப் புகுத்துகின்றன. ஏக காலத்தில் ஒரு மனிதன் இரு மணிவியரை வைத்துக்கொள்ள இயலாவிட்டாலும் அவர் பல வருடங்களுக்கு பத்து மணிவியரை எடுத்துக்கொள்வதை எவராலும் தடைசெய்ய இயலாது" (பக்கம் 137)

விவாகரத்துக்களின் இடைவெளியை அவதானிக்கும்போது, பலதாரமுறை தடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது மிகைபடச் சொல்வதாகும். பலதார முறை புதிய உருவமும் அமைப்பும் எடுத்திருக்கிறது. எம் ஸெட்டோர்னே கூறுகிறார்:-

"மிக நாகரிகமடைந்தவை என்று புகழ் பெற்ற நாடுகளிலும் மிக மரியாதை வாய்ந்தவைகளென்று பிரசித்திபெற்ற வகுப்பினரிடையேயும் கூட பெரும்பாலான தனி நபர்களிடம் பலதார உணர்ச்சி இருந்து வருகிறதென்பதை இன்று நாம் உணர வேண்டும். இந்த உணர்ச்சிகளை எதிர்ப்பது அவர்களுக்குக் கஷ்டமாகத் தோன்றுகிறது" (பக்கம் 136)

மக்ஸ் நோர்டன் எழுதுகிறார்:-

"சட்டத்தினால் தினிக்கப்பட்ட ஏகதார முறை நாகரிகமடைந்த நாடுகளில் இருந்துவரி னும், அந்நாடுகளில் மனிதன் பலதார முறையிலேயே வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தனது வாழ்நாள் முழுவதிலும் ஒரே பெண்ணைத் தவிர வேறு பெண்

களைத்தான் அறியவில்லையென்று தன் மரணப் படுக்கை மீது சத்தியம் செய்து சொல்லக்கூடிய ஸ்ட்சத்தில் ஒருவர் தானும் இருக்கமாட்டார்”

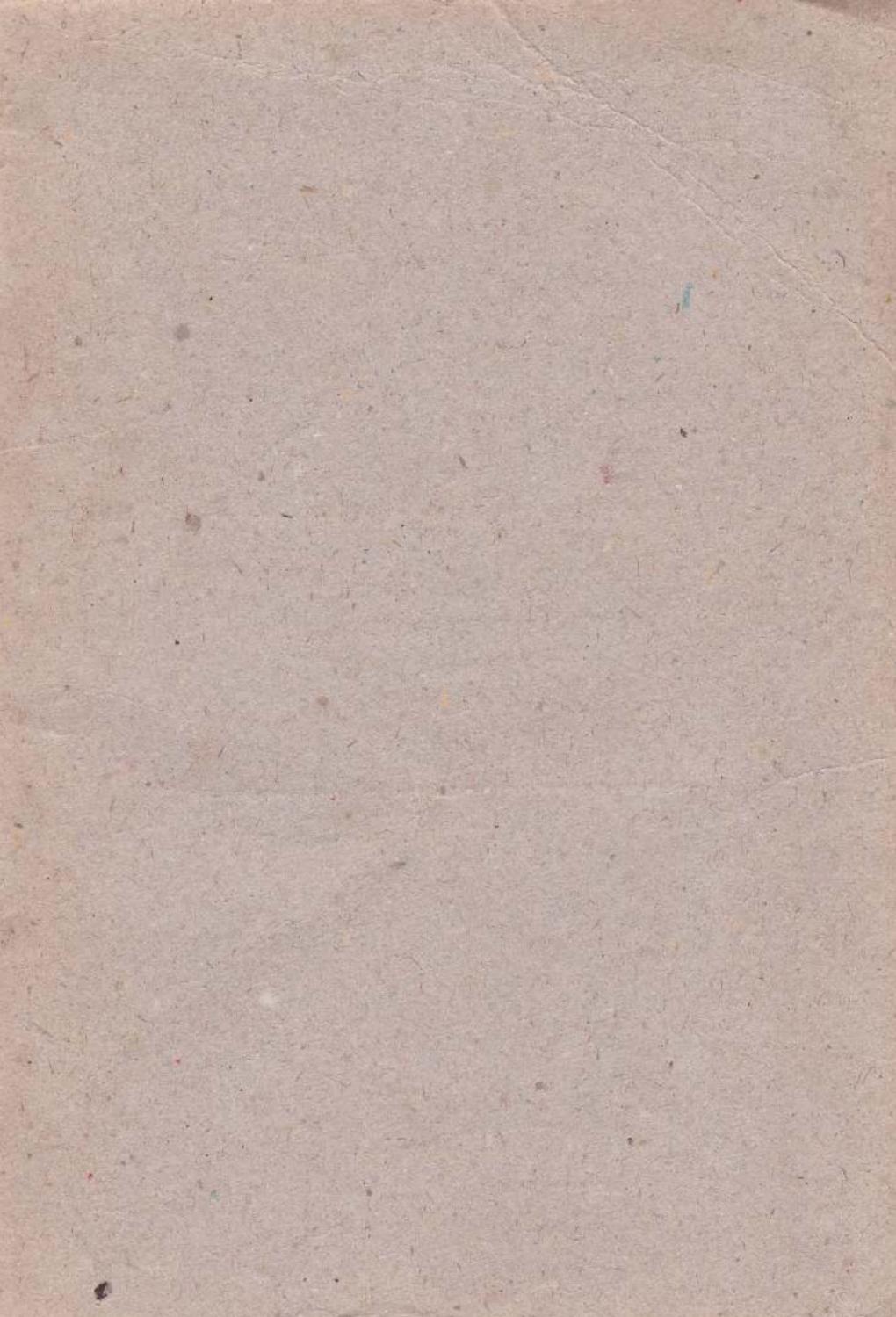
“நமது நாகரிகத்தின் பாரம்பரியம் பொய்கள்”
பக்கம் 301)

இவ்வாறு, ஆண்களைவிடப் பெண்கள் அதிக மாக இருப்பது மாத்திரம் பலதார முறையை அவசியமாக்கவில்லையென்பதையும் அதே நேரத் தில், வேறு சில சந்தர்ப்ப சூழ் நிலைகளும் பலதார முறையை அவசியமாக்கி இருக்கின்றன வென்பதையும் அறிகிறோம். சமூகத்தின் தார்மீக நலனுக்கு மாத்திரமன்றி உடல் நலனுக்கும் பலதார முறை அவசியமாகிறதென்பது தெளிவாகிறது. நாகரிகம் முதிர முதிர, பெருகிவரும் விபசாரம்—சட்ட விரோதமாகப் பிறக்கும் குழந்தைகளின் தொகையைப் பெருக்கி புற்று நோய்போல் சமுதாயத்தை அரித்து வரும் விபசாரம்—சட்ட பூர்வமாகப் பலதார முறையை அனுமதித்து இருக்கும் நாடுகளில் அறியப்படாத ஒன்றுக் கீருக்கிறது.

சிற்றின்ப நுகர்ச்சியில் அவாக் கொண்டவர்கள் பலதார முறையைப் பெரும்பாலும் துஷ்பிரயோகம் செய்வதாக சில சந்தர்ப்பங்களில் குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கப்போனால், மனித சமூகத்தின் நலனுக்கு அவசியமான எந்த முறையையும் துஷ்பிரயோகம் செய்பவர்கள் எந்தச் சமூகத்திலும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள் என்பதுதான் இதற்கு நாம் கூறும் பதில்.

பலதார முறை அனுமதிக்கப்படாத நாடுகளில் மனிதன் அவனது காம வெறியைத் தீர்த்துக் கொள்ள நூற்றுக்கணக்கான ஏனைய வழிகளைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறான். பலதார முறை துஷ் பிரயோகம் செய்யப்படுவதை விட, இவை சமூ கத்துக்கு மிகப் பெரிய சாபக் கேடுகளாகும். மக்களுக்குச் சரியான கல்வியை ஊட்டுவது கொண்டும், ஆரோக்கியமான சமூக பாரம்பரியங்களை வளர்ப்பது கொண்டும், பெண்களும் குழந்தைகளும் கைவிடப்படும்போது, அவர்களின் உரிமை களைப் பாதுகாப்பதற்கு திறமை வாய்ந்த நீதிபரி பாலன அமைப்பொன்றை நிறுவுவது கொண்டும் இந்தத் துஷ்பிரயோகத்தை இலகுவாக ஒழிக்க வாம். மிருக பலத்தைப் பாவிப்பது மூலமோ, வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முறைகளை ஒழிப்பது மூலமோ சமூகக் கேடுகளை அகற்ற முடியாது. சமூகத்தைப் பரிசுத்தப் படுத்தக்கூடிய சமூக நடவடிக்கைகள் மூலம்தான் இதனைச் சாதிக்கலாம். இதைத்தான் இல்லாம் சாதிக்க விரும்புகிறது.

Printed at

THE DIAMOND PRINTERS

98, Deans Road,
Colombo 10.

2/-